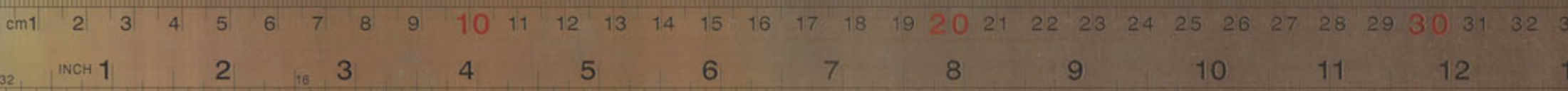

۱۷۲

نسخه به نام ...
۱۲۶۱

کتابخانه
۶۴

۶۴۴

کتابخانه ...
۶۴

341

کتابخانه ...

بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه ...

بازرسی شد
۳۳ - ۳۴

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۶۴۱۳

کتابخانه مجلس شورای ملی		
کتاب	نزهت بیجا کاجه	
مؤلف		شماره دفتر
موضوع		۲۷۹۸۹
۶۴۴۴		۱۰۵۹۹
۱۴		

کتابخانه ...
۶۴۴۶

کتابخانه
مجلس شورای ملی
شماره ۳۳۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حد و تناقض یکباری را که افلاک در او بر بخوم سوا بر ما خیزد و شکر و سپاس
واجب الوجودی را که عنا صراحتا در وجود آورد و از اثر علویات و تاثیر
سفلیات مزاجها ساخت و مزاجی که با اعتدال نزدیکتر بود آدمی را داد و بشریت
عقل و لطف مشترب کرد اینها بحقیق معلوم راه بود و بدقیق اشیا رسد و در
وختت بر سیدان دنیا محمد صلی الله علیه و آله و اتباع او باد و سلم استیلا کثیرا جنین
گوید مؤلف ابن مسعود علی شاه بن محمد بن قاسم الخوارزمی المعروف بالبجاری
علیه عشر ارب التمن که چون ایادی اگر خداوند خواهر حسب مظهر دستور
الملك العرب والعجم شمس الدینا والذیر سیف السلام والمسلمین محمد الصادق السعید
مبارک شاه اطا الله فی اللدلة تباہ در حقایق فیه حقیقی بسیار شد و محمد وم زادگان
والله کفرانکا و آخران آسانند اشارت شد و بود که تا بعد از وظایف تحصیل دیگر
چیز این علم شریف معلوم کنند چون از حساب هندوی و زنج جدید البخاری و زنج
عمد که مستحب است و جمع کرده این تقریبات کشتند بحول احکام که حکم کو شیار
رحمة الله علیه منسولست در محبت آوردند و چند کت فرخواندند که هستند اگر
بار مجموعها بشد از احکام مشروح و معتدل از هر چیزی از آنچه در وبالست بود
در وی موافق بود چون زنج در خواست کردیم بانجام رسید و مقبول افتاد این

التماس را نیز رد نشاید که در **مصراع** تا کو هر طاق تو شو و حجت و اگر چه ملاطفت
 لغایت رسید بود تا نکند مزاج نهایت پیوسته و ضعف پیری قوی گشته شفقت
 بد و زنی و مهر بر برد و رافت و حسن ادب و لطف زبان ایشان جمع بود
 نگذاشت تا این التماس بر زمین افتد پس آنرا اجابت کرده شد و در آن روز که
 دانسته آمد و حقوق فرقت خدمت ایشان را استقبال نمود و کشت و این مختصرا
 داد و آنرا وظیفه **فصل** هیچ شک نیست که هستی هر موجودی از
 واجب الوجود است تعالی و تقدس و وجود هر چیزی را سبب آفرین است که چون آن
 سبب موجود کرد آن چنان هر کرد و در آن وقت هست کرده و چندین هزار گوگرد و
 انکار نشاند از آن جمله هفت گوگرد بر هفت فلک سیاره و باقی را بر فلک هشتم
 ثبت کرد و چنانچه نام مختلف بدید آورده نیز فلک قمر اجرام علوی را بر این پایه
 و اجسام سفلی را نیز ثبت آنها نشانند و هوای نازک در وجود آورد انشا الله تعالی
 فرغ نوی که انشا الله و موت بر این حکمت انط و ادحی از جمله موجودات کشید
 و مکره کرد اینها بسعادتها است و قوتها انشا و فضیلت داد بر جمیع موجودات و در کمال
 که اکبر سبب که اینها در عالم بهر فرقی از این چندین هزار چنانکه و فضا بدینند که
 هیچ یک بدینها اندیشد پس یادش با حقیقت اوست و انشاء را بچشم نصب کرد تا در
 حضرت او و کارکنان بقدرت و ارادت او تعالی پس تا اثبات اجرام علوی در
 زاد

را دلین از آن است که در دیگر حیوانات و با ندر شخصی این انقباض نماید که
 فیض فضل الهی در وی غالب تر باشد و این سبب است که احکام خوبی بر سر افراد در
 ستم آید و راست بود **فصل شرايط صاحب احکام** بسیار است آنچه از وی تا کنون
 بود است که مزاج بروج و کواکب بیکو و معام و دار تا تواند مزاج دادن و فر کردن
 میا سعاد بخس و قوی و ضعیف امتنا الیز و از علم طبیعی با جز باشد که مکره و تجریر بود تا
 الهی حیوانات بطبیعه و فرمود است در کمال و بجزای دیگر میگوید احکام غلبه ظن است
 و غلبه ظن میا کمان و یعنی باشد پس اگر کمان از میا بر خیزد یعنی حقیقت علم باشد
 نه غلبه ظن و شک نیست که منج میا را زده و زخم خورده و دشمنان توانند فر
 کردن بلکه تواند و میا خفته و در همچین و اگر کسی که در فرقی نمیتوان کردن او ان
 حقیقت این صفت جز ندارد پس ثابت شد که احکام غلبه ظن است و غلبه ظن
 بود صد و کذب را پس نشاید حکم قطعی کردن بر چیزی جز آنکه احکام قطعا مکرر نباشند
 و جزئیات آنها بت بود چون این مقصود است شود وقتی که بر طالع مولود حکم خود
 کردن نسبت و اقلیم و بلده و ولود و احوال و احوال و ولد او را معجزه اند و صفایا شاد است
 را همچنین اما اگر حکم در امور عالم کند احوال او نشا را و اقلیم و ناحیت و شهر و
 او را نشا دارد که هر اقلیمی و شهری و قومی را میگوید کیست چون انرا بر اقلیم
 با جسام سفلی رسد هر جسمی و موضعی است و اسفند خود قبول کند و متاثر شود بدان

اگر با نوبت باشد چنانکه آفتاب بهر کوهها بر آید با ماد که در کوه بخشاید از لعل رود
شود و بکوه دیگر نوزده و یک پس معلوم شد که اثر کوهک آنجا ظاهر ترست که استعد
قوی ترست اما اهل حکما مولود را از آن نکند از آنکه بجز با در شاه چند بطالع
افتاده بود سعادتی پیش از بجز با سبب بود و هوای اولیم و بعد از آن اعتبار کند که
دلیلها سر مادی در شهرها که مسیروان آنرا کند که در شهرها سرد سیر و نیک و صفت
چنانکه همان نباشد که بجز روم و هند و احوال آید شاه را از آن نکند از آنکه
بودین و روشن باد شاد و وقت با شش پس با بد آنست که تفاوت میان حکما طالع
سال عالم ده و ولودان بود که آن نجوم خلایق با آنکه در احوال عالم و اینک شخص
پس هر چه حکم خواهد کرد آن اول لیل از طلوع آید چنانکه کیفیت آن گفته شد و این
بریک دلیل هیچ حکم نکند با و دلیل یا بیشتر یا شد بریک جز آنکه گوید از سر علم و کس
و اعتقاد که بد و دیانت و امانت نگاه دارد و با قوت ظاهر و با نیت ظاهر و مفادین
و پاک سیرت با آن یا کند و شفقت در راستی پیش کرم و جان بقدر را مقدم دارد
یا بیشتر از حکما و راست افکار سخن در وقت خود و لایق شخص مناصب آن گوید اما اگر
شخصی را سهم الکبیر بدرجه طالع افتد یا مستحق با سهم الغیب بود با ناظر بر
بدن خاصه از آنها علم با از دردی و یا عطا در ده هفتم بود از طالع او یا سحر و تجاویف
خاصه که عطا در آنهم با سوم بدن سعد ناظر بود احکام آن شخص اغلب راست بود

ک

اگر چه درین علم کم بصاعت افتاده اما آن ناد و بود چون این شرایط معلوم گشت
بدانند که این فقیر کتاب برخی اشیا و نهاد و هر شیخه را شعبه **تاما** و **تاما** در صفت
و منسویا بروج و کواکب **تاما** در احکام و زانان و انصاف و بکس **تاما** در حکام
علم **تاما** در احکام معالیه **تاما** در اعمال البیرت و او را اشیا و اما زانم کرد که
این اما را از اشیا و بوستان و ریحا و عالم الهام و باین درستی بود بسبب عنایت انط از استا
مشفق و بر بیان کرم لیل و غیرین از اما آنکه از راه فقر و شکستگی نه از روی بنداری
بچندوم را کما و دوستانا بعد از زور پیش او را با کما دارند و رضای اعلی بود و حق
در عام او و الله التوفیق **تاما** در صفا و منسویا بروج و کواکب انفع و انصاف بروج
و ارباع عالم و اقالیم برین هفت کواکب و نمودن کیفیت هر یک و اتفاق افتادن کواکب
ملیها در هر وقت و این شیخه هفت شعبه است **تاما** در صفات و منسویا بروج
چهارده **تاما** در **تاما** در طوایف عالم و ارباع آن و اما در طالع و منسویا بروج و کواکب
شش **تاما** در صفات و منسویا بروج و کواکب و اسودنند **تاما** در **تاما** در
اصنام بروج و کواکب هشت **تاما** در صفات کواکب چهار **تاما** در **تاما** در
مقاریر شهرها و قوتها و ضعفها کواکب هفت **تاما** در صفات کواکب هفت **تاما** در صفات کواکب هفت
مختلف نوزده **تاما** در صفات و منسویا بروج و کواکب هفت **تاما** در صفات کواکب هفت
آفتاب و در آن همه و هبوط و نزل بروج کرم و خشک بطبع آتش نهایی است و مذکور بود

وشرقی و منقلب و برك سنج سفید و خوب صورت است و جیده می و میگون
و سبک روح و ناپا و سا و نخاج و دست و تیر و شهوت و میا فرزند و از مرغ نادلیست
برلود و ادله لشکریان و مبارزان و ارباب سلاح و طایفان و خرابان و اگر بخوس بود
دلیل بجهت بردن و در نو و او با شو و صند آنگران و میا و ان و طبایع و اوصاف و اسلاف
و سرهنگ و از جواهر لیلیست بر سر آهن و کوشوار و نجاج و سر سینه و از جایها
دلیلیست بر آتش خانها و کاشکها و جایها عمارت مقام مسکران و آهنکاران و طنجها و
کوسفند و سلاح خانها و از خودها دلیلیست بر مزاج و قیاس و معاشق و تازه و
و کستخ و دلیلی و تیر و خشمی مکنیداری و حاضر جویی و میا آوازی و از دایلی
ست بر کوسفند و بران و نجران و آنچه سم شکافه بود و سرود او و از بناها دلیلی
ست بر نقل و دار جویی و زنجیل و زلف و کبابه و مانند آن و از شهرها دلیلیست بر باب
و فارس آذربایجان و شام و دریای طبرستان و از اعضا دلیلیست بر سر و روی و گوشها
اعضا و انبارها دلیلیست بر در شکم و سر و چشم و سنج باد و کلی کوری و کنکی
کلیه و روی و برج بهیست در زم آواز **تیم** و دم و صفای و منسوب با نور برج
نور خا و هرست و شرف ماه و وبال **تیم** و نجاج و سر و خشمکست بر طبع خا و
ست و مونت و شیمی و جنوبی و نابت و برك سفید و روشن و نخاج و دست و
شهو و کم فرزند بود و از مردم دلیلیست بر مردم برك با شو و مغز و برك زان و کارد **کلیه**

و عاملان

و عاملان و انباردان و حافظان و مطربان و عیضه و چون به حال بود و لیکل کند بر باران
مطربان و خرد متکبران و الیسا و مردم احقر و از بناها دلیلیست بر آنچه شیر بود و مغز میوها
و سبزهها و آنچه نوری و سرد و از جایها دلیلیست بر سرها و لیستانها و تره زانها و هر جا
که در و اب و اند و بکوه نزدیک بود خانها که در روی بود و از شهرها دلیلیست
بر دمشق و بصره و همدان و سواد کا قیام و اسکندریه و فرغانه و هزاره و از نخوها دلیلیست
بر حق و کاهلی و بکر و قیمت و غفلت و نامقبول و از دواب دلیلیست بر کاه و مین و
کوهی و از بخان دلیلیست بر کبوتر و ناخن و بیل و از جواهر دلیلیست بر طوق و جامیل
و کربن بند و از اعضا دلیلیست بر کربن و حلقوم و کها و عصبها کردن و از جایها
دلیلیست بر در کت و آنچه را با لاف کردن حادث شود و بهیست و میا آواز
تیم و صفای و منسوب با جو زایج جو زان خا و عطا و دست و شرف و اس و وبال
و صفتی و ذب و حقیقت و حل و اذی و نجر و نجاج کرم و ترست بر طبع باد و بهار است
و نگر و روی و در و حسیب و زوم و نجر و برك سفید که بر زدی نند و خوب صورت و
نجاج و میا فرزند و در و پان و کما میا و از مردم دلیلیست بر اهل لیا و فضل و حکما و خطا
و نقاشان و در بیان و نجاج و زغال و شمع و کاه بر چون به حال بود و لیکل کند بر طایفان
و شاعران و کوی کشتا که در کارها تطبیق کند و از بناها دلیلیست بر در خا و علی
دار و درخت جوز و بادام و میوهها با مغز آنچه در درن او را خوردند و انواع داروها و از جایها

و عاملان

دلیست برکوهها و قارها و غنظها و بادگیرها و جابها باری کران و دیوان خانها
و دیویشا و کتبهها و میانها نغان و ان شهرها دلیست بر مصر و قه و مصر کمالان و قان
و اصفهان و کرمان و ازنها دلیست برچرا دردی و کفتم حکایات و دریا و حرکت و بود
حبستن و نینظاری تا بختن با مردم و ان حیوانات دلیست بر جانور ^{ان} برنده و مرغ
خاکلی و قوی ^{دلیست} و آنچه با مردم الشکر بر و از اعضا دلیست بر بادها و دوستها
و انگشتها و انبیا و پادشاهان دلیست بر نشانها بر روی و نغم از بادها و برج آتش است و بلند
آواز ^{دلیست} **چهارم در صفات و مسویا سلطان** برج سوخا خا ^{دلیست} و شرف مشرقی و ^{دلیست}
میرخ و وبال خل و بمزاج سرد و تر بر طبع آب ناستا و مونت و شمع و منقلب و شامی رنگ
اسر و نسبتا فرزند و نا پار سا و از مردم دلیست بر تک و از کلا و انبیا و امریک آب و ^{دلیست}
بانان و ملائکه و غوامثا و شراب ان و اگر به حال بود دلیست بر جماعت و سفایان
و قضا عینا و انبیا دلیست بر دریا و آب کیهها و دودها و حوضها و آبها و ستها ^{دلیست}
و ان شهرها و دلیست بر ارمینه صغی و بحر و مشرق ^{دلیست} و مر و بلخ و انبیا ^{دلیست}
دلیست بر آنچه از آب و دریا چون فصل ^{دلیست} ان و از جواهر دلیست بر مر و ^{دلیست}
در جان و مههای مینا و از جواهر دلیست بر بنای و ناعت و کم همتی و از اعضا ^{دلیست}
ست بر سینه و نسبتا و شش و دوده و انبیا دلیست بر کله بر روی و کوی و کلی
پلیسی و مستی اعضا و در دپ و نرها و از حیوانات دلیست بر آنچه در آب بود و در ^{دلیست}

دین

درین بری گنگست و با آواز ^{دلیست} **پنجم در صفات و مسویا اسد** برج اسد ^{دلیست}
آفتاب است و وبال خل و اوج میرخ و بمزاج گرم و خشک و ناستا است و مذکر و دوی و مشرقی
و بزرگ سنخ و سفید و روشن و نیک و دوست و نین شهوت و کم فرزند و از مردم دلیست
بر بلوغ و سلطین و سودان قهر و نزدیکی با دشمن و جویان و صفتان و سکه و اول و دوم
زبان و اگر به حال بود دلیست بر مردم ^{دلیست} کما و مطین و دردی کرد ان جویها و دلیست
بر کس و کردن کشتی بر نیک با شیخ ^{دلیست} و کینه و ادی و ملطبه و منصب و از جواهر ^{دلیست}
بر بلوغ و با قوت و زور و مر و انبیا و از جابها دلیست بر حکما و سلطا و قضا علی و سوله ^{دلیست}
و در ان لقب و کوهها با جواهر کانهها ^{دلیست} و کانهها ^{دلیست} و ان شهرها ^{دلیست} بر اطران مشرق
و بلو زک و چین و سمرقند و کران و دریم و طوس و سیلیستا و بخت المقدس از جانور ^{دلیست}
بر بلیک و نیندی بی زور شکا ^{دلیست} و کله و آنچه درنده با بشند و انبیا ^{دلیست} دلیست بر ^{دلیست}
و آنچه شیر یا بشند از اعضا دلیست بر پشت و معد و بهاوها و حنیهها و از بهاها ^{دلیست}
ست بر در معد و در چشم و در دلیست و کوز ^{دلیست} و کندان و برج بسوی ^{دلیست}
دینا ^{دلیست} **ششم در صفات و مسویا سنبله** برج سنبله ^{دلیست} خانه و مشرق ^{دلیست}
و وبال مشرقی و مطین و زهر و بمزاج سرد و خشکست بر طبع خا و ناستا ^{دلیست} است و ^{دلیست}
و مونت و در حسیب ^{دلیست} رنگ کندان کون و خوب صورت است و کم نخ و کم فرزند
و کوبند عظیم است و در باد سالی ^{دلیست} و از مردم دلیست بر روز و از ^{دلیست} و در ^{دلیست}

و بخون امساک و حلیت کچی و از داری و کم هنی و از سنه ها دلیلیست برهند
و مکن و شرقی روم و اهوان و از جایها دلیلیست بر قلعهها و حصنها و کوهها خشک
سنگستانها با خار و سوره ستانها و جایها سیاست و دندان و سنک خانها
و کورستانها و جایها ضرب و کهن و از بناها بر آنچه حیوانات خوردند و انواع
داروها و درختان و صیوه و خشک و از جواهر دلیلیست بر سرب سنگ
خاره و کج و نوره و شوره و انصوانات بر کوه سفند بر کوه کوهی و کوهی و خرکوش
و شکال و بوزنه و موش و سوسمار و از خضرات زمین آنچه مضر بود و قوی از آن
بر ذراتها و حصنها بائی و پیوند نافعها و از پاریها دلیلیست بر کنگر و کوه
و کلی و بیسی و زشتی صورت و برج بهیست و ضعیف آزار و بعضی گفته اند
سبعیست نمره باز در دم در صفا و ملسو با د لو برج در زمانه رطل است و بنا
آفتاب و حقیقت پنج و مزاج کم و در بولبع باد و مستانیست قنابت و مضر و زرد
و رونی و برنگ عسل که که بسیا می زند و کم نخاع و اندک فرزند از مردم برنگان
قدیم و حکمان در لیستان حکما و مشایخ طریقت و پیران بیشترند در کارها و صنایع
و عقلا و اصحاب اصحا کواکب و اگر بد حال بود دلیل کند بر غیبت خوانان و طلسم
سادان و افسوس کردن و فال کویان تا آنان که بری در جام و بگورده آب بنمایند

کشان

کشان بر او بره و مشک و کار توکنان و خضر و شان و تربت نشینان و در اصل
فره مایه و از خوراک دلیلیست بر عقل و غیره رسید بصورت چرخها و باریک نظری و
و صوری و از سنه ها دلیلیست بر کوه و حواصی آن و قرین و باد بر عرب
و حجاز و غیرین و اطراف مغرب و بعضی از فارس و چغی از کیلان و از جایها
دلیلیست بر حصنها و کوشکها ماله و آسیاها که از یاد کم دود و باد خانها
و خانها و زویر در و لیقان و بیشها و درختشان و آستینها و کشت
جهودان و از بناها بر هلیقا و ضایع و چینی و خرابی هنری و حبوبه و از جایها
دلیل بود بر سببها و سمور و سمور و رو با و کلاغ زفر استم و لقلق و عقاب
و بوم و جغد و خادم دستور و بارکش و از جایها دلیلیست بر مهها سفالین
و قلاده ذوا و دیو پیکر که بر دم کنند و از اینها دلیلیست بر ساقها و استخوانها
ساقها و حصنها از آنچه قوی بود و از پاریها دلیلیست بر لنگی و حصنها و افتادن
ان بلندها در جا و بوی انعام و هر علتی که از فکریت پدید آید و برج هر چه است
و بلند آواز نمره و از دم در صفا و ملسو با و برج حوت خار مشعر است
و شرف زهره و دو بال و صیوه و حصین مطارد و مزاج سرد در تر و طبع است
و قناب است و مونت و شوی نمستانی و زو جسد بر و نخاع دوست و لیسیا

ک

فرزندی شهوت و در بار کشتن او از مردم دلیلست بر علماء و فضلاء مکان
 و اشرف و اهل دین و صوفیان و اگر به حال بود دلیل کند بر عوام و ملائک و کشتی
 بانان و ماهی کبک در مردم بهر فرزند و منافق و مزه و سالوس و از جای بها نیست
 بر بد رسها و در باطنها و فرائضها و سرها علی سینه و اجتنابها و سردیها و با
 و کوهها که در دریا بعد و ساحلها معور و صیدگاه و از شهرها و دلیلست بر میان
 و طربستان و باد تندرستی و بخار و تشام و در دیار عین و مشرق زمین هند و از شهرها
 دلیلست بر خوش خوی و کشته روستی و سخاوت و باطن و عفت و عاقبت
 و دلچسپی و از بناتنها بر پند و نصیب و سبب آنچه نشنوا و آلوده و شیوه شیوه
 خواره و از حیوانات دلیل کند بر رخسار آنچه ماهیا بزرگ و نیل و کادان و از پرده
 دلیلست بر قدرت و دانه بزرگ و عقیق و از اعضا دلیلست بر سینه های و کعب
 و از ماریها بر نفوس بسیار و خفتن پایها و نعلها و سستی در پایها و برج کنگست
 و کجا او از بعضی گفته اند سببست تم سینه درم و کیفیتا و در جابرج و در هر جابرج
 دارند و برج و کجا باشد یعنی رانی و معصیت خوانند و بعضی مظهر و مندر
 قسم و بعضی خالید و بعضی رانده و بعضی مونت و بعضی با سعد و بعضی با خصل آنها را
 که با اتفاق محسوس است از آنها را ایا و گفته اند اهل باطن و ان جاهها خوانند
 و در بعضی در جابرج خلا بسیار است پس آنچه سعد اند و محسوس با اتفاق آنرا یاد کرده اند
 دانه

و آنچه در روی خلوت بسیار است بگذاشتیم اما در رجاء سعد از جمله هم و نون
 ست و از نور سیم و هفتم و از جوزا یا بزدهم و بیستم و از سرطان اول دوم
 و سیم و چهارم و یا بزدهم و از اسد پنجم و هفتم و هفدهم و از سنبله دوم و دوازدهم
 و یا بزدهم و بیستم و از میزان سحام و پنجم و بیست یکم و بیست دوم و از عقرب
 دوازدهم و بیستم و از قوس سیزدهم و بیستم و بیست سدهم و از جدی دوازدهم
 و سیزدهم و چهاردهم و بیستم و از دلو هفتم و شانزدهم و هفدهم و بیستم و از حوت
 دوازدهم و بیستم و بیست هفتم پس اگر در جبهه طالع یکی از بزدهم باشد یا در جبهه
 یا موضع نیز بود از دین یا قیاس مع سهم السعاده یا موضع حساب طالع یا موضع مستطی
 بر طالع یا عاشق مولود بسیار است عظیم رسد از طبیعت آن بروج یا آن دلیل و یکی از
 سعادتها که بعضی از آنها احکام از آن غافل یا بشمار نیست در جابرج که آنرا باز
 گفته اند از جمله پنج ست ۱۱۱۶ ۳۱۵ ۲۹۳ در دین و شش است ۱۱۱۶ ۳۱۵ ۲۹۳ در جوزا
 پنج ست ۱۱۱۶ ۳۱۵ ۲۹۳ در سرطان شش ست ۱۱۱۶ ۳۱۵ ۲۹۳ در اسد هفت ست
 ۱۱۱۶ ۳۱۵ ۲۹۳ در سنبله پنج ست ۱۱۱۶ ۳۱۵ ۲۹۳ در میزان چهار ست ۱۱۱۶ ۳۱۵ ۲۹۳
 در عقرب شش ست ۱۱۱۶ ۳۱۵ ۲۹۳ در قوس شش ست ۱۱۱۶ ۳۱۵ ۲۹۳
 در جدی هشت ست ۱۱۱۶ ۳۱۵ ۲۹۳ در دلو پنج ست ۱۱۱۶ ۳۱۵ ۲۹۳
 در حوت شش ست ۱۱۱۶ ۳۱۵ ۲۹۳ این ست آن در جابرج اباد

گفته اند ایشان را با اصطلاح اهل بابل پس که یکی از بزرگان درجه طالع اشد یا کمین
 غائب یا موضع آفتاب یا ماه یا سهم السعاده یا موضع دلخیز بگویند و هر چه سعادت یا
 برسد و توقع منفعت بود هر چند که دلیل قوی اقتضا بود برعکس آنچه در درجه طالع
 کفیم و در اختیارات البته نشاید که صدمه درین درجه بود یا در درجه طالع ازین درجه
 کنند یا درجه بلیت غرض **نوع چهاردهم در صفا و منسوب با بروج از طریق کرب**
اتصال آنرا سبب بروج شمالی اند و آن را عالی خوانند از آنکه در روز افزون بود
 بر شب و از اول چنین تا آخر صحت جنوبی اند و آن را منقصه خوانند از آنکه شب
 افزون بود در روز اما از اول جدی تا آخر جوزا مجموع الطلوع اند کوتاه مطلع و از
 اول سرطان تا آخر قوس مستقیم الطلوع اند در آن طالع اما برجه آنتی دلیل اند برجه
 و کربا و برجه خاکه دلیلند بر نباتات و سر و پا و برجه با ریخ دلیلند بر حیوانات از آنکه
 در نفس باورها و برجه مائی دلیلند بر حیوانات از آنکه باورند که آنها آنتی آنتی دلیل
 در معلق است اند که در کشت و با کب بروج خاکه دلیلند بر مردم غافل و احمق و مسک و در
 کوچه بروج با ریخ دلیل مردم شریف و عادل و تمیز عالم و بروج آنتی دلیل مردم خستیس
 و تقصیر کننده در کارها اما بروج که بر صورت آدمی برجه با ریخ و سبب
 و نیمه اول قوس و بروج با غیب جلست و سر طالع و عقرب و جد و بروج زشت صورت
 نورست و جودا و قوس و صری اما بروج خراب صورت با جمال جلست و سبب

در میان

و میان و عقرب و صوف و بروج بریده اند که آنرا مقلوع خوانند جلست و نور
 و اسد و صوف اما بروج در دایره که بهی گویند جلست و نور و نیمه آخر قوس
 و نیمه اول جدی **شعبه دوم** در طالع عرض و ارباع عالم و او تا مطلع منسوب بروج
 و منازل و شش شمار **نوع اول در طالع عرض عالم و ارباع آن** با اصطلاح استاد آن
 از اقصا مغرب است تا اقصا مشرق و آن صد و هشتاد و چهار است که نصف در
 فلک باشد و حد و بقوع تقدیم آن بجز خالدار است و بقوع متاخر آن از شمال
 بحر و قیافوس که آنرا بحر مغرب خوانند و با این آن دو حد و درجه است اما
 عرض عالم از خط استوا است تا قطب شمال آن بود درجه بود راست اما ازین
 بود درجه شصت و شش و درجه محور است اما مواضع که طول او بود درجه بود
 که نصف عالم است و عرض او سی و سه درجه که نصف محور است اینجا و وسط
 آبادی خوانند و طول صبه گویند اما مواضع که طول او پیش از بود درجه بود عرض
 او پیش از سی و سه درجه باشد آن مواضع و اربع مشرق شمالی خوانند و او منسوب
 بمثلثه آنتی و شهرها معروف او بلاد مشرق است و در کستان و در عمانه و ساسان و چند
 و خوارزم و بلخ و خزر و دشت پنجاق و دروم و در منبذ صغری اما مواضع که طول او
 پیش از بود درجه بود و عرض او کمتر از سی و سه درجه آن مواضع یا اربع مشرق صغری
 خوانند و او منسوب است بمثلثه خاکه و شهرها معروف او بلاد هند است از افق

مشرق و جنوبها و هند و زمین سندر و کلان و بعضی از فراسان و کرمان و فارس و عمان
 و عین و بادیه عرب **اما** مواضع که طول و کمتر از بود درجه بود عرض و کمتر از بود
 سده درجه آن ربع را مغرب جنوب خوانند و او منسوبست بمثلته بادی و شهباء
 صحران و ارض برهاسیاها است از پیشتر نکست و کتانه دریا مغرب و زمین مصر
 و هند و شهری که آنرا مغرب بازم خوانند **اما** مواضع که طول و کمتر از بود درجه بود
 و عرض و بیشتر از بود سده درجه بود آن ربع را مغرب شمال خوانند و او منسوبست
 بمثلته آری شهباء او اندلس است و رومان و افریج و مغالیه را و صید کرب
شمس و دیم در دانستن او تا د طالع بروج طالع عاشق و سابع و دابع و او تا د طالع
 گفته اند و ثالث تا ششم تا سابع و سابع و سابع از ایل او تا گفته اند و تا فی خاصه در آن
 و ساری غنیمت با ایل او تا گویند و با ز دیم را از طالع و او تا هم و هشتم و ششم را سنا
 گفته اند پس چهار بروج او تا روند و چهار با ایل او تا و چهار و ایل او تا و از این چهار
 که سا طانه و از ایل او تا است و آن دوم و هشتم و دوازده ایل او تا است و آن
 دوازدهم و ششم است و این چهار را سنا از آن گفته اند که نظر طالع اند و اند **شمس و دیم**
در نسبت طالع با بروج او و فصول عمر و بود درجه طالع دلیل مشرق است و در
 عاشق و نیست بشمال و درجه سابع و دلیل مغرب و درجه دابع و دلیل جنوب و با این
 درجه طالع و عاشق و نیست بر آن ناحیت که مینا مشرق و شمال است تا این زاویه

نکته

مذکور با ایل خوانند و او دلیل است بر عمر و بود بر همه صبا **اما** آن درجه عاشق
 با غایب و دلیل است بر آن ناحیت که مینا شمال مغرب است و این ربع و اموث
 و زاویه خوانند و او دلیل است از مغرب و وقت جولی **اما** از درجه شاد و دبا و اربع دلیل
 است بر آن ناحیت که مینا مغرب و جنوب است و این زاویه مذکور با ایل خوانند و او
 دلیل است بر آن و آن کجولیت **اما** از درجه رابع تا درجه طالع دلیل است بر آن
 مینا جنوب و مشرق است و این زاویه مونت و این خوانند و او دلیل است از
 مولود بر نا پیری **اما** طالع مذکور است و تا فی مونت و ثالث مذکور و اربع مونت
 و همچنین تا دوازده خانه طالع اگر چه در اصل مونت افاده و باشد **شمس چهار تا**
در نسبت ارباع عالم بروج و کواکب طالع حمل مبین در مستصفا عبادت حمل و
 و زحل منسوبست و مغیب هر دو بمیزان و قمر و ربع منسوبست **اما** آنچه با این
 مطالع و مغیبت از طرف شمال لبطان و مشرقی منسوبست **اما** آنچه با این
 مغیب و مطالع است از جانب جنوب بجزگی و زهره منسوبست و عطارد مشرق
 با هر یک از این کواکب ان چهار **اما** قول مستفیدین مان است که بروج سرطان
 و مشرقی دلیل است بر آن و بروج میزان و زحل و لیل و م اند و بروج عقرب و زهره
 دلیل است بر آن و بروج جد و عطارد و دلیل است بر آن و بروج اسد و ربع و لیل و **اما** شمس
 مشرقین است و قمر و لیل مغربین است و زهره و حوت و دلیل است بر او و زهره حمل و شمس

دلیل خلسان و سنبله و میخ دلیل فارس و جوزا و عطارد دلیل شام و قوس
 و مشتری دلیل عراق عرب و دهر و میزان دلیل خوارزم و سنبله و عطارد دلیل
 خطا و دلو و دحل دلیل یابل و ثور و میخ دلیل و شبت قیامت **شمه پنجم در احوال**
منازل چهارم بیست و هشت صورت است درین دو ارد و برج هر یکی از چند
 کواکب که آنها منازک خوانند نامهای ایشان اینست ششیز بطین
 تریا در آن هفت هفت ذراع نشه طرفه جبهه زبره منزه مواصات غفر
 ربانا اکلیل قلب شعله لغایم بلده ذابح بلع سعور و خیر مقدم
 مؤخر و شفا سپهر هفت ازین منازک در برجی از ارباع مکتب البرج اند و افضل
 از فضل سالک منسوب و جهتی از جهات عالم چنانکه هفت اول نسبت بسپه
 برج و ربعی او اند و ششاز اند صاعد و از ارباب عالم آن ربع که **شما ششم** نسبت
 بدین هفت منسوب است **اما** هفت دوم نسبت بسپه برج صیفی ازین **شما**
دو و آن ربع که **شما** است از مغرب بدین هفت منسوب است **اما** هفت سده
 نسبت بسپه برج خریفی او اند و جنوبی اند و ارباب آن ربع که **شما** جنوب
 بدین هفت منسوب است **اما** هفت چهارم نسبت بسپه برج ششوی او اند و جنوبی
 صاعد اند و آن ربع که **شما** جنوب و مشرق است بدین هفت منسوب است
 پس نو در وجه هر یکی از فلک البروج بر هفت منزه است که در آن منزه

را و از دره در وجه و پنجاه و یک دقیقه و کسی نصیب افتاده است **اما** بعضی
 ازین منازک سعد اند و بعضی محسوس یعنی منزه و بعضی نیک گرانند و بعضی مؤنت یعنی
 کبر و بعضی تر و بعضی سرد و بعضی خستک **اما** قول بعضی آنست که هر هفت که
 بعضی منسوبند طبع آن فضل او اند و بعضی گفته اند هر دو منزه که در یک برج افتاد
 طبع آن برج دارند و آن منزه که مستتر است میاد و برج منزه است **اما**
 اهل یابل و عرب و هند و اختیار بر منازک چهارم نهاده اند **اما** آنچه در جراتی قیوم
 طلوع منازک نویسند آنست که منزه چون از شعاع برین آید و صبح و شرف
 ظاهر شود علامت طلوع او بنویسند و درین تاریخ فرغ مقدم و در چهارم
 آذر ماه و دوم علامت طلوع کند و اول قیوم و بعد از هر یکی بسپه روزه و طلوع
 و دو سال کیبسه روی زبره را چها ده روز بنویسند **اما** آنچه در جها **ششم**
 انقلاب ششیز در اول عمل است و نیز در اول سرطا و غفر در اول میزان
 و نایح در اول **ششم** در اول **ششم** در اول **ششم** در اول **ششم** در اول **ششم**
 برین و چار بقا و آغا و کارها و تدبیر در مصالح و آنچه خواهد کردین و طبعیت
 زندگانی و سعاده و شقاوت و از اعضا دل نیست بر سر و روی مولود بدین
 تاریخ دل نیست بر مال معاش و یاری گران و کیفیت آن و دخل و خرج و سخن و سخن
 و خوردن و آشامیدن و از اعضا دل نیست بر کردن و حلقه و اطراف کردن و
 نالت و دل نیست بر بریدن و خهاران و اقربا و نقل از جا به جا و تنگی و بدی احوال
 خرابیشان و بخت غم و آرزوی چهرها و کیفیت هر یک و از اعضا دل نیست بر بارها

د دستها بلیت رایع دلبلست برید دان و ماد و ان ذاملاک و مسکن و صنایع و معمار
و جابجا رفتن کردن مالک دانستن احوال بدوان در قدم مولود و عاقبت کارها
و کیفیت هر یک از اعضا دلبلست برستیز و موده و لیستان بلیت خامس
دلبلست بر فرزند و طرب و همدیگر و شریف از بزرگها و مواد از بلیت الممال
املاک و خانه اخبار و دستادن رسوا کیفیت احوال و بلیت بلیت بلوسا
از اعضا دلبلست بر بلیت و جابجا بلیت سادس و دلبلست بر بلیت
و آنها و صیبهها و دانستن ملتها و بخت و سلامتی بهار و مدت نیازی
و شناختن احوال بزرگها و خصوصتکاران و ستودان و منابع شدن چیزها کیفیت
هر یک از اعضا دلبلست بر شک و وفای بلیت سابع دلبلست بر ازواج
و شکرکار و زردان و مخالفان و نخل و خصوصتها و خطر و هفت و شان
دنیا یافتن در دیده و کم شده و آنچه که مسافر خواهد رفتن و کیفیت احوال
از اعضا دلبلست بر زنیان و سرین و نشسته کار بلیت ثامن دلبلست
بر خون و خطر و موت و میراث و باطل شدن چیزها و رسیدن اندوه و نکبت
و دانستن ماتم و بلیت الممال ازواج و شکرکار و کیفیت آن از اعضا دلبلست
بر کلا شوق و مقدر و رع و مشتاقان بلیت ناسع دلبلست بر سفرها و دین و بلیت
و اعتقاد و طاعت و علم و خواجها و تقیر و دای و نهی و لطف طبع و کیا است
و دانستن احوال ضایب و توکل و ذوق و بلیت و کیفیت هر یک از اعضا
دلبلست بر آنها مولود بلیت عاشق دلبلست بر سلطنت و رفعت و جا
و بادشاه و نجاس و سروری هر چه میوه میوه و مشهوری و حکومت و احرام
مادران در قدم فرزند و شغل و عمل و منزل و کیفیت هر یک از اعضا دلبلست
بر آنها و پیوند زانی بلیت حادک عشر دلبلست بر سخاوت و درجا و اصلها
و نافتن مراد و دستاورد و سستی کردن بلیت الممال سلطنت و دلبلست
بر زرا و خلفا و نایبان و آنچه از علم و شغل طبع دارد و احوال عشق و عاشقی

و دانستن

و دانستن دوستان صادق و کاذب و کیفیت هر یک از اعضا دلبلست بر
سابقها بلیت تاخیر دلبلست بر دشمنان و شقاوت و سختی و قهر دادن
و کزین و زواب و خانه ستودان و کزینها و شدن و خلاص و غیره و هفت و شش
بودن و شناختن تنگی و بدی احوال و دشمنان و کیفیت هر یک از اعضا دلبلست
سنت بر سر یا بلیت **شعبه سیم در صفات طبع با قهر** قهری آنوست و از
فلک اول تا بد و سعد اصغر است و متعلق به مزاج است و مزاج خاص او سحر
و ترس است و مویست است و شوی و بزرگ سستی که بسفیدی زدن مانند ک
زردی و طعم او شور است که تری تری شد و از بویها آنچه تری تری میاید بود و بوی
ست و از حسها حس بر ذوق دارد و از اعضا جانب جب او راست
و معده و شش و لیسان و کرون و پوست نرم و از سنها طفولیت و از بویها
آنچه از ماده بلغم بود و از مزاج دلبلست بر خلفا و طبع عهدان نکند و نکند
زادگان و چون مخفی بود دلیل بیکان و جاسوس شاد مردم سفله و عوام
خلق و کوه کار خرد و از صورتها دلبلست بر روی خوب و چشم شهبان
و ابروی سیو سینه و دندانها که شده در کتری سروری و دلبلست بر ابدان
و در ایمان و کثیرگان و از خویها دلبلست بر مردم سلیم و آسیننده و خویص
در حق زنان و مردان و مردم سخن چین و دوستی و بیخ و از دنیا آنها تقصیر
و بلیت و کتان و خیارین و انجانوران و درختان آنچه در درج و تری و از صفات
دلبلست بر انواع مهرها در هیچ مردم ایزد ریزه و نقره و از جامها آنچه بر
اندازم بود و در کار و اوند و از جامها دلبلست بر آنکه بیا و شراب خانهای
و رو و چاهها و دریاها و باغها و جویها و از دنیاها دلبلست
بر بیت پرستی و انبیا و هضم او راست و شتهها و اولیقا و سقسین و جابجا
و سقلاب و دروس و اقویوم و کله و در طرف محیط تا بدی باع صغیر **عمر**
دوم در صفات و بلوسا با عطا و در مزاج است با هر کوه که بیاید طبع
او کبر و اگر آنها بود مزاج بیخ کبر و از فلک دوم تا بد و مزاج خاص و

گفته اند سرد و خشک است و باد آن کثیر در بزرگ ملون است و لوی او آنقدر باشد
و سود لوی است و زحمتها حشش ذوق دارد و از آنجاها دلیلیست بر زبان
و کام و لب و آکشتان و دماغ و از مردم دلیلیست بر اصحاب در لوان و زبان
و مستقران و صفتها و فرزند آن و اهل حکمت و صفیان و مهندستان و اگر
ببجای بود دلیل کند بر شاعران و بندهگان امر و مردم پیوسته کوهی در قال
کیزی و آنرها دلیلیست بر بزرگی ز عقل و قدرت و حفظ و مرمود و دستی
نما و طلب و ساختن مکر و طرخی و سخن فرشی و از سننها دلیلیست
بر سن پیش از بلوغ و از سننها دلیلیست بر آنچه ساق بناورد و لوی به
تیزی زنده و ماش و باقی و کد و کشتن و درختان با میوه و آنچه آورد
از جای بجای بگردانند و کله می و از حیوانات دلیلیست و سنگان سنگا و
دستی و در و باه و طوطی و مرغ و بوز و طيور و آنچه در رستهها قرار کند و بیا
موز و لوب و از معدن دلیلیست که برای و فضرها و زربنج و آهن
و سیاه و در و بند و جامها منقش و از آنها کتابت و از لباسها دلیلیست
بر حفظ و طاهر باطن و عتای و عاها و از بیماریها دلیلیست بر چشمتی
و صغی و دیوانی و کنت زبان و کشتن سیاه و بر آنده احتق خون و سوسوس
و بالخلایا و سرفروقی و از جایها دلیلیست بر دیوان خانها و صبا و در
و کتاب خانها و بالا و از دینها دلیلیست بر دین حکما و اقلیم ششم او را
دشمنها و او کوه با صبح و ما جرج و جا بر سا و زمین بوستان و کشتن
مغولان و اطراف ترکستان و بر کس و بر دعه و بعضی از شهرها شام و مصر
تا بد بیا مغرب **شم سیم در صفات و منسوب با شهره بهره سعوا صفت است**
و از نلک سیم تا بد و مزاج سرد و تر است و صونت و شمی در بزرگ سفید
روشن و از طعام صغی و شیمی که لذت بود و از خلطها و طوبت عترتی
دارد و زحمتها حشش ششم بچهها خوش نوی و از آنجاها آلت شهرت

دره

در هم کرده و او در وسایح رخ ساعد است و کف و از سننها بعد از بلوغ و از مردم
ست بر خاقان و زنان و جوانان و خوب صورتان و اهل طرب و زینت و نازنا
و چون در حال بود بر خشتان و جامه شویان و مشتاکا و قوادکان و بدکان و از
خوبیها دلیلیست بر خوش چوئی و کشتاده روی و سخاوت و معاشق و طرب
و طوب و لب و هرگز شرح و طلب سرور و شعر و دزدن سننها موسیقی و عشق
بازی و دلیلیست بر بسیاری کجاست و از آن شهوت و بکار و اشتق عطرها
و در قاصح دلیلیست بر آردان و با کجا و صورتها و زهر و آردان و سطر سمرق
و از آن و زرد دست و بائی و با بیک میاود و از نشت و آفتاب بائی و از نیاها
و آنچه خوش نوی باشد نشین و مغز میوهها و آنکود و سفنا او و آنچه از نیاها
دلیلیست بر جرم و زردی و زردیها و سنگ لیشم و زردی و کلا خود
و سایر و آنچه بد و آرایس و زینت کنند و از لباسها دلیلیست بر آنچه از نیشم
سازند و آنچه سفید بود و از جایها دلیلیست بر سردیها و تره زانها و سترها
و کلا و با هر کجا که تراشا و عسرت و اسالیب است بود و از بیماریها دلیلیست بر آنچه
از حال بلغم اولد کند و از داندن شهوت حادث شود و بیماری عشق و ضعف دل
و دماغ و در و صحنه مقعد و درخ و اسیر کرده و احتیاس لویان حیوانات دلیلیست
بر کوش و ما می بزرگ و قاصد و هر دوستان و دلیل و کبوتر با آنچه خوش صورت
بود و از دینها دلیلیست بر دین اسلام و اقلیم ششم او را است و شهرها معروف
او خرد است و زمین نبت و خن و کاشف و فرغانه و شمشاد و سمرقند و خانا
و نیش و زین و خوارزم و آذربایجان و ارمنیه و روسیه و بابل و بجزان تا بد و بائی و غریب
شم چهارم در صفات و منسوب با آفتاب آفتاب نیر اعظم است و منظر سطل است
و کرم و بخش از نلک چهارم تا بد و مزاج گرم و خشک است و کشتاده بد کرد و ذی
ست صفا علویان و سفلیان و بزرگ نایب است و طعم تیزی است لطیف
و از سننها بسیار می آورد و از آنجاها دلیلیست بر جایب راست و از سننها سن

و خوف از مردم دلیلیست بر یاد شاهان و حکامان و سروران و کرامان و بعضی در
 هر وقتی چون بجا آمد دلیلی کند بر بیسیان و معماران و استادان و بیستیان
 و رفیقان و از صورتها دلیلیست بر مردم بنا در بزرگ سینه و قوی آواز
 و طرف ناک و سبطه از خونها دلیلیست بر مردم و ترغیب و کبریا و پادشاهان
 است بر آنچه از کرمی و خستگی حادث شود و بدل تعلق دارد و در جیشتم
 و دلیلیست بر دیدار و اباحتان و از نباتها دلیلیست بر شکریه بر کبیرین
 و غسلها تا و شیرین با کوه و فرهاد از معادن دلیلیست بر اوقات و اهل و مردم
 و الماس و یزده از حیوانات دلیلیست بر اسبان قیمتی و کوسفند کوهی و اهل
 و شیرین بلنگ دیار و شاهین و سقز و زنبور و غسل از جابها دلیلیست بر
 و عده بها و قرها و سرایها و تختها و پادشاه و از آنها دلیل است بر کلاه و تاج
 و سر بند و کمر و مع و طوق و جمع و جامه ها و بز و از دینها و بدین نصاری و بعضی گفته
 اند بر آتش برستی و اقلیم چهارم او داست شهرها و او بلاد کشمیر چین و کوه بلوچ
 و بدخشان و غور و خجستان و بلخ و زین خراسان و مازندران و کوه دماوند
 و الموت و قزقیز و قمر سیاه کوه و همدان و شهر ریز و در قریه بیت المقدس و تاهه
 ناید و یا موجب **شهر پنج در وصف او منسوب با پنج میخ** نفس صغیر است و آن فلک
 پنج ناید و پنج کرم و خستک است با قراط و قزقیز و ندر که بشی و بطعم تلخ است
 و بی و برنگ سبز و سفید و تیره و بوی ناخوش دارد و صفای است و از هماغه
 آتش افروز ختره از اعضا دلیلیست بر تهره و کجا ناچینیده و ساقها و گوشها
 از مردم دلیلیست بر ابر و بلوک و نشکر گشتان و ارباب صلاح و چون نفس بود
 دلیل کند راهل سر زخمه و دندان در دندان و هفتاد و خوشبختان و از آنها
 دلیلیست بر شجاعت و دروغ و خلا و سبکباری و بدینجهت از صورتها دلیلیست

از مردم

بر مردم بلند بالا و بزرگ سر و اشقر و خرد گوشت و سوز موی و آبله زده و زخم خورد و
 و علامت بر روی و دندان و از سنها از سن و فوق و اول کجولیت و از بنا تها دل
 است و در خشان با خرد و خوب و بقر و صورت و سندان و کند نا و سیر با ز ترف
 و انواع زرها و از معادن دلیلیست بر صفا طیس و آهن و مس و از آنها انواع
 سلاحها و زین و سنام و هراکت که از آهن کنند و از حیوانات دلیلیست بر کوسه
 و خرگور و بی و لوز و کله و شقال که زده ما و افعی و عقرب و خا و لیش و از آنها
 دلیلیست بر آتش کدهها و لنگرها و درجا که سیاست کنند و مطنخها و درجا که
 حیوانات کنند و از آنها دلیلیست بر استقامت حمار و شکرستان اعضا و نهام
 بیوسه و طرچهها و شوخمن و تلیتها و گشن زده و آنچه بدایع و شوق محتاج
 و نعت حکم بر انداختن خون و هفتک که از کرمی و خستکی بدیدار و از آنها
 آنچه در ضرب پوشند و از دینها آتش برستی گفته اند است برستی و اقلیم
 او راست و شهرها او یکطرف است و کجا در و دندانها و جبال اصفهان
 و بعضی از غور و زین و دیار بلستان و کربان شیراز و اطراف او و اصفهان
 و لرستان و خوزستان و بغداد و لهر و کوز و بادیه عرب و بلاد مغرب
 تا بساحل **شهر ششم در وصف او منسوب با شش میخ** شش کرم است و از
 فلک ششم ناید و پنج کرم و ترست و در طبع حیا و مذکریست و در روی رنگ
 سفید است که بقری با زردی زنده و بطعم شیرین و خوش بوی از مردم دلیل
 است بر پادشاهان عادی مردم شریف و امیر و قضات و روز نازها و بازرگان
 بزرگ و فغانگران و مردم با دیانت و امانت و دینیان و خیرین و از این جنس
 بود دلیل بود کند بر زاهدان و ذوق خرد و مردم صاف و خوشبختان استانی
 و کسانی که خسته اند که خیرتشان بسیار بگفتند و خود را نیک نمایند و از آنها
 دلیلیست بر لطیف و حلم و زهد و پادشاهان امانت و امر معروف و نهی منکر
 و راستی و صراحت اصلاح کارها و از آنها دلیلیست بر آنچه از وی نفرت

نه باشد اما سها و بادها که رنگ بکر اند باز بناها دلیلیست بر کندی و برنج
 و جوی و نخود و کبکله و طحیر و سیب و انار شیرین و از معادن دلیلیست بر سردی
 و سیم و الماس و برنج و حبه های شریف و از حیوانات دلیلیست بر آنچه خوردند
 و حلال بود و طاق و سر و لقلق و هائی و از جایهای دلیلیست بر عبادت خانها
 و مساجد و صوامع و بنا بر علماء و عاقله و مقامها علاج معهود و غیره و از
 صورتها بر صورت شیرین و چشمها فراخ و موها نودنگ و از اندامها بر خون
 طبیعی و لطفه و مغز جگر و حلقوم و دم در کها جنینده و از سننها دلیلیست
 سن کھولیت دارد و از حسها حس سوسن از لباسها آنچه کبود بود و علماء
 دارند و فوطه و جامها پاکیزه و او بر رویها دلیلیست از روی علم و پاکیزگی
 و بعضی گفته اند برین ترسایق اقلیم دوم او راست و شهرها و او کلان است
 و سیستان و طرف فارسان و جد و دریا تا رسن و جبر و طما و زمین و کله و بدین
 و طرف مغرب **شمه هفتم در صفات و منسوبات راجل راجل جنس بر کست و از**
فلک هفتم تا بدین مزاج سرد و خشک است با قضاط بر مزاج موت و مزل کاست
 و درونی و گویند حقیقی است و بطعم ترش است و رنگ او سیاه و لوی تا خوش
 و از مردم دلیلیست بر مکان تلمیم و از بار خاندانها و مردم قلعه و در دیش
 و در هاتین و مشایخ و اگر بد حال بود دلیلیست بر زاهدان بی علم و مشایخ بی
 کا و بینگان و مزه و در آن و کل کادان و حسنیسا و مردم سواری و بلندی
 و از اعضا دلیلیست بر سبب زواستخوانها و دوده و لویست لپشم و ناخن
 و بلندی لپشت و از بناینها دلیلیست بر آنچه در آن گشت بودن چون سبب سقا
 و قفس و سستی در اعضا و کس سبب و بلغمها خام و غلظتها باطن و در شدن داخل
 و آنچه در بر عادت شود و سبب آن سردی و خشکی باشد از حسنها و بل
 است بر جنس مع کران شده و از خواها دلیلیست و جعل ترس و بخل و کله و سوسن

در زمین

و صبر و سستی کاری و کاهلی و از صورت کسی که زشت بود و بزرگ سربا شد
 و خور و چشم بیوسته ابرو و فراخ دهان و سبب و سخت آزار و از سننها
 دلیلیست بر سبب سردی و دلیلیست بر بد دان و آتالیک و دایله و از
 حیوانات و آنچه بار گشتن باشد سخت کار و سستی رخ و عقاب و کلاغ و لوم
 و جگر و کسوف بلخ و هر چه بر زمین خاند دارد چون هوش و بار مانند آن
 و از جامها بر آنچه از لپشم و صوی سازند و پوستینها و خزها و از بناها عجا
 و بختها و درها که تا بن بود هر چه ممکن و کند ه شده باشد و از معادن
 دلیلی بود بر سردی آهن کار را برده و سنگهای قیمت و از جایها بل
 است بر کوهها خشک و بلند و غارها و مقامها ظرب بناها قندیم و تسار
 ستانها و شورستانها و کورستانها و قلاع و از دینها دلیلیست بر دین
 یهودی و اقلیم اول او راست و شهرها و سرانند است و اقصی هند و یمن
 و جزایر دریای که جنوب و جیش و رنگبار تا بد و بیای موجب **اشاد** و برنج و لپشم
 که در اندامها بلکه صاحب **شمه هفتم** دره است که اقلیم دوم شمس است و اقلیم سیم
 عطا در او اقلیم چهارم مشرقی را اقلیم ششم قمری است و هفتم مزاج را و اول
 و پنجم خلا نیست و قول او را صحیح گفته اند **شمه هشتم در کله بل سعادت و شقا**
 از روی حکایت **شمه نهم** لیل کارها و عالم کون و دنیا است و لیل وجودات و اهل
 دنیا و غیره **شمه دهم** از موالید بلندی خاصه لفظ انسان و سوسن سعاده بدو منسوب است
 و دلیلیست بر سعادتها خاوی چیز مال و ثمن و لیل امور است اهل عقیق سبب
 موجودات کمال نام شدن هر موجودی در عالم خاصه لفظ انسان و سوسن القیب بد
 و منسوب است و دلیلیست بر سعادتها و احوالی است چون رای و تدبیر و از این است که هوش
 شویا بر او در شمس و قمرها در این **شمه یازدهم** دلیلیست بر سعادت و بیاد است
 از روی شفا و در لپشمی و قفسه تنگی و بیماری دانه و در شوری و سختی و از آن
 کا و در برنج دلیلیست بر سعادت و احوالی است از منسوبات و خور و قتل و دردی و دروغ

و در فساد که سبب شقاوت آخرت باشد **اما** در هر دلیل او در دنیا وی است
 و طلب سعادتها این عالم از ناز و نعمت و خوردن و آشامیدن و نوشیدن
 و زینت و تکلیف و توالد و تناسل و مشغولیت لیل و نهار است و اینها آفت
 و طلب کارها آخرت در پسندیده و حسن اخلاق و ادب و پاکیزگی زانست که
 دین و عبادت و برع و تقوی و حقیقت آنجاست سعادت آخرت است **اما** اگر در
 نفس مستولی شوند بر مولودی و در حال نوبت دلیل کند بر ظهور دنیاها و شقا
 و تقاد در دنیا و آخرت و اگر نیک حال باشد صفتها هر دو و نفس بقوت باشد
اما بقل نیا بد اگر از حسنا در حظوظ سعدان بود یا سعدان بد نشان نکرند
 این صفتها موجود نشود از مولود مگر اندکی از نوبت بقل نیا بد یا در صورتی
 بقل نیا بد که پسندیده نماید با اتفاق بود **اما** اگر هر دو سعد مستولی شوند بر
 مولودی و در حال نوبت دلیل کند بر موجود شدن این دو سعادتها دنیاوی آخرتی
 و تمناعت کند بدان و اگر نیک حال باشند دلیل عام شدن سعادتها دنیاوی
 و آخرتی باشد و اگر سعدان در خاتمه حسنا بعد یا حسنا بایشیا ناظر باشند در
 منصف آن سعادتها بود و بی نهایتی در آن و امتزاج سعادت با شقاوت در
 او در دنیاوی و آخرتی **اما** عطار در مزاج سعور قبول کند و یاری هر دو سعادت
 و شقاوت از دنیاوی و آخرتی هر یک را و متعلق است هر دو طرف پس حکم
 او بر مستولی موضع وی کند یا بدان گوید که بد و ناظر باشد یا او در خاتمه آن
 گوید **اما** در هر دو صفات و منسوب با اس از زینت و تراست مزاج
 منسجی در سعادت و دنیا و کنند است و او را عقده شمال بحر زهر خوانند
 و زینت سر و خوشگسست مزاج زحل و نحس است و کم کنند و او را عقده جنوبی
 خوانند چون خرد در عقده راس و یک عرض او بطرف شمال افتد از منطقه البروج
 و چون در عقده زینت آید عرض او بطرف جنوب رود و این راس و زینت در هر دو
 است که تقاطع کند و آن نیک و نیک حاصل که بفرمیشوند و عقده زینت است

دو مقابل و راس باشد و بعد میان هر دو نشن برج است و است شعبه چهارم
 در استقام روح بر کوه هفت آمار **اما** در این قسمت خانها این دو از ده
 برج را هفت اول قسمت کرد و این چندین نوع و از آن جمله یک نوع شمشیر فایده
 است چنانکه آفتاب ماه و ماه یک یک خانه است و نیز دیگر هر یک در یک
 است و بنا بر این قاعده هر آن است که شمس یا دشاه کواکب است و است برج
 و زینت است و مزاج اطفال و اشرف عناصر است پس خانه اطفال او شمشیر
 تر بود و ماه و برج سرمان لا نوبت بود آنان جهت که منقلب می شود در برج سرمان
 است و او مزاج خرد است پس اولی تر بود و ماه از برود و دیگر **اما** گفته اند از اول
 اسد تا آخر حجت بر قوا جز آفتاب است و از اول لوت تا آخر سرطان در آن
 هر دو جز را اولیت نبرین خوانند و هر یک از حسیه صحیحه را در جز آفتاب یک
 خانه نصیب افتاد است و در جز ماه یک خانه چنانکه زحل و اجز در جز آفتاب
 است و در جز ماه و مشرق و اقویا از جز آفتاب است و حوت از جز ماه
 و منسج و اعقاب از جز آفتاب است و عمل از جز ماه و زهره و امیران از جز آفتاب
 است و ثور و آرز جز ماه و عطارد در اسنبله از جز آفتاب است و جوزا از
 جز ماه و زحل و قوا را اولیت و نیز گفته اند سبب سعادت و نحس است کواکب
 بطرف دین استام است و شکل افتادن خانها را انسان با این دو و نیز چنانکه
 در خانه عمل حوت در مقابل هر دو خانه نبرین اند و نظره قائله تمام نحس است
 و کیفیت آن گفته شود پس زحل را نحس بزرگ گفته اند و چهره هر دو خانه منسج
 در تلبیت هر دو خانه نبرین اند و نظره تلبیت تمام سعادت است پس شمشیر یا
 تمام سعادت بزرگ خوانند و جز آن هر دو خانه منسج در تلبیت هر دو خانه نبرین اند
 و نظره بریم سیم در شمشیر است پس منسج را نحس صغیر گفته اند و چهره هر دو خانه
 در تلبیت پس هر دو خانه نبرین اند و نظره پس سیم دو سخی است پس او را
 سعادت صغیر گفته اند و چهره هر یکی از دو خانه عطارد در جز آن نیز که هست آفتاب
 اوستا قضا است پس او را اسم سعادت و نحس نامند و منسج خوانند **اما** گفته اند
 هر یک که در جز آفتاب بود در وقت و ترتیب اعیان شد تا در آن نصف بود

و چون در جزی باه بود و قوه و ترتیب باه بود تا در آن نصف بود اما تقوی بکر
 سفاقه و بیخوبست کواکب سبب ذبح و بعد از آنکه است از آفتاب و ماه در آن
 جنالست که یقین است که اشعه الی من عملت سعاده است و از سبب
 خوبست لیس جز بلك میخ نزد بکتر است با آفتاب از زحل و مشتری در مزاج
 او کرب و خشکی با اراط است خاصه خشکی و سفاقت است از آفتاب لیس و در بعضی
 کربک گفته اند اما فلک زحل و در بین دو کواکب از آفتاب است مزاج او سرد
 و خشک گفته اند با اراط خاصه سردی و در مزاج است لیس و با خشکی
 اندر آنکه اما مشتری در وسط است و در وسط با عمد الی منسوب است و در سلس
 آفتاب است لیس و با سحر رنگ گفته اند چون این سه کواکب علوی اند که سفاقت
 و خوبی است ایشان را سبب آفتاب است اما عملت سفاقه زهره قمر است از آن
 جهت که قمر با سفاقت و در آفتاب و زهره سعادت است و بدست مشتری مزاج
 زهره موافق قمر در جزی و وسط از قمر در لیس و لیس او را سعادت گفته اند
 و اما عطارد و چون از چهار کواکب است بقلک او را مزاجی منسوب نکرده اند
 اما سبب شریعت و غیر گفته اند مزاج با در و مشتری باشد هر دو کواکب
 سفلی اند و حال ایشان را تقوی خلق کرده اند چنانکه علویات را با آفتاب اما از دو
 حقیقت در کواکب هیچ مزاجی تواند بود چنانکه لیس است لیکن حال ایشان
 عملت و جزی مزاجها بود در مرتب است اما صداقت و عدالت و صفتها
 این کواکب و عملت آن افتادن شکلها آنها است چنانکه در سعادت و بیخوبست
 گفته باینکه لیس هر کواکب که خانه او در زهره خانه دیگری افتاده است در آن
 هر دو کواکب دشمنی دهد بیکر باشند و حکم تنبیه و تقابل همین است هر کدام کواکب
 که خانه او در ثلث باشد لیس دیگری باشد دوست دهد بیکر باشند مثلا مزاج
 دو از دم مزاج نیست و نورد و از دم جوزا لیسها عطارد و زهره دشمنی میکنند
 و چون سنبله با عقرب و حمل و جوزا در لیسها افتاده اند میان عطارد و مزاج دیگر
 باشد همچنین میان زهره و مزاج دشمنی بود در میان زهره و مشتری دوستی بود
 و میان زهره و زحل و مشتری بود و میان زحل و مشتری دوستی بود و میان عطارد و زحل

دوستی

دوستی بود و میان زحل و مشتری بود و با مشتری دوستی بود و با مزاج
 دشمنی بود و با زهره دوستی بود و با عطارد دشمنی بود و با مشتری دوستی بود
 دو در دشمنی خانها و شریف و شریف هر کواکب را بری خانه شریف است
 بدو جهت معین چون در آن خانه نقل کس قوت سریش او ابتدا کند و چون میان
 در جزی و سلس است قوت باشد و چون از آن در جزی بکند و در آغاز قوت نقصا
 قوت باشد و سبب کس شود تا بیرون رود لیس آن قسمت جنان است
 که بر جزی سلطان شریف مشتری است در میان زحل و مشتری شریف آفتاب
 است در زحل و مشتری و جزی شریف است در بلبلست و هشت در جزی
 و میزان شریف زحل است در بلبلست و یک در جزی و نور و شریف در سرد و جزی
 و حرمت شریف زهره است در بلبلست و هفت در جزی و سنبله شریف عطارد است
 در با زهره در جزی و شریف زحل است در جزی و قوس شریف ذنب
 است اما این قسمت بدان چنین است که سلطان طالع عالم است مشتری
 دلیل سعادت است شریف از درین خانه لا تقوی بود و آفتاب با دشمنی و تکلیف
 در میان سلطان که بر جزی است شریف او موافق تر بود و مزاج چون دلیل شریف
 است هفت سلطان جزی است شریف او در جزی و تر بود و زحل چون دلیل
 کشت و زرع و عمارت است چهارم سلطان که میزان است شریف او ثوابت
 تر بود اما از وی دیگر کشت که چون طالع سلطان افتاد او تا در بعضی
 او تر بود اما چهارم خلیفه افتا نیست و از ما علی الوالد هیچ کدام قوی تر از
 بازده نیست و آن فقر است لیس شریف جزی و قوی موافق است چون مزاج
 سفاقت است و دلیل بیکر درین خانه سعادت و موافق مزاج هم از سلطان است شریف
 او را ثوابت تر بود و چون عطارد و دلیل عقل و علم و سنبله بوی مشتری است
 او شریف عطارد است صدوی سزا و او تر بود لیس شریف و لیس لیس هر دو سعادت
 است و در ثلث عطارد و مزاج و لیس لیس مشتری و ثلث مزاج و مقابله
 زهره است و زهره در ثلث مشتری و لیس لیس مزاج است لیس ازین اوضاع
 آن معلوم شد که بلبلست کواکب از جزی خانها و سبب بیکر ناظر اند خاصه جزی
 سفلیان سفلیان خانه علویان بعلویان اما چون زحل کواکب نیست

قمر است

روز باشد پس اگر روزی از تر یا کونا دریا باشد عدد او اند و از ده پیش
 و کم نگردد **اما** فصل و زیاد کم شود از بازده در صطلحی بسبب زیاد
 و نقصا زمان او را مجموع خوانند و زمان نیز خوانند **اما** از هفت بهر دوری
 را کوکبی نسبت کرده اند که هفتی یا کوکبی و ساعات اول آن روز را از **اما**
 بدان کوکب داده اند چنانکه روز یکشنبه منسوبست با تمام ساعات
 اول آن روز است و ساعات دوم زهره یا که تحت اوست در تمام
 عطارد یا چهارم ضرب او پنج رطل یا و ششم مشتری را و هفتم پنج رطل
 با آن آفتاب یا و نهم زهره یا و دهم عطارد و یازدهم زهره او و از دهم رطل یا
 و چون دوازده ساعت روز یکشنبه رطل تمام شود ساعات اول از شب
 و دوشنبه مشتری را بود و ساعات دوم پنج رطل را همین قیاسی کردی با سنگت
 و از دهم از شب و دوشنبه عطارد رسد و ساعات اول از روز و دوشنبه رطل یا
 بود دوم رطل یا برین قیاس شب سه شنبه زهره را بود روز سه شنبه
 پنج رطل یا و شب چهارشنبه رطل او و زهار شنبه عطارد و از شب یکشنبه
 آفتاب را و روز پنجشنبه پنج رطل او و از شنبه رطل او و شب یکشنبه آفتاب
 و ساعات دوازده ازین شب پنج رطل او و اول ساعات روز یکشنبه آفتاب
 بر همین قیاس بود میکنند **اما** اهل بابل و زنگنه که تقیغ ایشان کرده اند
 چون استحقاقی در معتدلی و دیگران بنا بر استخراج همها با ساعات
 نهاده اند در طالعها و اشیاء او را از صاحب ساعات کنند و بخار بود
 هر روزی کاری که کوکب او منسوب بود در ساعاتی که صاحب او
 تقیغ دارد **مثلا** روز یکشنبه آفتاب منسوب است در با دشتباه
 و آنچه آفتاب تعلق دارد بثلث باشد و یک شب و هر ساعت از روز شب
 همین است تا تمام هفت **تعبیه** پنج در نظرها کوکب بعضی بیضی چهار
 ثمره **اول** و کیفیت نظرها هفت کوکب داد و دوازده ربع با هدیگر

نظر

نظرهاست و آن پنج نوعست به هفت قسم قسم اول قرآنیست چون دو
 کوکب در یک برج بد رجه و دقیقه را بر شش قرآن باشد و در شش قرآن
 است سیم قریم امین چهارم تثلیث امین پنجم و قاطبه است و یک تثلیث
 و یک پنج و یک کتدیش و یک و نایسریست و مبع هفت باشد **اما** اتصال
 امین آن بود که بر توالی دو در چون از طالع بسیم و چهارم و پنج و نایسریست
 که از موه و طالع و از دهم و یازدهم و اتصال امین را نایسریست **اما** قرآن
 سعدین سعد است و قرآن خصین خصین چنانکه گفته شد **اما** نظرها مالمه
 آن است که کوکب در ربع هفتم کوکبی دیگر باشد و بد رجه و دقیقه برابر شوند و در
 او صد و هشتاد و رجه بود و است که سیمه دو و فلك است یعنی شش ربع
 پس چون هر یک در خانه چند هم دیگر بود در مقابل این نظر خصین تمام و ششمین
 گفته اند **اما** نظرها ربع از ربع چهارم کوکبی اند و صد او فلك در ربع است که ربع و
 فلك است و او چنانچه مقابل است و او را خصین سیم و دوشمینی گفته اند **اما** نظر
 تثلیث از ربع پنج کوکبی بود و در صد و بیست و رجه بود که ثلث دو و فلك
 است و البتة تثلیث از ربع اتفاق افتد که بر یک طبع باشند چون او رطل
 باشند یا از فلك بسبب آن مواضع وقت او را سعد تمام و وسطی گفته اند **اما**
 نظر بشد پس از ربع سده ام کوکبی اند و صد او شصت و رجه است که سده
 دو و فلك است و او نیمه رطل تثلیث باشد او را سعد و نیم و وسطی گفته اند
ثمره دوم در انواع اتصال و اوضاع که کوکب اتفاق افتد و کیفیت آن
اوضاع کوکب در صورت اتصال بسیار نوع است که اتفاق از حکم
 است و بیفتن واقع شود و یکا و در آن دوازده نوع است فتول در دفع
 قوت و دفع طبیعت آنکار نقل انوار سنگات بعد اتصال طالع السیر و حقیقی
 السیر ربع طبع و سده **اما** نظر توالی نشست که کوکبی در حلقه کوکبی دیگر
 بود و آن خانه است یا شرف یا متلفه یا جد یا وجه یا صاحب آن حظ اتصال
 کند پس آن صاحب حظ او را حقیقی کند چون در حلقه خرد بیند او را این نظر
 باشد بر داشتن حاجات و یافتن ملزومات و تعالی محبت میان دو کس

الرتق اما در آنت که گوئی ضعیف شد و باشد چنانکه در وبال اهبوط خود
 بود و ارجح با حرق لیس نظر گوئی را که بددیوندا از خود در رکنی که قوت قول
 نداد و مثل شخصی که با خود زمانده بود یعنی با وضی شخصی بگر خواهد که با او
 تدبیری کند او را از خود دور کند و حکم این ضد قول باشد از تا براندن حاجت برنا
 نایافتن با و لیس بزکان و زدی مانند کارها اما دفع قوت آنتست که گوئی
 در حوطه خولیش بود و یکی و گوئی بگر او را بید صاحب حظ او را قوت دهد که
 هر دو در حظ خود باشند هر یک قوت خود بگری و هدی چنانکه قهر و سلطان
 بود و زهره در نور و این عمل دفع قوت بود دلیل بود دلیل باشد بر دست می
 در کس زهره قوت و تمام شدن کارها بجد و جهد اما دفع طبیعت آنتست که
 گوئی در حظ گوئی بود و بگری در حظ آن گوئی هدی بگر بید لیس هر یک طبیعت
 خود بگری دهد و بعضی کسان دفع قوت خوانند این را و این وضع قوی تر
 بود از دفع قوت و اثر او در سعادت و عطیت اصیفا در سیدون با موی
 کلی زیادت انهم اوضاع دیکو باشد اما انکار آنتست که گوئی بگر بید
 وبال اهبوط او لیس آن گوئی این را انکار کند چون در وبال اهبوط خویش
 زند و این ضد دفع طبیعت است و اگر هم در وبال اهبوط بید بگر بود انکار و ان
 هر دو جانب بود و اثر و ضد دفع طبیعت باشد اما نقل بقوت آنتست که گوئی
 سبک بود و گوئی کران دو بید و چون از تمام منصرف نشند و باشد بگری
 بید لیس نور اول گوئی بتأخیر دهد اگر گوئی زنگ بگر ساقط باشد و این
 عتبا بر اتصال بود مثلا آن دو گوئی مثال آنتست که گوئی در حلق بود و یکی
 در عقرب بود و گوئی سبک در تر از هر دو در سبک باشد اول آن گوئی
 بید که در حلقست و هنوز از وی منصرف نشند و باشد بدان گوئی سوزند
 که در عقرب است لیس نقل گوئی اول بدوم نقل کرده باشد و این دلیل
 باشد بر قوت سبک و هادی در سالت میان کسان و جهات و امتثال این
 اما انکلات آنتست که گوئی سبک در خواهد که گوئی کران در و باشد
 هنوز مرین بگری نرسیده بود که گوئی سبک در و ارجح شود با ارجح

بود

بود خواهد که بگران دو بید و مستقیم شود اتصال تمام بشود و این دلیل
 شکستن عهد بود و شنبه این ارتقا و هادی و نوسد شدن از جانب که آمد
 بوده باشد اما خط طغیر آنتست که گوئی را و اول برج گوئی را بید و بهیچ
 که گوئی بگری بیون و در ان برج و ان وقت نیز گوئی ضعیف باشد و در ان
 بود که گوئی بخشن بوده باشد اما بعد اتصال آنتست که گوئی در سبک بود
 با و ایل برج هم گوئی زانم بید و با و ایل برج بید در ان حال گوئی ضعیف
 بود اما وضی لیس آنتست که گوئی در سبک بود و بیرون در و بهیچ گوئی
 نشیند و در ان حال قهر بسیار باشد و انحصار بود و در ان بود که این
 حال خیر را در قوس افتد که از ان جهات غرب در قوس زهره ضعیف تر است
 جهتا که انهم بیرون می آید و زوی به و بال می باشد و از جهات غرب
 بهتر از حوزا بنود که از سمت بیرون می آید و در می بخانی باشد اما
 سرخ عکس آن باشد درین دو خانه و این حال دلیل بود بر نزد مانن کارها
 و نقصان مال و کسب پیش آمدن کارها خیر و نفع و این هر یک خاست
 طالع باشد و نظر هماغه مؤدود و عدوت اما تریع طبیعت آنتست که عطا
 در حوزا بود و گوئی بید که در سبک باشد با در سبک بود و گوئی
 بید که در حوزا بود و این تریع بقوت خون تکلیف باشد و این حال
 مستحی را نیز باشد و قوت و حوت اما از ستودنیر جهات نفع است که
 سبک بعد است و یکی سبک بخش ضعیف است اما سعد بقید آنتست که
 صاحب محل را در کرده است لیس و نفع دیکر هست که نری دیکر است
 یکی آنتست که گوئی در دندی باشد و ان دند خانه باشد او باشد گوئی
 دیکر بید که ان گوئی هم در دند لیس باشد و این خانه باشد او باشد
 اما دستور به کمال قولشست و دلیل سعادت نهای بزرگ و حکم او در سلطنت
 باشد و حکومت و شهرت و توانگری و بلندگی قد و جاه و کمال سعادت نهای
 خانی و داخلی تریم سیم و در انصالات نخل این انصالات عین انصالات
 نظر است و او را تناظر نیز خوانند و انصالات طبیعی گویند و بجای انصالات

نظر نگاه دارند اگر چه با هم نظر بنا شد و این اتصال سه نوع است لستولیس
 و ترمیم و مقابله و نسبت اگر از در نوع بود یکی بسبب موافقت مطالع دوم
 نسبت درازی ریز و اس حنان بود که بعد از کواکب از در نظر اعتدال
 برابر انصاف افتد و آن بجای نظر باشد **مثال** اگر کواکب در بیست درجه
 حل بود و دیگری در درجه حوت میان هر دو لستولیس بود که آن هر دو
 جزو موافق اند در مطالع حوت اگر بعد هر دو از عمل مساوی است بر طولی عمل
 و برخلاف طولی عمل کواکب درین دو جزو باشد بجای لستولیس
 نشیند و همچنین اجزا بود با هر دو مطالع موافق اند تفاوت بر طولی عمل
 برخلاف طولی عمل ترمیم نشیند همچنین اجزاء سلطان باقی بود اجزا
 سنبله با میزان و اگر ابتدا این قسمت از میزان کند حکم همین باشد **اما** آن
 اجزاء که موافق هستند در درازی روز بعد ایشان اند و فقط انقلاب را بر
 باشد چنانکه اجزاء سلطان بر طولی جزو برخلاف لیس اگر در بیست درجه
 سلطان بود و دیگری در درجه جوزا بعد میان هر دو لستولیس باشد
 همان مطالع که در دو بعد از نقطه اعتدال گفته شد جهت آنکه در درازی
 روز بیست درجه سلطان باشد لست که در درجه جوزا و همچنین اسد را
 باقی بود و سنبله را با طولی عمل تا با حوت و عقرب را با طولی عمل تا با حوت
 و اگر از نقطه جدی است اکثر حکم همان اند این است **حقیقت** اتصالات
 محل ترمیم چهارم در **در خود اتصالات** و اصل کواکب از پیشتر لیس اتصال
 واحدی است که تا بدین حد رسد اتصال آغاز نشود و ضریح تکلیف است
 که تا آن بلند در باطل نشود و بنا بر آن را اهرام کواکب است که هر کواکبی
 حرم معتین کرده اند از پیشتر لیس و آنرا زمین خوانند پس نور در برابر
 یک درجه است و نور صرم ماه **ب** و مشتری در ظاهر یک ط در درجه صریح
د ا ح در درجه و عطارد در هر یک **و** در درجه عقده بلای در درجه اهرام
ب و در درجه **اما** اتصالات را سه حال بود که ه که نور کواکبی بجای
 رسد آغاز اتصال بود و چون بعد میان ایشان نصف زمین رسد آغاز

زمین با ۲۲ کواکب

روز

قوت اتصال بود چون مرکز ممکن رسد عایت قوت اتصال بود و چون کواکب
 سبک در و بلند در آغاز انحراف بود و چون نصف زمین رسد نهایت قوت
 اتصال بود و چون هر از هر دو منقطع شود تمامی اتصال بود **اما** اعتبار
 نصف زمین را بود در وجه اتصال و بعضی گویند نصف حرم کمتر معین باشد
مثال نسبت که حرم مشتری نیم درجه است و حرم قمر و زده در درجه نسبت
 و زده با جمع کنند بیست و یک درجه باشد نصف هر دو در درجه باشد
 پس هر که که میان ماه و مشتری بیست و یک درجه بود باشد نصف هر دو و بعضی
 رسد در آغاز اتصال باشد و چون در درجه نیم بعد باشد آغاز قوت اتصال بود
 و چون مرکز ممکن رسد نهایت قوت اتصال بود و چون نصف زمین رسد
 نهایت قوت بود و چون بیست و یک درجه بعد از ترمیم منقطع گشته بود
اما اگر نصف حرم کمتر اعتبار کنند چون چهار درجه و نیم بعد از آن از قوت
 بود و قول اول حکم ترست **شعبه چهارم** در مقادیر شهرها و قوتها
 و ضعفها کواکب صفت ترمیم اول در شهرها و قوتها این است **صفت** گفته اند
 که خداوند نظر را غیب گویند مشاهده گویند و قوه او در حفظ خرد و شهاده
 خوانند و شهاده از پنج نوع است و هر یک را مقدار بوده اند چنانکه گفته اند
 صاحب خانه از پنج شهادت است یعنی قوت از روی نقد و صاحب شرف
 چهار رست و صاحب تلمذ و صاحب دانه و صاحب حد و صاحب حد و صاحب
 و درین خلا است آنچه حکم کوشیا گفته است **مثلا** این است **اما** اگر
 کواکب در خانه خود بود شهاده او که پنج است مضاعف کرد و لطفه شوق
 و حکم صاحب شرف و دیگر شواهد همین است **اما** گفته اند هر چه که
 صاحب او در روی بود جسمی باشد زنده از هر حیوانی او بود قلب کشته
 باشد و اگر کواکب غریب در روی باشد هر چند که نامقبول بود قوت دهد
 اگر از او باب حفظ او کواکبی بد و ناظر بود قوت وی قوی تر دهد **ترجمه**
 در قوتها و ذرات کواکب قوتها کواکب در درجه **اما** آنچه در حرم

شهر

اورند شصت و شش نوعند از ذائق و عرق قوی منصف و صیانف آنچه از آن
 مبلغ عظیم تراست سر زده نوعست ذاتی و قوت ذاتی است که گوکب در حاکم
 خود بود یا در شرف یا در متلفه یا در صل یا در وجه خود مستقیم بود و علو یا
 مشرق باشند و سطیان مغرب و گوکب در وجه بود و گوکب در وجه در برج مذکور
 بعد در مؤنث در برج مؤنث و در ایل بود در مسدود صاعده بود در انلاک خود
اما از ایل است که هیچ او در شبان روز بیشتر از صفت وسط او بود و ضلال
 است که از لفظ حقیق وی با وجع دارد یا بدروه فلک تدویر و غیر است
 که گوکب در ذی روز بالا بنشیند بود و گوکب نشی طراز آسمان باشد **اما**
 قسم را یکی از قوتها زنده اند و قسم است که بعد گوکب کمتر از شبان روز دیده
 بود و یکی که مرکز او بر کعبه آفتاب رسد در آخرین یا این قدر بگذرد
 و همین عطا و قوی تر باشد که عتبات در شمس باشد و این در هر فصل
 بود گوکب را **اما** گفته اند قوتها ذاتی گوکب لیل صفا و نقیض با لیل باشد
 در مولود چون عقول فهم و ادراک و فراست و کیاست و مانند آن **نوع**
سیم در قوتها عارضی است که بسبب طالع بد یا بدی است که طالع اتفاق
 افتد و گوکب در وندی بعد از او تا طالع و از هم قوی تر طالع است پس
 عاشر پس سابع پس رابع و چون گوکب در وندی بود قوت او از روی قوت
 و سناری بود در رانبل الوند جهاد آنک قوت دارد و از هم قوی تر عاشر
 عشر است و با ز خاصه او که در ذایل الوند بود و دانک قوت دهد و از
 هم قوی تر ناسع است با ز نالت و ساقط او همدار نهاده اند **اما** وجه دیگر
 است که گوکب در حظوظ سعدان بود یا سعدان بد و ناظر بودند بنظرها قوت
 بودن گوکب در قوت عارض بود و این قوتها در لیل صفا و نقیض با لیل
 بود و چون مال و جا و صفت و عزت و شهوت و عفت و مانند آن **اما** وقت باشد
 که گوکب را هم قوت ذاتی بود هم عارضی چنانکه طالع عمل بود و مرتج و در حاکم
 که خانه شرف است و عاشر است از طالع قیاس دیگرها همین باشند

گوکب

نوع

نوع چهارم در ضعفها گوکب چنانکه قوتها گوکب در حاکم یا بدضعفها
 نبیند **اما** آنچه در حساب آورده اند بخانه و بیخ نوع گفته اند آنچه از آن
 ضلیح ظاهر است **محمد** نوع است و آن چنانست که گوکب در وصال خود بود
 یا بصورت یا با وجه یا بجزئی یا تحت الشعاع و هر دو یکی در خسوف و با خسوف
 باشند یا در عقده و ذنب فلک در هر دو یکی در خسوف و آن از نوزده در هر
 صیر نیست یا سه در هر عقرب یا غیر خطی الشریا و حسی البدر یا گوکب در عقده
 ذنب بود یا ناقص در سیر یا جانب در افلاک خرد یعنی از لفظ او و با بدروه
 فلک تدویر و در بعضی دارد یا در طالع بخانه بد افتاده بود یعنی در
 خانه یا ساقط یا در و با ل یا بصورت گوکب بود خاصه که آن گوکب بد و ناظر
 باشد خاصه بنظر عداوت یا در ذی یا در زنی باشد که صلا مناج او باشد
 یا در حظوظ محضان بود یا محضان بد و ناظر بودند خاصه بنظر عداوت **اما**
 اگر گوکب در وندی از او تا طالع افتاده بود در آن موضع و با ل یا بصورت او
 این ضعف او زاده از قوت عارضی باشد **نوع** پنجم در تقرب و تفریب
 گوکب و جد و آن هر گوکب که پیش از افتاب بر آید او را مشرق خوانند
 و چون بعد از افتاب در شود او را مغرب خوانند و حد تقرب و تفریب هر
 علوی شصت درجه است یعنی هر افتاب از افتان ایشان بگذرد و تا آن
 ایشان رسد ایشان مشرق باشند و چون شصت درجه بعد از آن افتاب ایشان
 رسد در حد تفریب آید و بیرون ازین حدود در مشرق باشند و در مغرب
اما حد تقرب و تفریب زده نیم درجه است و حد مشرق و تفریب عطا
 نیست و یک درجه در تقرب نیز گفته اند و صدمه و زده در وجه **نوع** ششم در
 گوکب مستوی بر وضع طالع و دانستن گوکب مبتدئ و مستقیم مستوی آن
 گوکب باشد بر وضعی از دوازده خانه طالع که در حظوظ خود بود و از آن
 ایم یا ناظر بود بر وجه مطلوب و اگر هر پنج از باب حظوظ در برج مطلوب بود
 یا ناظر باشند زیادترین نسبتها در مقدم بود و استیلا در دیگر از آنست

کینش و اگر چهار باشد باد باشد از آنکه شهارت زیادت بود مقدم دارند
اما اگر کوه کوبک از ارباب حظوظ در آن خانه بنویسد یا ناظر باشد آن مرد و
 مستوی نباشند و اگر کوه کوبی غریب در آن خانه افتاده بود او مستوی باشد
 و او را دلیل آن برع خوانند اگر چه در آن خانه ضعف و ناه قسوا باشد و اگر
 کوه کوب غریب هم نباشد در وی زهره از وی ساقط بود آن برع بوی بود
 و در آن **اما** اصحاب احکام را اعتماد بر مستوی باشد و هر چه از آن فلت
 ریاضت بلیت خاصه که ساقط بود **اما** مثال آن کوه کوب غریب در وی
 باشد که مستوی بود نیست که اگر شخصی در خانه شخصی دیگر بود حکم او را
 بود برینک و در آن خانه تا در وی باشد و اگر ناظر باشد در آن خانه
 خانه شخصی را محافظت کند **اما** مثال آن کوه کوب بود که در صورت طالع اگر
 باشد بنویسند از آن و شخصی قویتر بود آن بود که صاحب طالع در طالع
 با صاحب شرف طالع در طالع بود با ارباب حظوظ دیگر صاحب طالع
 در طالع بود یا صاحب شرف طالع در وی بود یا صاحب شرف طالع
 با صاحب شرف او در آن خانه همچنین در صاحب طالع یا صاحب طالع
اما اگر کوه کوبی قوتها در آن در در طالع ساقط بود اثر او باشد **اما** وقت
 باشد که چند کوه سالیست بود با برایت قوی تر باشد مقدم دارند و دیگر
 شریف او کنند پس مدار احکام کلی طالع بر صفت باشد بعد از آن بر مستوی
 بعد از آن و صاحب طالع اگر چه ساقط بود بعد از آن کوه کوب غریب که ناظر
 باشد **اما** مستوی آن کوه کوب بود که در وقت قرآن بد و در فلت
 بد و بیابان خود نوز کتی بود با عرض او در شمال بیشتر از آن کوه کوب
 دیگر بود با کوه کوب در طالع افتاده باشد او مستوی بود **اما** اگر در طالع
 غنیتر از آن غنیتر طالع افتاده باشد مدار احکام در قرآن کوه کوب مستوی
 باشد و کوه کوب مستوی بود و در آن شرف هم در آن است **اما** کوه کوب
 لطیفی نشیند و غنیتر از آن است **اما** احکام است استخراج کوه کوب است و آن

صاحب حظوظ در طالع
 و خاصش در

جناست

جناست که بعضی کوه کوب است و بعضی صفت تری و همچنین سرد
 و خشکی سعاده و شقاوت و امتثال این لیس چون دو باشد یا بیشتر از
 جمع آید در طالع جای دیگر واجب بود که استخراج دهند تا از آن همه
 مزاج معلوم شود که از هر نسبت دارد و از آن همه باشد و این را مثال
 آفتاب که اگر با و سه یا شش یا نه خون با آب میا میزند و رنگ و مزاج
 و طبعی است از آن حاصل آید که به جز منسوب بود و در طالع و این را مثال
 مزاج مایل بود که او غالب تر بوده باشد و هر چه از مثال این از کوه کوب است که
 موادی را در حال اتفاق آفتاب و شتری و هر چه در طالع و دلیل زحل میباشند
 و زنی و وی و سرد و خشک و شتری منبسط است که بر روی زحل
 و کثاده روی است و نیکو خلقی و گرم تربت و زهره دلیل منبسط است
 و روشن و لطیف طبع و معاشرت و خوبی صورت و سرد تربت و هر
 و مزاج دلیل مریخی است و خصب و جنات و نندی و کوه خشک پس
 واجب کند که با مزاج این چهار دلیل که در یک هو بود سرخ و سفیدی
 بود که بکنند موی ذند و مجمل و صبر و غضب و نندی در اعتدال باشد و
 با کینه باش و نیکو اعتماد بر درین و خوش طبع و عشرت و جنات است
 در مخمان و از آنست و در در منصف و شیرین صورت معتدل المزاج
 باشد مایل خشکی و در وی بوند و کابل آن بنوعی است که مرفق
 مزاج هر کدام کوه کوب که باشد مدلول او ظاهر تر گرداند و ازین کوه کوب
 کدام که شهادت بیشتر دارد اثر او ظاهر تر بود و اگر دو باشد خوی باشد اثر
 بقوت یکدیگر میسرند و هر کدام که ضعیف بود و یا مقبول تر و کوه باشد
 و همان تر **اما** اگر در وی یک کوه کوب بود مزاج کوه کوب با بوج بیامیزند و اگر
 کوه کوبین در خانه مال اتفاق آفتاب چون منویات هر یکی از اینانات و خوبی
 و خوبانات خود به هر طبع و شریک و مال و باری کوه کوب او را از آنجا استعدال
 کند و بیاتی بموت دیگر و قیاس شد همین و در حقیقت آن است که هر کجا اعتدال

بست دلیل نخست است در هر حال بگرانش است که اگر نه در بود
بود چون خاقانی بود طرب با حوت صفت و دوسرای جزو اکثرها او
بود چون ملک زاده بود و ملک خویدا او طرب میگفته و اکثرها را
بود چون ندیمی بود و کلبی با مدایح و اکثرها را طرب بود چون ندیمی زده
کنند و بود و در خصوصیت آشناده پس ازین اجزاء معلوم شود که
باشد در سواط طرب ملک زاده آن ناحیت نادره و با هم با بل
بود و دست چهره آنکه هر دو درین موضع قبول اند چون عطارد
صاحب دوم و پنجم است از تو هر دو با مدح و ندیمی وضع فرج ارد و در قول
و وضع الشیاری نسبتا سرد چون پنجم صاحب دوازدهم و هفتم است چون
و نقل ایشان است فتنه و شری بگریه و از آن خود در رحمت می آید
و هر دو او را قصد میکنند اما اکثر کتاب ساخط بود از ایشان از اینها
باید خایف باشد و اکثر ایشان بود با ناظر بنظر موذت اینها نسبتا
امن باشند و از ایشان خوشنود و اگر شستی از ایشان ساخط بود
از قاضی و محاسب دریم باشند و اکثر ایشان بود با ناظر بنظر موذت از
محاسب و هفتی این بودند و اکثر نظر خداوت بود خایف شوند و محاسب
کم طرب باشد اما اکثر نظر ایشان بود سری عهد ستان بود با ایشان
و اکثر نظر بود بنظر موذت رعایت حال ایشان کنند و اگر بعد اوت نکرد
قصد جان ایشان بدم ایشان کنند مثال تشبیه دیگر آنست که اگر کسی
در عرق بود زهره تا او چون خنجر بود در زمانه بدست اسیر یا زکی
بالشکری و اگر عطارد با ایشان بود چون دوستی بودن آن مرغ و او دشمنی
آن خنجر را و اگر همه آنها بود چون مسیحا بود که در آن میان محمود است
بود پس بسبب ذیالک وضع زهره است که او چون خنجر است
و بسبب قوت و قبول پنجم است که او چون اسیر است و عطارد چون

صفا

صاحب خانه یا زده است عرق را دوستدار است و چون عطارد
صاحب خانه در او زده زهره است عطارد زهره را دشمنی دارد و چون سحر
صاحب خانه عرق است یا نشد مسافر است درین خانه چون در
هوا است محبوس است و کواکب دیگر با همین نسبت نگاه دارد در
هر سه مثال تشبیه اینست شرح طریق استخراج کواکب پس با طریقی
واجب دارند از سردهن و اعتقاد تمام تا فایده حاصل آید و بتفصیل احکام
راست بود و اکثر حکم برضرا اند نشعیه هفتم در احوال کابل با انواع مختلف
نورده تمع تمع اول در طریقات اصول احکام نجوم احکام نجوم دانستن
چیز و شراست پس هر جا که محسنا غلبه کنند با آنها با ناظر بودند دلیل فرج
ماندن کارها بود و افتادن حلال و مضایح و در افتادن غرض و تفتیش
آمدن دشواری در امور و هر جا که سعدان غلبه کنند با ناظر شوند
دلیل بود بر آمدن کارها و امیدها با آسان تر و هر چه در الحله سعدان
دلیل سعاده اند و محسنا دلیل شقاذه تمع دوم لشد پس و ثلثت دلیل
دوستی بود و راحت و آسانی و بر آمدن کارها و مقابله و ترس و دلیل دشمنی
بود و پنجم دشواری در امور و نظرها قبول دلیل تمام شدن کارها و
ندخوتی خود صبر از او تا در نظرها عود و نا مقبول دلیل فرج ماندن کارها
با تعدد خاصه از زایل شوند با ساخط تمع سوم نظرها عداوت کواکب
سعد با ضرر نبود خاصه نظرها عداوت کواکب محسوس و دفع بنور شمسه
چهارم دلیل نیک آمدن با همدیگر ناظر باشند بنظرها عداوت دلیل
تمام شدن صحنی آن امر بدت بقا و بود بوجه احسن و اکثر نظر عداوت
نکون دلیل تمام شدن بعضی بود و آن امر بسختی و دشمنی است تمع چهارم
سعد ضعیف بود چنانکه راجع باشد یا محتر یا در رجا بجا بد بود قر و مان
از سائیدن سعاده و از آنجا گفتارند که سعد مقبول مثل شکر کرم و نوا نگر
بود و سعد نام مقبول مثل شکر کرم در و لیس باشد و اگر محسوس بود
چنانکه در خانه یا شرف یا حظوظ خود بود و مستقیم محسوس و بدی خود

در گذر این جنس مقبول بهتر از سعد نامشور باشد **شمسه** اگر به **بها** امن
در کواکب سعد مستوی شود بیک ساعده رسد از مردم نیکو کار و از گستاخ
که آتش را بشد بوجها سیان و اما اگر جنس مستوی بود مگر ه رسد از قوی
بیک کار و از کسائی توقع نساد باشد **شمسه** اگر به **بها** خوف و خطر
سعد مستوی کرد داند رسد از جماعت نیکو کار که طبع بد شو نباشد از بسا
و اگر جنس مستوی کرد بدی و غم رسد از کسائی ظالم که توقع بدی نباشد از بسا
شمسه هشتم **الطالع مولود** موضعی که اینجا جنس افتاده بود از جمعی در و دیگر
طالع مولود هم در آن جزو سعدی افتاده بود این هر دو ضربی ضد یکدیگر بود
و این شخص که جنس و طالع او بود بدان شخص دیگر بدی ضرر رساند و آنکه
سعد در طالع او بود بدان دیگر جزو نفع رساند اما اگر هر دو با سعد در یک موضع
افتاده بود مثلاً ایشان صورت و صحبت باشند و هر دو نیکو نیکو باشند اما
اگر هر دو را جنس و یک جزو افتاده بود تا صد بگو بگو باشند و هم یک
بدی رسانند چنانکه سعد و جنس هر دو را در خانه مال افتاده باشند نفع
ضرر هر دو از سبب مال مصداق باری گران بود و اگر همانند افتاده
بود سبب جاه بود و شغل سلطانی و باقی خرج و اهین است **شمسه** نهم
اگر دو مولود افتاد در یک برج اند میان آن دو شخص و سستی بود
حکم همین است و اگر در ثلثت یا بیشتر اند دو سستی بد بد آید میان
آن دو کس اما اگر در مقابل افتد دو سستی بد بد آید حکم برعکس همین شد
اما بعد از هم السماء در یک برج از دو مولود میان هر دو کس سبب طبع
طبع اصد را آید **شمسه** دهم **الطالع زن** هفتم **رج** افتد با طالع مخدوم و طالع
خدا مستکار یا طالع معشوق یا زده طالع عاشق میان این جماعت موافقت
و محبت لغایت رسد و میماند با همدیگر میماند بد جزو داری باشد
از همدیگر و اگر در یک طرف این افتد حکم برعکس افتد میان باقی برج همین

است

است اما اگر هر دو شخص را با همدیگر بیوستگی شود و صحبت اتفاق افتد یکی
از انواع و طالع هر دو از یک مثلث باشد چنانکه طالع یکی حمل بود و دیگری
را اسد یا قوس میان ایشان در اغلب چیزها موافقت بود و در کار و
دوران مانند با همدیگر **شمسه** یا زده **اقاب** نامشور است و زبان از مقارنه
میخ بود و از مقابله رخل و ماه را جنس است و زبان از مقارنه رخل بود
و مقابله **شمسه** در و زده بدترین جنسها آن بود که هر دو جنس پیش از
اقاب بر آید یعنی بود که هنوز در شعاع بود یا بعد از ماه بر آید یعنی
که ماه نور خیزد یعنی آن رسیده بود **شمسه** سیزدهم **جنس** مشرقی و لیل که
بر آفت و جنس مغربی دلیل گوی و بعلمت و آفت آن بود که ناگهان حادث شود
چیزی که سبب فساد بود یا بقرن یا مال یا جاه و علمت آن بود که چیزی بد
آید که سبب بیماری بدن باشد و عارضه که در تن آید بود **شمسه** چهاردهم
کواکب علوی ثلثت قوی قواکب سفلی بیشتر **شمسه** پانزدهم
بیوستن کواکب بکوی دلیل گوی راستا کارها و رغبت کردن بچهار دو
طلب آن بودن چنانکه اگر صاحب طالع صاحب عاشق بیوند و دلیل
بر مایل شدن بخدمت سلطان و اکابر و مهران مولود را فرمودن
عمل کرد کوی بکوی صاحب طالع بیوند و قیاس همین باشد با صاحب طالع
بد دیگری اما از بیوستن آن میخواه که کواکب سفلی از دیگران در وسیل
رشدن بد و دهی و ازین جهت است که کواکب سفلی رو را دفع تدبیری
خراشتند و گران رو را قابل مودت می گویند **شمسه** شانزدهم او را طالع و لیل که
بر قوت و ظهور چیزها با تمام رسیدن آن خاص طالع عاشق یا لیل بود
و دلیل گوی در توسط با بیشتر چیزها با تمام رسیدن یعنی با بیشتر آن خاص حادث می
با خاصه زایل الوند دلیل گوی بر نوشتن آن اصد ها و آنچه باطل گشته
بود با خراشد گشت **شمسه** هفدهم در قیالات از صراحت تمام در قیالات
چیزها بر دو قسم است عام است و خاص عام آنست که برج اسد و اقیانوس

دلیل بادشاه اند و نور و زهره دلیل زواج و زین و بروج حمل و حمل که در
خاص عام او موافقه کنند موافق بحال برسانند و آن دلیل ظهور و مدلول
بود در تمامی آن بقایا و لغات و عملیات بود مثال مولودی که طالع
او عقرب قتل است عاشق او بود پس قتل است که دلیل بادشاه اند
از روی خاص هم دلیل بادشاه اند پس دلیل خاص عام موافقت کرده باشند
و اگر آفتاب درین خانه بود دلیل سلطنت و سروری کند و طول مدت
بقایا اما خانه حقیقه عقرب شوریست و زهره صاحب اینجا نیز دلیل ملک
و عام موافقت گرداند و اگر زهره اینجا بود دلیل سلطنت باشد و بروج
اندک و مناسکت و قیاس بروج و کواکب بیکدیگر است **نور محمد و نور اشرف**
های کواکب اثرهای کواکب علوی عظیم تر است و مدت و مددین تر خاصه
در بروج ملویان و او تا دایره ها و اثر کواکب سفلی بجز تر است و مدت
او قوی تر خاصه در بروج سفلیات و بروج منقلب و زایل و ناظراتها
اما گفته اند که در کواکب سفلی زودتر ظاهر شود که افلاک ایشان بدان
عالم نزدیک تر است و اثرهای کواکب علوی بعد از امتزاج میداند
که افلاک ایشان دورتر است اما آنچه در مدت روزگار میسر میشود
است که همه احوال کواکب بلش از امتزاج اثر می کند و آنچه عظیم تر است
دو در جارت میشود و دورتر می شود و آنچه خفیه تر است چون نامتزا
ند یکدیگر می رسد هر چه شود و زودتر منقطع می شود و هیچ شک نیست که در
حاصل بلش از امتزاجی قتل و جارت میشود آنچه از امتزاج او توقع
می باشد و بولها آمدن غوی در کمانه او می رسد که از عمل از نیست
اگر میکند در جوارش و از پس میکند و با آن چیزی که قتل و محقق شد
و اگر کسی این قول را قبول کند که هر چه بکند با او رسد اما می شنید
اثر بروج پس احوال ظاهر میشود از آن جهت که او بلش می رود

اعراض

اعراض را اما چون اثر کواکب معلومی را مدت مدید نیست و اثر ایشان را احوال
و وضع می بینند گفته اند که اثر ایشان بعد از امتزاج باشد و چون اثر سفلیات
اند که مدت است گفته اند اثر ایشان قبل از امتزاج نمود و حقیقت آنست
که گفته شد همه احوال کواکب از امتزاج ایشان متوقع است بلش از
امتزاج می بیند و مدت آنها در آن امتزاج می بیند اما اثر آن می بیند در آن وقت
و بعد از آن مدتها بعد و قوت آن امتزاج و بجزها و قران در مسئله هوا
در قران نخستین در سلطان و قرانات دیگر از سعدین و محسین در
بروج دیگر و چندین انواع مختلف که افتاده باشند مدتها مدید همان بود
است که اثر آنها ایشان از بلش دیده شد و از پس نیز چیزی دیدند
ابلیس حقیقت که از استیادان باور شده است و در مدت عمر خود افراد
نور محمد و نور اشرف که در وقت قتل فرجارت شود آتشها که
در هوا دیده اند هفت نوع باشند و آنها را نواحی بخوم خوانند و هر یک از
ای ذات کوبند و هر یک از آنها صده نالی است مناسب صوره او چنانکه
اول از این که خوانند و در شاهای و سیم را هم در چهارم و ابرق بخور را چادری
شنسند و از ذاب هفتم را ذو ذنب و این همه محسوس باشند و در هر یک
با ناسی که یکی از اینها ظاهر شود سبب فتنه و حرب و قتل و موت سلا
و آسار بود و در اینجا خطا شود و بسیاری حادث کرد و صفت و با بدید آن
این آن بود که چون می رسد لسمی از اسباب بران ناصیت باشد ضعیف
شود زمین را خشک کرد اند و آنها در آن زمین کم شود و بخا و خاک
خیزد و غلظت باشد و چون لعلک این رسد بفرزد و از روی صورتی ظاهر شود
از آنچه گفته شد در کشت و ذرع نقصان آید و لا بد خطا بدید آن و چون
غداها و تفاوت شود بسیار حادث کرد و چون هوا بدیده شده باشد
و باید اندام و اما استیلا در سطح قوت غنی و خلاف غالب شود در مردم
مایل شوند بافعال بد چون حیانت و بد اعتقادی و در زدی دشمنی نخست

و بسبب تغیر اجزای آنها نام کرده و در لشکرها و بیگانه صند از انهم کنند و باد
 مضطرب نسبا جهز و کلا بنها باطل شوند و مردم در زمین کینه دارند و ازین هفت
 صورت و ذوق و این چون سراسری بود از چون کسوها آتش بدید آن
 بود و ذنب آتشی بود که او را هم بود و گفتند اینها ازین جهت که دم او
 بود فتنه از آن جانب خیزد و بعضی گفته اند که از جهت طرب شود که دم او
 بود و گفته اند که در زمان هر یک از این طالع شود در جهت مشرق و جنوب
 در مغرب شبها نگاه بدید آید و خلایق این دیده شده و در راه سیر باشند
 پس ازین هر دو هر کدام که ظاهر شود اگر در یک اولی شتر باشد فتنه نزدیک
 تر او در سخت تر بود و در یکی و ضربه او همین حکم دارد اما اثر آن پنج
 دیگر آنکه تر باشد بدان سبب که بقا او کمتر باشد و گفته اند خلایق آن و
 و ایمان کواکب اند این آتشفشان در عالم اجسام و طبیعت ایشان مثل
 کواکب بود و ذناب و ذوق و طبع و صل و مریخ اند و عطارد و شمس
 ایشان مثل اثر آن کواکب بود و نیز فلک خرم و سنا و عالم باقی شرح
 گفته شود از آنچه منشاء هده افتاد است در شعبه آثار علوی و انوار
 بالقوای سبعه دوم در احکام قرآنی و لشد لیسات و ترتیبات و
 تکیفات و مقابلات و اختراقات و مجاسدات با ما من و ذناب و سایر
 احوال که کواکب خود را زده شعبه پنجم اول در احوال قرآنی چهار
 تمه شعبه دوم در احکام قرآنی کواکب با زحل چهار تمه شعبه سوم در احکام
 با مشتری چهار تمه شعبه چهارم در احکام قرآنی کواکب با شمس چهار
 تمه شعبه پنجم در احکام قرآنی عطارد و باره چهار تمه شعبه ششم
 در احکام سعد بن و خصمین دو تمه شعبه هفتم در امتد لیسات و تکیفات
 سه تمه شعبه هشتم در احوال پنج تمه شعبه نهم در احکام مجاسدات
 شش تمه شعبه دهم در قرآنی که کواکب هفت تمه شعبه یازدهم در

تجارت

در مزاجات فرشتگان شعبه اول در احوال قرآنی چهار تمه شعبه اول
 دو ذکر ادوار سبب و التفتیح که بر احوال کلیات عالم دو دلیل است
 یکی در اردوم قرآن مشتری و زحل اما در احوال و قسمت اعظم کواکب
 و اواسط الشمس و اصغر و اعظم الشمس که هزار سال شمسی یک دور
 حرکت کند و یک برج انزها و این برج را انقضاء الوقت خوانند و الوقت را
 بنام برج نسبت دهند چنانکه گویند الوقت علی ما نودی و صاحب برج را
 مدبر الوقت خوانند و صاحب دور مشتری را قاسم الوقت خوانند اما در
 اکبر الشمس که هر صد سال شمسی یک دور حرکت کند و یک برج انقضاء
 دور را در هر شصت کوهی خوانند و این برج را انقضاء مائین و مائین را
 بنام برج نسبت کنند چنانکه در الوقت گفته اند و اواسط الشمس که
 هر صد سال شمسی یک دور مشتری کند و یک برج انقضاء و آن دور را
 در هر شصت وسط خوانند و آن برج را انقضاء عشق و عشق را بنام
 برج نسبت کنند چنانکه مشتری گفته اند اما دور اصغر الشمس که هر یک سال
 شمسی یک دور مشتری کند و یک برج انقضاء و آن دور را در هر شصت
 صغری خوانند و آن برج را انقضاء احاد و احاد را بنام برج نسبت کنند
 چنانکه گفته اند و این آن دور است که او را در طالعها و تجار و این اما
 دوری دیگر هست و آن چنانست که سیصد و شصت سال شمسی با
 یک دور نهد اند و چنانکه سال اجزاء فصل است این دور را نیز چهار
 فصل است پس تبدل شدن دوری دلیل باشد از گشتن دولت از تنگی
 فقری و تبدل شدن فصل فصل دلیل باشد بر انتقال دولت از خرابی
 محبتی و همان دولت قائم اما جهت دور مد در مدل شود اگر کواکب
 سعور مد بران دور باشد در مدت آن دور یا دشنا همان جبار و قاهر
 مد مد آمد و مردم در شدت مد مدی افتد و حکم مدل شدن فصل فصل مدل
 اتفاقا از دور و اگر وقت تبدل شدن در در تنگی اتفاق افتد این
 دو کواکب علوی را اثر آن دور بحال سدد در خیر و شر و حکم او اولاد او

د احوال عالم مستدل کرد و در ضرایبها آبادان کرد و اباد اینها خراب کرد و هبایات
مخلقت مردم بر نفسون دیگر بدید آید مناسب صورت طالع قرآن اعظم مستقیق
و دلایل بگویند آید یاد نشنا هان جبار و دغوبها بزرگ کنند نکا و های قوی
بدست ایشان بگذرد و از این قرآن مانده تا قرآن اعظم دیگر آن بدت دو
هزار و نصد و چهل سال بود شمس بتفریب آقا قرآن اکبر است بعضی احوال بتبدیل
بپذیرد و بیرون آید کسائی که دعوی پیغمبری کنند و ملت و شیعیان تو بفرستند
و بیشتر قانیم منقاد ایشان شوند و بعضی از رسوم و قواعد قرآن اعظم را نگاه دارند
و از این قرآن نیز تا قرآنی دیگر بداد و آن بدت مقصد و هشتاد و سیال بود
بتفریب و جهل و همت کس یاد نشنا کنی بتفریب آقا قرآن اوسط است
که بیرون آید که کمتر از اقالیم را در حکم آورند و بیرون بشنویت صاحب قرآن
کبری روید که رسم یاد نشنا بفرستند بر بعضی قان اوسط بود تا این
قرآن دو سست و جهل ذبیح سال بردار و بتفریب و دوازده سزیده
کس یاد نشنا کنی آقا از قرآن اصغر است که دولت و حکومت از خاندانی
بخاندانی نقل کنند و همان صیقل که دولت او قائم بود چنانکه از برادر بر سر او
و بفرعم زاده و مانند این چنانکه ما دیدیم در سه قرآن و بدت تا برادر و در خطای
بسیست سال بود آقا که قرآن اصغر قوی افتد در بعضی دلایل موافق دلایل اصل یا
موافق دلایل شخصی بود دولت بدان شخص قان دیگر در انتقال کنند بپیشی
دیگر اگر چند این باشند خارجا غلبه کنند در آن قرآن و فتنها خرد و در بعضی
افتد خاصه که مزج در آن قرآن دلیل خوب افتاده باشند و احکام مردم
قرآنی را که در برج دلون بپند کردیم که در آن نشنیم نیست ما را اوسط
و چهارم است بحکم تقوی درین مثلثه تمه چهارم در طالع قرآن طالع
زمان قرآن اصل است و طالع سال قرآن بدال و بعضی بهم وقت در وجه چندی
بجا رند و نه تا اصل متعین و بنود پس چون طالع وقت قرآن را در یافتن کن

بسیست

بسیست به نسبت و اسباب طالع سالی که در وی قرآن افتد طالع قرآن نهادند
و هیچ شک نیست که این طالع متعذر نیست اما خلوت بزدگان نتوان
کرد در رجوع ایشیا ان اغراض نمود و آن نیست که طالع آن زمان را در نتوان
باشد غیر از آنست که متحقق در نتوان یافت پس اعتماد را نشنا بد پس
بنیاد در طالع صاحب قرآن با این نهاد تا چون قرآنی واقع بنگرند که مستعمل کدام
است از زحل و مشتری پس او بد ترا حال قرآن بود و بنا قرآن بر مستعمل شود
و مستعملی بر جز قرآن و صاحب برج قرآن چنانکه گفته شد است بعد از آن
طالع بنگرند و دلایل او و مستند و بدتر و تا مل نین هر یک را استخراج دهند که دلیل
طالع و دلایل قرآن و احکام کنند بر مقتضای آن پس اگر احوال ملت مطرب بود
اشغال دولت کند بسبب مزاج قرآن و اگر برخلاف این بود حکم نشاید کرد
بر نقل دولت و بیکو معلوم کنند که عمر کدام کوکب است ازین دو کوکب یعنی
کدام در طرف شمال است ازین دیگر معرین و قبول بود هر یک را بنگرند مزج
قرآن و در طالع سال قرآن مجیب احوال آن دلایل احکام کنند پس اگر مستعملی
زحل بود دلیل بر شدت و زحمت خلافت و دولت آن قرآن خاص
در سال قرآن و نا اجمعی و تنگی و بیماری و دزد کشی و اگر دلایل طالع سال
موافقت کند یا زحل کا دینتر باشد و اگر زحل مقبول باشد فخط بد آید و
و با و اگر دلایل سال قوی افتاده باشد فشا کتر بود یا باشد اما اگر مشتری
مستعمل بود دلیل کند بر بسیاری راحت فراخی و سعادت حاکم بر مردم و این
و فراغت و اگر دلایل طالع سال با او موافقت کند سعادت حال عالم و مردم
بجای رسند اما تا قرآن دیگر واقع نشود حکم حالها و عالم ازین قرآن و دلای
یل او کند و هر سال بنگرند برج آنها و سالی با چندی برج است ازین قرآن
و سال خنده کجا افتاد است و قوی است یا ضعیف در وقت قرآنی طوره

بوده است و از این احکام سال که چنانکه گفته شود اما در اول و آخر هر قرانی
 احوال عالم در دنیا در عهد واضطراب احوال سلاطین و کبار بود انان همه که
 عالم کون و فساد است و هیچ کونی بی فساد نبود و هیچ بی کون نباشد
 و چون فصل دلیل فساد است و مستندی دلیل کون از اضراج هر دو کون و فساد
 واجب شود اگر چه سبب اندک بود فساد بسیار و ظاهر که در دوران جز این
 کند چون او مستغنی باشد است بقول از امثال شخص که مزاج او مستغنی
 شده باشد هر چه اندک چیزی کار در آن که مقوی آن عارضه بود بسیار
 زیاده کند در آن بر آن عارضه نتیجه این است که هرگاه که مدت قوت
 قرینی باض رسید با باشد و قران دیگر خواهد شد قوت آن قران فساد
 خواهد انجامید تا قوت این دیگر قران موجود شود پس مستغنی باشد
 فساد و افساده آن کسانی که دولت انقیاد در آن قائم بوده باشد
 درین وقت مستغنی فساد شده باشد پس چون این قران که قوت او
 ظاهر شود و کون باید آنچه مدلول او باشد پس هیچ فساد نبوده باشد
 تر بود باطل که در آنچه استعد او فساد او در وسط بود در باطل شود و آنرا
 که اندک تر باشد باطل نشود مگر بعد از آن وقت اسباب بگردند که او را
 باطل کرد اندک آنچنان که باشد مانند مثال آنکه سه شخص در وجود شده باشد
 و فساد مزاج یکی در حد کمال بود در آن دیگری در حد وسط و آن دیگری در حد
 اول چون فصل سال بگردد و هوامخالف شود زود تر آن شخص باطل کرد که
 فساد مزاج او در حد کمال بود بعد از آن دیگری که در حد وسط بود
 باشد و بعد از آن ثالث و اگر سبب بگردان شود باطل شود و کمال بود
 ایام با این اج فصل خرد کننده باشد صحت بدین در ایچنان ماند و هر یک

از

از منسا و آنجا ظاهر تر شود که دولت آن قران بیشتر و قوی تر بوده باشد
 و این همه است که فساد انقلاب بر بادشاهان زمین و زمین دکان او
 آنکه بقوم دیگر بدین سبب است که چون دولت شخصی در بیستی
 هر چه سعادته که بر وی کنند راست آید و چون روی با خطا و فساد هر چه
 فساد که بر وی میزند راست آید و شعله و زخم در احکام قران آن کو که باطل
 میچهار ترمه اول در قران کواکب با دخل و منقلبه انتی قران مستغنی
 و دخل دلیل کند بر ضریح کسانی که در دین شویعت سخن که بیدار انتقال
 بود و فرد زمین سفلیان و نشوینش در سایر و اشرف و حکام دیگر کشیدن
 هوا و تفاوت نزهت و بودن سایر و خستکی سال و تفاوت نفوذ و تقیض
 عادتها و این اغلب در مستغنی بود و اقلیم دوم قران مزاج و دخل دلیل
 کند بر نشوینش و جمعیت لشکرها و افتاد در ضرب و جز که شدن و از ایچ
 در ساختن سدها و رخا و جابها و صوت کبار و وزن در دم تلخ نلس
 و نقصان بارندگیها و مکره سلاطین و معارف و ظلم و بار یکی هوا در کشیدن
 مزاجها و حرف و هراس در خلاقی و بیاریها و خوفی و فلهها و تانی او
 بلینتر در مستغنی بود و اقلیم سیم قران زهره و دخل دلیل کند بر سر و باد
 و آفت ساری در زنان و مردان و اصحاب طرب و بر آیدن نکاحها برود
 و دشواری وضع حل و بودن حضور منسا و زنان و شوهران و تفاوت
 و زخما و بودن ابرها منسا و فساد بعضی صیوها و طرب و در منساج
 و اهل بحر و آیدن کار و اینها قران عطارد و دخل دلیل کند بر بد کشیدن
 احوال بیوان و اصحاب دو اوین و نوشیدن خطها و بناحق و افتادن
 اراجیف و وزن نلس و روح صناعات و کسادی با زارها و نازده شده
 سخنان که شنیده آیدن کار و اینها و بودن باز در کاینها و لغع و تقیض
 هوا و سورا و عدد و برقی در وقت و فساد کشیدن و زرع و تفاوت نزهت

درون کونک که از دل بر می آید

و بیماریها از انواع صرع و بیخ غلامان و عقاقیر و غیره در بیم **قران مشتکی** و زحل
دلیل کند بر یک شدن خدا و بدان ضیاع و عقار و قوت حال مشایخ و
ساده خاندانها قدیم و فراخی طعام و رعیت خلق زدمت و عمارت
و بودن انتقال دولت و افتادن زلزله و بودن ارجیف و توسط با
رندگیها و فساد بعضی نباتات و اختلاف هوا و سه آلودگی و بیماریها
در اکثرش و این تاثیرات میان مشرق و جنوب باشد **قران مرغ و زحل**
دلیل کند بر بدی احوال امر و لشکریان و خواستن فتنه و قوت کردن
شر و مایگان و بدی احوال مردان و زاده دادن و خاینان و بیماریهای بد
و قطع اعضا و قتلها و ضرب و مصادق و موت کابر و سندن و هراس
در مردم و نقصان بارندگیها و آبها و فساد استخوان و غیره و حیوانات پشم
زلزله و حسیف باشد و بدی آمدن مورد و کله و بسیاری ارجیف و قصه
همه بگر و اغلب این تاثیر در اقلیم سده ام بود و همین روم **قران زهره و زحل**
دلیل کند بر بیخ زبان و سختی و اندوه خادمان و بیماری درین طبقه و بسا
وضع حمل و ناسازگاری زبان با مردان و رعیت مشایخ بطرب و نکاح و نیت
و فساد نباتات و بسوه و عمارتها و تفاوت و زخما و سه آلودگی و ناری
و کی با آن و زلزله برده و عطرها و این تاثیر در اقلیم پنجم بود و در عرب و اند
با بجان **قران عطارد و زحل** دلیل کند بر مکر و خفا و پیران و در این قلم
و مال و تجارت و کیدان و غیره و احوال و افساد ارجیف و سختی
دفع و نیت و غیره بودن بیخ ضیاع و عقار و بدی احوال کاد و نجات و کساد
بازرها و خواست و فساد کشت زرع و تفاوت و زخما و سه آلودگی
درون و بیماریها از انواع صرع و موتهای ناکاه **مرغ سده ام** و در قران

و کبر

کو کب با زحل در مثلثه هوائی **قران زحل و مشتری** دلیل کند بر قوت حال ادیان
درین بینان درین و مذهب و در بروج و در بخت و مناظر بود در علوم دقیق و نقاد
و فضا و اگر در بروج جوزا بود و ملخص و بلاذنت نجوم فاش کرد و خروج در میان بود و غیر
و فضیلت بسیار شود و بارها جهل و بیماریها افتد در اشجار و اگر در بروج میزان
بود شکلی بود بخت علم و موسیقی و خواندن شعر و قصه بسیار بشود و غربت زمانه نیت
باشد و بارندگیها با نمانده بود و بارها شاهان عادل بدیدند و خاندانهای قدیم در
و نوبت در اقلیم تاثیران در مغرب بود **قران مرغ و زحل** دلیل کند بر فتنه و
حرب و ارجیف و بدی لاشن هوا و بیماریها خوبی و افتادن عداوتها و خطاشین
معاملهها و احکام نجوم و خون بست و نظایر هراس در مردم و بیم خلق و ضرب و ک
دو معارف زوکان و سختی سال و فتنی آتشها در هوا و فتن بارها بد و فساد
اشجار و خرابی خانهها و فساد حال مردان و بدکاران و سستی مردم در کار و بس درین
سرما در وقت و تفاوت و زخما و کسادی از دها و اغلب تاثیر در زمین مغرب بود
و اقلیم سده ام **قران زهره و زحل** دلیل کند بر نکبت زنان و خادمان و افسوس کردن
و ناسازگاری زنان با مردان و منقاد حال طرادان و برآوردن در آیدن ابراهامی
سیاه و در وقت و بارندگیها و سرما و نشوای وضع حمل فاش گشتن اسوت
و احوال و منقاد اهل طب و برده و عشق آوردن مشایخ و برآوردن نکاحها
قران عطارد و زحل دلیل کند بر بیماریها بر زبان و عملی و تجارت و اهل فضل و مروتها
ناکاه و سندن در اهل یوان و صغیر قران و عمال تجارت و محاسبه و کیدان
و بودن ارجیف و کواهی در زرع و کسادی با زرها و کله و فتنه و آیدن کاد و
و فساد نباتات و اشجار و بودن سرما و بارها و بارندگیها در وقت و صلح کردن
مردم معلوم دقیق و درست رفتن احکام **مرغ چهارم** در قران که اکابر زحل
در مثلثه ای **قران مشتری و زحل** دلیل کند بر فتنه مردم فریب و سفسط و نیت
دولت مردم تمام و درون و خلاف کردن قوی با ملوک و بزرگان خرد و بسا
آنها و تفاوت و زخما و فساد مسافران در بارها و کشتیها و بودن سرما و باریدن

در فتنه بادی قرآن مریخ و مشتری دلیل کند بر فتنه و اوجیف ^{متها} و
میان کباب و دریا و علماء و قضایه و اشراف و بدگشتن هوا و رفتن باد
ناخوش و مض و بیماریها از مریخ باد و بلبه و مانند این و اما در قتلها
و مضایقه و میل قضایه و بسیاری خصوصیت و ضایعت و فساد اطعمه
و رفتن آتش در هوا و توشیح با بندگان حیوانات عدول و کاتبان
نشدن تنویرها قرآن زهره و مشتری دلیل کند بر قوت حال اهل
ادب و اناسلام و حقیقتها و خبر و رفتن عمر زها و صبر و کمال و عبادت و دعوت
سنتی اما است در زمین و ظهور و طرب در اشراف خلق و قیمت خطر و طرب و کمال
و رفتن بادها و خفتن درستی در مردم و بسیاری نباتات در صیقل و اطوره
و فتنی و در زانی و بارندگی و رفتن قرآن عطارد و مشتری دلیل کند بر سعاد
حال و زوداد و بیرون و مستوفیان و عمال و عمار و اهل بازار و بسیاری بحث
و محادله و در رفتن مد رسها و آمدن کاروانها و آوردن برده و رفتن نازها
و اعتدال هوا و تن درستی خلائق و بیک اشجار و اطوره و انسانی احکام و عملها
و رفتن کار و فضلا و راستی و عدل و رفتن سخنان حق و کواهی راست
نمره چهارم در قرات کوکب یا مشتری در مسئله یکی قرآن مریخ و مشتری
دلیل کند بر بدی سفرها در یا و قصد جاهلان و زوداد و اعدا و نگران و اگر
برج عقرب بود قوت حال لشکریان و راه داران بود و اگر سرطان بود صدق
محبوسان بود و قصد بدکاران و قوت و زمانه و سفلیکان و اگر حوت
بود فساد حال قضایه بود و بدگشتن آنها و دلیل کند بر مخالفت میان اجناس
و اعدا و معار و افتادن نیتها قرآن زهره و مشتری دلیل کند بر قوت حال
و زوداد و اعدا و قضایه و اشراف و نایقونان و خادمان و بسیاری باندگی
و آنها و اعتدال هوا و تن درستی خلائق و اعیان فزانی و از زانی زجرها و بیک
سفرها در یا و بیکوئی نباتات و صیوفا و در حوت و دلیل کند بر حقیقتها
و بیک حال فغان و اهل و نسب بزرگان اما است دعاها و نکاحها بزرگان

و رفتن

و رفتن دین اسلام و اکثر عقرب بود دلیل کند بر صلاح و زوداد و بیعی حال عوام
و مسافران قرآن عطارد و مشتری دلیل کند بر خوبی حال مسافران و اهل بازارها
و بیعی و شوی نباتات و کاشق و اور و بر و خراهرایی و زوداد و فتنه الهی و راست رفتن
معالجات و خشکی هوا و بارندگیها و از زانی زخفا و فزانی طعام و صیوفا و قوت
نباتات و افتادن اخبار و شد بیعی صیاع و آرایه و اجتماع بزرگان جهت
صلاح کارها و بخت صنایع و صیوفا و خلاص و محبوسان و بیک حال بیرون
و مردم آب کار و شعبه چهارم در قرات کوکب یا مریخ چهارم نمره اول
در قرآن سفلین یا مریخ در مسئله انسی قرآن زهره و مریخ دلیل کند بر
صیان زنان و شوهران و غضب و صرب و قتل و بودن منق و بخت و زنیست
مردم کارها و ناستوره و اشک با شدن فواخس و بسیار صیغ و استقام
حمل نکاحها بزرور و ناستوری و دلبری زنان بدکار و نقصان باندگی
و بدگشتن هوا و غلبه و زوداد و فقر هوا قرآن عطارد و مریخ دلیل کند
بر ساختن آلت صرب و حرکت لشکرها و غضب و سفاقت و مردم
و زحمت بر ارباب قلم و تجار و اهل بازار و غمزه و نهمت و حیانت مستقران
و محاسبه و بسیاری اراجیف و اخبار و بد و فتنه و غوغا و زوداد و فتنه و دم
قلب و فساد و قلب کاران و طردان و ظهور و کیمیا کردن و دایع کردن و دواب
و غلبه و زوداد و راه داران و خشکی و بدی هوا نمره دوم در قرآن سفلین
یا مریخ در مسئله خاک قرآن زهره و مریخ دلیل کند بر دلبری کردن و زوداد
و بسیاری منق و بخورد و ناست گشتن ظهور و طرب و فساد نباتات و بدگشتن
هوا و نازکی و تفاوت زخفا و بیماری زنان و ناسازگاری با شوهران و طلا
و فزانی نسبت عاقبتی و اگر برج ثور بود فساد و زوداد بود و بیک کاران و اگر
حک بود قوت حال امرا و لشکریان باشد و کینت و کلامها و برده کردن و اگر
سنبله باشد فساد اطعمه بود و رفتن زنان فاضله و خدم و دینان و تجار

قران عطار در وصف **دلیل** در بی اهما و غلبه و زدن و در بارها
 و فساد حال بخار و در غلبه و نباتات آمدن کار و آنها و افتادن از جفت
 و بدی حال بصریان و کیدلان و محاسن اهل یوان و آفت در دوات **فصل**
 باندگی که اگر هیچ جگه بود دلیل کند بر تیب کا و ها لشکر و ظهور حکما و اگر
 در سینه بود ظلم و خراست بود و فساد ذرع و اگر نور بود فساد حال زنان و
 و نباتات و در آب **نهر سیم در قرانات سفلین با شرح در مسئله ناری**
 قران نهر و شرح دلیل کند و فساد حال غفیان و مشق و خوردن اما و ظاهر
 و آفت نباتات و اشجار و صیوفا در وقت و بیماری در مردم و اسقاط حمل بر اثر
 خون و فساد بزردگان و زنان و اختلاف هوا و استکار شدن خواستگاری
 زنان بیکار و دیدن انسان و اگر هیچ چیز بود فساد کمتر باشد باها
جهد قران عطار در شرح دلیل کند بر زحمت و بفران و مستوفیان و اهل
 بانا و مستقریان و حال بخار و اندوه اهل فضل و شرف و گفتن هم و سخنان
 زد و رخ و بسیاری اراجیف و بیع و داب و دردد و بدگشتن هوا و بیماری
 در داب و زحمت مردم از سرخ باد و صرع بر انداختن خون و لودن در **بها**
 و طر و در بها و نوشیدن خطها در دوزخ و اگر بزغ حوزا لود بی کمتر باشد
 و فساد حال خطا طان و نقاشان و اشیا را باشد و اگر لوف و ظهور صلهها
 و طلمستات بود و اگر صیلان بود فساد حال اهل طرب بود و اهل فضل و زنان
 و خادمان و نهیمان **نهر چهارم در مسئله آبی قران نهر و شرح** دلیل کند بر
 حال آنها و حیوانات آبی ز بدی حال زنان بیکار و سقوط شدن کودکان
 و فساد حال بکاهها و زنان شوهرها و بودن سرما و باندگی در وقت اختلاف
 هوا و آفت نباتات و اگر برع سرطان بود خلاص محوسان باشد و اگر برع
 بود دخل زمان بیکار و لودن اگر حوت بود نهجت **نهر پنجم** با شده اهل
 نسب و فساد مسافران در باران **عطار در شرح** دلیل کند بر فساد گشتنها
 و مستقریان

و مستقریان و فساد آنها و افتادن اراجیف و خراست بخارها و تارگی و بیماریها
 از دست شدن انضا و کندی زبان و زطوبت و باغ و ظلم و خراست و عجز
 و نهجت و اگر برع حوت بود بدی با شدک و سفره و باد رخ و بفران و ظلم
 و اگر برع بود بدی حال گشتنها بود و اگر سرطان بود در زدیها و خیا گشتنها بسیار
 افتد خاصه سفره **با شعبه پنجم** در قرانات عطار و باز هر چهار نهر **نهر اول**
 در مسئله آبی **قران عطار** در دوزخ و دلیل کند بر دوقی کار و زدن بر باره
 کتان و نقاشان و عطاران و زاران و اهل بانا و ها و بسیاری بیع برده و در
 و جواهر اعتدال هوا و بخارها و تارگی و صد و ورق و افتادن عدو آنها و گشتنها
 و غضب و خصومت صدان خلایق و از زانی گوشت و دواب **نهر دوم**
 در مسئله خاکی **قران عطار** در دوزخ و دلیل کند بر بسیاری بیع و شری و جواهر
 و تیب و بیهوا و جامها و سگویی و نباتات و غلبه و از زانی و زنی و سگویی گشت
 ذرع و آمدن شدک و زانها و مسافران و افتادن اضا و خوشن و بسیاری خصومت
 و عدوت و بدی حال کیدلان و مستقریان و بودن مشعبه با بدی کتان و یکی
 سرما و باران بود در وقت و اگر در **سینه** بود اطمینان سخت از زان شود
نهر سوم در مسئله ناری **قران عطار** در دوزخ و دلیل کند بر دوقی مستوفیان
 و در بیان و حال نما و بسیاری بیعت علوم و تیزی از زان بوده و عطر جامها
 و در او کارد شیار و اهل فضل و اصناع زنان و کوهنگا و نوشیدن عشق نامها
 و سگویی احوال اشجار و صیوفا و در فتن مادرها و خوشن و **نهر چهارم** در
 مسئله آبی **قران عطار** در دوزخ و دلیل کند بر آمدن مسافران در بار و بسیاری
 بیع و شری جواهر و ساختن باغ و دستیان و سرداب و تفریح هوا و بسیاری
 بیع و آنها و بازنگی سرما در وقت و در دوقی کار و شواب قازان و ملاحان و **نهر پنجم**
 و حشره نشان و لودن و طرب صبا عوام و مردم ذرع مایه عدوت اکثری میان مردم
 مسئله و اگر **مربع** بود لواطه و فواحش و در دوزخ و اگر **مربع** **سرطان** بود بیع
 آبی بود و طرب عوام و اگر حوت بود بدی حال گشتنها با شد و صلاح در میان

و مستقریان

وسلطه شدن زلفان و بارندگیها **ششم** در احوال قرآن مجید
 و سعید بن دواتم **ششم اول** در قرآن مجید است از قرآنات و در قرآن مجید
 بعد از قرآن علویین یکی قرآن **میرح** و **میرح** و **میرح** و **میرح** و **میرح**
دو حوت اما قرآن مجید در جوانی هر دو سال یکبار واقع شود و هر دو
 سه قرآن اتفاق افتد بوقتی که هر یک راجع شود و بدین قرآن این دو سخن آن
 ه باشد که در دسترس آن بود در جوانی هر سه سال یکبار و بدین جهت آن بود
 که هر دو در قرآن بد حال و ناه قبول اند که یکی در هبوط است و یکی در وصال
 و از هر غشی بجنسی بگری مبتلا شود و از نسیا سخن رفتی ظاهر تر است و ضعیف
 و بد حال و ناه قبول از نسیا گفته اند که سخن بد حال مایه م برید و مانند کسی
 مقبول کرد که موجهه را بسین نایب قرآن این دو سخن در دسترس آن باشد که در میان
 بیرون آمد و مردم دون دستله قوت کنند و لغو عام مشو و مردم بزیست
 و نکبت رسانند و قضا عظیم آید بزند و در و باطل ستوند و اضطرار احوال
 سلطین باشد و کاب و کج و معارف و مردم چهار قتلها و در و صرا بپهانش
 و این قرآن در حد هر کدام گوید فتنه از خودی چیز که بدان صاحب حد
 منسوب بود و بدان کسان نکبت و سد لاکر این قرآن نزدیک انتقال دوری
 با فصلی اندر از دوری با نزدیک انتقال دوری با نزدیک قرآن علویین و عظیم تر
 و بی تردید و عوینها بسیار اند و در وقت و احکامی که مردم قرآنی بجنسی
 در شهر و سینه غمان و تسبیح و ستائید در آخر احکام قرآنی که علویین دارند
 در کسرت شدن **ششم دوم** در قرآن سعید بن این قرآن در جوانی هر دو سال
 یک بار اتفاق افتد در هر یکی و باستند که بوقتی سه مرتبه اتفاق افتد و
 قوی تر از آن قرآن است که در حوت بود و از آن در هر دو دور از سه سال
 یکبار بود و چون قرآنها از آن جهت است که هر دو سعید در حوت
 مقبول اند که یکی در خانه است و دیگری در شرف و اگر این قرآن نزدیک انتقال

سسر

دور

دور با فضل انتقال و لغی با آخر قرآنی اتفاق افتد و بدین جهت و استاین خلیف
 بود و عدل با شاهان و امر و قرآنی و قاضیت مردم بود **ششم هفتم** در احکام
 تعلیمات و کتبه لیسات چهار **ششم اول** در اتصالات کواکب از حل
 تکلیت و تسلسل **ششمی بار حل** دلیل کند بر الفت میان ملوک و اعیان
 دولت و روز را در باب مناصب و قتلح بد برفق امور رعیت از نایب
 بد عدل دلیل خلا بق بخیزات و قتلح طعام و امن و راحت مشایخ و خاندانها
 قدیم تکلیت و تسلسل **ششمی بار حل** دلیل کند بر ترجمه ملوک بر سروران و کما
 بر روز دستان و نفعها و رونق کار احتساب و نندید آن حق از باطل
 رعایت حصنها و در وسیع کردن اهل نینه با مشایخ و گوینده نشینان
 هم و در وسط حال اوقات **تکلیت و تسلسل** **بار حل** دلیل کند بر الفت میان
 مردم فرمایند اهل صحرا و رونق خانها و نیک حال اعیان و تقنان حوسبت
 و قرآنی طعام و صیوها و عنایت ملوک با آکا بر و تفریها و سربا و کرا و در وقت
تکلیت و تسلسل **ششمی بار حل** دلیل کند بر موافقت میان زلفان و رعیت
 و فرج و مشایخ و دهاتین و بیع بر دکان و زلفانی طعام و اوزان لباسها و عمل
 در لیستان و سربا در لیستان و بارندگیها در وقت **تکلیت و تسلسل**
مطارد و در حل دلیل کند بر قرار کارها و تسبیح عهدها و نرسیدن عهدها مهاد و
 اهل بازار و ظهور سخنان روز و حکم و بیع املاک و غلمان و در رونق کار و حل
 و تفریها و سربا و بارندگی **ششم دوم** در اتصالات کواکب **ششمی**
تکلیت و تسلسل **ششمی** دلیل کند بر قوت حال ارباب و حل
 و تفریها و سربا و تسلسل و ساختن مصالح میان و زرد او را در رعیت نمودن مردم
 و نود بخیزات و ایمنی و راندن قضا و از این زخمها و کرمها و نسیا و تسلسل سربا
تکلیت و تسلسل **ششمی** دلیل کند بر قوت حال ملوک و سلاطین
 و سربا و از نرسیدن جاه و حرمت و زرد او را و نرسیدن با و نسیا و تسلسل
 و حکام و اشرف و در عدل و رونق قوت و نسیا و نسیا و نسیا از نرسیدن

ن
ها

بود و چون سرما در وقت و در بخور بهاء احتراق در خلط و مثلثه آبی لیل کند بر
در پنج ماوله و اما بر طبق شیطان آنگاه چهارم و منشا و مسافران در یاد و بار و نزدیک
در سرما در وقت و در زدن و زدن قوی اگر مستحی آنجا بود با ناظر باشند سفید و با
بهمه باشند و باز در کابنها بنگو باشند و باز در یکی با نفع بود و اگر مستحی آنجا باشند
خوف باشند از فتنها و قتل بدگشتن آنها و هوا و اگر هر بود در بارندگی
و سرما باشند و بدگشتن هوا و بیغ و علتها از ماده بلغز و اگر عطار بود
باز در صراحتی نری کند و کار و آنها بر سست و لغز حال هوا قوی تر بود اگر
فتر باشند سیلها آنگاه ضرب کنند و سرما سخت بود و حرکت مسافران باشند
ترجمه دوم در احتراق مستحی در مثلثه آبی لیل کند و قوت حال ملوک
و سلطین در صند و قلم جهاد و تکلیف توانگران و در ذرا و امیر و قضایه
بود در اقلیم دوم فتنها و بونشده اند و عزت نفوذ و کف هوا داد
و عدل فرائی طعام باشند و اگر مستحی آنجا بود با ناظر باشند قتل اند و در مشرق
و خراسان و اقلیم دوم و بسیاری غضب ملوک بود و خصومتها و فتنه و ار
الضرب و ساختن آلت ضرب و اگر هر بود هوا معتدل بود و فتنه اطعمه
بود و اگر عطار و باشند باز در عطرد و آب نری کند و باشند که سکه
کا و کرد و هوا سفید شود و با زارها در وقت باشند و اگر هر بود و آنها در آنها
باشد و هوا باعثه اگر در احتراق مستحی در مثلثه آبی لیل کند بر طبق
حاکم ملوک جنوب و انصاف و عدل خوردن و باشند که ملوک و رسید بر و در
و اهل و رع و اعیان و قضایه و فرائی طعام بود و فتنه بلبلها و اگر مستحی آنجا بود با ناظر
باشد و زدی و حنانت و ظلم و خواست بد بد آید و خصمکی هوا و فتنه اطعمه
و حرکت لشکر بود و اگر هر بود اطعمه بنگو باشند در صوره یا خوف سرما بود
در وقت و اگر عطار بود سرما سخت تر باشد و لغز هوا قوی باشد و نظارت
در نباتات و بودن بیغ و آب و اگر فتر باشند سرما بود و فتنه و حیوانات
در سختی مسافران و اندر هوا و آسوا احتراق مستحی در مثلثه آبی
دلیل کند بر توسط حال ملوک مغرب و بجا و آشنی ناموس و فتنه و فتنه و کما

در فتنه

و فرائی معاشق بنگو آشنی در مسوهای و سخت خلاق و بودن انصاف و صیلا عا
و خراب در فتنه با دها خارش و حرارت هوا و اگر مستحی آنجا بود با ناظر باشند نشا
آشنی و بودن و نباری در مردم از بار که بر و عدالت شقیب آند و آشنی و نشیون
و اما حیث و اگر هر آنجا بود و نجاها رود و معاشره و زانی کند خاصه و بها
و لغز هوا و نمها باشند در وقت و اگر عطار بود بارها سخت جهت در وقت کار
اهل فضل باشند و بجا و دیوان و نیری با زارها و خاطرها و اگر فتر باشند با دو بارندگی
لوقت و نموها بنگو باشد و سخت مردم بود احتراق مستحی در مثلثه آبی
دلیل کند بر طبق لواله و سلطین و سلطین و سلاطین و سلاطین و سلاطین و سلاطین
مسافران و در بسیاری آنها و فرائی خوت کردن مردم سقله و اگر مستحی آنجا بود
با ناظر باشند بسیار کشتیها بود و جنبش اهل بشو و فتنه و نقصان آنها و فتنه
حیوانات آبی و اگر هر بود آنها و بارندگی بسیار بود و جواهر آنجا و در آن
و فرائی بی بدین و ابرها و سناه و سرما بود در وقت و اگر عطار بود و در بسیاری
میغ بود و آند و کشتیها و کار و آنها و بارندگی نخرها و اگر فتر بود و سیلها
آید که فرائی کند و نبات بنگو بود و مسافران مستحی باشند ترجمه سیم
در احتراق مستحی در مثلثه آبی لیل کند و غضب ملوک و فتنه و فتنه
در مشرق و اقلیم سده ام و چهارم و بودن خونها بنهان و تکلیف اکابر و خلط
لشکرها و فتنه کردن و بودن ملوک حیوانات و فتنه و جواهر دار الضرب که
و هر آنجا بود با ناظر باشند هوا معتدل بود و اگر عطار بود آنجا بود با ناظر بود
و عدل و برق باشند و فتنه آشنی در هوا و بیغ و آب و جواهر و زدن در مردم
و نیری با زار سلطه و اگر فتر بود نمها و فتنه و فتنه آشنی در هوا
و بیغ و صفتها و سلطه احتراق مستحی در مثلثه آبی لیل کند بر طبق ملوک
و اکا بر وجه جنوب و قتلها در فتنه قوی گشتن و فتنه و باشند
که لشکرها و خلط کنند و زدی و دروغ بدین آید و فرائی در نمها بود
و جابهائ ملک و اگر هر آنجا بود با ناظر بود صوره بنگو باشد و بیغ و کما
و انواع لباسها و شیر پانینها و سرما شود در وقت و اگر عطار بود و احتراق

و آفت صوبها در وقت و اکثر آنها بی در ماناظر بود سیاه آمد آنها سزا
 بود و نیک بنات با شده و عادت با آنها و جوینها شغریه و در آنجا بنام
 شش آثار نیز اول فصل باران و لکن در وقت حال شش و خاندانها قدیم
 و فرج بدعیان در کلمات و ستمها غیبی و شش چون و جمع آوردن زبان
 در جام و مانند آن و ذللی معاش و ذه حیوانات و میل مردم به نهم ناموس
 و زیارتها و نیکوی کار و ملوک قدیم زحل با ذنب و لکن در وقت گفته
 شده و یکسختن احوال و آب باران که در زمانها در شش با ذنب
 اجسین جنون و موتها از زهر و فساد و غیره در پنج کوه که از نو و شش
 تموم مردم مستغری باران و لکن بود در بسیاری خیرت و طاعات و وقت
 حال دیان در میل لایق زبانها و اجابت دعاها و داد عدل و شاهی و حال
 و فضا و دینی و این در آنکه مردم و خوشی عیش و خلاق و داد آن صدقات با ذنب
 و لکن در وقت گفته شده و یکسختن هوا و کم دینی مردم و بهارها اگر برقیان
 و در وقت که ن بزیگان و تریدین و فقیان و باطل کردن حقوق شش و مردم
 شدن مستحقان شش سیم و پنج باران و لکن در وقت که کاران
 و خاندان و بدید اندن با سبایان علم از سرکان و لشکریان مردم خراب شدن
 ستاد و رونق لشکریان فالتیاه و غیره شدن بهار از و خستند در اقلیم سدهام و غیرها
 بد افتادن در سوزن ما یکمان و بدید آن در غمخت خوانان و جمع آوردن زبان
 و لکن در وقت گفته شده و نبودن حیواناتها و صدق زکات و بهارها سوزن
 و زدن دین و صرع شدن و بدید آن عیبها و افتادن قیلها و فتنها و ناخوشی
 و آفت و در تکان و لشکریان و بدی حال رونق در چهارم افتاب باران و لکن
 کنی برداد و عدل ملوک و سوزان و از رونق در ملک و بهرون آن در حال
 نیکو از کارها و میل زکات و خیرت و طاعات و صدقات و زنا و غیره و جاه
 مشهور آن خاصه و را فلج چهارم فتن در سبب و خلاق افتاب با ذنب و لکن
 کند بر ضد آنچه گفته شده در خودی معادیت و در وقت و کوفه زکات
 از مردم معیوب و ناکس و خشک شدن بعضی جاهها و فساد خندانگان

در وقت
 در وقت
 در وقت

ششم

ششم پنجم زهر باران و لکن در وقت حکومت خاندان و خاندان
 اهل عرب و رونق دین اسلام و از رونق اعتقاد و بهرون آمدن زبان بکرها
 و رونق بازار عطار و مردم و برده و رونق بازار خاشقش و زعفران و اجناسها
 زهر با ذنب و لکن در وقت گفته شده و سقاط حمل و بهارها در
 زمان از دمی که در وقتها در برون آمدن زبان ساهرا نشون سیاه
 و بری در وقتها و غیبان و بدگشتن هوا شش و شش و لکن در وقت
 حال اصحاب دیوان و عمال و متفرقان و تجار و اصحاب حرب طمو مردم و صبح قبل
 و رغبت خلاق و جوانان اخبار راست فتن احکام بخور و طب و نیکو معلم
 ملات مردم و راستی فتنها و محاسبات و امامت عدول و قیمت کتاب
 لت کتاب عطار و باد و لکن در وقت گفته شده و مردم منافق و مردم
 کوی بیرون آید و زکند خاصه میان اهل دیوان و حکما و فضل و کفین
 جهاها و بیماری زبانها و بدید و بدی و کوفتن زبان و زدن دین و کوفتن
 و زشتن خطای نذوب و کساد بازارها و زبان صیانت و زدن و زشتن
 خاتمو و یکلهما تزییر شش با زهر و زهران چهارم و کتب هفت و زهر و زهر
 قربان و زهر و زهر و لکن در وقت عطارها و فساد حیوانات و بدی حال
 و رحمت لشکریان و داد لکن در وقت که کار و بزرگان و زبان محترمه و فساد
 نباتات و دواب و صحرای و لکن در وقت که بهار مطرب و مکر و مردم
 فاضل و عوام و مستحق بازارها و نیکو حلاج سرها بود در وقت و با زدن
 با سوزن و مکر و بزرگان و بدی حال مسافران در بازارها سوزن و زهر
 بستن کاغذ و مکر و بزرگان و بدی حال مسافران در بازارهای مردم و
 نکت مسافران بود و زجت متفرقان و سواد و وقت و فساد طعام و زهر
 بد و در بازارهای مخاف جهل و فرستادن و سوزن نکاح و بیع و زهر و
 و مکر و زدن ماندن مسافران بود و جاسوسان و با زدن کیمیا و کیمیا و زهر
 بد کاران درج بیماری افتد در مردم و صورانات و مکر و بزرگان و با زهر
 ها باشد و زهر بدی حال مسافران بود و جاسوسان و فساد زهر و صورانات

و در سینه هوای سردی رفتن بادها باشد و مکرر زردگان و مشایخ چکا
و بارندگی و سرما و بزم عوام با برهان بود و بارندگی و زردگان و نشاء مسافران در بار
و مکرر علمای شرف دوم در قرات قریبا مشایخ در حال لیل کند بگشتادگی هوا
و گرمی امن و نیکو است مسافران در سینه خوری حیوانات در وقت حال حیوانات
بهد و عوام و وضع بزرگ زردگان و نیکو است مسافران در سینه کاروانها
و در وقت دروب رسیدن اخبار خوشتر استماع نیز و اعتدال هوا و نوبت
خطها در جمیع حال عوام و زردگان و جمعیت نیز بیع جایزه آمدن
مسافران در زیاد و غایت عوام بیع جایزه کافی و طاقت ملوک و در
شدن نفوذ در بسیاری جمعیت زردگان و اهل بیوان و حکما و نیکو
و زانها بیع ماکول و آمدن کاروانها و مسافران در و در لیل رفتن
بارها خشن و نیکو و صیوها و اخبار راست و خوشتر جمعیتها استماع
و علمای در آمدن بارانها و قریب بدکان و اعتدال هوا و سکونت مسافران
در جمعیت امینه باشد بیع در آب و نیکو حال عوام و گرمی هوا و طلب امور
دینی در طامن شدن مسافران باشد آمدن انبیا و اعتدال
هوا و اجتماع زردگان بفرزت در ری رفتن بادها بود و بودن جمعیتها
مشایخ و حکما و صاحبان المسمی و خواندن غریب و در نامتصیب عوام باشد
و جمعیتها و خبر رهها و قنایه و آمدن مسافران و بارندگی و مشایخ در
مخالف و مشایخ در حال هوا گرم شود و حضور صفتها افتد میان عوام و زردگان
و لشکریان و نشینها و در حیوانات بود در اعلیه عوام بود و لشکریان
در زمان نخبان و نشین مسافران و ظلم زردگان دروب اخبار و دروغ
افتد و نشین بود مینا عوام اهل فضل و ارباب علم و زردگان کارها
بد و در جمیع غوغای عوام بود و نشاء و زردگان و زحمت مسافران در بار
و نجارها در درختستان رسول جاسوس بود و گرمی هوا و نشاء حیوانات
بود و اندک ملوک در اخبار و دروغ بود و ظلم و اهل بیوان و نجار و زحمت

باز در

مازادمان از لشکریان در و خط مسافران بود و زردگان و اهل حرب و نشین بادها
بد و نشین زمان آن شهان در و نشاء مسافران بود و قتل بند و خاستن
نجارها و لیل و وقت هوا و روح گرمی هوا بود و در آب و حوضت میان کاب
و زردگان کارها علی بنی و کاهلی عوام در دین و در کله کله نشاء و بیکان و جاسوسان
و زحمت عوام از لشکریان و حضور صفتها در ری رفتن بادها باشد و بیماری
صفتها و بدی هوا و توقف مسافران در بار نشاء کشتیها و حیوانات آب
و مسافران در بار و اندک عوام و نجارها و مکرر علمای و استراق سمع جهام
در اجتماع آفتاب در حال غیبه هوا بود و اندک ملوک و امر و نشاء و زحمت
و غضب بر زردگان و در افتاد نشاءات و حیوانات بود و مسافران
و زحمت و زحمت زردگان و مطرب و بستن بانان دروب و دلیل بارها
بود و نشین فرمان و استمد و نشاء و اشیا و صیوها و گرمی و در وقتها در جمیع
زردگان عوام و بارندگی و نیکو هوا و آمدن مسافران خاصه از زیاد
در اجتماع ملوک و زردگان بود و گفتن اسرار و گرمی هوا و آمدن مسافران
و فاصد آن ملوک در حضور مسافران باشد و آوردن نامهها شد
و نشین نشاءها بر کار و شدن عوام در دین و اخبار بارانها در و اندک
بود و آمدن و سکون و رفتن بادها و بر آمدن نکاحها و تاریکی و زرد بارندگی
بود و سرما و در زمان جاسوسان و مسافران و تارک هوا و نشاء و اشیا
در اختلاف هوا بود و مکرر زردگان و نشاء و علمای و مشایخ در و حیوانات
و کارها آفتاب در طامن و دلیل سرما بود و زمان جاسوسان و بیکان و نشاء
حیوانات و اندک عوام در و اندک ملوک باشد و کاب و سردان و رفتن
بارها و سرما و زردی حال مسافران و زحمت مشایخ و حکما در بارندگی
بود و زردی طلب کردن عوام و رسیدن مسافران خاصه از دریا مشایخ
و زردگان و زردی در حال بارندگی بود و بیع بار و زردگان و صفتها و زردگان
و مشایخ در زحمت بزرگ زردگان و زحمت انان و اهل حرب و اجتماع زردگان
و آمدن مسافران و سرما و در وقت دروب بادها و مشایخ و نشین

خطوط بود چون مهنه بر و ما شناسان و آمدن ناسر و نیز تنگی سال بر آن و طرب استان
درج آسمانی همراهی و تنگی سال مسافران و طرب عوام و بار ننگی و تنگی احوال گشتها
و سوور و مغانی در رد اعتدال هوا بود و بر آمدن نخاعها و طرب در ملوک و غیره یقین
و در آن بر آید و مسافران حلیتها در تنگی سال مسافران با نشو و یکان و جاسوسان
و نگاهها بر نور و طرب و در روز را در ارباب قلم و جمع برده و غلطها و جاسوسان در
و در تنگی اهل طرب بود بر آمدن نگاهها و فرجهها در روزان و مجلسها عسرت و در رفتن
بارها خوش و در طرب تنگی مسافران در روز بار ننگی بود و در مانده مسافران
و مکره و زنان و اهل طرب و خدم در طرب عوام بود و در میل عوام بر هله و جمع برده
و در ماب و در این در اهل و نوس و در طرب آمدن مسافران بود و در سستی از زلفت
رضوت و نبودن سر مایه با آنها بود و در عسرت و در سستی و در نگاهها بر آمدن نگاهها
و بودن طربها در بار ننگی بود و سببها و جمعیت خویشین و طرب و در بزکان
و اشرف و فرج عوام **شمه ششم** در قران **قراب** عطار و در **صل** بود و اب بود
و سالی و گشتن هوا در چهارها و اخبار و نمها در ۱۰ سر ما بود و جمع طعام و سستی
و عادت و زرع و آمدن مسافران در روز و در آن بود و نقاشان و در آن
خطوط آمدن نامهها و اخبار ۲ نهندان و سوسکان بود و حرکت گشتها و سستی
و در اربع جواهر در حرکت ملوک با سستی و رسیدن فامد ان پادشاه و اخبار
ملکی و رفتن ننگها و جمع جواهر کافی و طلب نال و در حرکت یکان و جاسوسان
و در وقت دیوانها بود و با آنها و جمع غله و حیوانات و برده و کنایت در رفتن
پادها بود و جمع برده و تنم و آمدن اخبار و فرج و در وقت حکما و شرف اهل طرب
در ارباب بر آمدن و گذر وقت هوا بود و اقتاد ان ارجیف و سنا و مسافران
و در مانده جاسوسان در جمع برده و حیوانات بود و در وقت هوا و در وقت
و ضارها و ضلای و سنا و سنا و در طرب نماندن مسافران بود و یکان و جمع
سنتور و برین و اختلاک هوا و سر مایه در وقت و حرکت حرکت در پادها بخلاف جمع
در م عام مانده نبودند از اخبار و نم بود و حرکت علوم و رفتن و طلب طلسمات و رفتن
هنگامها در حرکت گشتها و مسافران در یاد و تنگی هوا بود و در وقت مسافران

دو

دو با بود و کارها شریک و خلاص از سلسله تنگی هفتم دو بود و **قراب** و **عقد**
قراب و **انوع** لیل کند بر تنگی احوال عالم و بزرگ شدن عوام و بافتن تربیت از ملوک
و اما نیز اشرف و در این کارها و زمان نگاهها و اخبار و فرج و در رفتن نمازها و اهل
عوام بخیرات و طاعات و احابت دقاها **قراب** و **انوع** لیل کند بر تنگی احوال
شد و بنیادها بود و در کورکان و زنان حامله و لغت کوی و زخمی و مسافران
عوام و اقتاد ان ارجیف و سنا میوهها و در وقت و عسرت و سستی مسافران
و یکان و در سستی احوال آنها و اقتاد ان و در در چشم و زدن و در سستی
و در زخم و در اشکالات **قراب** و **انوع** لیل کند بر تنگی احوال عالم و بزرگ شدن عوام و بافتن تربیت از ملوک
قراب و **انوع** لیل کند بر تنگی احوال عالم و بزرگ شدن عوام و بافتن تربیت از ملوک
هوا بود و تنگی احوال آنها و اقتاد ان و در در چشم و زدن و در سستی
و مقابله و لیل اقتاد ان خصوصتها میان عوام و دیدن سستی و در سستی
و مکره سنا بدان و فرج نمان و لغت هوا و سر مایه و بنیادها خاصه در کورکان
و نقاد تنگی **شمه ششم** و **انوع** لیل کند بر تنگی احوال عالم و بزرگ شدن عوام و بافتن تربیت از ملوک
بود بخیرات و طاعات و تنگی احوال مسافران و نقد و امانت و لغت و در آن بود
کارها و حاجتها با سستی میان خلق پیش بزکان **شمه ششم** و مقابله و لیل کند
بر کوره خاطر اعره و قفاه بود ان عوام التماس و طهور و عوینها شریک و اقتاد ان
خصوصتها و مناظر و مجادله و اندوه نوا کران و اشرف و در روز **انوع** سستی
شمه ششم و **انوع** لیل کند بر تنگی احوال عالم و بزرگ شدن عوام و بافتن تربیت از ملوک
در مرم ارباب تنگی و سنا و کردن و سوازی و یکان و در اشرف انواع سالی و خلاص
بخصوص سنا **شمه ششم** و مقابله و لیل کند بر تنگی احوال عالم و بزرگ شدن عوام و بافتن تربیت از ملوک
شمه ششم و **انوع** لیل کند بر تنگی احوال عالم و بزرگ شدن عوام و بافتن تربیت از ملوک
و عیانت اکار بر بز سنان و کرمها و در طرب تنگی میان بدان و فرج نماندن و زنان
و سوسهران و در ناخن کارها و بر آمدن حاجتها و سستی سوسهران و فرج خلصا
شمه ششم و مقابله و لیل غضب ملوک بود و تنگی سنا است فرمودن و فاش گشتن

در چهار درجه فرجه مایه و عوام و غیره و شکستن سرها و بودن منها ششم پنجم
شکست و نشد پس در تمام نسیای فرجه با نهم و طرب بود و در مرم و سوزها
و مهبانها و مراد تن نکاحها و شکر حال اهل طرب و زنان و خادمان و مسافران
و عوام را اعتدال هوا ترس و مقابله نیمی با زان عطر بود و مکروه زنان و ناسخ نشن
حیانت زنان را اعتدال هوا ترس ششم ششم و نشد پس در تمام عطر و در لیل
نیمی با زان سوزها بود و کاغذ و غلامان و نشستن با مهابا و فرستادن رستوران
و آمدن در سوزها و خوشتر است و نشستن علاجها و احکام نجوم و برآوردن سپهرها و فرج
مستقران و خوار و در بیان و اهل با زان ترس و مقابله و لیل نسیای با زانها
بود و اخبار و فرج و حیانت و سوزها و نسیای مجاز در میان عوام و اهل
با زان و بحاسنه و کیدان و مستقران و بعد از آن نشستن حیانتها و غیره و نشستن
خطیاب و فرج اما اصل بگردن است که چون امتزاج کواکب و افق تدبیر تا بلندی
و احوال و تقابل معلوم گشت و وقت باشد که در کواکب باشد با پیش نهر و دیگر
با هم دیگر آیند با در یک نظر باشند آنرا امتزاج باید داد و چنانکه یاد کردیم
در شرح دوم و سده ام از شعبه که ششمه اول بنسب است و ششم بر طبیعت آن
کواکب باید گفت که قوی تر باشند و آنچه در شرایط بود گفته شد است اما اینجا
آورده و مانع و معطلی بنسبناسد و نظرها قبول و در آنچه یاد کردیم نگاه دارند
و از آن میان حکمی بیرون آرند و بدانند که جمیع افعال و ملامت کواکب و طالع
هر یک در وقت تحول سال و یا فصل اثر قوی کند خاصه که در او نادر است
و مدت آن اثر سال یا فصل بردارند و حکم اجزاعات و استقبالات همین باشند
که در سال فصل گفته شد اما اصل بگردن است که ششمه از اجتماع بیرون
آید بهر کواکب که بیوند و طبیعت آن کواکب کرد تا با استقبال بیوند هر کواکب
بر مزاج آن کواکب که در آن نظر حالها و احوال مردم در رخها و این هر حسب
نظر آن کواکب بود از سید و شخص حکم بیرون آید و از استقبال همین بود در
اجماع با استقبال این را نگاه دارند ششمه سیم در احکام طالع تحول سال
عالم و فضول احوال بیکی بدی سال فضول و عمر رضای که عادت شود در فرج

در شرح

در احوال اصناف خلایق و کیفیت در شش شعبه شعبه اول در احکام شعبه سیم
در آثار علوی چهارده نموده ششم چهارم در بیستها و صیها و او زده ششم
پنجم در احکام آنها طالع قران و برج قران ششم شعبه ششم در کیفیت
منفعت ششم شعبه اول در احکام طالع سال عالم نازده نموده ششم اول در صفت
این شعبه طالع استخراجه در چه طالع سال عالم در هر شعبه است و آن او زده
و مانع از فرج و عید و بجهت نوع یاد کردیم مشهور اما هرگاه که طالع سال بی
نایب افتد حکم هر سال بر آن طالع کنند و اوضاع کواکب دیگر در لیل او
و آنچه در حصد بن اینه حکم هر فصل بهار و تابستان اینان کنند
در تحول سوزها بر آن طالع استخراجه کنند و حکم فصل بهار و فصل تابستان طالع
کنند و در لیل او و اگر طالع برج منقلب افتد طالع سید فصل دیگر استخراجه باید کرد که
فصلی را عید و طالع باشد و حکم فصل آن طالع او کنند و اگر طالع سال بر نبات
با در حصد بن باشد حکم چهار فصل از آن کنند بیکر آنکه اگر حکم هر دو یا زده
روزی که در آن طالع اجتماع و استقبالات اتصال و بکوی نظر هاء موزک و عذارت
چنانکه گفته شد است در بیست و سه ارتباطات خلایق علوی و اما آن صفت
و امتزاج دهند و هر طالعها را حکم هر یک بیک طرف بود اما بدانند که طالع
داد و گشت باشد بیکر ششمی که طالع باقی او بیرون آورده باشد و حکم
دو آن شمه از آن کنند دوم آنکه هر فصل صفت عذارت استخراجه کنند و هر
کواکب بر طول بود بر آن احکام نشند و این حکم عام باشد ششم دوم در احکام
کلیات عالم احکام استخراجه احوال موجوده است تا تحت احکام
و متاثر شدن اجرام سفلی بر آن تحت کون و تضاد و بناء نشناختن
آن احوال بود در لیل یا شبه پس واجب آن کنند که بر هر فرجی اول در لیل
مانند در وقت و ضعف او نیک تا لیل کند و اگر لیل بنسب از او بود استخراجه
دهند چنانکه نموده ایم احوال هر یک از اصناف خلایق در صورت طالع از آن
برج بگردن و صاحب و مستوی و آن کواکب که دلیل آن صفت مردم باشد

چنانکه احوال بادشاه را از بر عاقلتر صاحب مستوفی او بنگردند و اگر احوال
 نزدیک بود کتاب را بشویند او را بفرستند گویند و اگر کسی بود
 قدر او مناسب سعادت و خجسته هریک احکام نهنگ و احوال در ازین کتاب
 بادشاه و مال بنگردان از بر عاقلتر صاحب مستوفی او بنگردند
 و عطا در مخرج و اشرف آن گنبد و راوی و تندی و لغتقا و عدل او را
 الغیب و صاحب مستوفی او بنگردند و احوال عقیقت را از در ضبط او صاحب
 مستوفی او را و از ماه بنگردند و احوال مال کسب و معاش را از بر عاقل
 و صاحب او مستوفی او را و از سهم السوازه و صاحب مستوفی او را
 و از شتر و سهم المال بنگردند و احوال کسب و شکر و خصوصیات و نعمت
 و دعویها از خانه هفت و صاحب مستوفی او را و از سهم سهم
 از پنج و صاحب او بنگردند و احوال فرزندان و ذریع و طرب باضا و دلیا سها
 را تا از خانه پنج و صاحب مستوفی او بنگردند و از سهم او و صاحب
 او زهره و عطا زد و با شرف او بنگردند و احوال سفر و معارف و درین و هفت
 را از خانه هفتم و صاحب مستوفی او را و سهم السفر و صاحب او
 و عطا زد و بنگردند و احوال واقعات و اطعمه و عادت و در این عادت
 کا و احوال از خانه چهارم و صاحب مستوفی او را و از سهم او صاحب
 خواهد و صاحب او و زحل و شتر بنگردند و احوال او و قرین و عطا
 از خانه دو و از دم و صاحب مستوفی او سهم هریک و صاحب وی و زحل
 بنگردند و احوال با دینها و بندگان از خانه ششم و صاحب مستوفی
 و زحل و عطا زد و سهم هریک بنگردند و احوال اندوه و نیکت از خانه
 هشتم که بنگردند و شتر و زحل بنگردند و از سهم خود و صاحب وی
 و همچنین از خانه را در دل او و هفت و قوت وی بنگردند و نظرها
 سفر و بخش و قبول و در در اعتبار کنند پس هر کدام خانه را که دلاک او
 قوتی بودند بقوهها و احوال و عرفت بجهت بنگردند با بنگردند و احوال او و احوال

۱۴

حکم سعادت آن قوم کنند که بدان دلا بامینسو بند و آنچه بدلول و باشد از اجناس
 و اگر اختلاف این بود مطرب ضد اشرف و اگر اتفاق بود وقت خوب بود بی حال
 و مبتدی ناظر بود در لیل عدل بادشاه بود و امانت و انصاف و نیکی احوال
 و اگر بعد اینه بود عدل انصاف او نماید اما صحر و نباشد و اگر بنگردند ناظر بود
 همیده ظلم کند در صورت عدل اگر ناظر بعد اینه بود ظلم و جرم صحر باشد و چون
 ظالمی شیی بود و احوال باشد حکم او همین بود اما کمتر از ششم و اگر بیشتر
 الغیب سعادی مستوفی باشد و احوال بادشاه صواب بود و نظر عدل
 و رحمت دارد و رحمت و اگر بخش مستوفی او بود که در نظر بنگرد
 حال بود کسب و زهره لیسار شتر و اگر شتر قوی حال بود خود و دینها
 بنگردند و اگر عدل بود عدل این باشد تمام کواکب همین است
 با منسوب با هریک اما ازین کواکب هریک کدام که در میان باشد شرف
 خود دارد و از باد رخانه و شرف خود بود آن قوم را کار با کله و اگر بخانه
 با حفظ دیگر چنین اتفاق افتد سعادت مناسب آن رستد اما اگر
 رومی از خانه بنگردند بخانهها در در باد و ان خانهها بود و دلیل ابتداء
 بود از سعادت مناسب جایگا اما بخشور میان دو بی زبان کم کند بنگرد
 متصل بود که بد باشد و بی میان و در بخش لیل امور بینهان بود مناسب
 جمع اما انتقال انصاف هر کوی تا از سفر و بخش حکم همین باشد و این
 حکایت را در وقت خوب سال یا فصل اعتبار کنند که اثر آن عطف بر باشد
 و مدت او مدد بر ممتد در **حکایت** جز و بیات هرگاه که کسی
 و بیع بود دلیل جبر باشد و بیجانی و فرزند کارها و احوال و عطا
 بیاتی در منسوب است و اما اگر جبر بود دلیل بیماری باشد و بیوت
 و نیکت و اندوه در منسوب است و بی بیان و بی بی **حکایت** اگر اقبال
 دو عاشق سال یا فصل باشد قوت حال بادشاه بود و اگر در خانه نشو
 سفری کند بادشاه و اگر در خانه چهارم بود ساکن صحر باشد و ملک

که

خورد و اگر در خانه ساکت بود از رعیت دور افتد و هر خانه را قیاس همین است
 و اگر طایفه سنی باشد حکم فرقی بین اینها نیست **نهم** اگر صاحب طالع در طالع
 بود قوت حال مردم باشد و اگر در طالع بود و مقبول بود در آن شهر
 بلد خوبی باشد و اگر نام مقبول بودی رضا باشد و اگر در هضم مردم
 بگریزد از خصمان و اگر در عاشر بود و طبع سخت باشد و اگر با باشند در
 جنب جاه محبت و اگر در هشتم بود خایف باشند و نکتها بنشیند و اگر در
 نهم بود بیماریها حادث شود و قیاس خانه را بگریز باشد **نهم** هشتم
اگر صاحب دوم در عاشر بود یا حادی عشر مال و معاش مردم سلطان
باز کرد و اول در خانه ای سعدان بود یا مسعود باشد بلطف از رعیت
خواهد و اگر در خانه ای محسان بود یا کوبک محسن باشد بجهت ا
استانند و مال و معاش ایشان بریان بوند **نهم هفتم اگر صاحب**
نهم صاحب طالع بوند و بنظر مروت مردم سفر کنند برضا و خوشی
و اگر نظر عدولت بود صفرهای ضروری افتد تا اگر صاحب طالع نهم
نم بوند بنظر مروت مردم مایل بشود و سفر و اگر نظر عدولت بود بگریز
اما اگر آن کوبک رحل بود از شدت و عطا و تنگی برود و اگر برنج بود از لشکرها
و خواست و در زوی دنیا یعنی بگریزند و اگر کوبک سعدان باشد سفرهای
ناراحت بود و با چیز و نفع و مقامها معتبرند و در دنیا صاحب که نظر بر سعد بود
و همچنین اگر صاحب صاحب نهم بوند مردم طلب فرزند دارند و اگر نظر بود
بود فرزند آن تنگ زاید و بزیبند و اگر صاحب نهم صاحب طالع بوند در
همان باشد و اگر از او تا و بلند دلیل بسیاری فال در دنیا سل بود خاصه که
کوبک نیکو حال باشد و در روح بسیار فرزند و اگر بر عدولت این بود حکم بر عدول
نشینند و حکم طریق و لباس اصحاب و همین بود **نهم هشتم سلامتی صاحب**

اول

دلیل سلامتی مردم بود و اگر آن خانه محسوب باشد یا نشد ه باشد بود و سایر عیال را
 از مزاج او که محسوس یا محسوس کنند و لیس که شتر و عطار و رو ماه در صورت طالع نیکو
 حال باشند خاصه عطار در اوقات خود و در عاشر باشند یا در آن عاشر بد بوند
نهم اگر صاحب تا من محرق بود یا در نظر نهمان افتاده باشد و در آنها بود خاصه
که صاحب سادس ناظر بود و در نظر هفت اوت و صاحب طالع و در نهم و در حال
هفت که هر که صاحب تا من نور یا محسوس یا محرق بود مروت از طبیعت آن
کوبک حادث شود و اگر آن کوبک رحل بود مروت از طبیعت آن کوبک حادث
تنگی و غلط و ظلم باشد و سایرها متفرقه و در از کشته آنچه رحل منسوبست و اگر نهم
بود تنگها و سایرها خریف و طاعون و آنچه نهم منسوبست اما اگر نهم تا من
خانه زهر بود بیشتر مرگه زبان بود و حیوانات و اگر خانه عطار بود مرگه کوبک
بود و طبقات عطار و قیاس برنج دیگر همین است اما اگر نهم عاشر باشد سایرها
در سرور و باغ و اطراف او باشند و در کوبک سعدان و اگر بود باشند سایرها در
کلی باشند و اطراف او در کوبک سعدان اگر بود سایرها در نهم باشند و در سایرها
و باقی بر وجه داهین قیاس است **نهم و در صورت طالع هر کوبک که تقویتها**
دانی و عمر نهم است اما ستم بود حکم هر سال یا فصل از طبیعت او کند و اگر نهم
کوبک نیکو حال بود احوال عالم یا فصل و در آن سال هر چه رسداده بود و آنچه برین
درستی و فراخی بسیاری کسب مال و معاش نیکو بار نفعات و مسوهاد و داد
و عدل ساز کاری خلاق و نواله و تناسل و درین فرزند آن مقبل و افتاد برین
سفرها حاضر و اگر احوال کوبک صدان بود حکم بر عکس است **نهم و در آن سال**
نیکو در اوقات امن و آرام عالم عظیم تر بود انان همه که مقوی این کوبک است
شود پس در اوقات حاجت و فراغت و نیکو متقی با دشمنان و خلاق و نفعها
بود و وقت حسرت و اشتیاقش بود و ظاهر بود که فتنه و انان که اینها نیکو
در نهم بود که در فتنه است شجبه دوم در احوال کوبک دار و زای برهانده
نهم **نهم اول در مقدر و این تعبیر سوخته کلین و تنگی از رحل بود و نفعی**

و از این آشنتری و اثر هر دو بوقت قران ظاهر شود **نمونه** میگویند بطالع ایتما
 و استقبال مقدم و خوی سال با فضل بطالع سال و قران این سه دلیل مستوی
 بود و هر دو کوکب بجایگاه سکو حال افتاده باشند و زاید باشند و در سبب صاعد
 در افلاک خود بزخا کزانی کند و اگر این دلایل یکی یا طر فوفند که در وسط آنها
 باشد کار قوی تر بود و اگر احوال دلایل بر خلاف این باشند بزخا او زان کرد
نمونه و صورت طالع هر کوکب که بقوتها اذنی قوی تر بود مستویات آن
 بوج که کوکب در قوی بود کزانی کند **نمونه** چنانکه مستوی بوج اجتماع با استقبال
 مقدم و طالع سال با فضل در ثالث بود یا ناسع و قبول باشد و بجز مستوی
 بود و زان کرد **نمونه** که مشتری در طالع عیال مقدم بر خوی خطی بود و صاحب
 طالع مشتری ماطر بود یا بوجن و صاحبی نظر خوار و بطلع یا باطلع طالع در اقبال
 با فضل فرخی باشد حاصله که صاحب طالع سعد بود یا سعد شود و اما اگر خوی بخر به
 افتاد که مشتری چون راجع شد طالع نایافت شد و چون مستقیم باشد
 فرخی بدیامه حاصله و بوج ارضی **نمونه** که قران اجتماع بودن آید یا از استقبال
 بوجن بویند و در اصل صاعد بودند و فلک تدبیر و ان بعد از ان استقامت باشد
 دلیل کزانی کند و اگر عطار در باطل بود یا ماطر موکب تر باشد و این چیز که توان
 شود از مستویات رض بود و موضع او یا عطار در موضع او **نمونه** حقیقت صاحب
 نانی اگر در سبب زیاده بود و صاعد در افلاک خود و در یکی از او تا اینه
 عطار نشاید که آن کرد **نمونه** حقیقت چنانچه در سبب بود و او فهم یا و فهم
 از طالع سال با فضل کزانی خود دینها بود و اگر در اصل در میان باشد که
 صاحب تر باشد و بیشتر طلب کنند **نمونه** که طالع در وندی بود و صاعد در
 افلاک و زاید در سبب و عد و حساب دلیل کزانی بزخا بود اما باین
 آمدن کزانی زاید است دو سال چنان که اگر کوکب دلیل و طالع بود
 اول سال کزانی کند یعنی در چهار و اگر در وسط آسمان آلبستان کزانی

و اگر در سبب

و اگر در سبب بود در تیر ماه و اگر در راج بود در زمستان و اگر در ایال
 او تداک تفاهد کند **نمونه** قوت دلیل که از صعد بود و سبب بوند
 او تاد دلیل عزیزی باشد و بودن او در خطوط خرد دلیل طلب باشد
 و به همین سبب است که چون فصل بمنوان رسید طلب معاش کنند
 از خوف کزانی و خط شود که صاعد است و فلک چنانچه مرکز و هر سه
 و حق کزانی بحال رسید که زاید بود و سبب اما ضعف دلیل کزانی
 هابط شدن باشد و نقصان در سبب بودن او در ایال او تداک با سبب
 دلیل از زانی و خوری بودن و بودن او در خط ایال یا هبوط دلیل
 کم التمانی مردم باشند بدان شعبه سیم در احوال آثار علوی جهان **نمونه**
نمونه اول در مقدمه او دلیل با دها بوج بادی اند و شمس و مشتری و
 عطار و دلیل با بان و اجا بوج ای اند و هر دو عطار در قمر پس کزانی
 خوی این کوکب در ان بزخا باشند و ان سال با فضل با دها و زان
 بسیار خاصه از جهت عزمی کوکب و بارانها بار بی حساب خاصه
 که قمر زاید نبود بود پس هیچ با دلیل با دها باشد با و سخت تر باشد
 و با سر خط بود و اگر در اصل تو باد هاء ضعیف کنند باشد سرد و اگر **نمونه**
 بود بار هاء خوش حمل و متشکک است که ضلک بود و با نم و حکم **نمونه** که اگر
 نخل از لیلها باران بود با و ان اهنستند آید و سرد شود و نخلها باران
 بود و اگر مشتری بود با و انها با نفع بود و در ذلک دهها معتدل بود و زانها
 خوش حمل و اگر **نمونه** بود بخارها خرد و در غد و ورق باشد و **نمونه** و زروع
 بادی و کج نقصان آنها بود و در تابستان سببها بود و در خط
 آنها باشد با بان باشند و در غد و ورق **نمونه** در قمر السای است که در کوکب
 هم نکرند که خانه نشان دو صفای هم که بود پس اگر شیخ الناب از عطار و
 و مشتری بود با دها خوش **نمونه** بود ماکه تکی از دینها در بوج ای بود با **نمونه**

باد و باران بود و اگر بروج خاکی باشد باد و سرما بود و اگر بروج آتشی بود
 از هوائ بر زمینان باشد باد گرم و گرمی هوا مناسب وقت اما اگر
 از هره منجمت شود و در بروج سوزند و تفرها بود همان نسبت که گفته
 شد از باد و دم و لغت هوائ اگر بکند و بزم باد خاکی بود باد سخت تر جسد
 و اگر بروج خاکی بود سرما سخت باشد و اگر بروج آتشی بود باد بکند بود
 و شکستن گرمی و سرما در وقت و اگر بروج آتشی بود باد سردی و سرما و باد
 و در زمستان برف و در و اگر آفتاب بروج آتشی بود کمتر باشد و اگر در
 بروج بادی بود بادها گرم و در و اگر بروج آتشی بود بادها سرد و باد و در
 متلاشی شود و اگر بروج خاکی بود سرما سختند و در و اما همینان با هتوال
 بود اما اگر بروج آتشی بود سیلها آورد و در بروج خاکی سرما سختند و در وقت
 و در بروج بادی باد و در بروج آتشی باد بکند این همه احوال بحسب وقت و باران بود
 و از آن هرجی از باد و باران و سرما و گرمی اما سوستن نصل بروج بروج آتشی
 و لیل کند بنابر یکی و در بروج خاکی لیل کند سرما بود و بادی باد و در بروج
 آتشی باران بود و سردی اما اگر لیل و بکر درین میان افتد و در لیل باران
 کند مناسب طبیعت خرد و اگر بروج آتشی باد بکند استقامت استقامت استقامت
 و در بروج آتشی خرد باشد سردی اما اگر لیل و بکر درین میان افتد و در لیل باران
 بسیار خاصه که آن دو کوکب یکی صاحب طالع اجتماع با استقامت بود و طالع
 بروج آتشی با بادی باشد و اگر بروج خاکی باشد سرما سخت تر بود و اگر آن کوکب
 با جمع بود تفرخ باد بکند بقیات بود اما قطار و چون در بروج بسیار مانده بیا
 که بود طبع اوها الکنز و غلبتها قدره و زیاده ای آنها را نیست چون
 زاید بود و در منسخر نزل بود اجتماع با استقامت اما صاعه بود و فلک
 اوج خود و آن آریس بروج اول بود با قناب تمامه و از لیس بروج با
 تا اجتماع چون این احوال هر از نزل نصل سال با فصل اتفاق افتد و
 در میان طالع و وسط السماء بود بادی که مقابل است و دلیل گفته

هنگام

بسیار

بسیاری آنها بود و آنها فراوان بود و در آن سال با فصل و اگر کوکب جمع شوند در بروج آتشی
 باران بسیار بود و آنها فراوان بود خاصه در وقت بوقت و در بروج بادی بسیار
 مخالف شوند چون زهره مشرق بود در وقت باران و در بروج آتشی لیل باران بسیار
 بود و کوکب صاحب طالع سال با فصل با اجتماع با استقامت چون از کوکب باران
 بود و کوکب دیگر از بروج آتشی بود ناظر بودند لیل بارانها بسیار بود و در وقت
 خاصه که طالع بروج آتشی بود پس اگر آن کوکب تفرها نسلها باشد و بارانها
 تفرها که هر بود ابرها نسلها بر آید و تفرها یکی شود و بارانند که ماند از ه
 عطار در باشد و در وقت بتشر باشد و تفرها یکی بود و بارانند که بود و اگر نخل
 باشد باران ریزه باشد و اگر نسلها یکی بود تفرها بود و عطارها
 و کرمی و بارانند که تفرها چهارم عطار و چون از تفرها یکی بود تفرها
 متفر شود مناسب وقت و بروج از سرما گرمی و با ذوق اما تفرها کوکب با آن
 بود در وقت تحویل به هر یکی ولیکن اگر عطار در ظاهر بود چون در وقت
 تحویل سال زهره عطار در وقت رحمت باشد لیل آنها در باران بسیار بود
 در آن بهار و سال سردی هوا باشد تفرها چهارم سوستن سرما نزل بود از
 خانه عطار در ابرها و بارانها باشد و باران عطار در باران زهره بود باران نخل
 سخی باشد تفرها نسلها انتقال عطار در باران لیل سرما بود و بارانند که در صبر
 و بعد در وقت در آن هنگام و عطار در لیل شکستن گرمی بود و از تفرها و تفرها یکی
 خالی باشد تفرها هفتم اگر زهره نالستان مشرق بود گرمی شکستن بارها بر آید
 و بارانند که بود و اگر نزل نصل آفتاب بجدی زهره مشرق بود خاصه در
 غایت تشریف بود زمستان سرد بود و بارانند که در صبر و نسلها و اگر در
 فصل بهار مشرق بود زود سرد کرد و در نسلها باشد مگر و نزل بود با حراق
 از کوکب که در نزل آفتاب بستران مشرق بود در مشرق بود و کوکب بود و عطارها
 مشیت افتد و اگر وقت بخوبی آفتاب بجدی بروج در حوالی شمس بود مشرق با هم
 آن سرما بکند تفرها نصل در بروج آتشی بود و لیل فصلی سال بود در فصلی چشم
 و زود بود و گذشتن با عطار لیس اگر بروج در بروج آتشی بود لیل فصلی سال بود
 در بروج آتشی در تابستان دلیل سموها باشد و زمستان شکستن سرما بود

و در بروج باری همین حکم باشد اما گاهی و در بروج خاک و لیل شکستن سر ما بود
 و در وقت سرما و خشکی و در تابستان دلیل شکستن که ما بود **نهم** **نهم**
 نظر اقسام آشنای با سرخ دلیل که ما بود و خاصه از بروج آتشی با باری شکستن
 سر ما بود و نظر بر سرخ با سرخ با بروج این دو کوب حکم همین دو بروج **دهم**
 اگر وقت محو بروج سال با فصل مشترک و فصل با هر بروج در بروج حوائی با هر
 جهت و در بروج خاک سر ما بود و در فصل مشترک و در بروج آتشی سر ما بود و در فصل
 و در بروج آتشی شکستن سر ما بود و در فصل مشترک و در فصل مشترک و در فصل مشترک
 که ما با اعتدال بود **نهم** یا **دهم** فصل در بروج طالع سال با فصل اجتماع
 با استقبال دلیل خسیف و زلزله باشد خاصه که بروج خاک بود و اگر با استقبال
 با او بود با هر دو با هم نافع بود و فصل مشترک بود اجتماع فصل در بروج
 خاک در قرآن حسین و نظر بر هر دو با هم همین حکم دارد **نهم** **دهم** **نهم**
 در عایش طالعها دلیل نمودن آتشی بود در هر دو خاصه که آن بروج باوی باشد
 با آتشی با صغیر پس بنده باشد و اگر طالع یا بروج با او در با بروج نظر عذابت
 سخت تر باشد و در ذاب به بداید و در ذاب و خون یکی از این علامت
 بد بداید و خرم شمس بود سرخ نماید اثر فتنه زد و غرور و غریب بود پس اگر
 در ذاب از طرف مشرق بد بداید فتنه و نشوینش از آن طرف ظاهر شود
 و در ذاب از آن جهت از غم کند و حکم جهت یکی همین باشد اما گفته اند
 در ذاب در مغرب ظاهر شود و افق او در جنوب بد بداید از جهت که در
 او بود آن جهت خواب کرد و لشکرهای بیگانه از آن طرف در آیند و بکار
 و سر و پا و کابو آن ولایت را نکبت رسد و بقتل آید و بجهاد آن بلاد
 نقصان کند و قحط شود و هوا بد کرد و بیماریهای صعب بد بداید و
 و با افتد و مرکب مفادات و در دنیا و ضایعاتها اشکارا شود و در جهت مشرق
 چنانکه در پیش شرح رفته است اما افق او در آن اقلیم و ناحیه ظاهر شود
 که بر سمت و بگذرد با او و اینند و در مشرقها که مشرب بود بدان بروج که در
 طالع شده باشد و منلمات او در عایشان منتهیها و از او غم باید دانستن
 در فساد عالم اما آن بزرگ که غم بظلمت سر شرح که در دست غلبه سر کلامی عظیم

حکایت میکند

حکایت میکند در آخر کتاب که وقتی دو ذاب نمود در مصر قریب یکساعت
 بد وقت سلطان محمد قتل وقت و در درین خشک شد و لشکرها بیگانه آمدند
 و خیالفت فسادها بدید آمد از او با خط و حرب و جبا بندها اما آنچه ما بدیم
 آن بود که در بیست و هفتم رمضان سنه ۲۲ هجری به دو ذاب بدید آمد
 در مشرق از مطلع اسد و در بروج آتشی و او اسطر اسد درین شب کسوف بود
 تحت آتشی قریب بازده اصبع و در بروج و ذاب هر مقدار سر آتشی بود و از وی
 دوری سر ما بود کرد چنان می نمود که مسوز بود و در آن و با او در
 کسوف و منلای می شد و در زمین بیست و یکم مشرق و ترکستان زمین
 و کاشفی و فرغانه و ما در آن شهر خراسان گذشت و هر شب خورد تری خورد
 و از طرف جنوب قبله غار بگشت بیست دوم و آنچه و مدت او هشتاد
 پنج شبان روز بود چون در سدا شده بود و آنرا و آن بود که در مشرق خلا
 و در بروج قری شد و با و شاهان را نکبت رسد و هلاک شد بد خط و در با او
 بدید شد چنان شد که گفته اند که در زمین می رود از خشکی و کفر از
 با و شاهان از مقام زنده ماندند و در ترکستان نهادند که بخت و در ذی
 و ضایعات اشکارا شد و راهها و درین آید و شفقت مادران از آن بد
 خواست دنیا می خورد و درین آید و لشکرها بیگانه آمد و در با او در
 ضایعی می کردند و ببارک و کابل و قتل آید و تو آنکرا و در و لشکر شد و در
 سال و با خط و فتنه می بود و در خراسان آن امر کرد که بر آن از جیون
 گذشت و شهرها غارت کرد و قتل اسیر بیرون از و در بروج قری
 وقت و شکسته نوید باز گشت و ما در آن شهر رسید اجالت اکل
 و نواح باطل شد و بعد از آن سال لشکر از خراسان در آمد و قتل عظیم کردند و ما
 خلافت و از طرف جنوب و آن کردند و بعد از آن غارت بزرگ کردند و
 کردت الله احفظنا من هذا الشداد **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم**
 بسبب قریب و بعد که آن از آفتاب چون قرآن اجتماع بیرون آمد تا بیست
 آفتاب رسد تری کند و آن تری تا استقبال کردی کند و آن آفتاب بیست
 در یک سالی کند و از تری تا اجتماع سرود کند اما قرآن اجتماع تا استقبال

زاید است و از استقبال آسمان ناقص الوجود است و قوا یکو است که قهر
 از تریب اول اید الوجود است تا تریب ثانی و از اینجا ناقص الوجود است تا تریب اول
 جهت آنکه نور و ظلمت بوقت هر دو تریب در هر دو مساوی است و چون از تریب
 اول بگذرد نور غالب شود و در ظلمت تا تریب ثانی از اینجا ظلمت غالب شود
 تا تریب اول اما سه گوید که علوی هر از این دو بیرون آید تا مقام اول نرسند
 ترک کنند و از اینجا تا بمقام پنجم که می بینند و از اینجا تا بمقام ثانی حسی کشند
 و از اینجا تا بحراق سردی کشند اما او کوایی دلیل سردی بود و دیگری
 دلیل گرمی و دیگری دلیل تریبی و دیگری دلیل حسی که اینها می خوانند در
 هوا بدلیل آنکه نجیب قوه و ضعف هر کوایی و امتزاج انسان پس در آن
 وقت احتیاط باید کردن و احکام مناسب متوجعات کوای که در آن تریب
 کردن قوت هر یک را از دیگری تا احکام صواب رود و نگاه باید داشت
 هوا و تاجست و چنانکه در پیاجه یاد کردیم و امتزاج کوای که چنانکه گفته
 و فصول سال را در چهار قسم در تغییر حال هوا بر وجه طبیعی که هوا صاف
 باشد و وقت طلوع و غروب آفتاب و بویها نماید که در او بوی و رنگ و سوز
 آتش نماید یا اشعاع او کشید نماید دلیل بادها بود و اگر سیاه لون نماید یا بسوزی
 زرد یا در پیش او سفیدی نماید یا گرد او دانه باشد دلیل بارندگی بود
 سردی هوا اما بلش از اجتماع با استیصال سه روز دیگر در دو روز
 قمر و همان صفتها که در شمس گفته شد در قمر طلب دارند اگر موجود بود
 حکم همان است که در شمس گفته شد و اگر گرد او دانه نماید و از این جهان
 نماید که سردی حرکت میکند او و قوی تر باشد اما اگر کوای که تافته
 از آنچه باشند نزدیکتر نمایند دلیل بارها باشد و بارندگی و اگر اینها
 در آن بلند که اثر اشعاع خوانند دلیل بادها بود از آن جهت که او در
 و اگر از هر جهت بلینند بادهای مضطرب جهه و بی تربیت است

مختصر نویسی

نمودن قوس و تریب در مغرب و تریب که هوا صاف بود و دلیل صواب باشد که اینها می نمود
 و دلیل صواب هوا باشد و در مشرق و دلیل صواب بود نشیب چهارم در احوال فن و مغرب
 دوازده اتمار تریب اول در کلا بلوغ در احوال طریقات و دلیل نشیب و صواب تریب است
 و در حال عطار در انصافات مخصوصان این کلا بلوغ موضع تریب و زحل و دو سه در صواب
 اما آفتاب دلیل یاد شما است و مشرقی و دلیل بلوغ و حسی و زهره دلیل مشرق
 و قمر دلیل رسول پس اگر در وقت قرآن میان این دلایل نظر نماید مقتاده باشد
 در صفت آن قرآن در هر یک از اینها آفتاب است که مشرقی است پس بوده باشد در قرآن
 مدتی و حسی را وجود باشد و اگر تریب وقت تریب سال قرآن بازمان قرآن در
 خانه مشرقی باشد مدتی و حسی را کشند که آفتاب وقت بدید آید این
 احوال آنجا بود که آفتاب طالع قرآن با آفتاب روح قرآن یکی از دو تریب مشرقی
 رسد پس اگر تریب در هر یک از اینها با طالع سال بود رغبت و هوا با دیگری
 و حسی باشد و اگر تریب مشرقی ناظر بود قوت بیشتر کنند و اگر مشرقی در
 عاقل سال بود حسی تحت مملکت رسد و اگر در دیگر خانه بود قوت
 نیاید و اگر در خانه تریب بود بگویند و اگر در چهارم بود در آن بلوغ ناظر
 باشند و اگر در دو روز بود در ماند و بگویند او را و اگر در هشتم بود باقی
 کرد و اما اگر تریب در خانه زحل بوده باشد وقت قرآن مدتی و حسی را
 زود باقی کنند مگر در حسی که اندکی قوت دارد اما در وقت ضعیف تریب
 اگر هر یک که حال باشد صلح رود و اگر در آن وقت نظر علویین باشند قوت
 هم دلیل صلح و نیز بود و اگر هر دو تریب که حال بودند رسول آید ه باشد و اگر
 نه همد و اگر به حال بود سبب فضا شود تریب دوم در کلا بلوغ زیات تریب
 و مقابله تریب و زحل و در وقت تریب سال یا فصل دلیل صواب باشد در آن سال
 یا فصل از تریب که مکن باشد و این احوال تریب بدید آید که تریب تریب و زحل رسد
 یا اشعاع تریب با مقابله او یا تریبی از او تا در طالع هر دو در پنجاه و نود و صفر
 و هشت تا نیند متعلق است و وسط آفتاب بر توالی بدتر آن بود که در میان
 تریب در حال همان بود که می آید و تریب حسی یا اشعاع حسی بر توالی پس اگر

طالع

در وسط السماء زیادتی دولت و ملک دولت بود خاصه که در قبول باشد و در این
این سال بعنوان ایند و باد دولت اوقات در وسط السماء دلیل ظفر بنویسند بود
خاصه که نظر منتزعت باشند و در دهم چون میزان اجتماع با استقبال قدم
با ذکر در اکثر سعیدی بودند و دلیل جز سعادته و در سنی بخلاق باشند
که نظر وقت نور و در صورتی که در حکم برین این باشد و در آن سال
یا فصل اما این غلبه در هر اجتماع و استقبال نگاه دارند و حکم هر با ندره و در
انطبقت آن کوکب کنند سعادته و در خوست نظر بر اینها و در آنکه در وقت
در پیش آقا بسو سفن قریب عطا و در وقتی که ان اوقات منصرف شود و در
که باشد دلیل را حقیقت باشد و اخبار بد و کسادی با زانها خاصه که نظر
عطا و در خوس بود و اگر از شخصی منصرف شود و در عطا بد و دلیل شدت
بود و در خلاق و تفاوت نیز خاصه که نظر شخص بود اما اگر کاران سعیدی
منصرف شود و عطا و در سوند و دلیل اجتناب خوش بود و در قری با زانها در
عموم و در زانی نیز عطا و در خوس خلاق شعبه بخیر و در احکام اندکها طالع
قرآن و در هر قرآن پنج اتمار نموده اول و در دل کل و در قرآن اصلین در دل
سال پنج او در دل قبول پنج سال و در دل اجتماع و استقبال پنج فصل و معظم
ترین در دل یک و در احکام سال تمام الله تعالی به پنج قرآن نسبت و صاحب او سالک است
و صاحب دور از آن جهت که طالع قرآن در بر قرآن و در دل یک و در هر صوره
که به با نقتند در وقت آن قرآن آن چیز و در قوت بود چون اوقات بدان دلیل
رسد آن چیزان قوت فعلی بد و حکام موجود نشدن آن صلا عبدان نسبت
کسانتیا به پنج قرآن با طالع قرآن موضع آن چیز و در دل یک و در هر صوره
واجب آن کنند که هر سال نگاه کنند و در اینها آت و سالکند او
احد از آن صاحب دور از کوکب هفت کار احکام طایفات سال ازین
دلیل با نقتند و درین قرآن قرآن اصغر می خاهیم که حکم نیست سال ازوی

باشد

باشد چون این مقدمه معلوم گشت در اول سوال مع انتم معلوم کنند ازین
قرآن که تروی اعتقاد پیش است و سالکند و در آنکه اگر سالکند او کوکب
مستغنی اتفاق افتد با مستوی بر قرآن با حجاب و در دلیل قوت با در شاه بود
و کار بر خدا و در آن دولت و مضاعف شود سعادته با در شاه و عالمیان خاصه
که سعدان ناظر باشند بسالکند و بر اینها با صاحب دور خاصه که مستغنی
بوده باشد با مستوی با حجاب و در اینها بر قرآن رسیده بود اما اگر در
مستغنی بوده باشد و درین وقت نیز بد و در کتب و ضماها ظاهر شود و در انصاف
و محاسن خاصه که نظر عدوت بود تنگی بد بد آید و اندر خلاق و شدت با در شاه
اما اگر در وقت قرآن قوی بوده باشد و درین سال ضعیف بوده باشد
نقصان حال صاحب دولتان بود و در این معشوب بود و در نظر بد که اما اگر
در آن وقت ضعیف بوده باشد و درین وقت قوی بود احوال با در شاه
رخد او شد آن جا به تا که کبر و قلیق بود خاصه بود که اینها اصل ازین
بود و اگر سعیدی آن ناظر بودند کار قوی بود اما اگر این دلایل در قرآن و در سنی نگاه
دارند و حکمت همین طریق بود اما آن قوت باشد و در سنی و قرآن دیگر
همین است نموده دوم در دل یک و در ابات چون انشاء طالع قرآن با بر قرآن
بد و در صاحب دور از آن کوکب بود که نیک او نقتند و نکت صاحب طالع
قرآن با بر قرآن بود و سال تمام آن کوکب که نکت او نقتند این دیگر باشد
قیاس همین است تا سال هشتم صاحب دور از آن کوکب شود و در هر
انتهای دوم بر قرآن باشد و این مسعود بود و سالکند او نقتند صاحب دور
سعد دلیل قرآنی باشد و در آن سال بسیاری درع و تیزی با زان و در او ای
محاسن و معاصرت مردم با هم دیگر اگر از سید دلیل به حال نقتند حکم بر ضد
بود اما چون انشاء بخانه سیم و در سالکند او نقتند صاحب دور
سعد دلیل سنان کار بر مردم باشد با حقیقت و سونی و بسیاری در کتب و طلب
علم و طاعات و در نیک اعتقاد و در آنکه نقتند و اگر در دل به حال نقتند حکم
برکس باشد و انتقالات افتد با اختیار اما چون انشاء بخانه چهارم

رسد و ساختند و صاحب دور سعد با مسعود بودند دلیل آبادی آنها بود و نیکی
 ضیاع و عقار و بسیاری از تقاضات و قوت کار در هفتت و غایت امور بود
 بود و مسعود کی خلافتی در او طمان و اگر لایق به حال بودند هم جا بهاء ضرب
 کنند با قید آبادی و ظرایفها بدید آنک وصال از تقاضات و کشت و زرع بد
 بود قنایس پر و مازده بیخ همین است و ساختند و اصحاب با دور و جوی
 بود قطع صلوات شد است و او تا وظایفها احکام مناسب آن بیخ هفتت که آنها بد
 و رسیده بود چنانکه در کتابش با بیخ چهارم نمودیم باز سال سیزدهم آنها بیخ
 اصل رسد اما در آن نوبت آنها هم بر جا و کواکب این اصل نگاه دارند که این
 بیخ آنها در وقت قرآن قوی بوده باشد با ضعیف و صاحب و همچنین درین
 سال چگونه است چنانست با خلافت آن پس اگر در وقت قرآن بیخ مستعد بود
 باشد چون نوبت بدو رسد از ظاهر بشود و اگر ضعیف بوده باشد چنانست
 خود ظاهر کند مناسب طبیعت خود اما اگر مسعود بوده باشد درین وقت
 بخش ضیاع افتد در مسویات و از مردم و اجناس و اگر مسعود بوده باشد درین
 وقت نیز مسعود بود عزت مدلولات و کمال رسد با که بیخ بخش بوده باشد
 و درین وقت نیز بخش بود احوالات مسویات او بد تر بود و اگر درین وقت مسعود
 باشند مسویات او بهتر شود و قوت کبر و حکم کواکب همین باشد اما اگر در
 هر سال که بیخ آنها مسعود بود و ساختند دلیل سعادت احوال ظایق بود و
 و فراخی و تیزی با زرها و رونق با رنگانی ها بود اما اگر در بیخ آنها کوی
 بود بخش ضیاع حال مسویات و بود از طبیعت آن کواکب از مردم و اجناس و احوال
 هوای همین و اگر کوی مسعود بود عزت مدلولات آن بیخ بود و آن کوی و نیکی
 حال ظایق و هوای فقرهای سعد و بخش کواکب در بیخ آنها بود قرآن
 افتاده بود و نیکی اعتبار کنند درین وقت قمر سیمم اگر بیخ آنها هفت
 کند با طالع پادشاه یا با آنها طالع یا عاشر یا با آنها طالع جلوس و

با با طالع

با با طالع بخوبی او دلیل قوت حال پادشاه بود و از رفی ممالک و خرابی
 و اگر دلیل سعد بود توجه احسن باشند و نظر بر عدل کند و انصاف و
 اگر بخش بود جو و ظلم کند و مکر و کثرت و مسدود میجامد اگر در صفت
 با طالع قرآن با بیخی که در وی بود وقت قرآن سعدی بوده باشد خسو
 کلی با کسوف اتفاق افتد درین وقت بیان موضع طالع کسوفات افتد
 یا در آن خانه قرآن بخسین شود یا از دو بخش که بدین رسد بدی احوال
 پادشاه بود و خداوندان و خداوندان دولت و خوف و مکر و هتات
 خلافت و اگر این احوال در او قرآن واقع نشود پادشاه و نکبت رسد
 و ضیاع او بود و تغییر احوال صاحب دولت و نگران باشند غم بخش
 در هر بیخی که سعدی بوده باشد در وقت قرآن یا نظر سعدی حوی
 آنها بدان بیخ رسد سعادت بدید با از جواهر آن سعد و اگر بخش بوده باشد
 شفا و رسد از جواهر آن بخش و حکم احوال پادشاه از آن بیخ همین بود اما
 در بیخی که یکی از دو بیخ بوده باشد وقت قرآن خاصه نیز اعظم حوی آنها
 بدان بیخ رسد زیادتی قوت حال پادشاه بود و نزدیکان پادشاه و بزرگان
 و خواجگان خاصه که آن بیخ موافق او تا طالع پادشاه بود و حکم سهم سعادت
 همین است و اگر سهم الغیب بودند بیخها کند دو کار ممالک و سعادت او
 دلیل رها بدینک باشند و بخوبی او دلیل رها بد بود و ظلم
 نسخه ششم در احکام خسوفات و کسوفات هفت غار قمر اول در ک
 کل کسوف انزلی عظمت در احوال ممالک خاصه آنرا که وسط است با کسوف
 بدان خود عزت رسانند بلوک و سلاطین و کاتب و حکام و مقرران پادشاه
 و نگران و بر جواهر اقباس و نفوذ و مسویات بیخ کسوف و طالع او اما
 خسوف بدان ضیاع خود عزت رسانند بخلفا و خاتونان و خادمان و زنان

خامس زمان حامله و بچکان و کتت حضرت کسوفات افتد بکیت کسوفات
مثلا اگر کسوف یا خسوف کلی باشد اثر او عظم بود و اگر کسوف بود کسوف است
و در آنجا که چند آن صورت بود افتاد فاعلم حضرت گوید مستوفی بود و طالع کسوف
و خسوف و بروج هر دو و او بدتر باشد باحوال کسوفات بسیار است وقت باشد
که بدتر کلی گوید بود با بیشتر حکم بر بدتر خوری تر نشینند و دیگران و او مزاج
اشتباه او با بدتر است اما از کواکب تا بدتر وقت باشد که گوید بدتر باشد
بعد و فعل و ظاهر زمانه را از فعل گوید کسوف از سفلی خوری تر بود و کیفیت
حضرت بر صنعت بدتر باشد اما اگر کسوف تا بدتر باشد که بدتر بود اگر کسوف
یا خسوف در در صحرای طلوع او اتفاق افتد یا در در صحرای اما اگر بدتر بود
بود حضرت از ظلم باشد و تنگی هوا و سردی و خشک و از سردی و خلی در طلیان
مستوفی شوند باز نشینان مشتت و در بروج رسد اما اگر بدتر باشد حضرت
از اسهول بود و نهی متکبر و ماندن حتی و طلب حقوق بشری و از نایب
چرخها خاصه اطهر و سفیدی و بر زردان کشته کند و طبعات بشری مستوفی
کند و اما اگر این هر دو گوید خلودی مستوفی باشد و طبعی بدید آید و در صورت
عدل و خیر بدید آید بر صفت امن و خطی بر مزاج خف و قیاس کواکب بود
همین است اما اگر هیچ مستوفی نبود حضرت از مزاج آن بدتر بود و از ذات
کسوف یا خسوف و امکان دارد که چون کسوف کلی باشد یا بیشتر و منکسر
کرد و در برخی اشقی از ذات آن نایب چیزی ظاهر شود و حضرت از کسوف
با فراط کرد و نساها اندر و صرب و مغانه شود و یاد نساها و رنگت
رسد و شد بل احوال و دلها و حیا نکه در وقت که گفته شده خاصه که نفس بد
حال بود یا مستوفی خصی خاصه در آن مزاج با آن دولتی با وقت که حیا مستوفی
فتنه شده باشد نیز در کسوف یا خسوف بود و در طلوع خورشید اتفاق
افتد زبان رساند بین و جان آن شخص بهم و نشینان بصیر بود و در معن
چشم خاصه که در عقده دین باشد و اگر بر مرکز ما نشینان بدی حال کل
زد و کت بود و الم از با دشاه و کابنه که در بخت المال افتد نساها حال

بود و معاش و خوردن جزها مض و حکم هفت و دیگر چیز است و اگر کسوف یا خسوف
در موضع نبوی یا سبب الساده اتفاق افتد مولود و خوف بیماری بود
مملکت و نساها از خارجی و داخلی و اگر در موضع سبب القیبت افتد
قوتهای باطنی بود و در عقل و نقصان را و بدتر بود و نیز سبب قابل حضرت
در بروج او بود و طلوع او و موضع مدی بود در جهای بادی بود حضرت و حضرت
بود و در جهای حیوانات و نواع صو و در نسی باوها و زبان کار و بودن غمها
و اگر در بروج خلکی بود حضرت در حیوانات کم شکافنده بود و حضرت در
باقیا و عمارتها و خوردنیها و زلزله و خسف باشد و سر و بیدی
داهها و اگر بوجهای ابی بود حضرت در آنها باشد و مسخران در باطن
ابی و جواهر ابی و بایندگی بسیار چنانکه خرابی کند و اگر بوجهای انشی
بود حضرت در معادن بدید آید و نساها در وسیم و جواهر و بودن کرمها و
سکسین سر یاد و وقت فریاد و نساها در کوی سفند بر زاسب و جواهر اریان
لسان کرد در عمل بود نساها شکوفاها باشد و نساها در نساها و رسد از زمینها
و اگر در صحرای بود نساها در صحرای بود و نساها و اگر در بروج انقلاب افتد
خرابی جاینها بود و نساها در نساها حضرت از سورا و کرمها نساها حضرت
اگر بدتر بود نساها از انواع سوراها بود که در نساها مستوفیست و بدید آید
در هوا و در شتی سوراها و برها و صیفها و سیم و با بود و حضرت در حیوانات
رنگ با کسوف نساها حال نشانی درها تین و خاندانها قدیم و خفرا و کشته
نشینان و اگر شتری بدتر بود مردم با بر آنکه در و طلب مالک معاشق
و صحت و جاه و شاهی بدید آید نساها حیوانات بسیار بود و در صلا عبد
کند و در نساها باشد و با زها خوش صحت و اگر بدتر بود نساها بدید آید
از خشکی هوا و افتادن خصوصیتها و قتلها و سوراها که نساها مستوفیست
چون تمنا دام و برادر و در خون و اسقاط حمل یا نساها بدید آید و بودن
دزدیها و حیا نساها حضرت سموم بود در وقت و نقصان با نساها

که نشسته است و از آن ساعت در وجه طالع او تا در نهایت ثبت کنند در نمودار
 عرضه دارد اگر موافق افتد با طالع چنین بران اعتبار کنند و اگر موافق نباشد بدان نمودار
 که خواهد طالع درست کند و باید که تفاوت هر دو از نیم ساعت تا یک از نیم ساعت
 نبود و جز این اصلح در نتواند بود اما در طالع چنین عمل نمودار چون میزان
 و میزان است و نمودارات نسبتا راست آنچه بر روی آنها راست نمودار مسقط
 النقطه است که منشو نیست نه هم حکم و در بیشتر آیات آن هم پس
 او در پس سفا نیست علیه اسم لیس قول و التبت که موضع قوت در وقت مسقط
 النقطه طالع مولود که در طالع مسقط نقطه موضع قرار آید در وقت ولادت
 ولدت از وی نمودار بطلیم پس است لیس قول است که هرگاه که در وجه طالع
 وقت مثل تقویم کوئی شود که مسقطی بود بر وجه مقدم اصحابی استبقال
 شخصی از انسان در وجود آید ولدت او آن نمودار نسبت و آن از وقت
 باز خوانند و دیگر روزگان از التبت اسکندراغ و انشاء الله الصخری و هبل
 هند و غیر ایشان هر کسی نموداری یاد کرده اند و با این اعمال اجتهاد آن ثبت
 نکردیم که مطلوب از تشخیصین مسوده احکام است ولیکن در ربع هر کوی
 روشن گفتیم و مستلحا نموده ایم و طالعها از تقاضای لیلی و نهانی و آنچه نگار
 شود آوردیم شرح دوم در کیفیت احوال مولود و وقت زاد آن قول بطلیم
 التبت که بنا افهنت از وی هفت قوت است و هر قوت منشو است کوئی
 اول طبیع است و از قوت منشو است دوم قوت حیوان است و اول منشو
 منشو نیست سیم قوت تنهوانی و از هر منشو نیست چهارم قوت تفکر
 و تدبیر است و اول عطا و منشو نیست پنجم قوت غنی است و او منشو نیست
 ششم قوت نهسانی است و او منشو نیست منشو نیست هفتم قوت ماسک
 است و او منشو نیست لیس آن هفت کواکب بر اساسا مثلا هفت
 اند بر زمین و جنان که نهم هفت جسم زمین هفت جسم آسمان که در جوف زمین
 می رود از آنجا با اصل عرق استخاری می رسد و هر چه شیخی نقد استعداد
 نصیب خود می کرده و از آن دستگیر و متول کرده نشود و نا حاصل می آید همچنان

از

از قوت نفس کل هفت کواکب می بوند بواسطه فلت نوابت و از کذا الواد
 که کواکب با زبان انبیا می شنود و از آن موالد موجود می شود و مولود را
 این هر قوتها و استعداد قبولیت آن در زمان بران گذشت می کرد و نقد
 خلقت و اشکال حالات هر یک در آن زمان و تملک آن همه و ایام تربیت آن
 اهرام از قوت افضل می آید هر یک در وقت خویش بقدر قوت مؤثر و صمد
 حال استعداد قبولیت متاثر که مولود است پس چون حقیقت شد که صفا
 و مراتب سعادت و شقاوت و ضعیف نشو و ضعیف و ضعیف است که از صفات
 انسانیت آدمی را بدین قوتهاست و این قوتها از آن کواکب است
 واجب آن کند که در این احوال کواکب را قوت وضعی و موافقت
 معلوم کند تا از آنجا معلوم شود و استعداد کواکب که در حقیقت التبت که
 سعادت مولود از قوت و موافقت کواکب است و شقاوت از ضعف
 و مخالفت لیس هر کدام کواکب که تقویت بقوت بود در صدد آن حالت اثر
 آن در مولود ظاهر تر باشد اما حالت وقت زاد آن که شرح در وقت طالع شد
 بود و اگر مولود بد کرد در ربع در ربع که خاصه شمس آن فرزند لیس است ماند
 و اگر مولود مؤمن بود در ربع در ربع مؤمن خاصه حکم قره مان است و اگر فصل
 در وقت طالع مادر بود و شوازی باشد و اگر در بیشتر نور مادر بعد از وضع
 حجاب او شود وجه شح که مفروض ناید و اگر در بیشتر نور شح باشد و در ربع
 و زنب درین سده نایز باشد شمره سده ام در صحت طالع ولادت حکم
 هر مولودی از طالع آثار وجود او کنند و تقاض وجود مولود زمان سقوط و نظیر
 باین که باشد و در یافتن آن زمان در وضع سخن نباید که چه نمودار مسقط
 می شود اما اعتبار در طالع ولادت بیشتر باشد و طالع سقوط نقطه را اثری
 بویقی نیست اما تا و قوت که مولود در ربع بود و چون موجود گشت از جالی
 عظیم خالی بگر رفت که از آن عظم تر است لیس حکم انسان برخواست و
 من نشست لیس نشا حتن کیفیت و کسب حالات مولود و تا بلت
 سفنها حمیده و ذمیر او درین وقت شرح می باشد چون این اصول عمل
 شد واجب کند هر عاقل که تربیت عقل و فضل را ستند و نورنا لستند احوال
 کواکب و بروج در زمان ولادت تا آنجا معلوم کنند سعاده و شفاوه

قوت

مولود را از داخلی و خارجی و حیات و نبات و هضمة که آدمی در آن بود **چهارم**
 در احوال مولود بعد از ولاده بعد از آن که از مادر جدا شود مثل
 غزن بود از آن جهت که آنجا **میتوان** نشست در قوفها طبق پس چنان که در
 غنچه حکم انگودی بتوان کرد تا آنکه که در روی هضمها و بی تمام نشود بر مولود
 باز می نشاندند تا وقتی که در روی بیشتر خلقت انسان تمام نشود چون
 حرکات و سکنات و رساندن دندان و قوت نطق و اتصال این این در وقت
 چهار سال شمسی یا بیشتر و این چهار سال امدت تربیت خوانند اما دلیل تربیت
 مولود درین مدت در نوعست خاصه عام درجه طالع است و صاحب از
 و مستطوع از باب مثلثات طالع و عام شمسی است و چهار آنکه بقا و تحض
 نفیقت این در تربیت و قهر و محسوس است احوال حکمان از آن روی که بعد
 مزاج قهرم از که شروع انقباض خاصه که صاحب تربیت قریب باشد و اگر وقت
 بود صاحب تربیت شمسی باشد از روی قهر از آنست پس اگر طالع و صاحب طالع
 و هر وقت در باب مثلثات طالع خاصه رب اقل مشهور باشد و بعد بر
 ناظر خاصه در او تا نبوده و هر یک در جایگاه خود مقبول بود مولود پس بسته
 من در دست بود و با اشتها بود از قهر قهر تربیت در میان جسم خاق و عام
 عتقا بر مردم و یا بند ه تربیت تمام اما اگر بعضی دلیل نیک حال بود با همه
 صیانه حال باشد تربیت مولود احوال و در توسط کرد و مناسب آن گوی
 و مواضع هر یک اما اگر وقت ولادت یکی ازین دو نبین خاصه تربیت
 کسوف یا خسوف مخرجی باشد یا بخود او نرسد یا تا من با تمام آن
 گوشت نفس بود یا مخرجی بود و مولود زود و میرد خاصه که صاحب تا من با تمام
 مخرج بود اما اگر بعضی در دم طالع باشد مولود غذا و شکر از بد برود و اگر قهر
 پس از اصاع یا استقنا صدمه و طالع با بعد از ولاده مخرجی که در وقت
 باشد و اگر مسعود بود نفع او قوی بود اما اگر کمالات بیشتر بود و در باب
 ماصوط یا اصاع یا ساقط یا مخرجی مولود در وقت مخرجی که در وقت
 یا ترخیص بود میان میان دو خصوص در یک مخرج یا در مخرج خاصه که در
 رتد باشند مولود زود میرد یا بدست سربیان بد زمان و مخرجی که در وقت

دعیب

و عیب او در آن عضو بد آمد که بدان برج منسوب باشد خاصه که قهر
 الطولغ باشد و در آن که خانه نشسته بود و اما اگر با طالع در میان
 باشد پس با و کسان تربیت او کنند و تحقیقت و با من تربیت تمام اما اگر
 و هر چه در آن طالع ساقط باشند مولود از مادر تربیت نماید و در آن بود که
 خانه عاشق و یا با صاحب هر چه در حال بودند و صدمت از صاحب طالع با آن
 طالع ساقط باشند اما اگر بعد از آنکه روز قهر استکرام بودند در وقت خاصه
 که آن سعد و قهر او در مادر یا پدر او باشد پس با و نیک و مولود غذا انگی
 فتوا کند و اگر بعضی بودند با اینست و سه شرفهسان کند و مولود غذا قبول
 نشاند که **نهم** دلیل تربیت مولود است از وقت ولادت تا وقت
 کسسال و چهار ماه و در آن دلیل تربیت او وسط است و آن بعد از آنکه
 سال چهار ماه است تا تمام دو سال هفتت ماه و در آن تا وقت دلیل تربیت
 او از تربیت و آن بعد از دو سال هشتت ماه است تا تمام چهار سال
 پس هر کدام ازین از باب مثلثات قهری حال سالم تر از صاحب مولود
 در وقت تربیت او تن در دست باشند و تربیت نیکو باشد و اگر بعد حال بود
 حکم بر ضد نشینند خاصه که این گوشت صاحب ساد سوزان بود و اگر اصاع
 بود مادر یا در آن ترک او کنند و اما اگر این گوشت ساد سوزان بود و اگر اصاع
 بود باها مط بود در افلاک خود یا بعضی دیگر بود بدین صفت مولود از
 حار بلند در او قهر یا در جاه و اگر در برج یا دری باشد از روز در خانه با آن
 در کج در واقع و اگر هر چه شکر و تنور و آتش دان افتد و اگر چاک بود
 از دنیا با از با م خوف بود و اگر آن گوشت صاحب تا من بود مولود در
 و اگر صاحب ساد سوزان بود روی بد این در آن عضو که بدان برج
 با گوشت نسبت دارد و آن را نمودیم که حمل دلیل سرست و لطراف او
 و برج طالع مثل او تا در و از ده خانه اما اگر آن گوشت مسعود بود یا نظر
 سهوی مسعود باشد و صاحب طالع عودت ناظرین در مولود را آنست
 ترسد و اگر سدی محبت باشد و اگر سوری در او تا بود یا ششم یا هشتم
 مولود پس سلامت ماند و در جهت نماید سعید دوم در اخلاق مولود است
 نهم اول در دلائل کلی اخلاقی مولود خلق مردم قوی مردم بود و خوا

بسیار است و هر یک خلاصه یکدیگر چنانکه صورتها در مکتب اصل هر یک است
قوت است و قوت که منسوب است لطفا و در مکتب منسوب به مریخ است
شبهه ای که منسوب است به زهره و ذرات این سه اصل جدا از هم نیستند
این گوگرد را که با دیگر گوگرد بود و بودن ایشان در بروج هر یک اما اشتراک
عطار داشتند یعنی لیل قوت عقل است و برایها صواب و طلب علوم تا فرود آمدن
در بابت و امانت و حق که آری و عدل انصاف و نظریات است و امور آخرت و بابت
این اما اشتراک عطار در داخل آنها بد باشند و خطا و حسرت علوم مطعون در
بود یعنی معانی و باریات ایشان در کارها و جنبها اگر اشتراک با شیخ کند و بجا
چشمه که بر وصلت باشد و طلب هر یک کنند و در بابت و بوی است و در حقیقت
این سخن ملاحظه شود یعنی بود و منسب است اما اگر اشتراک با شیخ کند
رای اولس و بوی و طلب را بدی و در ایشان علم منتهایت و در گوگرد باشد و بجا
و نظرها و کارها حکومت باشد اما اگر اشتراک با بصر کند رای اعتدال است
بود و منسب است و طلب شرف و موسیقی و اصوات و الحان و مزامین فراتر از بطن
و جوف سخن و نیک خواهی خلاصه و نظرها و موردین اسلام دارد اما اگر اشتراک
با شیخ کند رای او شرف بود و مساحت و حرکات و علم مساحت و ملاکی و نظریات
اشتراک دارد اما اگر بزم و دایره گوگرد اتفاق افتد اعطاء در بروج هر یک
باید داد و در حقیقت در اول کتاب نمودیم و غالب را از مغلوب جدا کردن
و معطوف از مانع ریناه احکام بران نهادن بود یکدیگر از اشتراک است
حسب آن اتفاق سخن را بدین اما اگر عطا و عدالت خود قوی حال باشد و صورت
طالع مولودی او بیشتر قوی کرد و در بزم ساری و نظریات و عسک سازند و قول
او تحت باشد اما اگر قوت عارضی ارد مولود قوی حال بود و علی گوا شد
و در آن منتهی بود و در بزم و با جا اما اگر بسعدی مسعود بود از هر یک که با
منفعتها کرد و اگر محسوس بود مخصوص حضرت بنده از آنکه بنده آن بزم دوم در کمال
خاص و عام را اخلاق در لیل خاص و عام تحت درین قضیه دو نوع است اما
عام را در لیل گوگرد است و بروج و گوگرد عطار در دست و زهره و مریخ و زهره
ایشان اما از بروج خود را در سنبله و میزان و لیل قوت اند و اند و اند مشغول
و در لیل غم را بد و سنبله و میزان و مریخ لیل عقل اند و نور و عقوبت و موت

لیل

و لیل حقی اند و در لیل خاص طالع است و صاحب و مستوی او گوگرد است و قابل
ندیش قوی تر هر گوگرد بیشتر است خاصه که در و در طالع با عاقل بود و آن
موضع خاص را بنفوس او باشد بعد از وی گوگرد مستوی خاصه که صاحب
طالع بود بعد از آن قابل ندیش بیشتر بود هر که که گوگرد در صورت طالع بین
نور صد از خلق مولود برین آن منتهی باشد اما اگر منتهی نبود در اول خلق مولود
برین صاحب مستوی آن منتهی باشد اما اگر منتهی نبود در اول خلق مولود برین صاحب
باشد در طالع و موضع او و اگر مستوی نبود در اول خلق بر قابل ندیش باشد
و اگر قابل ندیش بود برین مولود خلق او بر طالع بود و صاحب او اگر چه ساقط
باشند یعنی بنفوس اند که لیلها خلق مولود که با عاقلند و در بوی باشند
که موافق برین است و در اول حاکم این احکام اخلاق آن مولود از هر
عام و خاص باشد مثلا چنانکه عطار در تشریح ترست از دیگر گوگرد که عاقل
و او در بوی بود که بعضی منسوب است از آنکه عاقل مولود و عاقل یکا را
خاصه که عطار در متن اقتاده باشد لیسرها که در لیل خاص عام جمع باشد
که آن بکمال رسد چنانکه در مریخ اشتراک شرح آن داده ایم پس از کمال
خاص عام هر یک که نجات خود قوی تر باشد از آن در خلق مولود
ظاهر بود و آنکه ضعف تر باشد اثر او نهانی باشد شرح سه ام در کمال
جزئی را اخلاق در لیل جزئی بر اخلاق بسیار است آنچه تر است است
که اگر در لیل خلق با بیشتر آن در بزم باشد یا باشند مولود ساکن بود و کمال
و با و تار و اکیست بر برای خود استاده و متواضع اما اگر در بزم دو صدم
بود مولود نیک است بود و موضع و خرف کنند و در کارها و از در بروج منقل
انند مدح و تبار و دست دارد و بزرگ باشد بود و لی نقات و خرافات
که از هر صفتی و علی جزئی با مولود و آفریده بود با بزم اما اگر در لیل خاص
با بیشتر آن در بروج است یعنی باشند از بزم قوت خود و منقر گوگرد اخلاق
و اگر لیل جامع بود رای که آن باشد در بزم جزئی و نکند و در کارها و مریخ
ماند و اگر بر موضع در لیل خلق نخبسان منسبتی بود مولود و صاحب طعم و رنگ
مزه و دست دارد و در بوجها تا خورش را خورش کند و نهانها و منسبتها

وپسوری و پیشواقی و حجت ملک و اکا... این حکم هفده نیست لمعی در
 ملکات تفاوت کند شصت سهام در صورت و مزاج مولود سهام شریک
 شریک اول و نمودن و در صورت و مزاج مولود از زوری ملکات حنا بلکه
 اعتبار اندر طبیعت حشر بود با طبیعت مستوی طالع شریک مستوی موضع
 قریب صاحب طالع لیس که در صورت طالع لیس که حشر بود از قریب من دلیل بود
 بر این احوال که حشر بود مستوی طالع بر آن احوال باشد و اگر از هر دو
 حاصل نیاید حکم بر مستوی موضع شریک بود و اگر از غیر نباشد بد بر صاحب طالع بود
 و اگر این چهار دلیل حاصل آید آن را که قوی تر بود مقدم و از آن دیگران
 شریک او کنند چنانکه مقدم چون مقدم معلوم شد و لایق مقدم تر بود
 کتم شریک دوم در صورت و مزاج مولود لایق مقدم لایق بر این حال
 نظر بود باشد و از شریک بود مولود سیاه رخ و نور بالکسین رنگ و
 آبادان تن و سیاه موی و سینه او موی ناک باشد و در بار بود معتدل بالا
 و گریبان طبع و غالب صفا بر مزاج او سردی باشد و اگر مغز باشد مولود
 کندم کون بود در سیاه چشم و لا شریک و خود اندام و آنکه موی و غالب بر
 مزاج او سردی و خشکی بود و اگر شریک بر اندام او شریک باشد مولود
 سفید اندام بود و با گریزه و بسیار موی و بر زرد چشم و در با نیاید ساکن حکم
 سخن و کم آواز و غالب بر مزاج او گرمی و تری باشد و اگر مغز بود رنگ او
 سفید بود و رنگ کون نباشد و موی کتم بود و شریک حشر و مزاج اندام و سیاه
 بر مزاج او تری باشد و اگر موی بر بود و شریک باشد رنگ مولود و سرخ
 سفید بود و از برق چشم و رنگ قاصت و آبادان تن و سیاه موی و غالب
 بر مزاج او گرمی و خشکی باشد و اگر مغز بود خورد اندام بود و خود حشر
 و سرخ موی و سرخ رنگ و اندام موی و کون و غالب بر مزاج او
 خشکی بود و اگر هر دو بر بود و شریک باشد مولود با گریزه موی و پیشون
 اندام او در خوب صورت و معتدل قاصت و نازک تن بسیار موی و در مزاج
 موی و اندام نازک مانه و موی بود و رنگ شکل و خوش صورت و رنگ و شریک
 چشم و تن شریف و مزاج او معتدل بسیار سردی و تری و اگر مغز باشد

نکته

رنگ او سفیدی بود که مزوری زرد و معاشرت دوست دارد و جامه زرد
 پوشد و لطیف طبع بود و رنگو قدر بسیار موی و سیاه چشم و موی را از آن شریک
 و نایاب و غالب بر مزاج او تری بود و اگر ظاهر بود و شریک رنگ مولود کندم کون
 باشد مایل نسبتاً و معتدل اندام بود و بار رنگ تن و رنگو الف و طبع حشر
 و صفا و غالب بر مزاج او گرمی و خشکی باشد و اگر مغز بود رنگ او لیسری بود
 از آن کندم کون و لا شریک بود و در اندام و بار رنگ او آن و حشر او در مغز
 و شریک او مایل بود قدر و تری و تری و غالب بر مزاج او گرمی و خشکی
 باشد و اگر موی بر بود و لا شریک باشد رنگ او سردی زرد و رنگ سیر
 بود و قوی بر معتدل قاصت با شکر و در غالب بر مزاج او گرمی و خشکی
 بود و اگر شریک بود در معتدل باشد مولود سفید رنگ بود لیسری زرد
 رنگی منظر و رنگ و با گریزه اندام و غالب بر مزاج او سردی بود و اگر مغز
 بود زرد باشد و سست اندام و رنگو معتدل و سیاه رنگ او را مایل
 بود سردی و روشن و دراز موی بود و اعضای او در صفت و رنگ مایل
 بر مزاج او تری بود اما از این ماری در چند کواکب و اجناس که آفتاب ماری
 زهد در هیئات و جمال و فریخی بر رنگ قاصت و در کرم خشکی مزاجها
 ماری همد دنیا چند الی صفتی و تری مزاجها و صفت شریک سهام در احکام
 بر کواکب حشر موی حشر و در لیسری بود مولود نیا و بود و توانای
 و قوی حشر و حشر و حشر بود مولود کون و درین وضع و حشر و حشر
 استقامت بود مولود معتدل تن باشد حشر در شعاع بود مولود حشر
 باشد درون همت و نازک تن و آفتاب بود و شریک اما اگر صاحب طالع بود و
 نازک تن بود مولود کون با ما باشد و تن او و طرف بالا و قوی زرد
 و اگر حشر بود مولود کون قاصت باشد خورد اندام و طرف زرد
 قوی تر بود و اگر در میان زرد و حشر باشد یعنی در کون و مقام موی
 معتدل اندام بود و قوی میان و کون و اگر آفتاب حشر است که صاحب
 طالع و اوج بود و با رنگ اوج در دران وقت هم بر زرد تن و بر باشد

قوی تن و معتدل قاصت
 حشر و حشر و اوج بود مولود
 شمس م
 م

با مولود از حد اعتدال بود بگذرد و اگر این اتفاق در حوضیقت افتد باقی
آورد رعایت کوتاهی باشد تا اگر در وسط طالع از او ابل برنج باشد مولود در آن زمان
و اگر از آن ضعیف افتد زنده نگذرد و اگر در وسط اعتدال باشد و اگر بکلیت در
در ادنی یا کوتاهی و ضعیف و قوت و ضعف و ذلت و مزاج چون باها بود و قوت
کند مولود در آن حد اعتدال بگذرد و در آن ضعف و ذلت و مزاج و ذلت و ضعیف
چهارم در احوال حواس قوتها و نقصها با زده اما در تمام اول در حواس ظاهر
بسیج حس است آدمی را اول حاسه سمع است یعنی شنیدن آوازهها و الحانها و شکر
تصویر کلی و ضعیف و حدود آن از گوش است و تربیت کننده او در حواس شنیدنی
و تربیت کننده او شنیدنی است یعنی با الوان و اشکال و حد و وقت آن از چشم است
چهارم است شنیدنی و شنیدنی است یعنی با حواس و حواس و حواس و حواس و حواس
کننده او در حواس شنیدنی است یعنی با حواس و حواس و حواس و حواس و حواس
و دانش شنیدنی از شنیدنی و حد و وقت آن از زبان است و اطراف دهان و تربیت
او عطار است یعنی با حواس و حواس و حواس و حواس و حواس و حواس
و گویان از شنیدنی و این قوت در هر اعضا بر آید و است و بیشتر در در شنیدنی
است و تربیت کننده او حواس است یعنی با حواس و حواس و حواس و حواس و حواس
قوتی بود و در زبان شنیدنی و شنیدنی و شنیدنی و شنیدنی و شنیدنی و شنیدنی
است تکامل یافتند و اگر ضعیف بود با در آن دو خانه باشد یا شنیدنی و شنیدنی
آن حواس نا در حواس و اگر در لابل باک بود از شنیدنی و شنیدنی و شنیدنی و شنیدنی
بهدر یکناظر یعنی و در او تا در ابل در او تا در ابل در او تا در ابل در او تا در ابل
حس بود و در تربیت بودن آن قوتها اما اگر لیل قوت حسی از حسی بود
منصرف شود پس بعد از متصل کرد با از وضع بد بیرون آید و وضع نیک و
بعد از آن حسی و بی مادم دارد با از حواس بود مستقیم شود با از شنیدنی و شنیدنی
بیرون آید آن حسی که بد و منسوب است قوت او زیاد شود و در حواس
ذلت نقصان پیدا کرد اما اگر لیل از سعوی منصرف شود و حسی منصرف

کرد

کرد در آن موضع نیک و در موضع نیک بد او در بار و زنده بود و حسی و از حواس
شنیدنی و در شنیدنی حواس شنیدنی حواس که بد و ذلت و در حواس و در حواس
است و این آن وقتی ظاهر شود با قوت لیل که نوبت تربیت شنیدنی از ابل بد
رسد و آن است حسی قوت و ضعف آن دلیل آن است در وقت تربیت او
بسیج در حواس باطن همچنان که حواس ظاهر بیسیج است حواس باطن نیز بیسیج
است و در اسم و ضعف ایشان مثلا بسیار است لیل بیسیج و شنیدنی
السنه که اول قوت و اهل است و او را حواس ظاهر و حواس باطن قوت و تصویر
است و او را حسی که نوبت تربیت است حواس قوت منقطع است و او را در حواس
خراشید حواس قوت حواس است و او را تا نوبت تربیت بیسیج قوت ذلت است
و او را تا نوبت تربیت و این حواس باطن اگر حسی بیسیج و حسی منقسم است
چنانکه حواس ظاهر اما افعال این حواس سلسله است سلسله بزرگ و نیک و نیک
تعلق بسیار و آن بد بزرگ و صورت شنیدنی در آن حسی بیسیج و شنیدنی و شنیدنی
حس بیسیج بیسیج و معلوم غریب شنیدنی و با حواس بیسیج که هر یکی از این
حس بیسیج شنیدنی از شنیدنی حواس که نوبت و حواس شنیدنی است
و قوت منقسم و شنیدنی بیسیج و قوت منقسم و شنیدنی و شنیدنی و شنیدنی
حافظه شنیدنی و قوت حافظه شنیدنی و حواس بیسیج و حواس بیسیج و حواس
گویان که قوت حواس باطن بیسیج و حواس باطن حواس که بد و شنیدنی
تکامل باشد و اگر ضعیف بود از حواس نیز ضعیف باشد و حواس که تکامل حواس
ذاتی و غریبی آن است یا شنیدنی حواس باطن سلم و حواس باطن اما
قوت و ضعف این حواس ها در این طریق است که لیل که در حواس ظاهر
کند شد و در افعال انصاف که نبل و حواس دیگر زیاد و نقصان بیسیج
در دلیل عقلی و قوت دیگر است در آدمی که عقل عملی حواس باطن و حواس باطن
عقل نظری و غریبی گویند پس آدمی بقل حواس باطن شنیدنی است از بیسیج
ان عمل بدین عقل معلوم او شود که صلیت او در کدام امر بهتر است از
دنیای وی و عالم شاهدان شنیدنی در تمام حواس باطن و در حواس باطن و در
صفتیست بیسیج و قوت عقل نظری است که بد و شنیدنی ذات و صفات

تعالی بحقا انشیا و معتقد رسد و تفریق کند مشاخر و تقدم و ادراج و احصا
 و ادراج نامها دیگر گویند و در فلسفه است باقیات پس هر کدام ازین دو یکی که
 قوی جال بود در صورت آن عقل جال باشد اما اگر قوی قوتها عرضی صورت
 بود آنرا عقل تماشیه و اگر قیاس قوتها ذاتی آنرا استر باشد اثر و قوت
 تر بود و اگر این هر دو نیز باشد مگر ناظر بودند بنظر هویت و تطالع نگردد یا نصفا
 او با نهر در خاصه از او تا در این هر دو قوت در صورت و بنیابت در نهایت
 بنا تفصیل باشد و مولود در امور بدنی و دنیاوی برك بود و اما در هر صورت
 در وقت اول که در روحی او در حنا نکه باشد در آن نده ناموس است
 و اگر نظر عدوت بود کما درها نصف ساقه در در هم بسیار است بک باشد
 و اگر هر دو ضعیف باشد و از تطالع و صاحب ساقه کما بود در ناها دنیاوی
 و از قوت بی تدبیر بود و جاهل است **نوع چهارم** در نسبت قوتها نفسانی
 کما کلب قوتها نفسانی برسد ضعیف که تربیت دهنده بود اشخاص اول
 دفع ضعیف است که موضع او در حکم است و نتیجه او سه قوت است اول
 قوه غذا دادن و دوم قوت بالیدن **سهام** قوت توالت و تناسل اما فصل
 این روح در جزها کبریت لطیفین است و اشتها و تطالع و کما درها کما
 و از وجیستن و در ناز و نفیعت بودن در از نخاع داشتن و نهایت و صورت
 و آن اثرات قریب است لشکرت ضعیفی و روح حیوانی است و در مشغ
 او در دلست و نتیجه او در قوت است اول عقل کردن **نوع** در میان چیزها
 اما هر چه آدمی را خست و باندن است و قهر کردن و لغض و حسد و کینه
 و طمع و شجاعت و نفوق حسدین و تحمل قاعده بدین روح تعلق دارد
 و از اینها قریب است لشکرت مرغ **سهام** روح نفسانی است و او را با قهر
 نبی خوانند و قوی نفسی است که موضع او در معیت اما در حقیقت او را
 متینا یاد نگردد آن و هر چه آدمی در وی قوی است و محققان گفته اند که او
 از عالم غیب و ارفاع است و تعلق او در آدمی نه چون قوتها دیگر است
 و این قویست که آدمی را از حیوانات جدا کند و او را باوری تعالی بخشد و انشا
 کرد که در نفیحت فیدر وی و دیگر هر چه که روح فلانی روح سزا زنی و هر چه

و محصل

طریق

طلب غلبت و حکمت و ادب و سعادت آخرت و حسیستن قیامت از ضلالت
 و در ستمکاری و طلب داشتن از عاقل طبیعت تا بسوی ندم و نعل آخرت و محاصره
 اوست بیاری عقل نظری و بعضی گفته اند که همان فعل نظری است و تربیت کننده
 او عطا و دست لشکرت زهره پس کدام ازین که اول قوی جال باشد قویها
 ذاتی و سهو و بد نشینان ناظر بخوبی و ساقه و در مولود آن روح کمال او در آن
 تر باشد و نتیجه آن بنیابت رسد و هر کدام که ضعیف بود اثر او نباشد
 تر باشد اما اگر بکلیت تمهید مگر ناظر بودند و او را بنیابت این قوتها عظم
 باشد و در این ظاهر اما آن اصل را نیز جاکا نکه دارند که در مرتبه حرکت
 ظاهر کفر شد و در ندادت و نقصان نسبت اتصال انطوائت و در سکر طوائف
 و کمال اما قوی دیگر هست که آن را خارج طبیعت خوانند و آن قوت سر
 ضمیمه مزاج است و باطل شدن آن شخص از آن خاص رحل تعلق دارد و بعضی گفته
 گفته اند که شریک او قریب است و از من و ناز شریک او آن کمال است
 که در اصل صورت باشد در صورت طالع حیوان که نموده شکر **نوع پنجم**
 و در عارضهای و انقیاد نفسانی است که از ساقه بودن قوت عطا و است
 از هر یک سقوط هر دو از تطالع و صاحب او و اگر در بعضی همی بودند بدین
 باشد و مولود ستمت حق بود و جاهل از انحصار بد نشینان ناظر بودند با انشا
 صحنی بود در مولودها در میان آن از انواع مرغ اما اگر تطالع و روزی بود
 و زحل بر زمین و ندی باشد خاصه و تطالع مولود و حیوان بدین آن خاصه که
 بوج بود و اما در نواز ساکن بود و لم ادا و رضا موشن و اگر تطالع شمشیر بود
 و مرغ بر زمین و ندی باشد خاصه در تطالع حکم همان بود که مولود و نواز نشود
 و در بوا نر مضر باشد و متحرک و این بد بر او که قهر عطا و حیوان بود که گفته
نوع ششم که بیخ بود و در صفا و تد بود و در تطالع نسبت خاصه که بیخ این
 و عکس در سرطان باشد با سبیلان احوت یا بعضی ازین دلایل تطالع
 بودن در سر و مرغ مولود و طوبت غلبه کند خاصه که آن شخص مستولی بود
 بر صغیر قوت صغیرت از اجتماع و یا استنباط خاصه که در عهده داس بود

و در زمانه باشد خود بود او که کلام باشد عظمت کبری خود دهد و آن صد و بیست
 سال است پس که هر یک در ناظر بود بنظر وقت از و تدبیرست و پنج سال از او
 و همچنین در هر هشت سال عطار بیست سال مستحق و در آن سال مبلغ
 صد و پنجاه و پنج سال باشد هر شخص ساقط بود از کلام او است که مملوک
 بدین عظمت رسید و آن وقت هم برین قریب است اما چه بود بر آنند که عمر هر کس
 از صد و بیست سال که عظمت کبری آن است در آن روز و در آن وقت باشد
 که افتاب هیلج بود در خط خرد باشد و ماه او که در آن باشد و سال او در آن
 و طالع او کمال دیگر می باشد اما اگر آن احوال تمام بود یا آن شرایط
 ممکن باشد که مملوک صد و هشتاد و سه سال یا بد که عظمت کبری آن است
 نهم دوم در طلب هیلج مستعدان بواسطه آن که هر یک در آن زمان
 هیلج خوانند اول این اعظم است که جسم قوی حیوانی داشته باشد که در آن
 و دوم بین اصفیست که چشم قوی طبیعی و مایه کون و منشاء است و ثالث
 و باغ تبلیغ این هر دو در آن طرف مقدم است و سهام سعاده و ضامن در صبه
 طالع که چون روح است میان بدن پس چون در صراط محقق شود
 و او تا در دو موضع کواکب که طالع روزی بود نظر بافتاب کند اگر او در
 طالع باشد یا در دفع یا در هفت یا در چهارم یا در یازده یا در هشت یا در نهم
 پس او شایسته بود بهیلاجیت و اگر درین خانه بود نظر هر یک را کرد
 او نیز در طالع بود یا در هفت یا در چهارم یا در نهم یا در هشت یا در نهم
 و سه ام بهیلاجیت شایسته بود و کلام او را نیز ترک کند و تبلیغ هر دو
 بکنند پس اگر طالع اجتماعی بود روزی یا شبی اول هر دو اجتماع بکنند
 در او تا در بود یا مایل او تا در شایسته بود بهیلاجیت و اگر او را نیز ترک
 گویند نظر سهم سعاده کند اگر او نیز در او تا در یا مایل او تا در باشد
 بهیلاجیت شایسته بود و اگر او نیز گویند اما اگر طالع استقبال بود
 یا شبی نخست سهم سعاده بکنند اگر شبی این بعد از روزی بکنند
 نظر کنند اگر این هر دو نتیجه برین در او تا در یا مایل او تا در بنویسند

شایسته

شایسته نباشد به هیلاجیت پس هیلاجیت بر وجه طالع ثابت شود
 که او طبع هیلاجیت است از طالع شایسته مقدم تر بود و شمس اگر در او تا در یا مایل
 او تا در و نهم و سه ام بنویسند شمس بکنند در آن صفت و ترتیب که گفته
 ایم در پیشرو اجتماع با استقبال مقدم داد در روز و شب اعتبار کنند اگر
 این هر چهار نشانه در وجه طالع هیلج باشد و اگر وجه طالع هر نشانه در
 و اگر اینها تمام است مقدمان الشفت که در طالع روزی و شبی که افتاب
 در ربع مل که ربع مذکور بود شایسته بود هیلاجیت با او در رخا و در او
 و ششم اما قمر روز و شب با لاری زمین یا در زمین اگر در ربع مؤنت
 و ربع مؤنت بود شایسته بود هیلاجیت و در نهم شایده اگر ربع
 مؤنت باشد و افتاب نیز در ربع شایده اگر ربع مل که بود که در ربع مؤنت
 و ربع دسه ام شایده روز و شب شایده که ربع اوست اگر ربع مؤنت
 بود اما قمر در ربع مؤنت است که افتاب در هفت شایده که هیلج
 بود اگر ربع مؤنت باشد و در هشت شایده اگر ربع مل که باشد و یا در
 که ه ام در ربع اول که ربع مل که در در صراط است تا در ربع عاشق
 و آن ربع دیگر که در مقابل او است و بدانند که بسیار اقا و اول محفل
 درین محل هستند اما محقق این است اما شایسته و شایسته است که
 از دو در وجه باشد یکی مواضع جنانکه گفته شد دوم بلکه حد اجنانکه
 اگر چه هیلج موضع شایسته بود چون او را که در این باشد او همچون
 روحی بودی بدن اما از روی حقیقت هیلج و کلام او و بیشتر این
 در صورت طالع جهت بقا مملوک از زمین و غیر زمین جنانکه نمود شد
 پس این اقا و اول او در این طالع نمود و ترتیب هیلاجیت نهادیم در
 مواضع شایسته روزی و شبی از آن جهت و بیشتر گفتیم تا مایل باشد وسط اول
 و این طالع که شمس نوشته است طالع روزی است و وسط دوم که شمس
 نوشته است طالع شبی است و درین عمل با هماء بسیار کشیده اند

ازین مختصر بنور معانی روی جمع سه سده در طلب کردن کدخدایان
هلاکت برنگی از آن پنج اصل ثابت بنور برنگی وی کدخدا طلب است که اول
آن گویند بود که مستوی باشد و موضع هیلایع از او باب خطوط او و ناظر
اگر بدین بنا باشد برصیت

شش بریزد هم	شش بریزد هم	شش بریزد هم	شش بریزد هم
شش بریزد هم	شش بریزد هم	شش بریزد هم	شش بریزد هم
شش بریزد هم	شش بریزد هم	شش بریزد هم	شش بریزد هم
شش بریزد هم	شش بریزد هم	شش بریزد هم	شش بریزد هم
شش بریزد هم	شش بریزد هم	شش بریزد هم	شش بریزد هم
شش بریزد هم	شش بریزد هم	شش بریزد هم	شش بریزد هم
شش بریزد هم	شش بریزد هم	شش بریزد هم	شش بریزد هم
شش بریزد هم	شش بریزد هم	شش بریزد هم	شش بریزد هم

جایز باشد تا بعضی کسان اتصال محل را نیز در او اشتباه اما اگر شمس از هیلایع
شمالیست بوند در زمانه شرف خود بوند اولی باشد کدخدایان اما وقت باشد
که در صورت طالع هر پنج اصل هیلایع باشند موضع کدخدایان هم بران هیلایع
که از هر قوی تر باشد محل کدخدایان و اگر وقت هیلایع دلیل قوت حیوانیست و اگر
مناج و نسبتیاری کدخدایان دلیل عمل است و در حق قوتش سه چهارم در کتب عمر
کوکلی

طالع

که چهار عطیت است اول غلیظی نای کبری و ثالت وسطی و رابع صغری اما عطیت
عظمت در دو گوشها و ملتها کار دار نیز باقی را در موالد کدخدای عطیت بحسب
موضع خود در هیلایع است که اگر بر حقیقت و ندی بود از او ناساها و اگر بر
حقیقت کبری خود عطا کند اگر بر حقیقت مایل الوتدی بود ساها و وسطی خود عطا
کند و اگر بر حقیقت مایل الوتدی بود ساها صغری خود عطا کند اما اگر بر حقیقت
ناظر بود از در حقه و ندی ساها صغری خود در عطیت کدخدایان زیاد کند
و اگر از در حقه مایل الوتدی نکند بلتا از عطیت صغری خود زیادت کند و اگر
از در حقه مایل الوتدی نکند بلتا از عطیت صغری خود زیادت کند اما بعضی
گفتند اگر آن سعد در وقت بود ساها صغری خود زیاد کند و اگر در
مایل الوتدی بود بعد در ساها مایه زیاد کند و اگر در مایل الوتدی بود
ساها و از زیاد کند اصل الوتدی ناظر بوند به کدخدایان نظر مودت
زیاده کند در عطیت حیوانی که گفتیم و بنظر خداوت همان نسبت
کم کند از عطیت کدخدایان و اگر شخصی بکدخدایان نکند بعد از آن از و ندی ساها
صغری خود از عطیت او کم کند همان نسبت که در سعدان گفته شد
که زیاده کنند در هر زمانه اما نظر مودت محسنا بخیری کم کند و زیاده
اما در آنرا ایند در خوشی عینت بر ما سب مقبول نظر در او سعدان نظر
مخمس خود بخیری از آنرا ایند و نه کم کند اگر کدخدای قوی حال بود مولود مولود
خوش باشد و با راحت و پاکیزه باشد و فراخ رودی و ترسبها نیکو باشد و
ن در دست بود و عطیت خود را تمام کند و اگر ضعیف باشد مولود
نزار باشد و با رنک و نایب ده کین و کم تربیت و عطیت خود تمام نباشد
کرن اما اگر کدخدایان بخیر بود بکدخدایان نسبتا بد نکند در خانه یا شرف
خود بود و مسعود بود و ناظر اما اگر آن سعدان که بکدخدایان ناظر بود قوی
حال بود نظر مقبول کند از مایل الوتدی چهار رنک ساها صغری خود زیاد کند
کند و در مایل الوتدی دو رنک حیوانی که گفتیم و هر عام کرد و اگر ضعیف و نا

و نام قبول بود ماه و روز زیاده کند اما حکم محض که کم کند همین باشد و اگر
 ضعیف بود و از خانه بیرون نکرده باشد که کند نه ماه و روز اگر قوی حال بود
 و از خانه بیرون نکرده باشد که کند اما احوال المعشر آورده است در
 موالی که هر که از موضع هبل خارج باشد بیشتر از هر که در آنجا است
 درجه هر آن حساب آن و قدر آن که از آن برج بود در آن برج بیشتر از وی
 اما نسبتاً در طالع مولودها در نظر آن عمل است و آن موعود در این مقام هبل
 دلخواه او و دیگره دلیل که نسبت به بیوت یا اعتبار کرده اند و در حقیقت و آنگاه
 داشته و در بعضی طالعها دیده شد که حکم بود از صاحب آن کرده بودند
 اگر چه در وجه طالع او از برج اضافه بود و التفات نکرده به آن پنج درجه
 که بیشتر از مرتبه هر خانه است که از او در جات مثبت خوانند و در بعضی
 طالع دیده شد که در وجه طالع بعد از آن زیاده در وجه برقی افتاده بود
 حکم آن طالع هم از صاحب طالع کرده بودند و هم از صاحب دوم همچنین هر دو
 از ده خانه طالعها را با او الحاق نموده اند که آیه آورده است که بعضی
 چنین است و اگر بیشتر از آن زیاده در وجه بود حکم او از صاحب و مستوی او
 کنند و مستقدمان بر آنند که هر چه در بیشتر از مرتبه هر خانه ضعیف بود چنانکه گفته
 می شمس بخیر می سازند با آنجی آنکه در دعوی میکنند که چون گوئی درین
 پنج درجه بود خانه که بیشتر از وی می بود شده باشد و چون هنوز در مرتبه
 خانه دیگر تر سیده بود آن خانه از وی بضع بنا افتد باشد پس این پنج درجه
 نه از آن خانه نسبت دارد و نه از خانه شش پس او را ضعیف دانستند
 و بیشتر و سر از خوانند و بعضی کسان در جات حقیقه گویند و می گویند
 چون گوئی درین حد بود ضعیف باشد یا بعضی از اصحاب احکام گفته
 اند که طالع در ده درجه که ضعیف بود یا شش قوت طالع از اول برج بود و بعضی
 گفته اند که آغاز قوت طالع بیشتر از ده درجه او بود و پنج درجه و نهایت
 قوت وی اول پنج درجه خانه را باشد بعد از وی و بعضی گفته اند قوت طالع

دریکه

اندر وجه

از درجه طالع بود تا اول درجه خانه دیگر اما آنچه نسبت که آغاز قوت طالع
 از اول برج است رعایت قوت او بر وجه طالع و نهایت قوت آن برج
 اگر چه در وجه طالع آن برج افتاده باشد چنانکه قوت طبیعی هر یکی بدین
 نسبت ندارد پس چون گوئی طالع در آن آغاز کند از مزاج هر خود قوت
 دادن طالع را با مزاج طبیعت طالع و چون در وجه طالع رسد قوت او
 بند بر پنج بکار سیده بود چون از آن بگذرد قوت او در وی به نقصان
 نهی تا در آخر برج منتفی شود و چون به برج دوم انتقال کند آغاز کند اثر
 قوت خود نمودن بهمان نسبت که گفته شد از مزاج خود و طبع آن برج
 همچنین تا در آن زیاده خانه طالع پس حکم این مقدره گوئی در هر خانه که قوت
 حکم او از همان خانه کنند اما بعضی گفته اند رجحیت را اعتبار کنند همین
 طریق که گفته شد و بعضی که حکم بر جالها ظاهر بود که در سعادت و فقر
 و تسویه بیوت را اعتبار کنیم و بعضی که حکم بر جالها باطن مولود کنیم
 و سعادتها را داخل آنها در استخراجه هبل بود اعتبار و تسویه بیوت حضرت
 الله این عمل اصل بدین است و بروج صحیح بدین تعلق دارد اما در استخراج
 که در بعضی گفته اند که رجحیت را اعتبار کنیم که او دلیل بدین است
 خانه اما آنچه نسبت که در طلب او تسویه بیوت را اعتبار کنیم
 که دلیل بر اینست و در آن جمله قوتها را بطریقی است نسبت حقیقت از عمل
 با قوت اول بر دوگان **نجم** در نمودن صورتهای طالع و مواضع که آن طالعها
 که واقع شود از سه نوع بیرون بلنست با قیام بود یا مایل یا در ابل و غلبت
 این تفاوت از عمر و خرد آن باشد اما قیام آن بود طالع برقی افتد و مرتبه
 برج دوم آن آن برج که قدر از طالع بود در سه ام همچنین تا در آن زیاده خانه
 اما مایل چنان بود که طالع هر چه بود و مرتبه دوم از برج سه ام از برج چهارم
 پس مرتبه عاشق او از برج باید بود اما مایل چنان بود که طالع برقی افتد
 و مرتبه دوم او از این برج افتد و مرتبه سه ام از او باشد و مرتبه چهارم

واجبم

از سهام پس هرگز عاشر او از برج فهم باشد مثال طالع قائم میزان است
 لیست ه د ز ح ه و عاشر او سلطان میان زده درجه و شصتی در پنج درجه
 و پنجاه و پنج دقیقه و زحل در پنج درجه و چهارده دقیقه پس ششتری
 در این قسمت چهارم است لیست ه و ب برصیت در درجات ح ه و زحل
 در چهارم لیست ه پس حکم ششتری از همان برج کند و حکم زحل از چهارم مثال
 طالع با طالع حکم شست درجه آهن و مکن دوم دلو و ارجوت در پنج درجه
 پس عاشر او میزان بود از عقرب و مکن ثانی عقرب پس او از حد لیست ه
 و پنج درجه با در زحل درجه و مکن ثانی عقرب پس او از حد لیست ه
 طالع در خانه نازده بود و حکم وی را نجا کنند و حکم زحل مثال طالع زایل طالع
 سلطان افتد با نیک برنج و مکن دوم از سرطان باشد در لیست ه و سه درجه
 پس عاشر او زحل بود ارجوت با زده درجه و ششتری در لیست ه و پنج
 درجه سلطان بود و اقباب در او وسط حوت پس حکم ششتری از دور طالع
 کنند لیست ه و حکم اقباب از ده طالع پس را نجا معلوم کنیست که کوکب
 وقت باشد که از یک برج در سه برج مضرب بود چنانکه در مثال
 طالع ما نل مجیدی است که طالع است اما لیست ه زو با زده است
 پس اگر پنج درین صورت با قبل حوت بودی و طالع بودی لیست ه
 خون مکن ثانی از پنج درجه حوت و هر کوکب اما چون طالع قائم شده فرود
 آرد تا بود و با بود او در حد اعتدال مناج معتدل باشد چنانکه او تا در لیل
 چهار طبع اند پس راستی او تا در لیل اعتدال مناج بود و اگر طالع ما نل بود موافق
 شتاب کار بود و گونا گوی و مختص مناج و دلای آن و کم نیات و اگر زایل بود
 موافق کاهل بود و از نال و کلان کار و در صوفی حال ششم در کیفیت سه
 عطیت کبری اقباب نقد ارجوت بلک نلت است از دور و بلک از
 صد و بیست درجه است هر درجه و سی و شش درجه پس عطیت کبری او
 صد و بیست سال است اما حکم و مثل اقباب است که عطیت او هر یک

نلت

نلت است و چون او قدر دوازده درجه در حوت ای اقباب این مقدار از صد
 کم کن باقی شد و هشتت مانند عدد هر درجه سال که نلت پس عطیت کبری
 ارجوت و هشتت سال عطیت صغری اقباب مقدار درجه شش و است پس
 درجه سال پس نوزده سال است و عطیت وسطی از مجموع ربع عطیت
 کبری و نصف عطیت وسطی نصف کبری و نصف صغری است و از هشتت
 و نده سال نیم است اما فرج عطیت صغری او بیست و پنج سال است نقد
 آنکه او در هر جزئی که با جماع شوند از بیست و پنج سال بگو باید با در همان
 جز جمع شود اما عطیت وسطی او مجموع ربع عطیت کبری و نصف عطیت
 صغری او است چنانکه در اقباب گفته شد پس صلح این نبوی نه
 سال باشد و نیم مثل اقباب و هفتاد بکر نصف هر دو عطیت است و این
 نصف شش سال نیم باشد اما پنج کواکب بکر و اصطیت کبری مثل در ما
 حد و هر یک است از حد در میزان هر درجه سال اما نهر در هر جزئی
 که نهر شود بعد از هشتت سال با ز در همان جز با ضارت پس پس
 عطیت صغری تعدد این سالها گرفته اند و منج را در با زده سال این
 حال نده و ششتری را در دوازده سال و زحل را در بی سال و عطارد حد بیست
 سال پس این مقدار سالها عطیت صغری هر یک است اما عطیت وسطی
 هر یک از این پنج کوکب نصف کبری و نصف صغری او باشد و هر یک از این
 نادر عطیت وسطی این کسان که خلا کرده اند برین بنیاس کرده اند و ما
 هر درین جدول بودیم و الله اعلم

۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۶۰	۷۰	۸۰	۹۰	۱۰۰
۱۱	۲۱	۳۱	۴۱	۵۱	۶۱	۷۱	۸۱	۹۱	۱۰۱
۱۲	۲۲	۳۲	۴۲	۵۲	۶۲	۷۲	۸۲	۹۲	۱۰۲
۱۳	۲۳	۳۳	۴۳	۵۳	۶۳	۷۳	۸۳	۹۳	۱۰۳
۱۴	۲۴	۳۴	۴۴	۵۴	۶۴	۷۴	۸۴	۹۴	۱۰۴
۱۵	۲۵	۳۵	۴۵	۵۵	۶۵	۷۵	۸۵	۹۵	۱۰۵
۱۶	۲۶	۳۶	۴۶	۵۶	۶۶	۷۶	۸۶	۹۶	۱۰۶
۱۷	۲۷	۳۷	۴۷	۵۷	۶۷	۷۷	۸۷	۹۷	۱۰۷
۱۸	۲۸	۳۸	۴۸	۵۸	۶۸	۷۸	۸۸	۹۸	۱۰۸
۱۹	۲۹	۳۹	۴۹	۵۹	۶۹	۷۹	۸۹	۹۹	۱۰۹
۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۶۰	۷۰	۸۰	۹۰	۱۰۰	۱۱۰

هشت ماه که باقی ماند تفاوت این رکب هفت ماه و بیست و
 دو روز بخیر و این روزها ۳۱ پس در صد مایل الوند که هست
 طس مط از دایره که هست ۲۰۹۹ که در این اساس این
 الی ۲۰۹۹ باشد قایق این ۲۰۹۹ پس مسافت ما در
 مسافت این تفاوت ضرب کنیم کشت مخریب این ۲۱۳۶
 این و بر اساس قسمت کنیم کشت خارج این ۱۰۰ ایام و کسری باشد
 این ۱۰۰ ازین کسور ساعات و دقائق بیرون آوریم چنانکه
 نمودیم حاصل این ۳۰ آن ایام و اماه آوردیم و با هم یکدیگر جمع کردیم
 چندین و بر این سه ماه بود و واژه روز در و واژه ساعت
 و بیست دقیقه چون دره صیان مایل و ذایل است بقسوت این
 بعد بل رعطیت خانه ذایل که هشت روز است زیاد کنیم شد
 ۲۰۹۹ و این سه ماه است و بیست روز و واژه ساعت
 و بیست دقیقه و این قسط دره است که زیاده کند رعطیت
 مشتری پس این عمل عکس است که نسبت از دره که تمام بود
 ذایل و او در مایل است اما مثال یکوا آوردیم در نقصان که مختص در
 ذایل است در دند و مایل الوند و ذایل الوند متناهی حاصل باشد مصالح
 ذایل ۵ روز در و در عاشره که در تقویم نظر در ۵ روز ذایل
 از و کم کنیم باقی ماند مسافت این ۲۰۹۹ بخیر ۴۰ رعطیت
 صفی نظر که سی سال است در دند نصف خانه ذایل بی روز بود
 از سی سال کم کنیم باقی ماند نسبت نه سال و واژه ماه سالها در و واژه
 ضرب کنیم تا ماه شد و واژه ماه ما او جمع کنیم مبلغ چندین ماه ۳۴۱ پس
 در صد خانه ذایل از دند ما شکر کم کنیم باقی ماند اساس چندین ۲۰۹۹ بخیر
 او بد قایق ۲۰۹۹ پس مسافت را در تفاوت ضرب کنیم کشت این
 بر اساس قسمت کنیم مثل خارج این ۲۱۱۴ ما و کسری این

چون

پس ماهها را سال بود یعنی بود و واژه هفت که حاصل آمد و از دره سال
 و پنج ماه و از آن کسور ماه روز و ساعات و دقائق حاصل کنیم چندین ۲۰۹۹
 ما این سالها و ما جمع کنیم شد مبلغ چندین ۲۰۹۹ و این سالها و دره
 دقائق است این مبلغ را از رعطیت صفی او کم کنیم که فصل میزان از دند است
 باقی ماند این ۲۰۹۹ طس سال ماه روز و ساعات و دقائق پس این اثر فصل است که
 نقصان کند از رعطیت که جدا چون درین عمل ملک و فنی هشت بسبب
 تفریق کردن سال ماه روز و دقائق و او را شروع نموده شد شعاعه ششم
 در احکام بلیت طالع نشان داده اشیاء ثمره اول در مقدمه احکام طالع چون
 بر طالع مولودی حکم خواهد کرد این اوقات لیل طرب و اندر حکم برده که از مشتری
 باشد از ارباب حفظه چنان که بودیم در اول کتاب و اگر هم مستور
 باشد حکم بر صاحب طالع نشیند اگر چه مسافرت بود از دره طالع و اگر مستور
 از لیل یاده بود قوی را مقدم دارند و دیگران شریک او باشند اما اگر در
 صورت طالع مشتری بود حکم کلیات مولود از مشتری کنند و اگر مشتری از لیل نیست
 بود قوی تر را مقدم دارند و دیگران را شریک او کنند و لیل خاص
 و عام را شکر اعتبار کنند و این اصول دره و واژه خانه صاحب باشد اما ارباب
 مثلثات طالع و درج دیگران بگویند و بدانند که رب مثلثه اوقات لیل است
 بر لیل اقل عمر مولود و رب دوم لیل بر لیل دوم عمر مولود و رب سیم لیل
 است بر لیل آخر عمر که تمام گوید که ازین سه دلیل قوی تر باشد لیل اول
 مولود در ایام بر لیل او ظاهر باشد اما وقت ستم شریک وقت اوقات بود
 بود در جز و نش و چون نسبت بود و در این دو شریک او باشد مگر یا طریقی
 که معاونت نمایند و ارباب مثلثات هر دو واژه خانه صاحب هفت است اما
 مردم که در اول عمر که سعاده باشند و در صبا نگرانی توانگر باشند و سعید
 باد و اقل عمر توانگر بود و محترمه قصاید نا آهن در و لیل کردن و چند نفر دیگر
 درین صورت اتفاق افتد یکی سبب این ارباب مثلثات بود از جمله
 اسباب و حکم عمل عمر است و خطره ایچید و واژه خانه مشتری نیست چنان
 باشد ثمره دوم در احکام مستور لیلیت بر طالع اگر مستور بر طالع نظر باشد

در میان

و ادقوی حال بود مولود در او از این باشد بزرگ و قوی رای و مقول مصبور
و در آن در وقتان سخت نزدیکان و بیایان و ابا و اجداد و اطلاق و خردن و خصل
و مایل به امارت و زود لغت بود و بلند همت شریف و مردای خویش و شرفی
مستقل و مشهور و اگر ضعیف حال بود مولود حساس بود و حسود و کینه دار
و ستمگر و در وقت طعام و خوار و در کشتن بجا ده باغش و شکل از اندرون
دارد و نیشها با شرف کنند که درها سخت و درشتوار و ناصشق بود بر ابا و اجداد و
استادان و اگر همتی با او بود با ناظر مولود مطیع متبایع و عطا و اهل تحقیق و
اهل و عجم و در صفت و ناستند و غیر بر مردم و نیکو بود و خوش خلق و در وقت
کسی و با سبب خلق غلط و با ارب و اگر همتی ضعیف بود مولود مطیع بود و
خون ربا آسزید و در آن زمان در سایه و درغ و در و با طمع و اگر همتی با ناظر بود
با ناظر بود و متولود می نیز بود و سخت کشت و در آن زمان با طمع و در وقت
و در بعضی با نفع ظلمت و صفت و در کارها و غلبه کنند و در بعضی در شرف
بیک و سخت کوشش بود اما صاحبان را نند و باشند و اگر همتی ضعیف حال
باشد مولود زبان کنند و باشد و راه زن و کسب از حیوانات و ظلم
و از کار بود و ضد آن سوزانند و از شر و جور با ناک باشند و بی شرم و بی نام
و ننگ و مضطرب و او را درستی نبود و کور و شکاف و در کشتن باشد خاص
که زلف نیش بر حال بود و از سعاده دنیا و آخرت بی بهره باشند و اگر همت
با او بود با ناظر مولود با زنان حیوان خوش بود و کارها رینک و در وقت
مادر و صحبت متبایع طلبید و حسود باشد و ضعیف و ننگ کافی و از مردم
و غیرت بر نده باشد بر آن و باخ و در دستان و اگر همتی در حال بود مولود در بعضی
زنان نیکبخت و بی تمیز بود با بی زنان و در دستان صحبت دارد و بی حیا
و نیکو همت مردم باشد و کارها و اگر عطا در با نظر بود با ناظر مولود طلبنده
شکی و ظلمت بود و کارها نیشید و عجیب کند و زنان و نفع سخن باشد
و عاقل بود و علم هند سه و فلسفه و نجوم و طلب آنچه در وقت بیک بیان

و عالم

و عالم دوست بود و اگر عطا در بحال بود مولود را حشر کرد اندر و دشمنی و او را
دشمنی بود و کاهن و اعیان و اعیان و خردن و در خلق و صاحبان از وی
و دانشور و تحصیل بود و در وقت جوان **آما اگر همتی بود مستقیم عالم و اد**
قوی حال باشد و مولود صاحب منصب بود و ولایت دار بود و نیکو کار و عابد
و آسان گریزنده کارها و معتدل خوی و عالم در وقت صفت و نام و با درغ و ناستند
قوا علی ادیان و ابا و این دوست دارد و عبادت خانه ها سازند با سبب تحصیل
علم می باشد و کینه طبع و دوست دارد مردم با سبب با حیا و عفت بود و از آن
و عاقل و در وقت استادان در میان و بر اهل و ضعیف و مشفق بود و راستی و
کند و درضا و در بحال بود و سخن او معقول باشد و اگر ضعیف بود ریاست
خوب و حکومت مردم و سبک ساز باشند و ننگ و ناستند و در دنیا می
و کم اعتقاد و محبت و کاهل و کار درین و طاعت و خورشید بین دم و نیکو
کند بروی مردم کند و با اتفاق و بدل بر بیرون ترسند و کم عاقل باشند و ناصشق
در حق استادان در میان مردم غیر از حضور دهد بر یکند و نیشید و اسرار
باشند و اگر همتی با او بود با ناظر مولود عالم کرد با ما خج و در وقت کوی باشد
و علیظ صوفی و خصوصت کنند یا اهل لشکر بود یا قاضی لشکر و در وقت
باشد و نفوق طلبید مردم و خد او نده امری باشد و حشم گویند و انتقام
جویند و قصاص خواهند و اگر همتی در بحال بود مولود ستمگر باشد و
آشفتن و زود سیر و بشیان شوند و بی وقار و برای کج آن و همراه خود و در
مختلف خود مضطرب احوال کم تمیز باشند و صفت دهند و در کم اواز حرف
باشد یا روی خلق کنند و رغبت کنند بیتی کواکب و در حق و عفا و در علم
سپاه و انتقام و اگر همتی بود با ناظر مولود کسب از خرد بود و بر هر کار
در دست دارد و اهل بیعت و از نایب و تسلیم در ناست کار با نند و در وی
هر ضربه در نایب باشد و نایب با نایب با کینه رگی و سیرت بود و درین و نیکو
و اعتقاد و توانگری و در زود و ستم متبایع باشند و با کینه رگی و مطایبه
کنند و اگر همتی در بحال بود مولود نازک مزاج و نیکو بود و خوش خلق و خیر
بر زنان و ناستند و شهوت بود و ننگ کنند مال و فعلها و زنان کند و لغت

و درین صورت و آشناسدن حال را ندر عاقبت را **واما اگر عظام در مستوی**
بود خطاه قوی حال باشد مولود عاقل عالم و قانع میرت و در بیخ نقاشی دانسته
 فلسفه و کلام و احکام نجوم و طب و مناظره و شعر ان و سخن دان و مصنف
 در علوم و صناعات و مشهوری باشد باو در هر صاحب تجربه بود در کارها و کما
 و معاملات در ان باشد و فایده دهنده وضع صنایع و فنون و خبره دان و کما
 اسرار و واعظ باشد و سحر و جادو و کس و دوست دارد و خراهران
 و برادران و اقربا و شفقت برنده و سخن گوئی و زبان آوردن و لسان
 و حکمت بود و اگر به حال بود همی کنند بود و مزه و کاهن و احمق و باها و خطا
 افندی و کاهن بد بر در بخود غمخو و غمخو و عقل خود کار کند و در در راه خود
 و در کارها حدین تمیز نمود وضع و طراز بود و در در راه دار و در میان
 نارس است و مردم را غلط اندازد و وعده دهنده بود و بیشتر جلافت کند و زمین
 دار برادران و خراهران و اقربا بود و کشف و تنبیه دوست و کما بیانات
 کس دارد و دست و شک نخواهد خاصه که در خانه زده بود و به حال با جمع
اما اگر شمس مستوی بود در طالع و او قوی حال باشد مولود باو مشهور و کما
 و سبوری طبل و خود را با شکوه و غرور ماه و در وقت دارد و شرف لهن
 و بزرگی جوین و با شجاعت و دلیر باو تا نور و قوا کند با او و صلح است بود
 و کم التفات و عادل مایل با درها و از جهانی و مصنف بود و تقویت کننده
 و ضعیف و زبردستان باشد در دست گیر و بخشاینده و تربیت کننده
 فرزندان و حاضران باشد و مشفق در حق ابا و اجداد و خویشان و برادران
 و استادان و مریدان و کما طبع بود و سخن بنگو کار و حق کار و یاد داند
 نیکو نام مردم و وطننده انصاف و بزرگ دانا و خداوند همت و قویان بود و اگر
 حال بود مولود خویشتر بین بود و خود رای و سخن بزرگان گویند از
 و نفوس و بزرگی جوین و جاهل وضع کار و بود مال و دست وی و نامزد نا
 مشفق بر ابا و اجداد و استادان و ظالم بود و دنیا دوست و کاهل در کارها
 زمین نامور است و محسین بود و کورن بود اگر فعل باشد و در ناظر بود
 مولود سخن کما کما است عظیم دارد و سخن گویند باشد و ستاننده

انصاف

انصاف بود و در کارها در نیت بردست آورد و عمارتها عالم و حصنها است
 و اگر حال بود ظالم بود و در سخن کس سخنهای با مردم و در نیت از خندان
 و خندان و طبل خزانده باشد و در اینها کند با مملکت و صاحب بود و خود
 و اگر شمس باشد باو تا نظر در مولود عاقل باشد بجای خود در وقت کند
 انحصار کند و نیاقتش بود در وقت و ملک دار با حاکم با قاضی باشد و عالم پاک
 دین و راست کار و جوان مرغ بود طبع و صلح در وقت و متعصب و مردم
 و آرو بخشاینده باشد و توانگر و نهنگه دعا بر او باشد که وزیر پادشاه
 بود و اگر شمس به حال بود مولود ظالم کند در صورت عدل و فضل در حضور
 خود وجود را راستکار و مشفق با بد و نفاق کننده و دهنده عدله
 و کارها او سرور با بود و نه بجای خود کند و اگر به نیت باشد بود ناظر بر
 مولود ظاهر بود به نیت حمایت و با سیاست و مصلحت بر اعدا و ضیان و جمع
 ارباب و لشکرها باشد و قدر او نیک و علم و ولایت باشد و مردم بهی او
 موقع بود کما در فضل او بجای خود بود و اگر به نیت بد حال بود خوبان است
 کند و لشکرها و اربابان او خلاف کنند و ترسیده و ضعیف باشد در در
 و حیانت کند و خدا ناتمق و بدکار و جاهل از هر چه باشد بود مولود
 پاک دین باشد و متعبد و عادل دارد دهنده و بلتس و بالحق و در نیت
 و عطر و نیت دارد و زاعب فرزندان و داندن شهوت و خوشی نیکو
 بود و سخن خودنده و نیکو نوشتند و دوست مردم و معاشره نیکو
 و کما به طبع و عادل و مقبول زلمها و طبعها باشد و زنده صورتها از چیزها
 و عاقله عجایبها و شناسنده صنعت نوازه و طبعها و ادا نشن جانها
 سرز و متعبد نیت کرد و اگر به نیت بد حال بود دشمن دار زبان بود و کم
 شهوت بود و نیتهای حید و معنیت او با او باشد و در نور و خود دل
 و پوشیدن و آشنا صدق چند ان عالی باشد و باشد که چند ان سود
 از خوب نمانند و اگر به نیت بود خود کننده باشد و ظلم فرزندان
 و زن او با ناله بود و یا بدست او هلاک کرد و خاصه که با جمع بود و در
 وضع بد و اگر عظام در با او بود مولود در نیت و عاقل بود و در نیت نمانند

و معقولات و علوم الهی و سیاهی و در بهی و انشا و استیفا در صاحب رای بود
 و در علم دار بود و رنگی بصیرت و در پیشه معلوم و صناعات بدانها صفت در نقاشی
 و صورت گری و تذهیب و جوهر شناسی و دانشه و رسوم و دیننده و علم مالک
 و آنا را این و با بصارت باشند و نازل جمع باشند و نیز ظاهر صاحب برت و عمل
 او معتدل باشد و مقبول بود در درگاه و بشرف و اسباب معیشت او بسوی ستم
 مهتبا باشد و اگر عطا در بحال بود مولود غدا از و مگر بود و ظالم و بسین در علم
 روز و احمق باشند و اگر نظر در تخریب بود مولود بسیار ناک بود و مستحق ظالم
 و اگر در مهربان بود قوی تر باشد بکریا ص بود که در روی خیزی نباشند و مولود
 رای که آن بود و باشد که در کارها بی تدبیر عاقل بود و اگر در شمس بود یا ناظر
 بد و مولود مضحک باشد و کارها نایب در کارها الکن و اگر در اخلاص بود یا ناظر
 کفر در بد کرمه کفر و سفر و دست در اردو حاکم کرد و اتمام نبات بود و زود
 سپر باشد که در کعبت دار باشند با هم صحبت با دشمنه کرد و در زندگان
 و در کارها و نیای تکی نه بینی باشند و عقل معاشی و تجربهها او بسینند
 افتد و اگر تهرست بد حال بود خستلس همت باشند و صحبت عوام خوردن
 نزدیکان نخواهد و سفرها بی رضا و ناستوده کند در خدمت اکتان
 انما اگر خستلس بود بر طالع و قمر قوی حال باشد مولود محکومت بر بند
 و ولایت داری و خلافت و با صاحب و نایب و بسواک نشد و دانند
 مساحت و علم طب و سوار بی و صنعتها لطیف و داننده خواص اشیا
 و صاحب تجربه و در بزرگ باشند در معاملا و مخرجه نشتاب کار و زمین رو
 و مقبول عوام باشند و مشتاق بر برادران و خواهران و مادران و اقربا بسین
 روع باشند محبوب و خوش بجا نیست و اگر صنعت حال بود کم خور و خرد
 و کج روی ثبات و مجهول بی فرهنگ و بی صنعت و لذت اف و نال الهی و ستاد
 و بیگ و چا سوبی و خواره و آنکه در حاکم و بی رحمت بر اقربا و مادران و خواهران
 و درون همت و بسیار ناک و کم معیشت و اگر در ظل با او بود و یا ناظر باشد بد

دینی م

مولود

مولود از اربع بود و لیستان بان و تمام دار و سقا و حکم و طبیب و دار و فرغ شدن و اگر
 زحل بد حال بود کمزیر المنتظر باشند و ناریک در کارها خستلس باشند و کم خور باشند
 و طبیب و حکیم و در آشتین بود و اگر همتی با قمر بود یا ناظر نایب قاضی بود یا وزیر
 و حاکم و کارکن علمی باشند و رسول بزرگ و کار و سنا ز خلاق با مانت و در باینت
 و صنعت شود و طبیب و معالج و وزیرک باشند و مشتق بر اقربا و دوستی کند و با
 بزرگان و اهل خرافت و کواکب ان و اگر همتی در حال بود خادم مسیح شود
 و خا نقه و کار کن علم و مصالح و تر و بر کنند و باشند و سنا لودر اگر خیر با او
 بود یا ناظر بد و مولود لفتگوی باشند یا بلیق بد سنا با جا بسوس و رسول
 لفتگو و مصالح ساز و سنا زنده بی و تیره بود و انواع خرفشها و سلاجهها و سواد
 حله بود و در کار روان شود و یا راه بان و بزرگ بود و صلت ساز و علم
 قریب و اگر خیر بد حال بود مولود چهار یا بان و در زیاد در ان و در امر بد
 و ضایع کند و سنا کرد منساقان و تجارت بود و کار میان باشند و با طیار
 با هنر کما قصاص باشند این و اگر همه با او بود یا ناظر بد و مولود امر غیر بان
 نشود یا سنا زنده سیارها طلب و داننده علم موسیقی بود و در قاص بود
 مادر بد و بان و با عطا ری کند و یا منشا طکی و مقبول بود و در کار باغ و لیستان
 نیکی باشند و لفتسند و اگر همه بد حال بود سنا کرد مطربان شود و رسول
 و کار کن استبان یا جوله یا جلاخ یا حیر یا رف باشند یا نیجان و در شرف اکت
 و نشت رخ آن فرزند و اگر عطا در ما او بود یا ناظر بد و مولود بی کسخت
 با عدل و قیامها و خطها او بسید یا نایب در توان یا صهر بود بر صناعت در ان
 و در کمتر عوام مادر کار کند گری با نقاشی جامه و کتاب دار شود و در
 علم خط و فقط و ذابره و مساحت بد اند و باشند که دلایل صیاع شود
 و اگر عطا در بد حال بود مولود در سن تاب نور و صولا و کار در بارام سزان
 بانه تاب یا صهر نایب باشد با ان فی جزها سنا زو یا شرط باد و در کربله
 اما اگر مستولیان هر گاه در عقیده و ساس بود قوه و سعادت او در ان
 کند و در مدلول قزاید و اگر عقیده دین بود سعاده و قوه او کم کند یا اول
 او را ناصح کرد انما این احکام مستولیان در او تا در مایل تفاوت بسینا

کند و مواضع هر یک و نظر بتول و در صورت و عدالت چون نمودیم احکام
هر یک در وقت وضع در وقت اجتناب نیک احتیاط کنند و غافل نباشند
از آنچه بارها یاد کردیم و شرایط بجا آورند تا اغلب احکام راست این **ترجمه**
در احکام طالع بیاید دانستند که وجه طالع و مستوی جری و صفا
طالع و ارباب مثلثات و تئوین و ادب و سهم سعاده و صفا و قوی حال
بوند و بخش از ایشان ساقط مولود بپیشتر و ذات تن در دست بود و سلا
و قوی حال مستقیم و مستوده و محرم بود تا بگویم مضمون ملائق اما اگر در این
باشند حکم بر ضد آفتند و اگر بعضی از این دلایل قوی و بعضی ضعیف باشد حکم حسب
آن کنند و اگر صاحب طالع با خبر بود که این در واقع از سعادت باز کرده و مستعد
میوند و مولود از اول عمر تا آخر خوش گذراند ازین جهت که انصاف در لیل از
کوکبی دلیل و ابر عریست و انصاف بی بگیری دلیل او از هر دو هر دو را کفایت
انصاف و انصاف آفتند دلیل و وسط عمر بود و اگر صاحب طالع با خبر از بخش
منصرت شود و بخشیم بیکر متصل کرد در احوال مولود از اول عمر تا آخر تا خوش
گذرد و اگر از سعادت منصرت شود و بخش متصل کرد در احوال مولود از هر دو
خوش نباشد و اگر آن بخش منصرت شود و سعادت منصرت شود و از هر دو
خوشتر نباشد و این حکم را در هر دو از ده خانه طالع نگاه باید دانستند
و اعتبار کردن نظرها در صورت و عدالت و بتول و در **ترجمه جهاد**
بطلموس میگوید که سعاده بزرگن مولود آید که کوکبی زنا بتر در
عظم اول یادیم بود در وجه طالع اتفاق آید با در وجه عاشق با در وجه
عشیر با در وجه بی بی با در وجه سهم سعاده لیکن عاقبت آن بد بود
خاصه که کوکب بخش بود اما از بودن کوکب بتر بی بی در صفت در وجه
طالع او میخایم اگر خبر از او از بودن او در وجه عاشق در وجه
وی میخایم تا صدم وی اینجا بود که اگر چنین فهم کنند که در وجه تقسیم
باید که باشد آن خطا باشد **ترجمه پنجم** اگر طالع مولود موافق طالع قرآن

(فتی)

آفتند با او تاد او یا موافق جز قرآن یا مثلثات او مولود سعادتها بزرگ رسد
از مزاج آن قرآن در آن دولت و آن ملت و مولود از حاکمان آن مملکت که در خا
که مولود از قبله آن قوم بود **ترجمه ششم** اگر وجه طالع مولودی موافق
در وجه شموس آفتد روز از طالع ملتی یاد ولتی یا موافق در وجه قمر آفتد پیش
از آن دولت در این ملت با موافق در وجه سهم سعاده او مولود سعادتها
قوی بیاید مناسب آن دولت و ملت **ترجمه هفتم** اگر طالع مولودی اتفاق
آفتد در سال قرآن و کلا بل او را اندک قوه بود مولود سعادتها بزرگ بیاید
و عطا با قوی از مزاج آن قرآن در معاونت وی اما اگر قوتها در لیل پیشتر
بود مولود صاحب منصب شود و حاکم کرد در در آن قرآن و آن دولت
نفس از ده و زنده خانه مولود آن برج در کلا بل او که قوت داشته باشد
سعاده و دولت مولود آن خانه ظاهر شود بر طبیعت آن کوکب دلیل آن
عطیت مناسب حال زمان باشد اما اگر آن اتفاق در سال قرآن پیشتر
آفتد حکم بر ضد بود خاصه که در سلطان بود و هر چند که بل طالع مولود قوی
بوند عطیت نیکو بیاید که مزاج قرآن بخشین مانع شود و شکند
قوتها در لیل و راس بلی از اسباب اینست که مولودی را طالع ضعیف
افزاده بود و او تنگ حال و باد دولت نباشد و بعضی از همینند آفتد که آن
انگها و وجه دلیل است اما اگر طالع قوی افتاده بود مولود را بوجو حال آید
چون در سال قرآن بخشین و آید بود هم نباشد که از کجا است
و بجز دلیلست **ترجمه هشتم** اگر وجه طالع مولود موافق در وجه سعادت
آفتد از طالع قرآن با برج قرآن یا از طالع مولود صاحب دولتی یاد وجه
عاشقش موافق آن سعادت آفتد مولود از طبیعت آن سعادت عطیت کرد
از دولت آن صاحب دولت و اگر بجای سعادت بخش نباشد حکم بر عکس آید
ترجمه نهم اگر طالع مولود اصراع کوکب بود مولود بیاد و بجا عظم برسد و بجا
خارجی و داخلی او کجا نباشد و هر چند کوکب پیشتر بوند حال قوی تر باشد

وصفات حمیده او بر طبیعت کواکب سعد بود یا کواکب مقهوره و طالع و صفات
 ذمیه او بر آن کواکب نفس بود یا کواکب یا نام مقبول اما در هر خانه که کواکب در
 وی جمع باشند از آن در خانه طالع در آن مقبول و رغبت و طبیعت آن خانه
 نمایند هر کواکب که قوی بود مقبول و رغبت کنند تا از منتهای او باشند
 مثلا اگر کواکب در طالع جمع آمد در این وعطار و مقبول بود و مقبول در آن
 در بی و حکم او فضلا و آنچه بطا در منسوب است نفس از ترسد کند و هر چه
 نسبت عقل و فضل هنر و کد است و علم او و امتیاز این اما اگر در بدلت کمال
 امتیاز است و عطار در قوی حال باشد در مان باز زمان و معنائی و بیایان بود
 کمالان نزد کان و سماعان بلش او بسیار آید و در وجه هر دو در دست و طالع
 در بی و شری و باشند آن در مقام همین است بر وجه دیگر او در وجه شری و بیای
 و خالی یکی را بنکوا اعتبار کنند اما در طالع قرآن شری در ظل اتفاق افتد
 که آفتاب در برج و عطار در دهم باشند مقبول بود مولود و عویمها برزک
 کند و صعب که در دعوی بنیوت دارد خاصه که صاحب بفر عطار در
 بود یا یکی از آن کواکب که در طالع او در بعضی از خانه های فضل و شری
 بود یا طالع یکی از خانه های علویین باشند آنکه دعوی و بجای خود بود یا
 دعوی و لایت کند پس اگر شری مقبول بود صریحا تمام کرد و سخت حمایت
 بود در کوشش و در هر دو شری متکوا حاصل شدند حصول دولت او با سائین
 و صهی باشند و بیشتر از ۲۲ اقل عالم صفا داد و شوقه را که شری نام مقبول بود
 در دنیا و حیانت و خانه های بسیار ضراب کرد و ضرب و مقابله افتد
دهم اگر آفتاب برود در طالع بود مولود و صاحب ولایت شود خاصه که مقبول
 بود رضا عمل و ذلک خود و صورت مولود با هیبت بود اما اگر در نسبت
 در طالع بود و صاحب بود در عمر و شری و تا بدلت و صورت مولود
 یا کوه و ضرب بود و باشند که ملک او یا نایب آن شهر و حکم در آن شهر
 کند و بیایت دانش در موضع که با آفتاب یا بر غیر منسوب بود اما اگر آفتاب

بود

بروز در سهم السعاده افتد و طالع با صاحب او ناظر بود مقبول بود مولود حکم
 کند و نسبت موضع و نظر اگر طالع شری بود و در دعائین سهم السعاده باشند
 حکم همین بود اگر چنین اتفاق با سهم الغیب افتد مولود حکم کرد و اما
 نسبت گرامت و سخنان غیبی و فریست و گویا است **نهم** یا زدهم اگر در
 طالع مولود در برج سردر که طالع افتد یا نزدیک بود در سر روی مولود
 نشانیها بود یا بر اندان او مولود مشهور بود و خصیعت کنند و شکل
 حوی و صورت او بیجان مانده و در امر باشند و صفت دار باشند و علم
 صلاح بنکوبانند و اگر نام مقبول بود ترسند و باشند و کم و قاضی افکن
 و در هر خانه که باشند از صورت طالع چون ضعیف بود مولود ضعیف
 و خود کنند بود اما اگر در طالع بود بر روی مولود یا در طالع
 و سوخته ترش روی بود و در هکلین و در سخت صورت خاصه که تا
 مقبول بود و اگر در کوی که در طالع بود شمالی بود مولود در اندام بود
 و اگر جنوبی باشند لاغر اندام بود **نهم** در آن در طالع مولود سعد
 در حال دساقط باشند و خصیان نام مقبول مولود احمق باشند و اگر کواکب
 در بروج بهی باشند قوی تر باشند مولود حسد بسیار باشد و جاهل **نهم**
سین در حین در طالع کلا بل بنیوت قائم کرد و اگر سلسلای قوی حال بود
 و در شک تقوه بود مولود دعوی بنیوت در کودکی و حرافی کند و اگر اقباب
 قوی حال بود علویان مقوی او دعوی در سن و قوی کند و تقویت
 و با در بی و تقویت او از تقویت کلا بل باشند و با کلا بل ساس خری
 از شهر و طالع او در عمل او از شری و لشکر منفرت او از شری و غیر
 و حکمت و هیبت او آن قدر حکم دانش و صلوات و سیاست او از اقباب
 و نکت و شدت و ظلم او از فضل و قوا عملند بی او از عطار در دست و نکت
 از علویین و حکم باس و ذیف هائینست که گفته شده است اما اگر قرآن
 در وقتی اتفاق افتد که نظر در روی بود بد روی یا فصلی فصلی از او

دولت آن مولود بحال رسید و بیشتر از آبادی عالم صیت او کرد و حکم او
روان باشد بسبب آنکه بلایان و دشمنان در برابر او با فضل تمام صفا و رحمت
مولود با منتی در طالع بود مولود درین دار بود با اعتقاد و عابدان است
کزار و خوش صورت و اگر صاحب طالع در ناقل باشد حال خوبی تر بود
در حق با پیشوایان در اگر منتی معتدل بود خلاقی و در غایت نامت
و اگر منتی راجع باشد که اعتقاد و در حق طاعت خاصه که عطا و در ساقط
بود موم در آن بود تمام یا نزدیک آنکه هر دو طالع بود مولود با پیش
و با کوزه خوردن و خوب صورت و نیز انعام خاصه که بر در خط طالع بود
و اغلب باشد در زمان و صفا و انصاف بود در آن بد و در غایت
نابند و در دین و اسلام با اعتقاد بود و دانسته می بیند خاصه
که در خانها خود باشد با ظاهر مستحق و اگر در خانها و نقل باشد
بود دانسته موسیقی بود و زنده ساز و در وقتش باشد و خاصه
که در خانها سیم و یا نهم اند و کبریا المنظر بود و طلب صنایع و خوش
در خانها میخ غالب تر بود بهر حال و در آن و با زنی و طرب و خوش
صورت بود در خانها عطا و طلب کودکان دارد و این معانی
در نوع اخلاق منج کفترام و اگر صاحب طالع در ناقل بود که در خوش
شود بیشتر کرد و در وقت خود تمام نشا ندم اگر عطا در در طالع
مولود ضعیف و بزرگ خاصه که معتدل بود و اگر در اجها باشد در آن
باشد و بی ثبات و در عده دهند خاصه که در در وقتش بود و با
در خانها رطل بود مولود حکیم و موم شود خاصه که رطل با او بود با ناظر
باشد و اگر عطا در در حال بود مذکور فال کوی بود و در وقت و در کتی
و اگر عطا در در زمانه بیشتر بود مولود عالم کرد اما کسان بد و غایت
زاند و عاصرا باشد و نا صفت و اگر در خانها بود مولود جوان کرد
و ظالم و زاین و اگر منجی بود تمام کرد و کاهن و با در در وقت و در
میخ با او بود با ناظر عباد و امیر بنگر شود در خانها در همه بود مولود

هند

هنر دوست باشد و در در کوبید و در نور قوتی باشد و اگر در با او بود با ناظر مولود
مقتدر باشد و در وقت سخن بود و اگر عطا در راجع بود و اگر در آن باشد و در
کاز و اگر در خانها خوردن خاصه بسبب مولود بزرگ قدر بود و در زمانه و در
عالم و عاقل منصف در هر علم که افتد و صاحب رای بود و در پیش و لغوی
چیزها و داننده علوم و دقیق و در معصیات و باقی و ساکن باشد و اگر در جوانی
بود رطل و بلاغت و فصاحت او بر کمال است و نقاشی و علوم و دقیق بگویند
و در فلسفه و هندسه منصف شود و اگر در سلطان بود در سلطنت عقل
معانی او باشد صاحب رای بود در امور دنیاوی و اگر در با او بود با ناظر
بد و در هر که باشد و حاضر جواب و عاقل و عالم و اگر در راسد بود شد بود و در
و با غیرت و منسک و اگر افتاد با او بود حکام و لایب کرد و در ملک و در
رای بود و سیاست کننده و اگر راجع بود منصف باشد و در نایب و در مقام
و ظالم و اما اگر عطا در در طالع ساقط بود و منجی بود مولود کنت نور خاصه
که در خانها میخ با منتی با رطل بود ماضی در اعضا او بدین آید پس اگر
منجی بود با در خانها و سبب کنتی و غیب او از دواب بود با اقتدار
از جایها و با در خانها و اگر منتی بود سبب غیب و کنتی او اما آنها بود و در
در طبیعت و اگر میخ بود سبب غیب کنتی او در آنها بود با کنتی
عطا در در طالع ساقط بود با در سر همی بود با بر کنت مولود منجی
نقوان کنتی و در زمانه سخن خلیل باشد و اگر در عطف بود با تو باشد و در
سخن کنتی آب از دهان او در رطل اما اگر در شمع از انقباض بیرون
آید و در عطا در بیوند و عطا در رطل منجی بود مولود سخن بگویی
در رطلها کنتی باشد بدین باشد و اگر در طالع بود در طالع عطف و در وقت
با در و رطل منجی بود در عطا در ساقط با منجی منجی مولود در رطلها
کنتی اما اگر صاحب طالع در طالع بود و هیچ کوب بد و ناظر باشد و در
مولود بر طبع و مزاج طالع باشد اما اگر کوی دیگر بود حکم همین است لیکن

صغیف تر باشد و هر کوب که در طالع بود اگر اجز باشد موافق رای کرد این باشد
 و تندی او چندان صواب نبود و اگر مستوی طالع کفناظر باشد بطالع راجع بود
 ما صاحب طالع راجع شود و همین بود خاصه که تصور بود اما بودن راس در طالع
 دلیل صابت در عاها و او بود و کلب زهد و تقوی طاعت و نشناختن ذات
 و صفات نادری تعالی که با مات و درستی و کفین سخنان غیبی خاصه که با سبب غیب
 بود دلیل صحت و سلامتی بود و اما حکم هر زین در طالع حکلا این باشد
 و موافق میار و نیک بود و در وجه و با عیب و بی زبان و هدیان کوی بود و
 زن در اعضا او با رخصتی از طفل باشد **نسخه هفتم در احکام خانه**
دوم از احکام طالع ششتر تا در شمره اول در احکام کلیات او در اینهاست
 است و مستوی روی و سهم المال و سهم السعاده و صاحب هر دو و مستوی
 و کوی که درون بود و ارباب منزلت او پس اگر آن دلیل یا بیشتر او
 حال نوبت از محسوس و در وجه دیگر ناطر و بطالع و صاحب طالع ناظر و نور و اگر
 بود و ناطر معشیت و با وفا هست و راحت و خاصه که خطی در او تا در
 نوبت یا مایل و او تا در مال معاشن بر خود داری یا بی داری که در مطمع
 و در معاشنت او روز روز بقی این و اگر احوال لاکل رضالت این باشد
 حکم بر عکس با سعادت این خانه و صاحب و مستوی او و سهم المال
 و صاحب و بی دلیل بودن مال باشد سهم السعاده و دلیل سعادت مال بر وجه
 داری بود و مستوی دلیل توانگری بود با ساقی و مال صلاح او با بد منزلتات
 دلیل و قات توانگری در و نسبی و اگر کوی بدی می بود که محسوس حال او
 و بودن دلیل در او تا در دلیل سعادت مال بود و باقی مانده و در مایل و توبه
 کمتر از وی در مایل دلیل فقر بود و در و از زهد و نشسته دلیل فقر باشد
ششم در حکم خزیات اگر صاحب دوم در طالع بود و در مال و صاحب
 بی ریح و مشقت این و اگر حصول بود مال او مانده و اگر حصول بود و در او
 او بیرون دور خاصه که راجع باشد و اگر در مایل یا بصورت بود مال از حیانت بی

اورد

اورد و از خوشی و کارها بد ریح و اگر ریح ثابت بود همسک باشد و اگر و
 خصلین بود معاملت کند بود و گرم او که حل مانده بود و ریح باشد حاجت کند
 و اگر ریح منقلب بود ریح با سرف کند و تلف کند باشد و اگر صاحب طالع
 در دو هم بود سوسنه در طالع بود و کامب باشد و حال و معاش بدست
 ریح حاصل کند و اگر میان صاحب طالع و صاحب این خانه نظر بودت بود حال
 و معاش او آسان باشد این و اگر نظر عدوت بود ریح و سختی و صحت و اگر
 کوی در طالع بود یا صاحب طالع بود بهر کوی که دهد گرم بود با این قوم بود
 که بدان کوی مسوی بود از وجه عالم و از وجه نامی و اگر کوی نکو و اگر عاشر
 بود و بود جوان تر باشد و معروف در و اگر وی در ریح بود **ششم**
 مدیون ریح در این خانه بود همسک باشد و بی خواه و کسب و از کاهانی
 سخت باشد و دشوار و طاع بود و از آن طعم مار تو مید کرد و در حاصل بیانی
 بوقی که حاصل آید بود اما نظر بودت صاحب طالع و صاحب این بیت و در
 کمال ریح و کسب مال آسانی در این است و در بیاری کلین فحشین
 و حکم آن مناسبت کواکب باشد و اگر نظر عدوت نکند حکم ریح و سختی
 بود و سینه ریح روز بروز **ششم چهارم** بودن مستوی در این خانه
 منو بود که بود و توانگر و غناها با آن خورد و مال صلاح حاصل کرد و کل و اد
 بجای خور بود و در وقت باشد و اگر مستوی با سهم السعاده بود حال این
 باشد و اگر مستوی بوی ظاهر بود مملکت تر باشد خاصه که نظر عدوت بود قبول
 باشد پس مال و از ما در دنیا و در بزرگان حاصل این و خود نه و خواز نظر
 باشد تا که میان مستوی و صاحب طالع یا صاحب این خانه نظر بودت
 بود و توانگر شود بی ریح بدستوری و اگر نظر عدوت بود توانگر شود
 ریح و مستوی و خواری در رعایت مال و تلف نبود و اگر بیشتر کواکب مستوی
 ناظر باشد مال را از ریح حاصل این و اگر عاشر مستوی ناظر بود کسب
 آمان با زکاتی باشد و در بی با نیابت و در حالت و اگر ریح بد ناظر

بود از ابادت و عزت و عمل بود و احتساب و اگر نظر صدقه بود مرغ و صندری
در حال بود و نامشعوبال از دزدی و حیانت خورد و صورت انانیت
بخور بودن مرغ درین خانه بیخ مولود کرم بود سوری مردم و نادانسته
آنچه کنند و اگر صیان او و صاحب طالع با صاحب این خانه نظر مودت
بود مال و آسان بدست آید و اگر نظر عداوت بود کسب او بر جهت بود
و اگر بیخ در حال بود مال مردم بدست آورد و در دولت کند و اگر بیخ مال بود
مال و از امارت بود از امر و ثمران و لشکر باری و اگر عطا بدی و ناظر بود
قوی بود و باشد که مال او از دیوان بدست آید با صلاح فرقی با صاحب
صلاح ضرب با محافظت هر چه او کرده به به فنا ظاهر باشد مال آسان بدست
آید و کم شهت باشد و اگر آفتاب ناظر بود از کفر و با دشمنی حاصل آید
و باشد که در دزدان و بیخ خاص که نظر خصم بود و اگر ثویان بد و نگر نیل
از بزرگان بدست آید و اگر بیخ باری نکرده از فرخ و ستان بدست آید
ثمره نشسته اگر صاحب درین خانه بود ناظر بود صاحب طالع مولود بود
شود و در عزت جمع آورد و کرم بود و علی همت و سخت کوشش و کسب مال
و فرخ روزی باشد مال او از حکومت بود با کارها که بخواهر تعلق دارد
با معادن و اگر قبول بود کار و توپ باشد با با دشمنی با بزرگان او توانگو
کنند و اگر صیان او و صاحب این خانه نظر مودت باشد مال بیخ حاصل
آید و اگر نظر عداوت بود توانگر شود اما بیخ و اگر نظر ناظر بود مال او
از خزان داری بود با از سرفوی قوی و اگر هر دو در حال بود مال او از
دبایست ده نور با دهقانی و اگر مشغول بود ناظر بود مال از امانت
حاصل کند و غزانه داری و اگر عطا در با او بود مال از بدی حاصل کند و بیخ
و دیگری در بیاض و نیابت و تجارت و دشمنی و اگر هر دو او بود مال
او از سوابه ساری بود و عطر فرقی و خاقان و اگر هر دو ناظر باشد مال
او از نیابت و دبایست کمال رسول و فرستادن کسان و تجارت و از
کار و دران ستلاری و صغری عوام اما بودن داس و درین خانه دلیل توانگری

مولود

مولود بود و صلاح خوردن و حکم زنب خلافت این باشد اما قوت زنب مثلته اول این
خانه باشد دلیل توانگری مولود بود و اوایل عمر قوت مثلته دوم دلیل توانگری
بود و از واسطه عمر قوت و مثلته سوم دلیل توانگری در آخر عمر و اگر صیان
این ارباب نظر باشد مودت و با قوت بود از اول تا آخر عمر توانگر باشد و اگر
بر خلافت این باشد حکم بر ضد بود شصت هشتم در احکام خانه نسوا م
از طالع چهار اتمه اول و احکام طلیات و دلکتهها و همین است ه
و صاحب او و مستوی بود و سهم او با و صاحب او دخل و در هر ه
و آن کوکب که در دوی بود و ارباب مثلثات او پس از این دلایلی که مسعود بودند
با شش نشینان دلیل کند بر سعادت احوال برادران و خواهران و اقربا و اگر هر
در یک ناظر باشد نظر مودت دلیل با دکاری بود صیان ایشان و از در خصمت
و طلب بگری و رسانیدن صنایع و راحت بهم و اگر در یک ناظر بود دلیل
سعادت و قوت برادران و خواهران اما اگر در یک ناظر بود و هم نشینان
نظر با عداوت دلیل بیخ و شش نشینان بود و درون خصومتها بود
صیان صاحب طالع و این دلایلی که نظر مودت بود با این جماعت در بیست بود
و قد هر بود با نشینان صا و ک و اگر نظر عداوت بود در خصمتی است در میان
و ناسازگاری و کار و خانها مسا فقط بودند با همه بگری و در و افند اما اول
صاحب طالع درین خانه مولود طبع قطع ایشان بود و اگر درین خانه مقبول
بنود طبع ایشان نفع ریت بود با بیخ و اگر صاحب این بخت در طالع بود
خوشنشان صدقا دو با نشند و اگر نا مقبول باشد بگری و اگر باشد و اگر صیان
صاحب طالع و دخل نظر مودت بود مولود با خوشنشان بر کین دوست بود
و از همه بگری صنایع کزین اگر نظر عداوت بود حکم بر ضد این باشد اما اگر نظر صاحب
طالع بر همه بر همه بود مودت و محبت با برادران و خواهران و در صیان
خیرت بود و نظر عداوت صدق این باشد و اگر این دلایل در او نایافته باشد
در هر حال که بود و دلایل هم چنین مولود برادران دیگر شوند و اگر مودت بود
خواهران شدند مرغ دوم و احکام جزویات بودن یکی ازین دو شخص
بود که این شاخص خانه با نیک بگردد و دلیل مودت و شش نشینان بود

دب

خانه

باغ و نستان و مد رسه و کتاب خا بز و اگر فصل بد و ناظر بود ز او در و خا نسا
و خا نهای خراب اما در آن کتب و اگر فصل در خا ن هفت بود و یا به حال بود و خا ن
سازد و در بر یکی نمازت سفین کند و جانها حصین سازد و اگر فصل در خا ن
بود و در حال باشد در مد رسه و صحن ساکن شود و اگر فصل بد و ناظر بود
در مطبخ و لشکرگاه و میا ترکان ساکن شود با جانی که آهن و آتشند
و اگر فصل با او بود در میرای و یا خا نها سرد ساکن شود و اگر فصل ناظر
بود و باغها و خا نها آب روان بود پس ازین کو که بگنجد که قوی حال
باشند او را جانها نگو بود و هر گاه که ضعف باشند او را جانها ناسود
و نسا نند مناسبت کوکب و کلا یو بگو نظر هاء مودت و عدل او هین هین
اگر نظر مستقیم بود مودت آنچه عد رسه گفته سوا و در با بود و خا نها
عالی و خرفش و باقی را قیاسین هین است جوان مستقیم کتا هریک در
قوت و ضعف نموده ام اما اگر این برم خا کن بود مولود در عمارت و در
باشد و اگر هیچ المی بود حوض کا در سازد و اگر با دی ضرها و با که
سازد و اگر التی بود جام و در کان طمانی سازد و اگر صاحب زایع در
زایع زایل شود مولود از وضع اصطلح در افتد و در شهری ساکن شود
که بد آن رایع منسوب باشد خاصه که مقبول بود و اگر در خا ن سهیم بود
با نهم مولود سفی کند و کارش قوی تر باشد و در ایجا که ساکن شود
که بد آن کوکب تعلق دارد و در موضوع او یعنی در جهاد و اگر صاحب طالع در
بن خا ن بود مولود در وطن خود ساکن شود و اگر حرکت کند مناسبت
قابل تر می کند و اگر مقبول بود در بن خا ن میل خوش باشد اما در بن
قریبا عطا آرد و در بن خا ن مولود را از مسکن بیرون برد و در ایجا و نسا
که منسوب صاحب چهارم بود از خا ن عالم تا ایجا که صاحب طالع بود
با ایجا بر د که صاحب نهم با ایجا که قابل نهی قریبا عطا آرد و در ایجا
مواضعی که منسوب بود بدین کوکب از اقلیم و ناحیت و شهر و اریح
عالم و ازین کلا بگنجد که با قوت تر بود آنرا آن غالب تر باشد خاصه در

وقت

در وقت تربیت آن کوکب و اگر فصلی بجهت نیست دارند مولود سفاکند
لسا دارند و در نزدک اما در او آن کتاب گفته شد که از در حد عاشق
تا سابع دلیل تمام حوائج و از در حد سابع تا رایع دلیل ایام کجولیت و از
در حد رایع تا طالع دلیل ایام بری لیس هر گاه در ایام که بیرون بود
بود یا مسعود و اگر حال مولود در بن سن قوی تر بود از قسمت آن کوکب
و وضع او اما اگر بشرانط سفر تمام باشد مولود در آن وقت سفر پیش کند
بد آن اقلیم و ناحیت و شهری که بد آن کوکب منسوب دارد این اصل
مغز دارد که در قیاسین بسیار زنده است اما بودن در بن خا ن
و دلیل تربیت املک بود و صلاح حال او در در خلاف این باشد اما نظر
صاحب طالع برت مثلثه اول مودت دلیل تربیت با قیاسین مورد ازین در
و با در بدین سعادت که بدین خا ن تعلق دارد و اگر نظر خا ن بود
حکم برکت بود و اگر نظر برت مثلثه ناخا در این احوال را واسطه
بود و اگر برت ثالث بود در او اثر بود با عینا نظر قبول شخص و هم
در احکام خا ن پنجم از طالع هشت آثار نهم اول در احکام طالع
از کلا یو و هین خا ن است و صاحب او سیستوی می و سهم الا که در
و صاحب وی و اقیاب و زهره و قمر در باب مثلثات وی و کوکب که در
وی بود پس اگر این کلا یو با نیست است قوی حال او بود و بگو بگو ناظر نظر بود
دلیل بودن فرزند آن بود و اگر در او تا در بودن دلیل نیست که نور و اقیاب از خا
النیا ن و اکل حال کلا یو خا ن باشد حکم برکت بود و اگر این کلا یو در
نگر بودند فرزند آن بیرون و در ضعف خاصه دلیل قوی تر بد که بود و اگر
روند این بود در خا ن باشد اما اگر سهم الا که در در خطوط اقیاب و نسا
نهم ناظر بود فرزند آن بیرون باشد و مقبول خاصه که در او تا در بودن و اگر
حال ایجا باشد در بن خا ن و اقلیم قیاسین کوکب بگو هین است از بدین
و مودت و سعید و محسن با اگر خا ن پنجم رایع است بسیار فرزند بود و آن
مثلثات ای است فرزند بسیار شود و اگر برت عظیم بود و آن اقلیم و بطله

مقبول

است فرزندم باشد اما موافق فرزند شمس است و متع و در حال عطار و روزی
لیس بودن این دل در بر جعفر و لعل نصفا فرزند بود و اگر این دل در جعب
نختر نکرند بنظر عدل او مادرین خانه آفتند فرزند آن کم زنده اما در دل لعل
و فرخ فرزند بود اگر در حال بود متع و دلیل اسقاط و قتل باشد اگر در حال باشد
و اگر کتاب در حال بود حکم همین است و بعضا با متع و عطار و اگر حکم همین
سگی از دو شخص قبل او بر جمع آن محض باشد و در فرخ لعل بر زبان و دندان فرزند
باشد و اگر محضان بنظر عدل او بر جمع اولاد نکرند حکم همین باشد اما اگر
صاحب طالع درین خانه بود بی در طبع فرزند آن بود و اگر نا مقبول باشد
ما کله و نختر و اگر صاحب نختر در طالع بود حکم همین بود و اگر طریقت فرزند آن
و اگر پیشا کله کل بی در فرزند آن نظر هر دو بود با هم نکرند و با شمس در
و اگر نظر صاحب عدل او باشد خلافت این باشد و اگر از نظر بکر و با شمس در
نوند در صفا شمس فریق آفتد و اما آن طریقت این که دلیل او در آن خانه
سنا خط بود و اما کله کل محض باشد دلیل طالع فرزند آن باشد از این دنیا
کاری تا نبوسند صاحب نختر صاحب طالع فرزند آن باشد از این دنیا
فرزند باشد از جنیت و اگر صاحب شمس نکرند دلیل بودن فرزند بود
از کینه با شمس یا خد صفا کله نختر و در و احکام صفا و نبات اگر بی
طالع ما زحت کند فرزند آن محض بود خاصه که ازین کله کل صاحب
ما زده بود صاحب ما زده بی کله کل ناظر باشد با درین خانه بود
کله کل فرزند شمس طالع و علم فرزند مولود او فرزند در خود نشود و اگر صفا
سابع در ابع بود فرزند در کله کل نشود و اگر صفا و ابع و طالع بود در
بسی شمس و زواست که بسیر در صفا و نختر اربع است که ل کله کل
و از بروج و کله کل کواکب **نجم** نجوم در طریقت و عشق با درین اگر هر دو
خانه باشد با ناظر بی و با صاحب او مولود بسیار طریقت باشد و با فرخ

و با درین

در با درین و در کله کل با درینت و مزاج کننده و عاشق شونده خاصه عطار و با هر
ناظر بود صفا انشیا و اگر **نجم** بود صق و نختر بسیار کند و عشق با درین
ناظر کند و در لعل **نجم** چهارم اگر صفا درین خانه بود با ناظر بی و با
صفا این خانه طریقت با شمس کند درین بی و اگر صفا بی و نختر
با هر صفا کند درین جوانی و اگر بعضی علوی و بعضی سفلی بود از جوانی
تا بیهوشی در طریقت بود خاصه که در هر دو صفا بود با ناظر بی و نختر
نجم **نجم** اگر صفا درین خانه بود با ناظر بی و با صاحب او مولود با علم
و اهلیت در دو سستی دارد و اگر این خانه از ظنهای نظر باشد با شمس با شمس
و در دو نشانی عشقها کند و سماع و در قص و دوست دارد و در نظرها با شمس
و سوگنده خوردند بود **نجم** شمس نظر صاحب **نجم** و با زده ما صاحب طالع
دلیل عشق با درین نور خاصه که نظر قبول باشد و عشق نیکو با درین و اگر هر دو
درین خانه با بود صفا در نور قوی تر و خیر باشد و اگر صاحب این خانه نور
بصاحب طالع دهد کسبا و مولود عاشق شونده و متع و سنا شد مولود و او را
هدا یا روزی مندر باشد و اگر صاحب طالع نورید و صفا مولود عاشق شونده
بود و متع و سنا شد در آن کسان **نجم** **نجم** بودن فرزند درین خانه دلیل است
کند و اگر **نجم** نکرند بی وسط کارها کند صفا در مرم سراسی و اگر عطار
درین خانه با صفا باشد و کله کل و خط نویسی و معاملتها کند و اگر **نجم** در
درین خانه در حال بود با درین خانه ناظر بود و نقل بود از صاحب طالع
دیگر کنند با جمع نمود کنند مولود صادق کند و حکم عطار و همین باشد
و قوی تر خاصه که محض بود **نجم** هشتت حکم ارباب صلوات آگست که
در صورت دیگر گفته ام و اوقات تربیت نموده اگر ارباب صلوات این
بلیت ازین کواکب اقصا ده باشد در اول زاده کند تا ترا و در قوه تربیت
او ظاهر تر باشد اما بودن در این بیت دلیل تربیت اولاد باشد و در کواکب

دیکر حکم زینت حلا این بود و یکی حال عشق اولاد و در رسالت ضمانت بود
شعشع با زخم در احکام نیت استاد سنج اما و نمره اول و در
احکام کلیات او دلیل و همین خاندان است و صاحب او مستوی
روی و سه مرتبه صاحبی و چون کوب که درین بلیت بود و در باب
مفاتیح اولی که در کتاب با بلیت ازین مسعود باشد و قوی حال
و هم ناظر و کفایت ساقط دلیل صحت و سلامتی و مولود باشد و پاک از
عینها و اگر کفایت و در حال کفایت باشد اما اگر کفایت برضی
باشد بیاری از بلیت برضی بود و طبیعت او اگر برنج کفایت باشد
با عیب در آن عضو ظاهر شود که بدان برج کفایت دارد و فتنه
اگر کفایت در حال بود با در طالع آن است و در سوری بود و اطراف او قیاس
بروج دیگر همین است و اگر کفایت بیاری در برج آنتی بود سبب علت
کزی و خشتی شود و غیر از ماده صقل او تو الکت و اگر در برج خالی بود
از سوری و خشتی بود و ماده سورا و اگر در بروج با یکی از کزی و تری
بود و ماده خون و اگر در بروج آلی از سوری و تری و ماده بلغم و اعتبار کنند
منابع کمال را با مزاج بروج وقت استخراج در موافقت و مخالفت اما اگر
صاحب طالع درین بلیت باشد مولود خود نسبت بیاری و در برج خود
خاصه که طالع نور یا عقرب بود و اگر صاحب این بلیت در طالع باشد
مولود بلیت وقت تن دوست باشد و در برهنه و نگاه داشته
وقت خود بود و اگر میان این دو صاحب نظر بودت بود دلیل است
مولود باشد و اگر نظر عاذه بود مولود نماید ناکه باشد با از سبب
برهنه نسبتا خود را بیا رکنه و در جهت و در برج باشد و اگر در برج
مختصی بود با ناظر مختصی مولود نماید ناکه باشد خاصه که در طالع با درین
بلیت بود و اگر در نظر اقسام با نظر سعاد بود مولود پس ستمه سلامت

باشد

نمره دوم در حکم ضربها برین بخشا درین بلیت مولود نماید و عیب او
بود از طبیعت آن بخشا که بعد از آن در دست باشد بیوسه و عیب
و اگر سعاد در نظر بودت مختصی اندک مولود نماید و کبود اما متعجب باشد و کم رنج
بود اگر نظر عیب او بود بیاری او را نفرت بود و عیب دارد باشد نمره سوم
اگر اقسام درین بلیت بود یا کوفت سخافی در در نظر طلوع او مولود نماید
شور و اگر اقسام یکی از دو بخشا باشد حکم همین بود اما اگر سبب در جهت
بود و درها همین اگر برضی محرم باشد فضا و چشم او از خشتی و ناخ بود
در جهت کشتن و فرود آمدن آن است سبب کوفت بافتن از چیزی قوی که
برنج محرم باشد فضا از همین نا از آتش بود و در سبب چیزی زخم ناخ و او را
نی اما اگر اقسام درین بلیت منکسف شود هم دلیل تا بلیت شدن باشد
خاصه که در عقده زینت و اگر بخشا را اس باشد درها بود کم زبان و حکم
در هر دو همان بود اما کتی از اقسام اگر برضی لغزان دخل بود مولود
و اگر سبب فرود آمدن در کفایت و اگر برضی لغزان دخل بود مولود
بی بی این با سبب در چشم یا بوده و اگر برضی برنج بود درها سوری بی
این چون سبب و ناخونه و حرب و عقرب و مانند این و محتاج شود
کار بی و آهن چشم برین و اگر در عقده زینت بود و در برج با او ناظر
زخم رسید و چشم او با طالع در نظر اقسام با مختص بودت آن در چشم
بی بی این بلیت حول شود خاصه که در برج مقوع الطلوع بود دان از اول
حدی است تا اول سوطان و اگر نظر اقسام با مختص بودت او باشد دلیل
نقصان بر بود چنانکه نا چشم تنگ ننگه چیزی با بلیت بیند و اگر
دلیل بحال بود فضا و زاده بود در هر خاصه که در چشم ناست و اگر
این احوال برین بود نقصان در چشم عیب بلیت باشد نمره چهارم
اگر صاحب طالع درین بلیت بود مولود خود را در زمین است اما او را
با اسیر شود و اگر قبیل بود سببها برین و اگر در برج کشته پس اگر برنج
مختص شود اسیر کرد و اگر برضی مختص کرد در زمین و بیها اقتدا اما این

بخت بهی بود مولود کله بائی کند و اگر این بخت خانها عطا در بود با عطا در در
 قضاوت آنها ده باشند و بخش بود بیخ مولود بظا و کند و اگر بیخ الشقی بود و صاحب
 طالع مقبول در وی و عطا در و مشتری ناظر باین بخت و این بخت یکی از بختهای
 عطا در یا بیخ بود مولود طیب شود و خاصه یکی از این که لک صاحب مشتری در
 با صاحب عاشرین بدین که لای ناظر بود و یا شده که در سگاری با عراج با عاشرین
 آما که در این وقت بزین با عاشرین ناظر باشند از خانها زهره با عطا در و زهره و عطا در
 با هم بوند و قمر ناظر خاصه که زهره صاحب بخت بخم یا با زهره با هم بود با عطا در و نا
 چنین بوند مولود کمال کرد و سر بسازند و یا شده که عطرها از بیخ با مشتاق بود
 شرم بخم در احوال بخت کافرت طالع و صاحب او در نظر صاحب شست و در بخت
 و غیره سهم بوندگان و صاحب او دلیل بوند بختی که باشد و اگر این قوت از
 خانها محضاً باشد بوندگان از کارکن در بیخ کثیر باشند و اگر بسعد این بود بوندگان
 با او عطا در باشند و مشتاق و از انبیا بیخ صاحب لای دلیل بخت کاسیا ه
 زحل است و بوندگان ترک بیخ و بوندگان سفید زهره و عطا در اما اگر لای لای
 بختی که عطا در و زهره و قمر بخت علامه و لیس که او جوان بوند و خوب بود
 و بسبب بخت خاصه که مشتری باشد بوند اما اگر خانها ششم خانها عطا در
 بود یا زهره کا و قمر باشند و از بیخ مشتری انبیا بیخ دفع حاصل بخت
 که یکی از این که لای صاحب تا بی باشد با صاحب تا بی نظر او در بخت و حکم
 سقود بی همین است و اگر لای بختی بود و بیخ و زحل بوندگان او
 کلان سال بوند خاصه که مغرب باشند و اگر لای بختی در این بخت در این بخت
 بوند و یا لای و نا بختی بخت بسیار بوند و معر و ت کرد بوند و در این بخت
 این بوند و اگر لای بختی در بیخ بوند و بیخ بوند و بیخ بوند و بیخ بوند
 که ششم بیخ بوند و اگر بیخ بوند و بیخ بوند و بیخ بوند و بیخ بوند
 و اگر بیخ در بیخ بوند و بیخ بوند و بیخ بوند و بیخ بوند و بیخ بوند
 در این خاصه که آن بیخ ششم و بیخ بوند با لای بختی در بیخ و بیخ بوند
 باشد اما اگر بیخ و زحل بوندگان بوند و با هم نظر بخت اوت کنند یا بختی بوندگان

بیداری

بعد اوت نکردند بندگان مولود در بیخ کوفی و حیانت کنند و باشند و اگر
 نموده نکردند بندگان راست کار و با نادان بوند اما اگر لای بختی و قمر عطا در
 باشند بندگان او در بیخ سال بوند و بیخ طبع و دلیل کثرت بندگان او و راست
 و نظرها کلا بیل با خاصه که موقت بسبب اگر لای بختی بوند و ناظر بخت
 خاصه عطا در لای بوند خادمان بوند و اما اگر لای بختی بوند و ناظر بخت
 حکم همین باشد و اگر لای بختی بوند و بیخ بوند و بیخ بوند و بیخ بوند
 خانها عطا در یا زهره با بیخ بوند و بیخ بوند و بیخ بوند و بیخ بوند
 فلان و دست آموز بود خاصه که از لای بختی بوند و بیخ بوند و بیخ بوند
 همین است اما اگر انبیا باسد و دلیل بندگان بوند بندگان بندگان
 و با کعب باشند که اصل انبیا بوند و بوند و بوند که بی مالک خریدن حکم شوند
 و حکم او با بختانات هانست که کثیر بارها و اسود بخت دلیل بخت
 در بختی بود و از بیخ بندگان و زحل دلیل بندگان است و بوند و بیخ بندگان
 و زردی و قیبهها و بیخ موی و بیخها از انزل صرع و کثیر بندگان و بندگان
 بندگان و زحل بندگان و زحل در احکام بخت سابع شانزده انبار
 ششم اواع با حکام کلیات کلا بیل او همین خانها است و صاحب و مستحق
 او و سهم بندگان و صاحب بی و زهره و قمر بار با بختانات او و گوئی که در بخت
 بخت باشد اما اگر طالع زمان اصحاب و زحل دلیل باشد بندگان زهره و قمر بیخ
 بز و بیخ زهره و صاحب سهم بسو لک این دلیل بختی حال باشند و بیخ بندگان
 و صبا این کلا بیل و طالع نظر باشد بندگان دلیل بندگان سعادت بود از بخت
 در خود دانی بوند موافقت و بیخ بندگان و اگر لای بختی بندگان و بندگان
 قوی تر باشد و بیخ بخت بندگان بندگان بندگان بندگان بندگان بندگان
 معر و ت و از بندگان با خاصه که کلا بیل و زحل خطوط خود باشند و بیخ بندگان
 همین بود و اگر احوال بندگان این بود حکم بر طرف اند اما صاحب بندگان
 با مستحق بوند بندگان بندگان بندگان بندگان بندگان بندگان بندگان

رغبت کنند اگر لایطالع و زنده بودند لایطالع هضم با آب آن کلا بپوشند
 باشند مولود بر زنان مایل بود و بطنها سفید و موافقت باشد در میان
 و بطنها عداوت مخالفت بود و اگر لایطالع در طالع مره آینه زنان مطیع بود
 و نسبت او بود و اگر لایطالع در هضم آینه مولود در صفای و طبع زنان پخته
 و در خصوص صفا حکم هضم بود و در حکم جن و نبات اگر فصل درین خانه بود
 مولود بکند خاصه که در آن برج افتاده بود و مغز بود و زن بهر زشتت مولود
 باشد و اگر مغز بود مولود زن صفا سال خواهد خاصه که در صفا برج بود
 و مغز باشد و شیخ صورت و اگر شیخ بود زن بی شرم خواهد که در صفا
 مارتک باشد و محبوب صورت و اگر در آن برج بود یا مغز بود زن بی شرم
 و اگر زهره درین خانه بود جوان خواهد خاصه که در اول برج و خوب صورت
 بود و لطیف طبع و خوش مرآت و اگر عطارد بود زن با ذمهتک خواهد و اگر زحل
 و زوکره و سیخن کوی در آنجا بود و اگر اقیاب بود زن سرگشته است و حاکم
 و سبکی و سلیطه و با متعلق بر کمان با از اصل صورت و مهیب صورت
 باشد و اگر چه بود زن از عوام الناس بود و اما اگر لایطالع در برجها خوب
 صورت باشد زنان خوب صورت خواهد خاصه که دلیل زهره بود اما اگر
 هر کوب که دلیل زن باشد صفت صغیری بد و ناطق بود زن مسلک و عقیقه
 بود و اگر شیخ ناطق بود بی شرم و بی پند باشد قیاس کواکب بگویند با آب
 را نسبت اما اگر دلیل زن در حظوظ خود بود زن از اصل بر کمان خواهد
 در او تا در آن صفت ناطق و در مایل الاوتاد از مردم وسط الحال و در مایل
 آن مردم کم نام و محمول و ساقط همه معلوم اگر لایطالع در او تا بود زن
 بسیار کند خاصه که هضم سفید بود و در مایل الوه که خاصه که در جسد
 بود و در مایل زن آنکه خواهد یا نخواهد خاصه که برج ثابت باشد اما اگر
 لایطالع در او تا بود بیون زن آنکه خواهد و اگر در او زهره بود زن بسیار
 کثرت کرد درین نسبت کواکب جمع آید باشد زن بسیار خواهد و اگر صاحب

انام

بگفتند

این بلیت با کواکب که درین بلیت افتاده بود به نسبت کواکب ناطق باشند زن
 بسیار بگفتند و در صورت همین باشند **ششم** اگر صاحب هضم مخفی بود
 زن مولود برج با مارتک بود و اگر صاحب بود خدای کنند و بی وفا شود و اگر در
 مقام اول بود شوی و یا نخواهد بود اگر در مقام ناطق بود قران کند اگر ناطق
 باشند و خاصه که فصل ناطق بود و اگر فصل عدوت بود و شرم کبر و شهور
 و اگر صفت باشند خدای کند حکم دلیل بر همین باشند **ششم** اگر صاحب
 درین خانه بود با دلیل بر همین باشند و از نخستن باک زن او در سال
 افتد و بی عیب خاصه که آن زهره بود و خوش صورت باشند و اگر صاحب
 بخش باشد حکم بر ضد آینه خاصه که آن شیخ بود اما اگر صاحب هضم در مقام
 ثابت بود و از کواکب معتول صفت شده و بصاحب طالع متصل شوند زن
 را شهور دیگر بوده باشند پس اگر آن کواکب سعد بوده باشند و این که بدن
 خواهد سوخت هم سعد باشد زن از هر دو شهور نیکی یا بد و اگر هر دو بخش
 باشند حکم از عکس آینه و اگر بی بخش یکی سعد بود حکم بر خصم کند کنند
ششم اگر صاحب طالع و زهره نظر باشد و زهره در هضم یا بخش بود
 و مرغ درین میان افتاده بود خاصه که در طالع باشد صولت کین شهوت
 بود و صولت زنان و عشق با ذی و باشد که زن مطرب خواهد و اگر درین حال
 زن را باشند حکم همان بود و اگر هضم هضم بود و صاحب طالع در وی بود
 با دو اب جمع آید و اگر هضمی زهره عطارد بود مولود زنده در زمین بی برکتی
 بود که آنان زنان زنده باشند و اگر زهره درین بلیت با رطل بود یا رطل
 باشند حکم ها بود و اگر شیخ بود در آن باشد و ظاهر بود زن در علم دلیل آید
ششم اگر صاحب هضم در ششم بود با و از ده حفت او عیب زار بود
 باشد ه باشد ناره با غریب باشد یا کسی سلفه خاصه که آن خانها رطل بود
 یا شیخ یا عطارد و بی حال باشند **ششم** اگر صاحب هضم در هضم بود یا صاحب

طرح م

طالع در نهم باشد صاحب نهم با کوکی که در هفتم بود بد و بسو نبرد هفت
مولود غریب باشد و اگر صاحب نهم در نهم باشد و نصاب هفتم ناظر بود
با کوکی که در هفتم بود مولود در غریب دن حکم و اگر هفتم بزج منقلب
بود زن او متحرک گشت ثبات نهم اگر صاحب هفتم با کوکی که در وی
بود صاحب سوم نکرده صاحب سوم بطالع با صاحب طالع ناظر بود مولود
زن از خویشانی کند با خویشانی او را زن دهند نهم اگر صاحب
عاشق بصاحب هفتم شوند یا بکوکی که در وی بود با نوز صاحب هفتم
صاحب طالع دهد یا جمع کند مولود از بزرگان زن دهند با کادها خارج از
سازند نهم یا زده این حکمها سرزده ان در زمان یکی باشد اما اگر حکام
بر طالع زن دهند سه هم بزج بیرون آید از زهر تا شمس از طالع بیفتند
و در لیلها هفت او افتاب با دخل بود باقی احکام همین باشد نهم در اول
اگر نهم و طالع در ان صمان اجتماع داشته باشد از نهم بود و خواهی زن کند
صمان استتعال اجتماع افتاده بود در نوبی زن کند اما در طالع زن ان
افتاب بالا زمین بود و خواهی شوهر کند و اگر در زمین بود و سی می
کند نهم نهم اگر صاحب هفتم سعد بود با کوکی که در وی باشد سعد
و صاحب طالع از وی غریب شود و مستحکم متصل کرد و مولود زن با اول
و دیگری خواهد و هر دو نیکو باشد و اگر خصمی متصل شود زن دوم بد افتد
صاحب هفتم بخشند و صاحب طالع که از وی غریب شود و بسو نبرد این
بد خلاص با بد و غنک در افتد و این استکالات و انصافات نمی نمودند
انگشت اما نشاند خلاص کلای می و خواهی را نمی آید و کند اما جمع شود و هفتم
دلیل بسیاری زن خلاصت بود و در طالع زن حکم همین باشد خاصه که
کلا نبرد بزج بسیار نکاح افتاده بود نهم چهارده که کلا نبرد در ان
کلا نبرد ان بیوند و در لیلها مرغ ان خون کلا رض باشد مولود در خواهی زن

کند

کند خاصه که دلیل قوی تر مولود زحل افتاده بود و او در اول جم بود و دلیل
زن زهر باشد و او نیز و اول جم با هم نیکو ناظر بود قیاس طالع زن همین باشد
نهم یا نهم در احکام او باقی مثلثات اگر از صلیقه اول بن بلیت نیکو
افتاده بود احوال مولود از زنان در اول جم نیکو باشد و اگر بلیت نیکو
بود صان نهم نیکو تر بود و اگر بلیت نیکو باشد در اخر نیکو تر باشد و حکم نیست
در قیاس همین کند نهم نشاند زده در محاسبات اگر صاحب و مستوی طالع
هفتم بصاحب و مستوی طالع ناظر باشد مولود در اجتناب است کم آید
خاصه که سعد ان بود و اگر بعد از آن نیکو خصومت بسیار افتد خاصه که کلا نبرد
مخمان نیکو باشد انقدر بس که نام ازین دلایلی هفتم در طالع نوبت با در طالع
خضار با مان را ان خصمان نبیست مولود افتد و نیکو آید اما اگر کلا نبرد طالع در
هفتم با هفتم افتد مولود بد است خصمان افتد و مال و امان او را اگر غلبت بود
در است خصمان افتد و با مان یا امان و اما هر طرف که آن نیکو باشد یا نا خلد
نوبت با طالع بخش بود خصوصیت از ان طرف ضرر و در هر طرف که سعد ان بود
با ناظر باشد و صلح از ان روی بود و حکم زن ان با نهم همین باشد اما نوبت
رأس درین مختار و دلیل کثرت زن ان بود و عفت ایشان و اگر بلیت نوبت
تلبت زن ان بود و نیکو کرد و ببلاد بین ان ایشان و حکم حرب و نیکو هفتین
باشد اما طرف حرب میخ و سعد ان و کواکب مستقیم و بود خاصه در حرب
نهم نهم در احکام بلیت تا من از طالع سینه افتاده نهم اول در احکام
کلمات او در کلا و همین خانه است و صاحب و مستوی طالع و سه هم الموت
و صاحب و مستوی طالع و نوبت هر یک و مرکز غارب و کوکی که درین بلیت
باشد نیکو اگر این کلا نبرد با نهم ایشان نیکو همان افتد و نیکو ناظر باشد
و از نخی بس طالع که بود مولود طبیعی باشد یعنی تمام طبیعت که خدا می خورد
و مولود بیوسته در راحت و فراغت بود و بی نیکت زن کانی کند و اگر
این کلا نبرد بخش میس باشد صورت از طبیعت آن نیکو حادث شود و بسو نبرد

آن محض رطل بود صوت از بیاریها دراز کش بود او آنچه رطل منسوب
است و از شش ت و تنگی و اگر بیخ از بیاریها خوش بود و قتل و اگر بیخ
منسوب است و اگر از آفتاب منسوب شود صوت از بیاریها بود که
با آفتاب منسوب است و از یاد نشاء اما علتها در بیان منضم است که بود
و اگر آب منسوب باشد چنانکه شرح داده ایم اما اگر سبب مرگه گرفت
منسوب باشد خاصه در صفت که منسوب است مرگه مولود در صورتی است
باشد و اگر آن سعدان بود در صورتی است و بود مرگه در دو و اگر
ضرب با ت اصل در صاحب هشتم بر مریض هشتم با مریض غایب یا در وجه
ذلیل صوت باشد از مادر در وقت از آن نشاء یا اگر با سبب و مانند این یا
از غضب بلوغه خاصه بر ج اشتی بود مرگه سوم صاحب طالع نظران مریخ با
صاحب تا بر سعدان معیاض از انشیان و ازین خانه ذلیل صوت باشد
یا اگر با انشی خاصه که بر ج اشتی باشد **تمیز چهارم** اگر صاحب طالع در
هشتم نصاب صاحب منسوب شود از طبیعت آن گوید منسوب آن بر ج
مرخ چون مادر اسوال غول بود و تفسیر وجه طالع با هیلاک یا که خدا انقطاع میکند
بود خاصه خراس الغول و این بیت طالع با درم طالع بود و سعدان ان
مولود را میکنند و اگر در آن وقت رطل بر مریض خاصه باشد و با آفتاب
خاصه یا جازن صوت او از در بار باشد و اگر رطل در رابع بود معافه آفتاب
رابع خلکی بود صوت او از در باران در دیوار و خانه بود و اگر بیخ از آن
انسان صوت سعد و اگر بیخ با یکی بود از حضرت کردین و اگر بیخ در
و اگر رطل در دیوار بود و یا مریخ نقطه علامت باشد از ضرب و قتل و صوت رطل
و اگر بیخ اشتی بود صوت او از انشی باشد اما اگر این اسباب حاصل شوند
و سبب در طالع بود یا در نامن یا تفسیر او یا در التبیح یا تیل عمر و صد در سعدان
رسیده بود و طالع منسوب بر ج اشتی رسیده بود لیکن بیخ چون این از
هر دو سبب **تمیز ششم** اگر صاحب طالع در مریض منسوب باشد مریخ و در
در طالع با نامن حال بود مولود و بیایان هیلاک شود خاصه که بر ج اشتی

باشد **تمیز هفتم** اگر در مریض باشد در حال و چهارم و عطا در
منسوب بود و صاحب طالع منسوب باشد مولود بدست شوق غایب است
و خصوصیت خانه که رطل در و با یا هیلاک باشد یا در خانه ضرب **تمیز هشتم**
اگر طالع منسوب باشد و مریخ در سلطان و مریخ در عقب و رطل و طالع مولود خود را بدست
خود هیلاک دهد یا خود را بکشد و اگر بیخ در عقب و رطل و طالع مولود
خود را بدست و در حال و سلطان و آفتاب در مریض مولود در رجب و صاحب رطل
گشتم شود و اگر بیخ در سلطان بود بدست جبران که تمام شود و اگر بیخ در جبران
بخت الشعاع بود یا در عقب مولود گشتم شود بدست انشیان که گشتم
تمیز نهم اگر طالع منسوب بود در هر مریض غایب مریض رطل و در هر مریض
رطل و در هر طالع مولود خود را هیلاک کند سبب زمان و شهوت و جبران
زهر و در عقب یا طالع منسوب در رطل یا در رطل یا در رطل یا در رطل
و مریخ در طالع و طالع منسوب در رطل یا در رطل یا در رطل یا در رطل
اگر بیخ چهارم هیلاک صاحب منسوب بود و او در این بیت رطل منسوب صاحب طالع
مریخ یا صاحب هشتم بود و او مریخ منسوب صاحب طالع رطل منسوب صاحب طالع
ناقل بعد او یا صاحب نامن صوت مولود در این بود و طالع اگر آن بیت چهارم
اماد لیل صوت او در صد کلیات و سبب لغت هیلاک است و در عطا و از آن
مهر مریخ در صورت طالع از اصل مریخ بود که با آفتاب انشیان و آن عمل
در نسبت نموده شود **تمیز دهم** اگر منسوب بود در مریض مال باشد
و منسوب بود مریخ و عطا در مریض منسوب بود خاصه که بر ج اشتی
و خانه هشتم صاحب او بدست صوت مولود او را بیخ خاصه که طالع
بود یا هیلاک و اگر هیلاک بود یا هشتم ناظر باشد دفع مریض کند خاصه که انشیان
بود یا آفتاب در مریض **تمیز دوازدهم** در مریض و در مریض
است که اگر سبب مریض منسوب شود از کسای مریض رسیده بود که
نما شد و اگر منسوب شود از کسای رسیده بود که توقع باشد مریض
بیت مریخ و نسبت است بسبب که در مریض خاصه باشد از طبیعت خود مریخ

در ایضا

واند و در ساند و از کد و منسوبات خود مثلا اگر صاحب هفتم و دین بلیت بود
 نکست و بگوید و از حضرت و منبت آن رسد و اگر صاحب از دهم و دین بلیت بود
 مگر و از دوستان بود و آنچه رسد بنا حسب طبع آن کویک و نسل آن
 برج و اگر کویک بگوید و نظر کند از آن کویک و موضوع او نیز اثر باشد بحسب نظر
 و سعادت و تقویست و حصول بود را اعتقاد کنند **شمع سفر در حکم**
هبات و صالح و بیخ این خانه بلیت المال از دا حست و ضد آن و شکر کابلت
 المال آن موضوع که مسافر روی بد ایجاد در زمین اگر صاحب یا مستوفی
 در و در طالع بود یا بر موند و بصاحب دوم مولود از بان نان و شکر کابلت
 با و روی بود و اگر صاحب تا صون در و رای بود و بصاحب تا بی یونید مولود
 باشد از طرف بد و ان و ماد و ان و اگر از بیخم نزد صاحب تا بی یونید از طرف
 صرات کعب و اگر از هضم بصاحب رای بکزد صرات از حضرت کعب با شریک تمام
 قیاس بر وجه همین باشد پس اگر نظرها سعد بود یا سانی رسد و اگر محض بود
 یا شوازی رسد اما احسان صرات و از هر سفر روح طلبند اگر کویک بلیت
 بروج استی باشد صرات از انواع تعاون بود و اگر بروج خالی بود از انواع
 بوده و حیوان بود اگر در برج آبی بود از نوع کابری بود و در جوی و آبگویی
 آبا اگر در برج بقی بود از نوع بهایم و آنچه در منسوب با بروج و کویک یاد کرده ایم
 و کویک و با بروج از انواع دهند و حکم احسان از آن منابرون آرد اما
 و اسب لیل بقا بود و کثرت منزه ایعی مال حلاله ذنب خلاف او بود ششم
چهارم در احکام بلیت ناسع یا نزهه شمع آوار و احکام مکلفات
 او کویک بل و همین خانه است و صاحب و مستوفی او و سهم سفر صاحب
 و بیخ و عطارد و قمر و شتری و ارباب صناعات او و کویک که درین بلیت
 بود پس اگر کویک بکویک بود و بجهت بکویک ظاهر لیل کند بر سفرها نیکو نوع
 و بعد از جرم داعب بود مولود یا مضیق علوم و با کویک غیب و اعتقاد در
 دین و دین خرابها نیکو و راستی بقیه بودن علم و عمل مستقیمه و اگر اعمال

در لیل

و بلخ خلاف این بود حکم بر عکس باشد و اگر صاحب این بلیت درین بلیت بود
 بود مولود سفر بسیار کند و رغبت و سراد و اگر بلیت مستوفی بود و معتدل متع
 بسیار و اگر از سفر و اگر و طالع بود حکم همین باشد و آنچه جن علم بر روی آسان بود
 و رغبت نماید بحصول علوم و باشد که علوم او اغلب در سفر حاصل آید و او
 لعل و مذهب و شهرت تمام آید اما اگر صاحب طالع درین بلیت باشد مولود
 سفر بسیار کند بی رضا و بی و رحمت بلیت و در حصول علوم کاهل بود و بگردد
 و اگر با صفتی بود بر ما باشد و اگر مقبول بود سفر و دست دارد و با حاصل اگر
 بود و ناظر جهت کسنان دیگر سفرها کند و نفع بلیت و باشد که او را محضین باشد
 اما اگر محضی بود و ناظر بود حکم بر خلاف آنند از نوع منسقت و باصل حاصل اند
 اما اگر میان صاحب طالع و صاحب بلیت اتصال بود سفرها بسیار کند و در
 خود برود و نیک باشد خاصه که نظر موده باشد و اگر این هر دو دلیل در جهت
 شرفی بود سفر و بیخاف مشرف باشد خاصه که بروج مشرف بود و حکم
 سه جهت همین است و اگر هر یکی و محضی باشند از بروج و در سفر و صفا
 آن در جهت شرف درین هر دو دلیل هر کدام که مقبول بود سفر بیان طرف کند
 و اگر هر دو بقوت برابر باشد هر دو طرف رفتن شرف و حکم انواع طالع همین
 باشد و بسوسنن نیز این دو دلیل موجب سفرها باشد بسیار و در شرف
دوم در احکام ضد تات اگر صاحب این بلیت رحل بود یا او دین بلیت
 باشد سفر مولود جهت چهار پاراری بود و خاصه که برج بقی باشد و اگر برج
 بر طلب علوم دارد از علوم دقیق برده صحن و فرقه سن و در دین مطعون باشد
 صلب و کم عبارت بود و جاهها دست بلیت در دین بود یا نیز شرف
 اگر شرفی درین بلیت بود یا صاحب این بلیت باشد سفر مولود جهت بازگشت
 بود و بارها نفسین و فرقه شده و سود بسیار و کویک و اگر با مقبول بود بیخ و شرفی

او در شکرها باشد و طعامها و نباتات و اگر هیچ بهی بود چهره و آب سفر کنند
حون لویسند و آنچه غذا را سببند و اگر هیچ آنتی بود بیع کرده کند و لیا سها و در
مخصل علم جهلتانید و با و در بود و فخر و لغت و علم و عیاب و پاک باشند و بعض
کعبه و نمازها و صبر و نور و حرا و است بندن و عذیب شتوده باشند
و با وفا بود و پاکیزه **تتم** چهارم اگر هیچ صاحب این بیت بود با درین بیت
مانند مولود سفر کنند و نورها محرف و در اضطراب باشند و در میان
لشکر بایان در میان سفر کنند و اگر قبول باشد اصرار لشکر بود و سرور و قوی اسلام
دارد و اگر در هیچ بهی بود چهار پایان دارد و اگر در هیچ آنتی بود و ناقص
دزد بود و راه دارد و در علم سلاطین و سواری بدانند و اگر در هیچ آنتی بود نقاط
بود و آنتی کار و سفر و نسبت کجین بود و در دین و عصب سست
و خوابها آنتی بید **تتم** پنجم اگر کتاب درین بیت بود با صاحب این
بیت باشند مولود سفرها کند و محنت ملوک و کما بر و با زندگانیها
با ضربه و طلب محبت با دنیا و اکابر دارد و دولت و فتح و دنیا بیدند
دنیا موند علم کلام و ادب و صنعت کیمیا و خواص و جواهر خاصه که
برخ آنتی بود یا برخ هولی و اگر با حصول بود سفر در خدمت کار و کوی با بر خ
فر و با بر و جنبیده باشند و جاهلانند و در دین و نهب صنعت و قویها
بیک بندن و با دین نصاری و با صبر **تتم** ششم اگر درین بیت بود
با صاحب این بیت باشند مولود سفرها خوش کنند و در عینیت باشند و سفر
بیتش با خاندان در زمان بود و با و زکاتی او با انواع لیا سها با اعطای پاکیزه
دینا موزد علم دین اسلام و با طاعت و بیکو اعتقاد باشند و اگر با حصول بود
این صنعتها در وی کمتر بود و اگر هیچ آنتی بود دنیا موزد و موسیقی با دنیا فی
با عیادی و خوابها بیک **تتم** هفتم اگر عطا در دین بیت بود با صاحب

این

این بیت باشند مولود سفرها بسیار کنند با خرد نافع بود و در با و زکاتی
قویان بیدند و در بیع و شری و ترک و تجارت باشند و اگر هیچ آنتی باشند بود
بیم خندان کنند و اگر در خانها رزل بود کار خوبی تن باشند و علوم و دقیق و
فلسفه بیاموزد و در سنه بود لغز و مفا و صنعت فتور و در علم کلام این
و اعتقاد از و روشن بود و اگر در خانها و صنعتی بود و بی کرد و در صنعتی بود
و نوسند و خطها و کتاب فخر و تفسیر باشد این و اگر در خانها رزج بود
سفرها را و با خون باشند و هر او و در زبان و لشکرها و راه داران که در خلا
رضانت کنند و نماز با باشند و اگر در حال باشند لشکر کنند و دیووری با
و طلب علمها دارد و کم اعتقاد باشند و خراج و بیضا کرد و اگر در خانها
بود سفرها او خوش بود و در طرها کند و بنا موزد علم دین اسلام و خواندن
شعر با موزی شود و اگر صبر بود کار قوی تر باشند و اگر در سنبله بود
سفرها رنکو کند و با و در حکما و اکابر صحبت دارد و عالم کرد و در هر
که خوش کند کمال رساند و امانت قوی کند و در صحبت آشنا و معقول
بینهات رسی و ناموسی دارد و با بندن و قویها باطنی او کمال آنتی اگر در
بود از هر علوم آگاه باشند و نوسند و لغت آنتی کرد و در صنعت و شکر بود و در
خراب و سفرها بیک کنند و اگر در خانها رزج بود سفر کنند و در حکمت باشند
و کم ثبات دینا موزد علم خواص و مراد و بسفتن و ساحتن انواع معقول و غیر
آنتیها و در ترک بود و در عطا عاشق اگر در رزل مغرب بود بنا شود با صبرها
کلمین بنا و در با اسمایان با کارین بود با کوزه کوی آنتی و مانند این و اگر
بهری مخپس بود آکیند بنا و با و خیر با دنی و حامل دست بندها کند و
در خانه اصاب بود و وجه شناسی بود با امرت با درم زن و سکه ساز
و آنتی این در حکام بحسب نظرها سعی و بخشش آنتی **تتم** هشتم
اگر در دین بیت بود با صاحب این بیت باشند سفر بسیار کنند و خاصه
از وجه رسالت و با موزد علم سیاحت و جاسوسی و در کار دین و بی

کم ثبات بود و حکم او در معنی کواکب مانده بود بطاوع و انابا بعد از استیفاء
 که صاحب طالع بهر کواکب که سفر بود نبود درین نیت مولود و نیت
 کند بعد از آنکه منسوب به آن کواکب بود و منظر موده سما و آسمان تر بود
 و بنظر عدل او در شوا و نزد اگر صاحب این نیت متصل بود کواکب که درین
 نیت باشند بنظر صورت مولود آن علم و آگاهی به آن کواکب منسوب بود
 کمال رساندن و اگر نظر عدل او بود بیاموزد برخی و ناضقی و معلوم بکنند و با
 در کار نداشتند او در مولود در او ایلم سفر هالند و در تحصیل باشند و اگر برتانی
 اول نظر او در مولود در او ایلم سفر هالند و در تحصیل باشند و اگر برتانی
 نظر کند در او ایلم سفر هالند و علم بیاموزد و اگر برتانی نالت نظر کند
 احوال و اوضاع ظاهر شود و بسیاری و اندکی علم را از قبول و زود دلیل
 باشد در روح الهی و نفع و ضرر از نفع نظر موده و عداوت بود **نهم دهم** اگر
 صاحب این نیت صاحب نالت نظر او در سفر مولود حقه معاش باشد
 و اگر صاحب نالت نظر او در حقه خونیان بود و طلب علم و اگر صاحب چهارم
 نظر او در حقه املاک بود و در او ماد و اگر صاحب پنجم نظر او در حقه
 خرد بود و عشق و در نسلت و اگر صاحب ششم نظر او در حقه ستاره
 و بهاری بود و اگر صاحب هفتم نظر او در حقه جنس و سبک و خضار و طلب
 در دیده بود و اگر صاحب ۸ نظر او در حقه خرد بود یا میرت یا مال زن
 و اسناد و اگر صاحب ۱۰ نظر او در حقه عمل بود یا مال سلطان یا سبک صناعی
 یا پیش بزرگان بود و اگر صاحب ۱۱ نظر او در حقه دوستان یا طمع مال
 سلطان و طلب سعادت بود و اگر صاحب ۱۲ نظر او در حقه دشمنان بود و با
 با **نهم** یا **دهم** اگر صاحب این نیت او صاحب رابع صفت شود
 و صاحب سابع متصل کرد و اگر صاحب سابع سعد بود و صاحب رابع سعد
 و صاحب سابع محسن باشد سکونت بهتر از حرکت باشد و اگر چه در محسن
 بود در سفر و حضر باشد باشد و اگر هر دو سعد بود در سفر و حضر یکی پیش

۸۱

اما اگر کواکب در ۱۱ بود و با او چنین حال افتد حکم همین باشد اگر کواکب سعد
 بود مقصد بهتر باشد و اگر محسن بود سکونت بهتر باشد اما صاحب این نیت
 نصاحب هر یکی که نظر او در سفر طبعیت و مزاج آن کواکب باشد و آن روح
 چنانکه گفته شد **نهم** **دوازدهم** اگر صاحب این نیت در رابع بود و در
 سفر کند صاحب طالع همین باشد و اگر صاحب پنجم یا نهم در رابع بود و در
 تحت الشعاع یا تحت آرزوی نوز مولود که بخت زود از کارها و سلطان و صاحب
 و اگر بیع دخل بود از شکست گریز در روز و در کار و نقل و اگر فصل صاحب بود
 ماد زبلیت ۱ یا صاحب ۲ را محسن بود با باشد مولود در حضرت سینه کشد و در
 عزت میر **نهم** **سیزدهم** اما اگر کواکب درین نیت آمده باشد مولود در
 اسباب سفر بسیار بود و بجا نهاد و در سفر و بهر نیتی که در روزان هر چه در
 و زبلیت باشد پس هر کدام کواکب که مقبول باشد نذهب و اعقاد و او بران مایل
 بود و اگر کواکب نصاحب نهم ناظر بود و او درین نیت باشد حکم همین باشد
 و مولود از هر ندهی چیزی بداند اما در نذهب خود نالت باشد **نهم** **چهارم**
 اگر صاحب نهم در رهنم بود ناظر صاحب او یا یکی که در وی بود مولود
 بهیچ شکر قرار نگیرد خاصه که برخی منقلب باشند و اگر صاحب طالع در هفتم
 بود و صاحب نهم در ناظر حکم همین باشد اما سفر او از حقه زمان باشد
 یا انبازان یا با ایشان سفر کنند و نصاحب هر بیت که ناظر باشد از آن خم
 گسبان ما او نوبت در سفر باشد که در عزت سبک شود و اگر نظر هفتم
 بود سفرها رخصا بود و با خرد نظر عدل حلا این باشد **نهم** یا **دوازدهم** سفر
 مولود در آن حقه بود بنشیند که طالع و متلثات او منسوب بود و یاد رابع
 که صاحب نهم یا قایل بی او هم و با مایل بی قایل هم قایل ازین دلیل آنکه قوی
 بود مولود و در آن حقه سفر شود بنشیند و رابع طالع و این حکم همین باشد چنانکه
 اگر کواکب میل سفر در رابع و ایل باشند سفرها بسیار شود و اگر در رابع و ایل
 بودند سفر نشود اگر نشود آنکه باقی با نزلت بنشیند و ایل از طالع است
 تا رابع و از سابع تا عاشق و در رابع دیگر مایل اند اما حکم را در رابع نیت مثل
 منتهی باشد و مولود با طاعت بود و دعاها بیاموزد و خواستها راست پیش

و در سفر علمای بسیار بود و در عاها او در با جابت دستور امانت خلقت
 این با شد صنعتی با زدهم در احکام بدت عاشق هشتت انار ترمه
اول احکام طینات اول کابل او همین خانه است و صاحب و مستوفی و
 و سهم السلطان و صاحب هر و در نزد آفتاب و نشیب خرق عطار و در مرغ
 شریک این کلام ارباب مثلثات و کوه که در دین ملت باشد پس اگر
 این کلام قوی خال اشخص فون و بهم دیگر ناظر مولود با دولت بود و در حقیقت
 و جاه و در وقت و حال که در بر سر قوی و کامل ن بود و ششهور شود و آنچه
 بدین مانا با بعضی کسان گفته اند که این خان و صاحب یکی زهره و قمر
 و شهم مادر و صاحب او دلیل دادان پس اگر این کلام نیکو حال بود پس
 مادر مولود را حال نیکو شود و دولت زیادت کند مناسب حال او و اگر
 این کلام را در کابل بود ناظر باشند مودت میان ایشان موافقت زیادت
 بود و سایر کاری کنند با هم نیکو و مولود تربیت نیکو یابد و اگر نظر عدوت
 بود در خصومت و نشوونش باشند و اگر زهره نیکو سا قط فون در میان
 فرات و طلاق و در ها که ن آفتد و ذکر این حال و طبع و قیادت است
 اما اگر کلام این ملت رضلات آن باشد که در پیش وقت حکم این ملت
 مرض افتد اما اگر صاحب طالع بدین خانه نکرده موده این اسما حاصل
 این با سان تر و صحتی با بر خورداری یابد و اگر نظر عدوت بود خلاف آن
 باشد یا چرخ حاصل این برج و مستقیم و بر خورداری شود اما اگر بعضی
 کلام نیکو حال بود افتراج دهند پس هر کدام دلیل که قوی بود سعادت
 از آنجا پس دان منسوبات آن گوید و هر کدام که بد حال بود از وی حجت
 و سل ترمه **دوم در صناعات** مولود اگر کلام صناعت در محل آفتاب باشد
 مولود صناعتی کند که سروری و اطراف او تعلق دارد و قیاس بر وجه دیگر
 همین است و هر صناعت از طبیعت گوید دلیل بود و در موضع آری پس اگر کلام
 در آن برج که بود مقبول است و منسوع و نظر بسع مولود صناعتها شریک
 کند و از دست او نیز نیکو بیرون آید و قبل یابد و اگر نا مقبول بود و مخصوص

نظر

نظرها مخصوص صناعتها حبسین کند و آن از دست او بی حجت بیرون
 آید و مرغ و در بر پیش مردم مثلا اگر آفتاب دلیل صناعت افتد و او در محل
 بود مولود تاج سازد و کلامها قیامتی و اگر دلیل بهره افتد و او در محل آید
 کلامه دوزر یا کاری کند تا مزین شود و آینه بار بود و اگر عطار بود
 مولود عمل سازد و طایفهها دوزر و اگر خوش بود سازد یا سبزه ساز
 و اسپیداب کند و خضاب سازد و اگر نخل بود کلامه دوزی از عمل دوز
 و بر حیوانات کند و اگر شتر می بود عمامها عالی سازد و زیرهستانها
 و قوطه قیامتی و اگر تریج بود خود سازد از آهن و چرم و قوی بند و امثال
 این و اگر زهره برج ناظر بود مولود آینه داری کند و صنایع شود و اگر
 نخل بگیرد مولود صندل سازد و آنچه از وی سروری پاک کند و اگر
 زهره غمگینی نگیرد دستارها سازد یا آن بر شمشیر یا بر شمشیر و قضیهها و نیز
 فرزندش اما اگر عطار در نخل نگیرد مولود ستارهها قوطه و ملون و معطر
 و قافها اما اگر غمگینی نگیرد یا بر زهره چرخها لطیف سازد و صفت بزرگان
 و مقبول افتد و اگر نخل نگیرد یا صوف سازد و بشمشیر و اگر غمگینی
 نگیرد صوفها قیمتی سازد و دستارها تریج خیزها که سازد سازد
 و کلامی بوعام و بر مردم دون مردم دون بود اما اگر آفتاب با شمشیری با زهره
 مولود تاج و دیار و حلقه و سر بند سازد و عینها و بر صفا کند و اگر آفتاب
 داخل و مرغ بود مولود آنچه سازد از مرغ سازد و در نخل و قلم
 کار بود و هنر آنها دروغین سازد اما در دیگر نیست که اگر کلام
 صناعت در برج السوا شد مولود صناعتها کند که با متعلق دارد
 چون ساختن انواع جامها و در وقت و بختن و ترکیب سلاحها و امثال
 این و اگر کلام بیام و برج بهی بود مولود آنچه سازد و ادب و حیا و ایام
 تعلق دارد چون زین و کجایم و تلادها و بیلا سها و جلها و بیلا تها و قتل

سود و آنچه بدین مانند باشد که شتریان و چوینده بود اما اگر بعضی لایق
در برج الشقی بود و بعضی در برج بهیمی استخراج دهد و مولود صناعی کند که تیرم
تعلق دارد و کلمات آن از صوابات بود چون ساجین جایدان و زبانی
و بعضی در صوره و غیره و شتر و شتر مرغ و مانند این آنها را که گویند که در اینها
صنعت نکند و نیز از طبیعت حرد در به اولت زیاده کند اگر بعضی نور بشکل
و هتاز از صنایع را خوب تر که این باد و شتره اگر بعضی بود بر ضلالت آن
باشند مثلا لیسنت که چون فصل لیسنت بر ساجین آلات از لیسنت
در نیست و استخوان اگر شتر مرغ در ناظر بود و آن چیزها زرد و نقره بکار
نبرد و ظاهر این سازند و اگر هیچ بود و نکند از آنچه در قبلی می باشد
نمید سازند و آنچه جایدان نیز در وقت باو تعلق و زرد و آنچه شتر مرغی است
از عجاج شناخ نکند و بکار برود و قیاس بکرها همین است اما اگر در لایق
صنعت مرغ و فصل باشد و در خانها عطار و بون مولود بود که در کل
کس و بنا و کوزه کبر مانند این بود و اگر عطار در در خانها یکی ازین دو کباب
بود حکم او مانند این بود اما اگر هیچ در فصل در خانها در هر گونه مولود سادانه
سازند موسیقی بود با طراط یا ترازو که و استمال این و اگر هر دو در یکی از آنها
النسیان بود حکم او بدین نزدیک بود در وقت احکام باید چیزها را
از آنچه گفته شده باشند در ظاهر افزودن و استنباط کردن و اگر هیچ
در فصل در خانها شتر مرغی بود مولود کتبهها جلده کند و گمان سازد و شتر
و صنوبر باشد و اگر شتر مرغی در یکی از خانها النسیان بود قیاس همین باشد
اما اگر از هر دو بعضی در استمال باشد یا شتر مرغی مولود یکس سازد و هر دو یکس سازد
یا در بعضی کس با موسیقی شود و در دو برج الشقی در یک نسبت همین باشد
نکند و قیاس که دلیل ضابطی و صافی باشد اما اگر هیچ در فصل در خانها شتر
بود مولود آب کشش بود و او بر پیشک و آبک دارد و استمال آن اما

الک

اگر عطار صاحب نهم یا سهام آفتد و صاحب طالع ناظر بود و صاحب
عاشق در عاشقش بود مولود و مولود را عطف کرد و یا خطیب و عرق و منتهود
خاصه که طالع برج باوان بود و اگر صاحب حادی عشق و شرف خود بود همان
باشند با نایب و با حافظ شوند و صندان شهرت نیاید خاصه که طالع برج
حق آواز بود و صاحب شرف عاشق در عاشقش حکم همین باشد و با عطف
مولود شود فصاحت و بلاغت او بقایت بود اما اگر شتر مرغی عطار بود
با او در در خانها شتر مرغی باشد معجز او از صفت بود و حدیث و اگر شتر مرغی
در فصل باشد معجز او از صفت حکمت باشد و طریق شتر مرغی اما اگر شتر مرغی بر زمین
عاشق بود در نقطه او رخ گویند هر دو عطار بود مولود بر در با نایب
کند یا در سن خاصه که هیچ با ذی باشد شتر مرغی مولود در فصل صفت
اگر فصل در سن بلیت بود و صاحب طالع نکند به بود و مولود صفت به همان
کند خاصه که این برج خلکی باقی بود یا پیش بزرگان کاری کند که
بر فصل منسوب باشد و اگر شتر مرغی در سن فانی بود و صاحب طالع بد و
نکند به مولود قاضی یا حاکم یا نایب بزرگان خاصه که برج الشقی بود
و اما م شود با در سن و کاری کند که شتر مرغی منسوب باشد و اگر شتر مرغی
این چنین باشد مولود امر بشکون شود و سازنده انواع سلاحها خاصه که
برج الشقی بود و علم و سلاح و سواری بنویسد و اگر کتاب بود مولود
و این حاکم و مملکت شود با بزرگان با دشمنان بود یا سرور قومی شود
یا حرفی یا جوهر شناسی کند و اگر هر دو مولود نازی با عطاری باید
زی شود یا زنده سازها موسیقی باشد یا خدمت خاتوران و ضاربان
کند خاصه که برج بادی یا خاکی بود و اگر عطار بود مولود مستوفی شود
یا نایب دیوان یا شرف یا در کتب خاصه که برج بادی بود یا خاکی یا حاکم
یا بیری و در لایق اگر شتر مرغی باشد و طبعش شود با طیفه و حاکم کرد و بر عوام

التاس با نبات خاقان کند یا کورگان خاصه که مرغ آبی بود یا خاکی
 اعدادین الصلوات حکم مناسب نظر قبول دو بود از صورت نوعی دره
 وسعادت و سخن است گوشت ابل تا اگر لوباک بنشین از یکت یا دو بود از تراج
 دهند و حکم صنعت بیرون آردند اگر بجای صاحب طالع صاحب این بلیت
 ناظر بود بگوئی که درین بلیت بود خاصه که نظر قبول است کار صنعت
 و صنعت مولود قوی تر بود اگر مختص بود با کوب تا مقبول مولود منتظر بود
 ادران علاج صناعت و آن صنعت خستلس شد و مولود از این بلیت فزاید
 مثال آگشت که اگر درین بلیت مقبول بود و صاحب طالع یا صاحب این
 بلیت بد ناظر بودند مودت مولود نایب خانها نماید کم و صنعتی
 و سرور قوی شود و کار زراعت و عمارت بنکودان و اگر مقبول باشد
 و صاحب طالع بد و مختص بود مولود مرغ و در کل طایران شود یا احتمال داد کرد
 هموط بود جاه کن نشود تا کارین سازد یا کورگن بود و هر علی دین
 بهیجی نفلون داد و چنانکه اگر مرغ آگشتی بود کارها آگشتی کند و هر وقت
 سازد و اگر در مرغ آگشتی مختص بود که در مولود راه نشستن کند و مثال
 و اگر زحل در برج آبی بود در حال و صاحب هفتشم بعد مختص بود مولود مرغ نشو
 کرد و اگر صاحب هفتشم بد و مختص بود مولود خادم گرا نشود و اگر مرغ
 بهیجی باشد مرغ ساند با انبان ماد و زنده موزه بود و آنگه انبان آنا اگر
 خاصه زحل مرغ باشد تا مقبول بود صاحب هفتشم از وی مختص و مرغ
 بهیجی بود مولود ضراب نشود و اگر مرغ آگشتی بود ضراب نشود یا اجراع
 در مرغ آگشتی بریان که شود و در مرغ آبی که مرغ یا گشتی باقی کند و در
 برج خاکی صبار نشود و قیاس کواکب دیگر همین است و این امل را بنیک
 نگاه دارد که اگر کلب قوی حال بود و در نظر سعد آن حکم برینک مقبول
 او کند و شریف بود انان چو و اگر ضعیف بود و در نظر مختص حکم برینک مقبول

اد

او کند و جنتت آن ضعیف اگر مختص قوی حال بود مولود و زربا تا
 شود و اگر ضعیف بود مولود خادم عالمان با و زربان نور یا خد مسعد
 یا بد سسه یا خانقاه و بد اگر نام صنعتها و قوتها هر یک را **تمه چهارم**
 آریان صاحب طالع و صاحب این بلیت نظر باشد مودت بزربان مولود
 عمر بز دارند خاصه که نظر قبول باشند و اگر عداوت بود عمر بز نشد و او نه
 و اگر از هنر بکویا قطبا باشند مولود بنشین بزگان راه نیاید و کم نام بود کور
 کلا بلی قوی افتاده باشند **تمه پنجم** چنانکه اگر صاحب طالع یا کوب
 گفته شد و در مرغ سوم ادرین صنعت حکم فر در صورت طالع یا کواکب و برین
 چند ناظر بود همان طریق بود اما وجود هر عمل و صنعتی در بیکر نسبت
 بشود غیر مولود چنانکه کسی دیگر فرماید او را با جبهه دیگر کس در آن قند
تمه ششم اگر مستولی بر سحر السلطان آفتاب بود مولود از ماد نشا
 دولتها را باید و از زربگان او نشود و حکم همین باشند و اگر طالع شری
 و مرغ قوی حال باشند اما اگر مستولی زحل باشد مولود نرا نشد ماد نشا نشود
 و اگر مرغ مستولی باشد امر بنیک با سوهفت با صطحی نشود و اگر نهه بود
 امر مجلس شود یا جا هر دو را و اگر مناسب باشد و اگر عطا رد باشد
 و بی یا درین یا مستوفی بانیم یا علاج ماد نشا و زربگان نشود لیس احوال
 هر کوی بقدر قوت و ضعف او باشند و اگر و یا باشد گوشت مستولی باشند
 اختراع دهند و قوتی مقدم دارند و اگر سهر صنعت در وقت بود قوت
 او تمام باشند و اگر در مایل الوقت باشند در وسط بود و حکم متولیان او
 همین باشند **تمه هفتم** و حکم صغیر اگر کوب صغیر و دین خانزاده هر
 احوال مولود که بدین خانزاد نسبت دارد بر طبیعت آن کوب بود و عمل
 صنعت مولود از مزاج کوب صغیر بود مثلا اگر صغیر آفتاب بود مولود
 صغیر و کوب با بلیت با سرور قوی و حکم بسیار است و کلا بلیت ماری بنیک

5

این صفت در مولود شاهی ظاهر بود که بدین برج منسوب باشد
 قیاس کواکب بکرمین است و این اصل را در شصت اخلاق بنا کرد
 که تا م در حکمتها از آن غافل نباشند اما اگر در طالع کواکب جنبه نباشند
 دستوری بنویسند و بیشتر کواکب از طالع ساقط باشند و ضعیف بودن مولود
 محمول اند و بی کار و ضاهل و در کارها دلداد و در هیچ جائز و در طبع در صفت طالع
 بود **شمع هشتم** اگر صاحب طالع ناظر بود تربت مثلثه اول این بیت
 نظر بودت هر چه در مسعود باشد جاه و رفعت مولود را در عمر به یاد آید
 خاصه که این کواکب سفل باشد و مولود در رفعت و صنعت و عمل بینی
 افتد مناسبت کواکب قوی و موضع اول پس اگر این حال ادب مثلثه ثانی
 بود این صفات در ضا نه عیب به این و اگر ادب ثالث بود در آن عمر
 بدید آن خاصه که کواکب علوی باشند و اگر هسه ارباب قوی افتاده
 باشند احوال مولود در هر یک شوند از اول عمر تا آخر و بر یک صنعت کرد
 و از نسبت هر که کویبتان باشند اما اگر با بس درین خانه بود در سفل
 خدای تعالی بکمال نسد و مولود ششما بسنده ذات و صفات او بود و مستی
 الدعوه باشد و این سبب کار او بالا آید و دولت و جاه او برتری باشد
 و شریف و منقذ بود بر ملک و سلطین و اگر بستیور در بهر افتاده بود
 حضرت مابکی تعالی را بخواب بپند و راست قول باشد اما اگر درین
 خانه بود مولود در دربی قدر شود و باشد صنعتی و علمی به اند که بگویند
 و هر که از عیب خالی نباشند و معروف بود بصیب و حیثیت فقعی
شماره دوازدهم در احکام بیت صادی عقیق پنج امار شمع اول در احکام
کلیات او دلیل او هفت خانه است و صاحب و مستحق بودی و سهم
 در دستان و صاحب وی و مشتری و زهره و ارباب مثلثات وی و کوی
 که درین خانه باشد پس اگر بر یکا بل قوی حال باشند و مودت بهر ناظر
 یا درین بیت باشند دلیل یافتن سعادت بود و کثرت در دستان مادی

و باقی

و بافتن تمتع از استخوان و رسیدن بهر امید که دارد و کلا و اگر احوال
 و بافتن خلقت این نور حکم بر عکس افتد نمید اگر صاحب طالع بدین دلیل
 ناظر بود جموده این همه اسباب حاصل شود و بجهت و در بخت و اگر
 این دلیل از نخستان دور بودن دلیل بوسستن نور مطلوب و بر خورد
 یافتن از آن و سعادتها نماید و مل حاصل شود و اگر نخستان ناظر بودن
 حکم خلقت این افتد اما اگر صاحب طالع درین بیت بود مولود بیست
 در طلب امیدها خوب باشد و طماع بود و صلح دوستان و درین دستان
 حاصل کردن بود و اگر صاحب این بیت در طالع باشند در دستان دربان
 سردار مولود بود و امیدها را او بی تریح بر آید و ظهور یافت دوست
 دارد و از بیت المال بادشاه و یا سایر ماری بود و اگر میان صاحب
 طالع و صاحب این بیت نظر صوده نور مولود از دستان و دستان
 از مولود بشکرت برین و بهیچ بکریض و نفع رساند و اگر نظر عدوان بود حکم
 بر عکس باشد و اگر از یکدیگر ساقط افتاده باشند مولود را در دستان
 کم باشند اما اگر صاحب طالع درین بیت و از صاحب او ساقط بود بی
 و خالی از مولود خیر و اگر صاحب این بیت ساقط بود از طالع و صاحب
 اوی و خالی از دستان به این آید پس اگر صاحب این بیت در دوازده
 بود در دستان با مولود در شرفی کنند و اگر در او که در هشت نور قصد مولود
 دارند و اگر در ششم بود مولود را در بخت دارند و اگر در گم بود قصد مال
 مولود کنند **شمع دوم در احکام جن و یا و اگر سعدان درین خانه باشد**
 مولود را در دستان با وفا بود و معتقد او از نسبتان نیکبها بپند پس اگر
 سعی مشتری بود سعادت او از وجه امانت رسید و راستی فایده
 خیرت باشد و شهادت بپند و دستان او از منسوب مشتری باشد اگر
 زهره بود سعادت او از سعادت رسید و کوی و طرب و در بیت و شرف
 و آن کسانی که سوره منسوب بود اما اگر فضل درین خانه بود مکره آن

از مساکت در استان رسید و کاهلی و تفریق و تقصیر ایشان بود و در استان
 او از منسوب تا ازل باشند و اگر تریج بود آن ده از بی اعتدالی در استان
 رسید و قصد هاب و حیانت و دروغ و صلیت از آن منسوبیات تریج
 بودند و باشند که مولود در مال سلطان و اکابر حیانت کند خاضع که بی
 حال یا نا مقبول بود و اگر عطا در درین بیت نور و مسعود باشند مولود
 و نظیر شتیها بنشیند از در استان و خوشی و شغنی و معاملات بیکدیگر و مکتوبات افسد
 در میان و اگر مولود تریج یا برصل نسبت دارد یا تریج عطا در ناظر بود
 یا این بیت حظ تریج باشند مولود بقویون تر شتند در استان اگر در استان
 حیلت و اگر عطا در صحنی نس بود در صلیت غلبه کند و مکره بینه و اتفاق
 در در استان و قیمت گشتند آن منسوبیات عطا در و در مال برنگان
 ضانت اندیشند و اگر در درین بیت بود مولود هم از بی نیای در استان
 بینه و تخریب سفر ایشان و اگر آفتاب درین بیت بود مولود داد و ستان
 آنرا بر دوسو دران باشد و او از سبب در استان شهت باید و پیش
 با در نشاء معروف شود و درین صورت قبول گوید و درین بیت
 عظیم اعتبار باید کرد و نظرها هر یک و از سعد و محسوس یا اگر هاب در
 بیت بود فعل منتجی کند و در در استان بیفراید و با صیدها برسد و در
 فعل دخل کند و در در استان نقصا کند و در شتو و سانس و آنچه امید دارد
 و چند آنکه با در استان و تا کند بی وفای بینه از استان **شمه سیم**
 حبش در استان مولود و صفات و فعل ایشان از منسوبیا گوئی بون که درین
 بیت بود از صاحب این بیت و قابل تندی وی و اما خرابی و بی نیای ایشان
 و از تفریق و تفریب گوئی اند و بودن ایشان در او آنکه او او از
 برج اما خرابی و زشتی و لطافت و خوش طبعی و صبا شرف و محاورت

و درین

و زینت و باکی و محالست و امثال این را از درهم و عطا در و تریج بگرین
 اگر هم گوید درین بیت شود صاحب بیت و قابل تندی و بی تندی و اگر
 قابل تندی شود حکم آن صاحب بیت گشتند پس اگر صاحب بیت در او تاد
 بود و شتایش بسیار باشند و در مایل الوند بر تو سطر بودند و در مایل الوند
 چندی بنا شدند اما در وجه دیگر انشت که صاحب هر یکی که درین بیت نظر
 کند یا صاحب او ناظر باشند بموده در استان مولود از منسوبیات آن
 گوید بود مثلا اگر در مایل بیت سهام بدین بیت ناظر باشند یا صاحب
 او یا خریداران دوست دارند قیاس بنویسند دیگر همین است بنظر بود
 و عداوه اما خودی که عیلت این منسوب باشند مولود با دوست
 دارند و این بیت هفتم است و سه ام است از طالع و حکم مثلثات طالع
 همین است در آن **شمه و چهارم** اگر مستوی بر سه
 در استان سعدان باشند از در استان سعادت بینه و اگر محسوس
 باشند شفات بینه و سعادت و شجاست دفع و ضرر از صیعت آن
 سعد بود با آن محسوس باشد و بودن سهم در او تاد دلیل بسیار در استان
 باشد و قوت سهم و صاحب او دلیل سعادت ایشان بود و در استان
 مولود از منسوبیا گوید مستوی بود و موضع سهم استعداده **شمه پنجم**
 ایشان از قوت و ضعف سهم و صاحب او بود **شمه ششم** اگر صاحب
 طالع برت مثلثه اول این بیت ناظر بود نمودت مولود را در او امل
 صحر در استان بسیار شتوند و اگر برت ثانی نظر دارد در صیانت غیر
 بسیار شتوند و اگر برت نا خصلت نظر دارد در آن عمرش در استان
 بسیار باشند اما در منقطع کردن و اگر در بر چهار رتایت باشند
 در درستی قادر باشند و در بر چهار رتایت صید بن کار و سطر بود
 و کم اعتقاد باشند و در دل عهد اما اگر هر یکی از دلیل افسد در استان شتند
 شتوند از عوام خلق و معتبر حال بودند خاضع که فر در بر منقلب تو اما
 اگر در صلی از دلیل در استان افسد در استان شتند و در

دوستی باید از بوی خاصه که در برج ثابت باشند قیاس کواکب دیگر
 همین است **ششم هفتم و احکام بلیت تا بی غمته** باز ده نام
ششم اول و احکام کلیات اول دلیل و همین خانه است و صاحب و
 مستوی روی و مهم و دشمنان ششم صاحب وی و زحل و ارباب غنایان
 این بلیت که کواکب که در وی بود پس اگر این دلایل مسعود باشند قوی
 حال دلیل سعادت دشمنان بود و فراغت نمودن مولود از نسیان و
 سلامتی و اگر خلافات این باشند حکم بر عکس بود و اگر کلا بود و از ناد
 بوی با مال و دلیل کثرت انبیا و احرام انبیا و شهرت و اگر در ایل
 و ساقط بود حکم بر عکس افتد اما اگر این دلایل به صاحب طالع ناطق باشد
 با طالع بود مولود را دشمنان بسیار باشند و اگر صاحب طالع
 بدین دلایل ناطق باشند مولود دشمنان بگیرد و اگر صاحب طالع
 درین بلیت بود حکم همین است و مولود درین بلیت دشمنان گرفتار نشود
 در آن بود که این بلیت و مال یا هبوط او باشد یا غریب بود و روی
 و اگر صاحب این بلیت در طالع افتد دشمنان مولود بدست او افتد
 خاصه که در طالع و مال یا هبوط او بود و اگر صاحب طالع بصاحب این
 بلیت مخمس شود بی دسر از دشمنان و اگر مسعود شود بیکی رسد
 و اگر صاحب این بلیت بصاحب طالع مخمس شود مولود بدشمنان فرخ
 رسد و اگر نفسان درین بلیت باشند مولود بسیار در شرف باشد
 و با او بی اندیشند و خود را از بی خودی خود در دفع و منتیقت آنگند
 و از نسیان این بناید بود و اگر سعدان بود دشمنان کمتر بود که از
 انبیا ترغیب دشمنی نباشد و خواهی همه که طریق احسن دشمنی کنند
 و باشند که از نسیان فری نرسد ترغیب باشد بی احتیاط انبیا

ششم

ششم دوم و احکام ضربات بودن صاحب باز درین بلیت دلیل
 دشمنی باشند از دوستان و بودن صاحب این بلیت در باز درین دلیل قوی
 کردن دشمنان بود با مولود نفسی که کواکب مقبول و مسعود باشند بر عینت
 بود و اگر مقبول و مخمس باشند با کله و نفاق **ششم سده ام** نظر در
 میان صاحب باز درم و صاحب ذوا درم دلیل محبت بود میان دشمنان
 در دشمنان مولود پس اگر صاحب باز درم با دشمنان محبت از نظر
 دوستان مولود خیره و اگر صاحب در باز درم بصاحب باز درم برود
 دوستی از جانب دشمنان بود و اگر نظر عمدا و نه بود حکم بر عکس بود
 و این حکم با صاحب هر بی غمته واجب کند چنانکه اگر این اتفاق
 با صاحب بخیر افتد دوستی و دشمنی با دشمنان مولود کند بحسب نظر
 سعد و مخمس **ششم چهارم** کواکب که درین بلیت باشند بکثر یا او
 صاحب کلام خانه است از طالع آن فرم دشمنی مولود دشمنان دان دشمنان
 از منسوبان آن کواکب بود و این بلیت با دشمنان ضلای صاحب بلیت که در
 خانه بود خوشنیتان دشمنان شوند و اگر آن کواکب زحل بود برین باشند
 و از آن که زحل منسوب اند قیاس بر وجه کواکب دیگر همین است
ششم پنجم اگر در موضع سهم اعدا مستوی محسنا بودند از دشمنان معرفت
 رسد و اگر سعدان بودند معرفت نرسد و اگر این دلایل و او را دنیا مال
 آید و زاد گونه دشمنان بسیار بود و قوی حال باشند و در ناطق مخمس
 باشند و از مولود در افتند **ششم ششم** صاحب این بلیت در هر خانه که
 بود دشمنان از مزاج آن خانه بگیرند چنانکه اگر در خانه درم بود یا شاه
 و بزرگان دشمنی نمودن بسبب عمل یا دولت یا صناعت قیاس بر وجه
 دیگر همین است **ششم هفتم** اگر صاحب و مستوی این خانه محبت از نسیان
 بودند دشمنان مولود را نکبت از یاد شاه رسد و اگر مخمس مخمس بود
 نشانی در رخسار باشند در دفع و منتیقت انبیا از طبیعت آن کواکب محسنا

و اگر در دو مال یا هر دو برین بد بخت باشند اگر در شرف یا خانه خود برین قوی
 حال در یاد و نیت باشند **شمه هفتم** در مال مختلف دوستی و دشمنی برین
 از طالع در تشخیص کردن آن چنان باشد که اگر طالع دو مولود یک برج بود
 از هر دو شخص را هم یک دوستی دارند و اگر یکی و از هر دو یک دوستی دارند
 آن باشد و اگر دو طالع مولود صاحب یکی افتد یا هر یک دوست باشند
 و اگر جدا افتد آن دو طالع مولود با هم یک نظر صد اوست نگرین میان اینها
 دشمنی افتد و این احکام در اوایل شیخو جهادم گفته است **شمه هشتم**
 در جنبش و قهر اگر طالع نور با عقب نزدیک صاحب طالع در روز
 باشد مولود محسوس مانده و در دست دشمنان افتد و اگر صاحب طالع
 بصاحب تالی شخصی شود در برج دو از هر دو سبب حسد مال او در
 و اگر بصاحب هم شخصی شود سبب کار به او بدست او بود و صفت و هلهها
 اگر بر قیاس بر وجه دیگر همین است اما اگر صاحب تالی در روز
 بود شخصی مال و معاش مولود سبب قهر او در دشمنان مستهلک
 شوند و اگر مسعود باشند مال زیادت شود از خود او در معاش مولود
 از اینجا حاصل شود پس اگر صاحب بد و ناظر بود یا دلیل در خانه مرخ افتد مال
 او از وجه صرام دنیا در کج و در این حال استیجابی افتد از وجه و خصت
 شریعت زیاده کرد و اگر این کولب محسوس شده باشد یا محسوس بود
 بد دنیا باشد مال صرام را در صورت حلال گیرد و اگر آن محسوس نعل باشد
 و او در نیت تالی حظ بود یا بصاحب نیت تالی نکورد مولود مال از
 نیتش در او است از هر دو در شخصی خاصه که نظر عداوت بود و نیتش
 نیتش باشد و حاجت کمند و اگر نعل مقبول بود درین نیت فایده نیتش بود
 در برج کمتر باشد و اگر نیتش بود بد دنیا بود کار قهر باشد خاصه که درین
 نیت شرح دارد **شمه نهم** در حکم چهار زبان از خلق درین نیت
 دلیل بودن دو اب بارگش باشد از دو نش آنچه در نیت آید و نیتش

در

در این حیوانات شریف بود چون گوسفند و آنچه در ملسو با او بود و بود
 مرغ و گیل باشد و انبیا و دلیل سنان و زهره و دلیل او در مرغ خانگی عطا
 و نعل است و طوطی و حنا که گفته ام و قوی است که این برج به هم افتد پس این
 کوالب هر کدام درین نیت بود و یا صاحب او باشد و یا صاحب تالی مقبول
 بود و چه مال خاص مولود آن حیوانات بود که بد و نیت دازد و اگر نیتش
 بود مرغ نفع بیشتر باشد و حصول او آسان تر بود و مرغی داری بود و اگر نظر
 عداوت بود حکم بر خلاف این باشد و اگر صاحب تالی در نیت باشد در نیت
 تر بود خاصه که مسعود بود و مقبول و اگر این دو مال صاحب طالع ناظر باشد
 کار و نیت باشد اما باقی نیت مال را نیکو برین دلیلها اگر در برج نیت
 مولود خود نگاه دارد و اگر در برج منقلب بود شرح گفته بود و نیتش
 و اگر در برج دو حسد برین باشد کار بر نیت بود و مولود کند خدا باشد
 و شرح ما نیت کند و چه دیگر نیت که او تاد و دلیل باقی مانده مال بود مال
 او تاد و دلیل تو نیت حال تاد و دلیل با بودن مال و ساقط دلیل نیت شخصی
 آتا مانده دنیا مانده نیکو یک شخص سوز نعلق دارد در راجع و مستقیم **شمه**
یازدهم در حکم ارباب متلقات در نیت گفته است پس هر کدام ازین
 سه ارباب قوی حال ترا او با بام تربیت ظاهر تر در سعادت اما اگر تربیت
 اول در هم مستوی بود برین نیت و مسعود باشند احوال مولود از نیت
 این نیت بر یک نیت کرد و اول تا آخر در سعادت خاصه که هر دو با هم
 ناظر باشند نیت و اگر محسوس بود بر یک نیت در نیتش نیتش
در اعمال شیریات و احکام در تقاسم رهبری و احکام
اصحاب هفت زبان مولود و صاحب نیت ارباب اصحاب او در نیت
 متالها از طالع خود و نیتش که نیتش در نیتش نیتش اول و نیتش
نیتش نیتش در نیتش در نیتش نیتش در نیتش نیتش نیتش
در اعمال نیتش نیتش در نیتش نیتش در نیتش نیتش نیتش
نیتش نیتش در نیتش نیتش در نیتش نیتش نیتش نیتش

چهار تیره **تثقیله اول** در کیفیت تیسرات نشوون **تیره اوله و اوست**
تیسرات اعمال تیسرات دستوارترین عملهاست در علم نجوم و حرکت اول تصور
 نه حقیقی و محسوس نیست موهوم است و اگر حقیقت طلب داورند گوئیم پسند
 رسیدن از دلایل اول نیست بنای تقوت تا آن قوت از اجزای هر دو دلیل
 بفعل اول مناسب موقع مثل موهومی که از بوسطن و عنبر وجود با **اما**
تیسرات پنج تیره است اول تیسرا عظم است که یک سال شمسی یک درجه
 مطلق بود و هر ماه پنج دقیقه و هر شش روز یک دقیقه پس از آن تا در طالع و تیسرا
 و کد خط اول اصل از این تیسرا اعتبار کنند تا احوال عمر معلوم کرد و از دست
 او بدلیلها قاطع و غیر آن **ثانی تیسرا کما است** هر یک سال شمسی یک برج
 بعد و هر ماه دو درجه و بیست و هشت دقیقه و هر روز پنج دقیقه و هر
 لیس برج انتهاء عبادت ازین تیسرا است و او را تیسرا سنوی نیز خوانند
 و حکم سال از وی کنند **ثالث تیسرا وسط است** که هر یک سال شمسی سه تیره
 برج و یک برج انتهاء و دو از دره برج طالع و بهر یک ماه یک برج و دو درجه
 و سه دقیقه و هر روز یک درجه و چهار دقیقه و او را تیسرا شهروی نیز خوانند
 و حکم هر ماه از وی کنند و این تیسرا جن و کله ساختارند و این در پنج عدد است
رابع تیسرا صغیر است که از درجه برج انتهاء دارند هر ماه سه تیره برج
 و هر روز سه تیره و یک لیس قلساعت تحویل سال و در برج انتهاء
 مندرجه طالع کنند و حصه ماه و روز اول تیسرا سنوی برافزایند بران درجه
 و همچنین حصه ماه و روز از تیسرا شهروی و از دره ماه تا تمام سال این
 هر دو تیسرا بران درجه و دقیقه طالع رسیده باشند و در برج که بعد از برج
 انتهاء بود **مثال طالع میزان** است تیسرا سه درجه و بیست دقیقه و سنال
 سه تیره هم انتهای طالع رسیده بود لیس برین درجه و دقیقه طالع حصه یک
 دو درجه و بیست و هشت دقیقه زیارت گوئیم و هر روز پنج دقیقه از
 تیسرا سنوی هم بروی زیاده گوئیم حصه ماه و روز از تیسرا شهروی هر یک

ماه یک برج و دو درجه و سه دقیقه از زمان تحویل سال چون
 سیمصد و شصت و پنج روز و شش ساعت گذشت آن هر دو تیسرا
 رسیدند بهمان سرخه دو درجه و بیست دقیقه لیس تیسرا سنوی یک برج و سه
 ما تیسرا و تیسرا شهروی یک برج انتهاء و دو از دره طالع برین بود و بر کل
 اصلی و فرعی که ششتر و حکم تیسرا لوی همین باشند اما نسبت شریعت وی اصل
 و در کار او کمتر در عمل است و بران چند ان اعمال کنند **خامس التیسرات**
 که او را هر دو درجه و سه دقیقه هفت تیره تا شود انند مثل حرکت وسط اول
 و تحویل سال را بین تیسرا عمل کنند تا تمام سال را دو درجه بود و هر روز یک
 اصلی و فرعی که ششتر و وقت تحویل سال دیگر بهمان حرف باز رسیده بود
 عمل کنند که گفته در آن دو تیسرا و حصه ماه و روز او را از اصل و حرکت
 شهرو و اتمام اوقات گوئیم **ششم دوم در معرفت درجات بخش طالع**
 و کواکب قاطع ازنا قطع کنند هر یک کواکب بر دو قسم این اصلی و فرعی اصلی نیست
 که در وقت ولادت اتفاق افتاده باشند چون موضع نخستین در صورت
 طالع و شعاع و در بیع و مقابلات هر دو موضع اوقات و شعاع و در بیع و مقابلات
 او با و عقد و ذنب و موضع عطارد اگر بخش بود و شعاع و در بیع و مقابلات
 او در کرب و تنگی که در هر بخش افتاده بود از حد و در بخشان و موضع شهر
 الموت و در صفت هشتم و نهم و موضع صاحب هشتم اگر بخش یا بقدر و در سال
 و مواضع الاوقات و درجه طلوع و درجات غرب و درجات کواکب
 تا بینه و این قاطع این و سجایات آن فرعی است که بعد از ولادت واقع
 شود چون حرف قرآن نخستین و حرفها اجتماع و استقبالات و طالعها
 هر یک و حرف و مقادیر کواکب با بخشها و حرف مجاسده کواکب با ذنب و حرفها
 اجزای کواکب و جن وی کسوت و خصوصیت و درجه طالع هر دو موضع در
 کسوت و حرف مجاسده نیز با ذنب و در بیع و مقابلات هر دو در وقت
 تحویل سال مولود و همچنین مواضع و شعاع هر دو بخش مالک سهم است
 قاطع ترین کلا طالع و طالع اول است

مرغ برمل و از طالع بپسندند و شب و خلاف این **تیمم سه ام در وقت**
اول صبح و آن دوازده است اول و سیدین ن تیسر و صلاحیت است
 بدان و دلیلها قاطع تاخی و سیدین تیس که خدا است بدان دلیل اول
 ثالث و سیدین تیسر و طالع و رابع است و خامس و سیدین و رابع
 سابع و عاشر است سادس و سیدین تیسر و طالع و سابع است تا سابع
 تیسر صاحب او است عاشق تیسر و رابع هفتم است حادی عشر تیسر صاحب
 او است تا بیست تیسر مستحق است طالع اصل تیس اگر تیسری یکی ازین در کل
 خاصه که به صلاح مالک خدا اموال طالع رسد اما آنچه نمودیم خوف قطع غیر
 معلوم باشد خاصه که در اصل به صلاح مالک خدا ضعیف افتاده بود یا
 عطیت که خدا است و سیدیه باشد یا بیضف یا ثلثان آنرا اگر سیدیه
 ناظر باشد در وقت سیدین تیسر غیر برین مواضع یا برج آنها جایگاه
 سیدیه باشد از دوازده برج طالع خاصه که در وقت تیسر بود
 یا موضع یکی از دو تیسر تیسر طالع باشد یا ناظر بود در وقت خاصه از
 او تا در وقت ساقط بود از هر سه طالع تا طالع اصل و در این مواضع
 هر دو نوعی از انواع یا تیسر که در اصل یا تیسر تیسر است در وقت سیدیه
 باشند یا صاحب فرع او و تیسر است او سید تیسر بود در آن نشانی کنند
 و تاغ آن کردند و اثر آن سلامت لکن در خاصه که در اصل و در وقت
 افتاده باشد اما چون در اول دفع و مانع قائم باشند در آن وقت عارض
 باشند که در آن مناسب دلیل مقصد و تیسر او از اعظم و اگر اوسط و در
 آن صورت مناسب دلیل مقصد و تیسر او از طبیعت او اما اگر تیسر که در
 اصل مواضع سیدیه و سیدین و برج آنها و سیدیه بود و طالع بتحویل
 و صاحب او تیسرین و پاک باشند از تیسرین دلیل خود تیسرین باشند
 و صحت و سلامت تیسر و تیسر بودن قوتها و نفسانی و سعادت و حال
 از خاری و داخلی **تیمم چهارم در معرفت قاسم** و در وقت طلوع و سیدین

که تیسر یکدیگر گویند که بر سیدان و بعد را در وقت قسمت خوانند و صاحب
 حد و آن قاسم از حد و در میان و حکم این تیسرین دست از طبیعت قاسم
 بود تا تیسر و حد او باشد و گفته شده است که این تیسر اعظم قوی بود
 و حکم آنها در کلیات طالع و اثر تیسر که کمتر از وی بود در احوال و در وقت
 طالع و هر سال حکم از وی بود در احوال اثر تیسر او وسط طالع از آن بود در
 وقت تات طالع و حکم هر ماه از وی کنند و حکم تیسر صغر و زبر و با باشد
 اما تفاوت است که بد و در وقت صحت نگویند و تا اسم اگر سیدیه باشد حکم
 در سعادت باشد و کیفیت سعادت را از طبیعت او نگویند و تا سید
 حکم او را از قوتها ذاتی و عرضی در اصل و در وقت نگویند بهیچ وجه
 که چه نسبت دارد و بطالع اصل و برج آنها و طالع تیسر و صاحب این
 هر احکام کنند و اگر قاسم تیسر باشد ذاتی یا عرضی و آن نسبتها نیک
 نباشد تیسر حکم نسبت آن کنند و اگر معنی سید و یعنی تیسر افتاده بود
 احکام بطریق تیسر تیسر کنند اما در تیسر سیدیه حکم بر سیدیه از برج
 تیسر باشد و چون تیسر تیسر با تیسر گویند و در آن برج آن گویند
 در بر باشد بر احوال آن برج و حکم از وی کنند تا وقتی که تیسر از شعاع
 باجم او بگذرد و آن حکم سیدیه افتد تیسر چنانکه نصف هر یک را در
 اتصالات نگاه دارند و سیدین تیسر درین وقت نگاه دارند و نصف
 شعاع باجم گویند و همان نسبتها که گفته شده کجا و برین **تیمم پنجم**
در استخراج اجزاء ساعات جهت مطهر شعاعات از آن ساعات گویند
 بحسب موضع او باشد تیسر اگر تک یک برده عاشر بود یا برده و در
 رابع بود اجزاء ساعات او بانزده باشد و است و اگر برده و در رابع
 بود یا هفتم اجزاء ساعات بحسب موضع او بود اما اگر گویند که در میان عاشر و رابع
 افتاده باشد فضل بگیرند میان بانزده در وجه و اجزاء ساعات در وجه

آن کوکب و آنرا ضرب کنند در ساعت بعد کوکب از وقت با چهارم در شش
 صفت کنند بعد از آن که فصل آنزده را بود بر آنرا ساعات
 کوکب و کوکب میان ساعت و طالع باشد یا ربع مقابل او تقوید با آنرا
 کم کنند و اگر فصل آنرا ساعات کوکب را بود تقوید بر آنزده افزایند
 حاصل آن ساعات کوکب بود بحسب موضع از شهر نشین
در معرفت مطر ساعات کوکب بر دو قسم است یکی بر
 ساعات آن در شش و ربع و ثلث و مقابله معلوم است اما
 قسم دوم در ساعات مطر باشد و آن حدودی بر شود نسبت عرض
 کوکب وجه شمال است که ضرب کنند آن ساعات در وجه آن کوکب و
 که خواهند درجه را آنچه بر آن از مطالع در وجه آن کوکب است
 من اول الحمل کم کنند آنچه مانده قوس بگیرند بمطالع خط استوا این حاصل
 آن موضع است پس آن ساعات کوکب بود و نظر او موضع ثلث امن بود باز
 ضرب کنند آن ساعات را در شش و مقرب دالم کنند از مطالع کوکب
 و قوس باقی بگیرند بمطالع خط استوا موضع ربع است حاصل آن و نظر او
 ربع امن بود باز کم کنند آن ساعات را از قوس آنچه مانده خط استوا
 کوکب بود پس ضرب کنند او را در چهار و مقرب با مطالع خط استوا
 زیاد کنند و قوس بگیرند بمطالع خط استوا است پس این حاصل آن
 نظر و ثلث است پس باقی در وجه مقابله نظر در وجه کوکب باشد و آنک
 با این عمل حاجت نمودن او عرض نماید و تقصیر دوم در اعمال شرافت
جهان اما در مقدمه این عمل و اصطلاحات او که
 کوکب دلیل او را بشود خواهند کرد اگر در وجه طالع بود او را عرض باشد عمل
 در وجه ضرب با این کرد و اگر در وجه شمال در وجه ساعت بود در وجه
 شمال و عمل با این کرد اما اگر دلیل میان او تا باشد در وجه غل یا دیگر
 میان در وجه شمال در وجه طالع یا ضرب او بود و اعتبار نکنند در وجه
 (توقع)

تقوم را چنانکه جهات کنند اما معتبر و تیسره وضع مقدم بود موضع نالی را و بعد
 آنرا میخواهم که از افق طالع شود تا آنکه بعد از وی طالع کرد و چنانکه
 درین صورت طالع افتاب را تیسری کنیم بد و در غایت آنکه در مصنف
 بنیاد او و صوره طالع مصنف و مولود او و در پنج شبیه نیست سوم و ربع
 الخاض سنه ۶۲۳ هجری

سینکرب طالع میلان عقرب بدرج ط ج ساعات قوس بر وقت	المرجح ه	سینکرب طالع میلان عقرب بدرج ط ج ساعات قوس بر وقت
سینکرب طالع میلان عقرب بدرج ط ج ساعات قوس بر وقت	المرجح ه	سینکرب طالع میلان عقرب بدرج ط ج ساعات قوس بر وقت
سینکرب طالع میلان عقرب بدرج ط ج ساعات قوس بر وقت	المرجح ه	سینکرب طالع میلان عقرب بدرج ط ج ساعات قوس بر وقت
سینکرب طالع میلان عقرب بدرج ط ج ساعات قوس بر وقت	المرجح ه	سینکرب طالع میلان عقرب بدرج ط ج ساعات قوس بر وقت

زیاده چنانکه قول بطیوس است اما در حقیقت در وجه غارب را تیسره کرد
 می شود موضع افتاب جهت آن بی وجه غارب مقدم است در طلوع بر
 در وجه افتاب که عمل بنشیند و نور طالع می شود اما چون دلیل آنکه تیسره کنند
 اگر کنند آن دلیل که در وجه اول تا بدان مرکز برانند بر فاعل
 او بعد از آن چنانکه در وقت این مرکز بود برانند در نیم در اعمال بعضی از مغرب
 این عمل که تیسره این دقیقه بر سید بود و در وقت در تیسره بود پس با

اگر تا آن صبح برآید و صبر الیه معلوم پس این عمل عکس اول بود چون خواهد شد
 که چند وقت این تشریح از موضع رسد طالع صحیح وضع کنند از موضع صبر الیه
 و اگر نخواهند بود و در جای دیگر باشد هر چه سال بود در هر دو درجه و بیست
 هشت دقیقه مابقی چنانکه نموده ام و هر پنج دقیقه یک روز آنچنانکه شود
 زمان تشریح بود از درجه طالع موضع معلوم مثال طالع این **عقد** موضع معلوم
 این که **عقد** طالع از روی وقتی که در رسد مانند این **عقد** از روی
 صده ساله با دریا هم حاصل آن تشریح سال ۶ برج و از بیست و هفت دقیقه
 و هشت دقیقه مازده ماه معلوم شد که این حالت را تشریح درجه طالع موضع
 اثناب خواهد رسید **شعبه سه ام** در **تشریح عظیم** نه اتمار **عقد اول**
 در تشریح کن عاشر در ابع چون خواهد که تشریح تشریح کنند از این دو و در موضع
 سهی یا کوئی که او را عرض بنا نشود و در همین ربع بود که این طالع درجه عاشر
 بخط است و این تالی بود پس مقدم از تالی که کنند آنچنانکه هر دو درجه سیالی
 بود و هر دقیقه شش روز و این مدت رسیدن تشریح مقدم بود تالی است
 اگر تشریح یکی از این دو درجه کنند مگر یکی که او را عرض بنا شده اول عرض او را
 در وجه سر او استخراج کنند و مطلع در وجه مگر یک خط است و این تالی بنا شده
 مطلع و در عاشر با ابع که مقدم است از تالی که کنند و باقی درجات تشریح
 بود هر دو درجه سیالی و هر دقیقه شش روز **مثال** فرض کنیم هر که غایت
2 به بل مطلع او خط است و این **عقد** که مقدم است موضع سهی است و در
 این **عقد** مطلع او خط است و این **عقد** که تالی است پس مقدم از تالی که کنیم
 باقی ماند این **عقد** و این مقدم است و رسیدن تشریح کن عاشر است سهی
 استعاده و طریق عمل هر که با ابع همین است **عقد دوم** در تشریح درجه طالع
 و غار چون خواهد که تشریح تالی کنند از این دو و در موضع سهی یا کوئی که
 عرض بنا زده طالع مگر یکین سله و آن مقدم باشند و یکین مطلع آن در یکین سله
 و آن تالی باشد و اگر کوئی نماند که او را عرض بنا شده او را سله بود و در هر طالع
 او یکین آن تالی باشد پس مقدم از تالی که کنند آنچنانکه هر دو درجه سیالی بود
 کفیه ایم اما اگر تشریح درجه غار بکنند یکین مطلع نظر او ببلد یعنی مطلع طالع آن

مقدم

مقدم باشد و مطلع نظر لیل بیکر که تشریح می مانند ببلد این تالی بود و اگر صبر الیه
 و اگر عرض بود درجه عرض با و استخراج کنند و مطلع نظر آن در وجه غرب ببلد بکنند
 تالی باشد پس مقدم از تالی که کنند باقی درجات تشریح **عقد سوم** در
استخراج ساعات بعد دلیل از او تا در پیش از آنکه تقریر مطلوب بکنیم مقدم
 کفیه شد و آن چنانکه است که معلوم است تحقیق که هر یکی از اربع
 معدل النهار تشریح ساعت مجموع طالع نشود و طلوع ساعت اربعه و فلک البروج
 پیش و کم ازین باشند ساعت عرض بلد آن پس چون اجزاء و دلیل آن که مقدر
 کفیه شد تشریح خواهند کرد اگر مثل اجزاء از روی بود یعنی عرض آن و در تالی که مقدر
 تشریح و چنان کنند که تشریح او تا در ایا که مقدم از روی در او را نماند بود اینجا
 کفیه معرفت ساعات بعد او از آن و در جهت آنکه کفیه ایم که اگر مقدم بر روی
 عاشر با ابع بود اجزاء ساعات او با نیز در وجه باشد راست و چون
 فرض کنیم که در دو کثرت است لازم آن است که اجزاء ساعت او تفاوت
 کرد بود پس ساعات مجموع آن و در دلیل معلوم بنا شده و از دلیل تا و در
 پس از روی هم معلوم بنور پس فرض می باشد معرفت ساعات بعد دلیل از
 و در نسبت او تشریح معرفت نسبت اجزاء ساعات او بحسب موضع
 تالی من در نسبت مطلع دلیل که او را مقدم خوانند ایم معدل نشود در
 هر یک یکی باشند و تالی که صبر الیه است هم معدل کرد و در آن ساعات بعد
 مقدم از روی آن تالی بهی می آید برین علم و آن چنانکه است که اگر مطلع مقدم
 با ساعات بعد او از روی معلوم کنند فلک دوری او از روی و تفاوت اجزاء
 ساعات او اجزاء واجب کند مطلع تالی از این ساعات بعد مقدم معدل
 کفیه چون بعد تالی از آن و در زیادتر از این معلوم مقدم باشند و نسبت
 ساعات او بیشتر و تفاوت بسیار باشند مثلاً اجزاء ساعات تالی و اجزاء ساعات
 مقدم اما از روی تناسب بالسنی که نسبت ساعات بعد تالی هم معلوم کنند
 و نسبت اجزاء ساعات او تا مطلع تالی را بدان نسبتها که تالی **عقد**
و استحقاق اجزاء ساعات چنان باشد که خویش النهار دلیل را بر او از
 شمت کنند اجزاء ساعات او حاصل یک چون آنرا از روی که کنند اجزاء

مطالع نظر بعد از مقدم بلبل از مطالع معد انظر تا می بلبل که کنند باقی در ساعات
 نشینانند **تشریح هشتم** در نشینانند تا در بعد عمل که پیش ازین یاد کردیم نشینان
 معلوم بود صریح معلوم آنا تشریح در معلوم را بجز محمول و عمل آنست که اگر
 نشینانند مطالع کنند با دللی را که بر حقیقت و تدبیر باشند بعد هر یک سال یک
 درجه بر مطالع طالع زیاده کنند یا بر مطالع دللی که بر درجه طالع بود و او را
 مطالع معد لخرانند و قوس او بگردانند بمطالع بلبل موضع نشینان درجه طالع یا موضع
 نشینان دللی حاصل آید پس صاحب حد آن درجه را قاسم خوانند و حکم او از
 طبیعت قاسم کنند چنانکه ذکر وقت است و نظر این تشریح موضع نشینان درجه
 غایب بود و صاحب حد او قاسم باشند اما اگر بر محمول و سالها گذشتند
 باشند و خواهند که در وقت معین باشند که نشینان درجه و تدبیر کجا
 رسیده است مثلا خواهند تا موضع نشینان درجه طالع بدانند سالها تا آمد
 که نشینان در مطالع طالع زیادت کنند و اگر سالها ماه و روز و موضعی
 هر یک را آنجا آید تا مطالع معد لایقند قوس او بگردانند بمطالع بلبل موضع
 نشینان نشینان نشینان و موضع نشینان غایب باشند آنگاه همین مطالع
 معد ل قوس کنند در حد و مطالع خط استقامت **اول بخش** موضع نشینان
 و تدبیر حاصل آید و نظر از موضع نشینان تدبیر باقی بود پس احکام هر یک
 از قاسم کنند و حکم دللی که بر آید افتاده باشد نشینان نشینان نشینان
دللی که با این الوندین افتاده بود بجز بر و بجهول بدین عمل نشینان آید
 است و آن چنانست که ماه دللی را که میانه دو تدبیر است بجز معدوم
 نشینانند واجب است مطالع او را معدل کردن نسبتا بعد از و تدبیر
 چنانکه در پیش وقت این عمل حاجت هست با نسبت چون نشینان
 بجز معلوم مانده نمی نشینان آنا از روی قیاس آنست که معدل کردن مطالع
 جهت این است ذکر وقت است که بعد از مطالع مقدم است ساعات
 بعد او بود از وقت مناسب اجزا ساعت او بحسب موضع و این هر وقت

اینجا

اینجا موجود است پس واجب کند مطالع او را معدل کردن ساعات بعد
 او از وقت که پیش ازین گفته است که باقی چون مطالع دللی معدل کند نشینان
 بحسب ربع او را نشینانند که هر یک را نمونه این **تشریح نهم در احکام**
مدبران و خواصم نشینان **اول در احکام مدبران** در پیش گفته
 ایم که مدبران کوب باشند که نشینان شمع یا بجز او در سن و حکم آن ربع از
 مدبرانند تا نشینان و شمع او بود یا با هر سالی و نشینان اگر بر سر سده بود و در
 مسعود بوده و او را در مطالع خطی باشند یا در موضع شمع خورد دللی آید
 بر سعادت حال خود یا در وقت معلوم و طاعت بدان و در و در آنکه در
 و عوارضها هر یک و باطنی و اگر بر در بیت المال خطی آید دللی حاصل
 بود و قرائتی معاشق معونت هر کس و نیاز مندی او در کارها و اگر
 در بیت السلطان خطی آید دللی سعادت بود از قبل سلطان و روزگار
 و بودن شغل و عمل بیک و پیشتر و درین معاملات تدبیر کارها و خوره
 جاه و رفعت باشند و شهرت و شهر و ناحیه و سعادت حال آید
 بود و آنچه بدین بابت تعلق دارد و اگر در بابت سیاه خطی آید دللی
 مناکحت بود و سعادت از روی زمان و خندان و خندان و نشینان
 و وضعی که مولود قصد اینجا دارد و اگر در بابت رابع خطی آید دللی بنگی
 احوال ملاک باشند و ارتفاعات و ادا این جاها و خوشی پیشین بدین
 مسکن و قراگاه خورد سعادت حال بد زمان و مادوان و عاقبت
 کارها هر چه از ده ربع همین است اما اگر مدبر بخش باشند یا درین وقت
 بخش بود حکم بر بخش آید هر یک که از روی شادی آید از طبیعت بخش
 باشند و بی سندی از صفت او که بخش یا معنی من بوده باشند در اصل یا
 منجز یا معنی من کسوت با حقیقت و مانند اینها اگر بر بخش یا معنی من
 و صاحب دوازدهم بود یا در دوازدهم بود دللی برینسانی باشد و بعلت
 دشمنان و در مانند و حلیس و قیل و منسار و آید و از قرص و اگر

مدد بخشن یا مینوس صاحب بنشینم بود با در ششتم بود دلیل چهاری بود
 و کرایه انعام و دستوری حکمت و نقصان انشعاری خاصه که در ایام کهنیت
 با پیروی و مکرده رسد از بنده و ضد صفا و مردم فرمایند مثلا آنست که اگر
 مذکور زهر بود و مینوس نشد در اصل با در وقت پس صفت از بسبب
 خوردن طعام و شراب بود و در اندن شهوت و عشق و طلب و مانند این
 و اگر زهر بمیخ مینوس بود صفت از عشق و بخورد با نقد و لواطه و طلب حرام
 و شهوت و اندن بلبل و حیانت با زنان و صراهران و ضرب قتل و بیماریها
 از ناته صفا و بلغم و خصوصتها و مکرده از ترکان و لشکریان و مهمت مینوس
 و دروغ کوفی و بی خاوه و مانند این و اگر بر نعل مینوس بود صفت از شقیقت
 بی و ز نشان و تنگی معاشن مینوسی شهوت و فضیلت شد کارها ناستوده
 و بنید و زین ان در دست تنگی و ضد صفا و ان و زنان بی مانند این اما
 اگر بر مینوسی بود و مینوس بمیخ در اصل با در وقت پس صفت از ان
 غذاها هر چه باشد و شقیقت و کوشش خاصه کوشش شکار و طلب مال
 حرام بر خصیت شریع و سنا لوسی و مرهمات و دروغ و نفاق و زرق دستوری
 خوردن و مکرده رسد از حاکمان و قاضیان و در بخوری بود از بسبب
 صراحت در رسیدن بر اعضا و اگر نعل مینوس باشد صفت از مینوسی
 کهن باشد و کارها قدم با در نسیان و اهل جهل و بنده کان و ضد صفا و ان
 و مکرده رسد از در دشمنان صفا و در در نسیان و زاهدان بارها
 وی علم و مردم منافق و اندرون دار و بیماریها بود از بسبب فکری و نسیان
 و معاملات اما **انچه** و **شهر** بر نیا و تقی بود که شمشیر و شمع او با بنده
 ما با صراحت او بود چنانکه با و کیم اما **اگر** بر **عطا** و **دو** بود یا هر کوب که باشد
 نقل اولت از سعد و مینوس با در بیت هر کیم ام کوب باشد ان اگر نجات
 خود مسعود بود دلیل قوت زای و نسیان باشد و با ختن معاملات

و نسیان

و بسیاری بیع و شری و کتابت کردن و آموختن علمی و صحبت داشتن با ارباب
 قلم و اهل فضل و خاندان اخبار و اشعار و بیعت افتادن کتاب و نام و اگر مینوس
 دلیل کندی بسبب باشد و ضعف زای و نسیان و کلب و مکر و ساختن و دروغ گفتن بسبب
 و هدیان و لجاج و مکرده رسد از خوردن حرام فرمایند و عجز شدن بسبب
 نعت و افترا و اتفاق کردن الیقان بی حاجت کردن اما و مکر و بیکر آنست
 که مکر و مهربت که باشد چون مخصوص شود در وقت نسیان صفا و صفت
 مینوس او رسد از طبیعت آن مینوس مینوسی او بصاحب طالع و از نسیان
 مینوس بطالع **مثال** **تور و زهر** در بیا ز در مینوس و مکر و دروغی و دل
 در نسیان بسبب مکر و زهر در مقابل او مولود را از دست آن که دل
 بسته بود بحال ایشان خاصه که زنان شریفه باشد و اهل نسب مکرده
 رسد یا چنین کسی از مینوسی رسد از زندگان مولود یا از سفر مولود
 با از دین مولود و آن قوم مردم حکیم بودند با از خاندان تقی و مسایح و دروغ
 باشند با از فرزند مولود صفت رسد با فرزند مولود بسبب نسیان مینوسی
 با ان طیب با اخبار و مولود را از بخوری بی بین آید از ناته بلغم یا از نسیان
 با از عشق یا سود آنها رسد اما **اگر** بر **نسیان** مسعود شود و حکم بر سفا
 باشد از طبیعت آن سعد و موضع بیت او و ان سعادت مناسب آن سعد
 باشد یا طالع چنانکه اگر ان سعد مینوسی بود او صاحب بیت المال باشد
 سعادت مال و دل و اگر در خانه بخند یا شد مال از وجه هدیه دهد یا از نسیان
 فرزند یا از نسیان و این طریق مینوسی و دقیق است و در سعادت چند ان مینوسی
 در اقل مال نسیان واجب باید داشت و موضع مکره نظرها قبول و در مکر
 و سعادت را اعتبار کرده ان **شرف** و **دوم** در **احکام** **تسبیح** **عقل** او مکر
 کفتری شود که در مکر اول یاد کرده ایم که تسبیح عظم حضرتان هیلاله و خلا

او تاد او برده و آنچه در آن است مواضع سعور و خوشی و دلایل قاطع تا از آنجا
 است که گفتند قضا و قدر موالید و سعاده و شقاوه او را پس چون کسی که در این
 مواضع غیث و سلسله از آنجا نموده ایم دلیل قطع بر آنست از غلبت آن قاطع و وقوع
 از و گشت مسیر صیرا لیر با طالع اصل و محیل بر اینها و حکم طلیات اعما در
 برین اصول باشد و حکم طلیات سعاده و غیثت قوتها ظاهر و باطنی است
اما اگر کسی او را دریا تسمیه برین یا تسمیه برین هر دو یا تسمیه برین دلیل دیگر که برود
 و برین اقتضا ده بود ما برین اوتنه برین باشد موضع بعضی و سلسله دلیل قضا مزاج بود
 نقصان حواس ظاهر و باطن و قوتها نقصانی بحسب دلیل و موضع تسمیه مزاج
 صیرا لیر اما اگر کسی که **دلی که نموده ایم** موضع سعور و سلسله است که گفتند
 سعاده حال آن قوتها که گفته و حکمت هشتم سلسله و قوت و سعور و سلسله
 داخلی و خارجی اما اگر کسی **بعضی از آن** دلایل سعور و بعضی غیث و سلسله
 بر علیه و قوت و دلیل گفتند و قبول و ذره هر یک در اصل و در وقت و اعتبار
 نظرها کنند چنانکه هر قدر هم قوتها صیان مانع و معطلی فکرت تمام و ذهن
 صافی پس ما چیزی از احکام هر یک یاد کردیم بحسب قاسم مفر تا از آن
 قیاس کنند اما اگر **تاسم و درجات تسمیات از دلایل طلیات** سعور و سلسله
 خاصه در اصل سعور بوده دلیل طول عمر بود و خوشی عیش و سعاده و قیام
 مولود از خادگی و داخلی و اگر **تاسم** مخصوص باشد خاصه منقوس بود حکم صیرا لیر
اما اگر موضع تسمیه در وجه طالع و تاسم تسمیه باشد دلیل کند بر این که
 در اسقیا بافت کزوری و مشغول بودن به طاعات و ضربت و رعیت کردن
 با مورد ارضی و طلب مال و توانگری و تحصیل علوم دینی و استیلا یافتن بر
 قومی و حکومت و نفاق و در ذوق اوصاف حسن و مجالست با ذر او اعیان
 و قضا و مزاج مستوده و معرف و شهوت یافتن بنام نیک و نمودن کردن
 و پوشیدن لباسها کی بود و عالمانه و اعتماد ال مزاج مایل بخیرت و سلسله
 قوتها

قوتها و صحبت بدن و هر احوال مناسب سالها باشد و این اصول را بیکو اعتبار
 کنند و ضایع نگذارند و در جمیع احکام **اگر تاسم مزاج بود** دلیل کند بر طلب
 لذات و منالکت و عذایها رجب و شکر و دانستن شهوت و صحبت خوبا
 و اصحاب طرب و هنر و مزاج معاشق زنان و کورگان و جستن مواسبت
 با عذوات و الحان و مزاج بر رویها خوش و پوشیدن لباسها اسپید و زلفانه
 و لطیف و نازک و ساقین و زینت و اعتماد ال مزاج مایل بر طوبت و صحبت
 در کارها و دشواری حرکات بحسب کسالت و لطافت و دلیل کند بر کسالت و کسالت و طوبت
 و سختی و فقر تنگ دستی و غم و غم و حلم و کم همتی و طمع و اشت و غم و غم و غم
 و کتشدین خود و ظلم و جفا از مزاج فرمایند و در برینسانی خاطر افتاد بر
 بی هم و شکسته دل شدن و پوشیدن لباسها کهن و وقت خورد
 غذا اها با دل و کهن و ناگوارنده و شکر مواسبت جستن با مردم جاهل
 و عیاضی کردن و مایل شدن مزاج بی و درت و بدیدن آمدن امر از فرزند و بدید
تاسم مزاج باشد دلیل کند بر تنگی و تنگی و شتاب و در کسالت
 و در آنرا و خلاق و نا بخشودن برودن در ستان و ضعیفان و تلف کردن مال
 و بی باکان و حرب و ضروفت کردن و کار بستن انواع سلاح و غم و غم و غم
 در امور ارضی و پیش رفتن فسق و فجور و فرقتن صیوانات و پوشیدن
 لباسها سبز و جامها خراب و صیل مزاج بصفا و بیوسعت و در خودی و غم
 مناسب سالها **اگر تاسم مزاج** در باشته دلیل کند بر قوت های زنده
 و تیری خاطر فصاحت و بلاغت و عقل و تیر و جوانان احاز و طلب صحبت
 از باب قلم و اصحاب هنر و مزاج عالم و حکیم و رعیت نمودن بعلوم و ترقی بخار

و بیع و شری غلامان و مصنوعات و در دلیل و غیره باشد بود آن مستوفیان زبانان
 و وکیلان و مستوفیان و در دلیل و غیره باشد و لطیف گفتن و رعایت نماید
 بشهر و بیعی و معالی و مساجد و نفاست و نفاست و لغت و لباسها ملون
 پوشید و عمارت و اور و مزاج او مایل بشود بمزاج بر عطار و در وجه شصت
شصت سه ام در احکام بقیمه تد رابع اگر بر وجه دایم قاسم مستوفی باشد
 دلیل کند بر یاد حق اسباب املاک و سروای و آباد آن کردن خانهها عمارت
 مساجد و صنایع و زیارت خانهها و مدار و مسو و خاقان و بنکی عواقب امور و مسو
 شدن مقامها علیها چارهها پاک و خشن و یافتن سال خاصه مدخون و بنکی
 اتقاعات و اطعمه و خراج و دشتی و توانگری و بنکی احوالی و ان و یاد و ان قدرت
 صریح مولود و اختلاط او با علما و قضاة و یافتن سعادت از برکت و عمارت
 و مشاهده و **اگر قاسم رده** باشد دلیل کند بر کرم و احسان و بیرون
 آوردن نام نیک و سبیل کند بصحبت اهل طیب و خاخوانان و خادمان و لذات
 و رعایت نماید تطعامها و شربها و غذاها خشن و لطیف و شهرت یا بدین
 در شهرها و ناصحت بصین سبب و اخلاق بسندیده و عاریت باغ و بنا
 و مسو و اطعمه و خشن و آسایش و ان و چارهها با نزهت و دلیل سعادت
 احوال و ان و یاد و ان و بنکی فضل او تقاعات با انواع مسو و کلسن
 و شربها و آنچه نقل و ان شاید **اگر قاسم رطل** باشد دلیل کند بر سبب
 انتقال از مسکن مالوف از شهر شهر و از وطن نوطن و مستوفی شدن
 از یاد و ان و یاد و ان و دلیل انقلاب احوال از جماعت باشد و بیماری
 و صفت و صیل کند بر ذاعت و سلامت جایها و چو نهها و عمارت کند خاصه
 و ذاب و رباط و کاد و ما شرفی و بنکی با ان از اتقاعات خاصه از صناعات
 و شصت بلند از کاد و هفت و خلاف بنکان و درستان و یاد و ان

و طلب

و طلب عزایت دارد و عارضه او در لنتک باشند و ترش روی و فرح دوستی
 کند و بخاری و در مقامها ساکن شود که راضی بنود و راجع و عاقبت اندیش
 باشند تا حدی که کار خود بزبان بود **اگر مزاج قاسم** باشد دلیل کند بر طریق
 خادمان و بر نشانی او طمان و املاک و ضیاع و عمارت و مساجد مسکن و میان
 لنتک و زبان و ترکان و کسب و خشن و خشن از بند و ان و ضرب و قتل و مایل
 نشود بشهر و قتل و عواقب و راه دزدان و دزدی و حیانت و خلاق و مکر و صفت
 و دروغ گفتن و از یاد و ان و یاد و ان و مستوفی شدن بر بیماریها خرف برین
 جماعت و قصد ایشان کند و دلیل بر خشن چارهها باشد و بی داری کردن
 و رعایت شدن در کارها **اگر قاسم قطار** باشد دلیل
 کند بر نفاست و نفاستها و یاد خانهها و خانهها باشند و در هم بنویسند و نفاستها
 و مستوفی و ان و رباط و کاد و ان سروایها و کادها و بیع و شری املاک
 و عمارت کردن و برکت شدن بر اهل حرف و صنایع و بازاریان و انتقال
 از وطن بتجارت و بیای و وکیل و اعیان با اهل و ان و مستوفی شدن و عمل
 و اهل فضل و دیران و رعایت او بعل مساحت و بیای و دلیل قدرت و ان
 بدان و یاد و ان بود **اگر قاسم قاسم** باشد دلیل کند بر سبب
 عمارت قاسم مستوفی باشند دلیل کند بر این و رعایت از قبل خزان و صنایع
 و مصالح چنین با آن قوم و دلیل تن درستی مراد بود و صحت نقصان
 و بنکی ای و نه بر و مصیب بودن در وعده و سخنان و اصلاح حال اهل
 بیت باشند و یافتن منفعت از شرفا و اهل و عمارت و فقر کردن از طمان
 و وکیل و بیلا و بیستی حسبت و بیاطل کردن ایشان و اشدن کارها شری و رعایتها
 در سیدین مال و توانگری بی رخ و ضرر داری بسیاری ساختن مساجد
 و دار و سستی بیع و شری و نیک بودن فرزند ان خاصه که بسبب او بود و ساد

۱۱۷
 عقرب و نکاح و شریکت و سفر حضور عاریب و کم شده و در زودید و نیاید
اگر تا سفر زودید باشد دلیل کند بر قبولیت و غیر و شریکت از اهل بیت
 و شریکیان و خادمان و زندان و خندان و یافتن شهرت و نام نیک و معرفت
 از کد و این قوم و از وی محبت با اهل بیت و دوستی کردن با اصحاب
 طریب و عشیق و راندن شهوت و یافتن لطفات و لذات و رغبت و نکاح
 و تزویج و شریکت و حصول هفت خراب صورت و لطیف طبع و بسیار زحام
 از روی زنان و بهره اینسان رفتن و نشناختن اینسان و نشناختن اینسان
 و افتادن سفرها با ضی و نفع و یافتن مال خاصه از اهل بیت و بیگانه شدن
 و صفاکت و رنداد شدن در دستمان و فرزندان خاصه و فصل در اینها
 صفت و راست رفتن اینسان و سلامتی مولود و اهل بیت و یافتن
 لذات از نه کافی **اگر تا سفر زودید** باشد دلیل کند بر شدت فکد و دور
 نمودن مولود و زندان و خندان و شریکیان و طبع کردن در زودید آنها و مال
 و قصد خندان و رسیدن ضداد از زنان و خوف از دعویها که زن و اساس
 کاری و در خوبی اهل بیت و اینان و نمودن خیانت اینسان و بیماری
 و افتادن تفریت و درنج و مشقت و تنگ و سختی اینسان و بیماری
 و صوت اهل بیت و زندان و افتادن خلاقی و فراق دلیل توانگی بود
 از مال زنان و دانسته که مال زنان و خندان شود از خوف و مولود با
 بیم بود از بیماری نرمن و سوداها به و ضعف قوت شهوات و اینسان
 باشد و بی بی صفاکت و شریکت و خوف از صوت بود و اهل بیت
 با خندان قصد کنند و وصلت و کند اندیشند و بی بی بنده از فعل این
 و بی باشد سفرها و معاملات **اگر تا سفر مزید** باشد دلیل خندان و بی
 زن و انبیا باشد و افتادن خصوصت و خفی نوبت در آن نشناخته و بی

وقت

وقت ایامت نهادن در از کفتن و سفر کردن در زن خراسان و انبیا و بی کن
 و دوستی با شریکان و انبیا و یافتن و دلیل با خندان اهل بیت باشد
 با عجزی و افتادن خصوصت و خشم رفتن و عجزی و زودید یا بمرم و دارن
 و قصد کردن و خیانت اندیشیدن و دانسته که بر دست مولود خطای
 رود یا عجزی و زودید و اندیشها را خطا کند و تندیها را با صواب و تقیان
 و خصوصت کنند و شود و زنان بروی غضب رانند و او بدی و خشم
 و راندن شهوت بلبل و لواط مشتهور شود و خرد داد و رفتن آنها از
 از بی دانی و اعتقادی خاصه و درین و نذهب **اگر تا سفر عطار**
 باشد دلیل کند بر بسیاری بیع و شریکی و معاملات کردن و افتادن
 تفریت و بیچاره و آموختن علم از طب و نجوم و احکام و دلیل تفریت دای
 و تندی بود در معاشقت و صوره کرده و وضع وصلت بسیار دلیل
 حوت فرست باشد و نشناختن مزاج مردم و مایل شود به اینان
 و امردان و اگر نکاح کند زن و نرکت و فاصله بیست آید و عاتق که
 مانی و زنا با آورد و مولود بسیار و مشتهر شود و در حق او بد گویند و
 با آورد و زبانی کنند خاصه زن و انبیا رفتن بروی نفاق غلبه کند و
 بسبب مال خصوصتها افتد و مال او نظار و بی بی زن و سوزن و فسوس
 و او را نشستن لغوی و مکر و صلیله و در نقد و از بی **تیمر بخم و در احکام**
تیمر که بر موضع شریکی تندیها تیسر و تیسر باشد و دلیل
 بر اشتغال و عمل خیر و یقین آید که کارهای نیک و با نفع و دلیل تواضع بود
 دانست کاری و تفریت برزکان و خداوندان دولت و عارفان ملک
 و صیل با مورد آفرت و کارها و بی طلب محبت ملوک و زودید و اصحاب
 و نواب و حاکم و قضا و دلیل راندن حکم بود و از وی جاه و عظمت
 و عزت و پیش رفتن با او زکاتها سود و خوردن کرم و شرفقت و توکل
 نشدن و شرفقت یافتن بنام نیک و دوستی کردن با اهل طاعت و زهد و
 رعیت کردن و تعلیم بی بی و توبه و نواخت و پوشیده دانستن اسرار و نواختن

۱۴۱
 کرم و دلیل سعادت ماد بود و پاد سائی و صحت و سلامتی او در هر روز
 مال و منال و جاه و منزلت و اکثر **اسم زهره** باشد دلیل کند و عمل بر بازی
 و جابر فرقی عطای و امیری مطران و دینیت سازدی و بیع و شری برده
 و انواع بیابان و جلیها و ملازمت خاقان و خادمان و جوانان و معاونا این
 طایفه و افزونی جاه و دینیت و رضی آنکه از اصحاب طریقه و پیشتر فتن امور
 و زدن منامین و اوتار و مشهور شدن بپاشی و یافتن ضعفیت از اوقات
 زهره و از بندگان و از بزرگان و مرغ م خوب صورت و لطیف طبع و تازه
 روی و دلیل بدین سعادتها بود دلالتها و ختیق نشناط و نطق با مادران
 و خاهران و در دستان و توانگر شدن و عشرت کردن و برادر رسیدن یا میر
 و دلالت این حکما باشند و اکثر **اسم زحل** باشد دلیل کند بر بسته شدن
 امور و خفت از سلطان و مغربان سلطان نسبت کارها کن و کند شست
 و دعویها دارند و ابتداء از چشم بزرگان و از نعل و عمل و ضربت و
 و در هر و هلین ماندن و اندیشها محال مخرج دل شدن از شغلها و برین
 و پیش آن کارها در شست و سخت و خرف ناک و دستگیر شدت
 مخرج و نمودن ظلم و جور و خرم کردن کارها و شواد بیم افتادن از دلها
 و خفت از جانها تا بیک و صوابها هک ناک و مستغنی شدن مکار و زراعت
 و عادت و آبادی زمینها ضرب و توانگر شدن و شهرت یافتن و شست
 بود و خفت صورت ماد بود با ساری صعب **القیاس** **اسم زهره** یا شکر لیل
 کند بر غیبت کردن نسبتا لغت و خدمت سلطان و امر و لشکر و با طری
 داشتن ماه و حکومت و امر و نفی و جستن و مگر و ضاعت و ضعیف
 و کارها با خفت و بیم باشند از دم و صراحت و مایل شدن اقرب و قتل و
 ریخاندن خلایق و حیانت کردن و زین کاری و ظلم و ضلالت و عوانی و
 بدای که که بکند زودند و باز کند و بسبب هلاک او شود و از در افتادن
 آفتق

آفتق بهریم بود و دلیل بود بر ساختن و زدی و بار شدن با و زدن و در
 و ماد و از آن خوف باشند از هماری و قتل اکثر **اسم عطا** و با شکر دلیل کند
 بر طلب صحبت سلطان و کما بر آن که زهری و فضل و شرف و فصاحت و بلا
 و تکلم و یافتن شغل و عمل چنانست یا و کالت یا مافی یا طری یا جواهر دیگر
 و اوقاف یا مناعت یا سبب کفایت یا نیمی یا خریدن کتب و دلیل نیت
 باشند در شرف ناحیت و دلیل توانگری و تقویت خانها را شکر با زینها
 کند و سماعی و بیع و شری قماش نفیس و در غیبت کند یا خنک با و رباب
 عقل و کتایست و نیز با هر هنر و فضل **اما حکم بنی** **السنیت** که اگر ایجاب
 و حاصل یا وقت بدتر یا تا اسم که سعد باشد ناظر بود عمده زیاده کند
 طلب صحبت بلوک و توانگری و شهرت و جاه و در غیبت و وقت و عقل و
 عمر زری و پیش رفتن کارها و آخرت و نیک پای و بر مایل حکومت
 و سودوری قوی و آن او مانده از شستی باشد اما بعد بر یا تا اسم که
 بخس باشد ناظر بود از نفی است افک کند و مانع شقاوت او شود اما اگر
 این احوال تر با باشد موده همچنان آنها کند اما کمتر از افتاب دریا
 کند قوت و عقل کسب و کارها این حکما یا پیش رود و بر دی یا بید
 عوام الناس و از یا اما اگر بر یا تا اسم نفس بود نگاه از نفی است
 او بعد قوت و قبولیت اما اگر نظر بر بعدا بود مفرح و سدر شیا
 نرا بر باشد چنانکه یاد کرده ایم و در هر دو دم از شقیه اول و اگر محرق باشد
 خوت موده بود اما حکم استیلا و کلب یا بودن ایشان در او تا در
 بر عین و در همین باشند و با در کفنه ایم در احکام مناسب شخیص
 و شرف و خست او مناسب سال عمر باشد و قبول و در در بر و واسم
 و احوال هر یک **اسم زهره** در **اسم زحل** یا **اسم زحل** یا **اسم زحل** یا **اسم زحل**
 درین صحبت آفتق که بوقت احکام بنگونه **اسم زحل** که تا در اصل قوی
 بوده است بقوتها رفائی و غرضی یا ضعیف بوده اگر قوی بوده است بعد

فوق دور سایندهن سعاده زیاده کند از این جهت و از شقاوه نگاهد
 و این ضعف بوده است از سعاده کم کند و در شقاوه بیفزاید اما در شقاوه
 و شقاوه تا سمر و اباده لا طالع در اصل نسبت دهند به آن طرفی که بکند
 تا قاسم را بوج نسبت با طالع چه نسبت است از طالع و بروج نسبت میکنند
 و قاسم در موضع نسبت هر چه خط دیگر دارد یا نه او را با این بروج او را
 جایگاه است تا اندازه شفاقت و قوت و قبول و در هر یک را در موضع
 خود در اصل در وقت و همچنین آنکه نسبت با اعتبار است نسبت که هر یک
 هر یک با اعتبار است که هر یک به وقت و در وقت تمام کند و در او زده خانه
 طالع نسبت واجب باشد سیم که کتب هفتگان نظر هر یک با با قاسم
 اضماع دادن و بهر طرف و ضایع نکند اشتراک و این هر سید نقد وقت
 و احکام بر دلایل قوی تر نهادن که اثر آن ظاهر بود **اما نسبت این**
نسبت است که کل در اصل از کوب و مرکز بیوت و سهامات نسبت
 اعظم باشد هر سال که طالع تحویل کنند بروج اینها برانند تا معلوم شود
 که نسبت کدام دلیل موضع سعد یا نحس رسیده است و حکم سعادت و نحس
 بدلول از اینجا کنند نسبت دهند قاسم و بروج و با طالع چنانکه غوده
اما رسدن طالع سنوی و شهوری و شفا طالع تحویل سیم و بروج
 و شفا عما هر یک از اصل و در حکم آن سال که شهور و ایام او کنند و بنک
 نایل کنند که این نسبت با نسبت که کل اصل موافق اند با مخالف حد
 قوت و ضعف و سعادت و شقاوت و نحس است و احکام بر مقتضای
 آن یعنی بس اگر نسبت اعظم از حد سعد و نحس نقل کند اگر قطعی بکنند
 مضرت او شایع بود بر او اما اگر نسبت سنوی از حد سعد و نحس
 نقل کند رحمت آوردن آنها بود اما اگر این نسبت از حد و نقصان غیر
 سعد آن نقل کند مضرت هر یک بنسبت بدل شود چنانکه از دفع براحت

بیونده

بیونده و از اینها بصحت و مانند این و کیفیت مضرت و منفعت مناسبت
 طبیعت نسبت به موضع او و قاسم بود و مناسبت موضع قاسم و خانه او با
 اصل نسبت بخود در احکام زمانها صاحب دور و فرج اوقات جهان شریف
 اوج و حکم زمانها حکم یونان احکام نجومی و زمین و استادت گفته اند و اهل
 باطل از آن در جزیره اند و اهل فارس و هند شیخ آن اخبار کرده اند و از آن علم
 کنی زمانها مولود است و این عمل بسیار نیست کنند و زنده در مفرغ خوانند
 و اصل این عمل بر عطمت کردی اکتاب نهاده اند که یکصد و بیست سال
 و آخر سهفت کولک نسبت کرده اند مختلف چنانکه ششم تا دوازده سال
 است تا مدت چهار سال شمسی و بعد از آن ششم عطار در ده سال
 و ششم و هجده است هشت سال و ششم اکتاب است نوزده سال
 و ششم و هجده است با نوزده سال و ششم و ششم است دوازده سال
 و ششم و هجده است تا آخر هر سوره کدام کولک که در صورت طالع قوی تر
 بود مولود در زمان استیلا و تربیت او نیکو حال و باد و لذت و سعادت
 بود مناسبت کولک با طالع **اما در چهار سال** تربیت قرین مولود در
 اذن بود و هر لحظه آن حال محال که در وضایع که فرج عذاه و همدین باشند
 و صیل او و هر یکی بود چون الواح مستویها و لیبیات و اصل آن بعد از
 چهار سال عطار در مستوی شود تا چهار ده سال قوت و نفوذ در
 روی شرفی و قدر را عیان کند و این نسبت قرنها و در ریافتن معانی و تقلم
 و دوی سنا تر باشد و بدین این قوت اشکال و خاصیتها اعمال و این نسبت
 ادب و علم و بنک و بدین بعد از چهار ده سال زهره مستوی کرد و تا تمام
 بلبست و در سال تمام کند و در وی حرکت نمی بینند و شهرت و بارز
 شدن بحسب و طلب لذات و خوردن و پوشیدن و در این وقت مردم و فقره
 نشانی و آنچه تفاوت صواغف است و بی عاقلی کردن بعد از این نسبت
 در سال اکتاب مستوی کرد و تا تمام چهل و یک سال مزاج مولود قوت

کرد و استیلا جری و میل کند بحیات و امور آن جهانی و ترجم و کرم بنشیند
 و جنبشها بشود و سروری طلب داد بعد از جهل و یک سال تمام بخانه و نشین
 سال پنج مستوی کرد و آغاز کند بدین آمدن محل و هر دو سخت گونشید
 و در نشین کرد و از آن و طوق و کسب و مال و موانع و اندیش کرد و بسینا
 در امور و آگاه شد بصنعت قوتها و بی و جاس و بر نشین و تخصص
 در آستن اسرار و عاقبت اندیشی و کوی شهوات و لذات بعد از بخانه
 و نشین سال تمام شخصت و هشتت سال منتزعی مستوی کرد و طلب
 نام نیک دارد و هر دو کار و دینی کند و فر مانده که از کارها بدین
 خود و کسب کند و فر و منتضت در کار دنیا بی وجود و مستوی امور
 و بسینا بدیه کرد اند و ضرات و طاعات را بشین کرد بعد از شخصت سال
 تا تمام عمر و فعل مستوی کرد و بدین آن کسب و بد نشواری حرکت در
 و شهوات و لذات نماید و سراج سر و کرد و در نشواری حرکت در
 و اند که در سبکی خواب بود از زمین بلون نشود و قلههای جرد و ازین
 جهان دوری بدان جهان آورد و مسماک لغایت بسید و سخت گونش
 و فعلون نشود و جان طلب دارد شرف دوم در شخصت و فر ارات
 عمل فر ارات قوی است و او منسوب است باهل ناریس و آغاز این
 فر ارات در طالع و زری از آفتاب است و در طالع نشی آغاز از قمر و عمل
 این عمل بر هفتاد سال شمسی خواهد بود و آن طریق کلمه شخصت که مانده
 هفتاد را بر هفتاد کوکب بخلاف چنانکه آفتاب داده سال است و باه
 و اند سال و زحل و با زده سال است و منتزعی و او زده سال پنج
 را هفت سال است و زهره و هشتت و عطارد و سیخ و سال است
 طالع روزی باشد آن وقت علاوه تا تمام ده سال معلوم در ترتیب
 آفتاب بود و چون ده سال بر هفتاد کوکب شصت کنند نصیب خود را
 بعد از ده آفتاب بشه ترتیب کند بعد ازین مدت شریک آفتاب

هشتت

دهره

زهره شود و هر دو ترتیب کنند تا نصیب زهره تمام کرد و بعد ازین مدت شریک
 آفتاب عطارد نشود و هر دو ترتیب کنند تا نصیب عطارد نیز تمام نشود و کسب
 بعد از عطارد بشوید که نشود بعد از زحل و با آن منتزعی و با آن مزج و شریک
 مزج ده سال فر ارات آفتاب تمام نشود بعد از ده سال نوبت فر ارات
 زهره و بعد از اول سال ازین تا کسور نصیب خود بقنها ترتیب کند
 بعد از آن شریک زهره عطارد نشود و هر دو ترتیب کنند بعد از آن شریک
 زهره قمر نشود و بعد از زحل و با آن منتزعی و با آن مزج و فر ارات زهره و شریک
 آفتاب تمام نشود بعد از زهره نوبت فر ارات لوطا و در سد خون نوبت
 او را بشین نگاه تمام شود نوبت بقمر و بعد بر همین قیاس تا تمام هفتاد سال
اما اگر طالع نشی بود از وقت ولادت تا مدت فر سال صاحب فر ارات
 باشد و چون در زار بر هفتاد کوکب شصت کنند هر یک و اسماک و سید
 و سید ماة بعد ازین مدت زحل شریک قمر نشود و هر دو ترتیب کنند و با
 زده و در و نیشینت و یک ساعت بسین ازین مدت فر بنها ترتیب
 کنند بعد از آن منتزعی شریک نشود و با آن مزج و با آن آفتاب و با آن زهره
 شریک عطارد تمام نشود و فر ارات فر بعد از ده سال نوبت فر ارات
 زحل بسید چون نوبت او باشد شریک کند و نوبت عنتزعی و سید و با آن مزج
 با شریک تا هفتاد سال عطارد تمام نشود و با آن مزج و با آن شریک
 فر ارات هر کوکبی با بر هفت شصت کوکب و نصیب هر یک و دوری چهاره
 تا دورت عمل محتاج نشود و نصیبت کرد و در اول شصت

که چهارم

هر طایفه علیحدگی باید ساختن که هر طایفه را و اوضاع و احوال او بداند
نماند پس واجب کند که در صورت طالع نظر و تأمل بنویسد بجای آوردن
و مخاطر تن و ذهن صافی احکام بسازد بر اصول و قوانین این صنعت
تا حق او نگردد و شود و بشود یعنی که در دنیا چه کند که او است از سبب
اعتقاد و ایمان نکند و در دنیا آنگاه این فقر درین کتاب یاد کرد
است که آنرا از قایل استخوان و فهم آنکه در رسیدن است

تا طالع چند از محصول و تجارت خود بدو بسند طالعها
ملوک و سایر در نظر داشته است و از هر یک یکی
قابله سرداشته است پس جهد در آن نمود
بنا بر مستندی هر آسمان شود و هرگز در یک
نمانده ثبت افتاد و در عبادت او سهل بود
و از حق تعالی توفیق خواست تا تمام نموده
و الله التوفیق وهو صبا و نعم الوکیل و الله
التوفیق کتبه الفقیر المحتاج عبداً

کواکب	ششم	بقره	عقارب	تترا	رضی	میزان	میزان
۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳
۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱
۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹
۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷
۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵
۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳
۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱
۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹
۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷
۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵
۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳
۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰	۱۰۱

پس ازین کواکب هر کدام قیاس کرده باشند در اصل جان نوبت دفع اوزیر
تا شرکت بی و در سنن سعاده و هدر از صنعت خود و شریک مناسب
بلیت خزنیش با طالع و اگر ضعیف بوده باشند اثر نکند اما اگر صاحب طالع
قوی بود و شریک او هم قوی آید بوقت شرکت دادن در سعادت
دادن بیفاید از طبیعت خود در هر یک ضعیف بود چیزی زیاده نکند
اما صاحب در در نزدیک اهل نادان صاحب طالع است و یک سال
اول بعد از ولادت و صاحب در در سال دوم آن کواکب که تک است او
بخت فلک صاحب طالع بود و سال با نهم تا چنانکه عمر باشد دو
می کنند برین ترتیب اما نزدیک اهل با بل سال اول صاحب ولادت
صاحب در در ان شاعرات صعب و سال دوم کوی شود که چنانکه
دوم باشد از ولادت همان ترتیب که گفته شد پس هر کدام کواکب که
قوی حال بود و نوبت در احوال بود و یکی باشد ضعیف صاحب طبیعت
آن کواکب چنانکه یاد کردیم نهم دوم سه ام دو ختم کتاب پیشوا
احکام و بطریق این علم را بلفظه صنعت خوانده است حضرت آنکه احکام

هر طایفه

111

111

اسم بلد	الطول	العرض	اسم بلد	الطول	العرض
روس اقصی	۷۰ ل	۵۰ کد	قرم از کناره	۵۰ سد	۵۰ کط
قافیه طنج	۷۰ ل	۵۰ کد	عدن	۵۰ فدا	۵۰ ما
ناهرت علیا	۷۰ ل	۵۰ کد	در اللک	۵۰ عر	۵۰ س
ناهرت سفلی	۷۰ ل	۵۰ کط	زبید	۵۰ عد	۵۰ سد
سجاسه	۷۰ ل	۵۰ لاد	صحی قه بجان	۵۰ فدا	۵۰ مد
قردان	۷۰ م	۵۰ م	منیر رسول	۵۰ عه	۵۰ که
مهدیه	۷۰ م	۵۰ ل	مکه مبارکه	۵۰ عر	۵۰ کام
طرابلس مغرب	۷۰ م	۵۰ ل	طائف	۵۰ عر	۵۰ کاک
قطیفه اللک	۷۰ ل	۵۰ ل	بامه	۵۰ فدا	۵۰ کد
جزایر بربر	۷۰ م	۵۰ م	بجر بکین	۵۰ فدا	۵۰ که
جزایر کلب	۷۰ م	۵۰ م	الحصا بزرگ	۵۰ فدا	۵۰ کد
ونقله شهر بوز	۷۰ م	۵۰ م	قطیف بکین	۵۰ فدا	۵۰ که
فرض رسید	۷۰ ل	۵۰ کد	فلسطین	۵۰ سول	۵۰ لاد
اسکندریه	۷۰ ل	۵۰ ل	ریزار فلسطین	۵۰ سول	۵۰ لاد
رمیاط	۷۰ ل	۵۰ ل	ان فلسطین	۵۰ سول	۵۰ لاد

بلغار	صه	مط	شاپور	فول	له
روغن بنفشه	فخ	مد	لازون	فوه	کطصه
سرسر ایلی	عط	لد	نوبندان	فوسه	لسا
کوفه	عط	لال	فیروز آباد	فول	لحه
مداین	ف	لحا	سیراف	فخ	کط
بغداد	ف	لحه	شیراز	فخ	کط نو
واسط	فال	له	اصطخر	فخ	له
بصره	فد	له	یزد	فط	له
ابته	فه	له	شهر رود	فده	له
عبادان	فدل	له	حلوان	فدیه	له
جندشاق	فد	لاه	قرمبیر	فخ	لد
تستر	فدل	لال	دنیورا و کوفه	فخ	له
عسکر تکریم	فدل	لاه	سهرورد	فخ	لوه
ایهواز	فد	لاه	نهادند ما	فخ	لد
رام جهر	فه	لاه	زنفارن	فخ	لول
ارغان	فول	له	ابهر	فدل	لوصه

همدان

همدان	فخ	له	دیمه	فره	لوسه
کرخ	فد	لد	آمدن قهر	فخ	له
ساده	فه	له	ساریر	فخ	لوه
قرزین	فه	لوه	استرآباد	فط	لوه
آبه	فه	لد	اکون قهر	فط	لوه
برفادقان	فه	لد	برجان	صد	لوه
سیرم	فه	له	سمنان	فخ	لوم
اصفهان	فوم	له	دمغان	فخ	لوه
کاشان	فوه	لد	بظام	فط	لوسه
قم	فه	لد	فناد	فط	له
ری	فوه	لد	قراوه	صد	له
خوار	فوسه	له	مزنیان	صد	لوه
الموت	فه	لوه	سبزدار	صال	لوه
طالقان	فه	لوسه	نیش پور	صد	لوه
مرکس خندان	فه	لوه	طوس	صد	لوه
کوردکلا بستان	فوت	لوه	مشهد	صد	لوسه

ز شنب	ص ه	له	سکون	قد	لو
طبرس کلبا	ص ه	ل ح	قبو بان	قد	لو که
تون	ص ه	ل د	حصار دانا	قد	ل ح س
طبرس بنا	ص ه	ل ح	والو و خش	قد	لو نه
زوزن	ص ه	ل د	لغان اطمینان	قد	لو که
قوشنج	ص ه	ل ح	قوتد وز	قد	لو
هرات	ص ه	ل د	اندراب	قد	لو ه
بادغیس	ص ه	ل ح	بخشان	قد	لو که
رخس	ص ه	ل ح	بلور	قد	لو
مروآرود	ص ه	ل م	کور کاخ	ص	لو
مرو	ص ه	ل م	نزار آب	ص ه	لو
جراجان	ص ه	ل م	کات	ص ه	لو م
ناریب	ص ه	ل م	بنارا	ص	لو ط
اشبوزقان	ص ه	ل م	سمرقند	ص	لو ط ل
بلخ	ص ه	ل م	نصف	ص	لو ط
بامیان	ص ه	ل م	کوش شهر سبز	ص	لو ط ل

اسفنج ت از سرام

اسفنج ت	ص ط	ح م	فراقرم	ق	مد
طراز	ص ط	مد لا	خان باغ	ق	مد
اسر و سیم	ق م	م ه	بیکاس	ق	لط
صفایان	ق م	ل ح	مهری	ق	ل ح
تجند	ق م	ل م	سیرجان	ص ه	ک ط ل
سند فطریق	ق م	ص ه	هرمز	ص	ل م
سند شهر	ق م	ل م	یزد شیر	ص ه	ک ط
خسک	ق م	ص ه	صرف	ص	ل م
اندجان	ق م	ل م	بم	ص ه	ل ح
جوی کند	ق م	ل م	خبیض	ص ه	ل م
اورکند و اویش	ق م	ل م	درج مدینه	ص	ل م
باشکند و کاشغر	ق م	ص ه	قلوبت	ق	ل م
ختن	ق م	ص ه	بناد	ق	ل م
الایغ	ق م	ل م	سیمند	ق	ل م
قبایغ	ق م	ل م	عزله	ق	ل م
میش باغ	ق م	ص ه	کابل	ق	ل م

در خصوص...
 طالع اولی...
 ۱۱۹

۶۵	۷۰	۷۵
۶۷	۷۲	۷۷
۶۹	۷۴	۷۹

۶۵	۷۰	۷۵
۶۷	۷۲	۷۷
۶۹	۷۴	۷۹

طالع اولی...
 طالع دوم...
 ۱۱۹

۶۵	۷۰	۷۵
۶۷	۷۲	۷۷
۶۹	۷۴	۷۹

طالع اولی...
 طالع دوم...
 ۱۱۵

۶۵	۷۰	۷۵
۶۷	۷۲	۷۷
۶۹	۷۴	۷۹

طالع اولی...
 طالع دوم...
 ۱۲۱

۶۵	۷۰	۷۵
۶۷	۷۲	۷۷
۶۹	۷۴	۷۹

طالع اولی...
 طالع دوم...
 ۱۲۱

۶۵	۷۰	۷۵
۶۷	۷۲	۷۷
۶۹	۷۴	۷۹

۶۵	۷۰	۷۵
۶۷	۷۲	۷۷
۶۹	۷۴	۷۹

طالع اولی...
 طالع دوم...
 ۱۲۱

۶۵	۷۰	۷۵
۶۷	۷۲	۷۷
۶۹	۷۴	۷۹

۶۵	۷۰	۷۵
۶۷	۷۲	۷۷
۶۹	۷۴	۷۹

۱۱۹
 ۱۲۷۸

۱۳۳۳
مورد سران معلومی در برج خورشید بود با انچه
در وقت ۱۳۵۷

تجدید سال عالم باقی عمل الارض بر این طریقی که در قرآن
معلوم است ۱۳۵۷

۱	سرکظم	۱۰
۲	طمانه نو	۲۰
۳	نوره کله	۳۰
۴	بهاره کله	۴۰
۵	بهاره کله	۵۰
۶	بهاره کله	۶۰
۷	بهاره کله	۷۰
۸	بهاره کله	۸۰
۹	بهاره کله	۹۰
۱۰	بهاره کله	۱۰۰

۱	سرکظم	۱۰
۲	طمانه نو	۲۰
۳	نوره کله	۳۰
۴	بهاره کله	۴۰
۵	بهاره کله	۵۰
۶	بهاره کله	۶۰
۷	بهاره کله	۷۰
۸	بهاره کله	۸۰
۹	بهاره کله	۹۰
۱۰	بهاره کله	۱۰۰

طالع نجومی هر سبک کرد در قرآن باقی عمل الارض

طالع هر قرآن معلومی باقی عمل الارض

۱	سرکظم	۱۰
۲	طمانه نو	۲۰
۳	نوره کله	۳۰
۴	بهاره کله	۴۰
۵	بهاره کله	۵۰
۶	بهاره کله	۶۰
۷	بهاره کله	۷۰
۸	بهاره کله	۸۰
۹	بهاره کله	۹۰
۱۰	بهاره کله	۱۰۰

۱	سرکظم	۱۰
۲	طمانه نو	۲۰
۳	نوره کله	۳۰
۴	بهاره کله	۴۰
۵	بهاره کله	۵۰
۶	بهاره کله	۶۰
۷	بهاره کله	۷۰
۸	بهاره کله	۸۰
۹	بهاره کله	۹۰
۱۰	بهاره کله	۱۰۰

طالع نجومی هر سبک کرد در قرآن باقی عمل الارض

در متوسط بنا بر کتب
کتاب در وقت معلولان همه معلولان و همه معلولان

۱	سرکظم	۱۰
۲	طمانه نو	۲۰
۳	نوره کله	۳۰
۴	بهاره کله	۴۰
۵	بهاره کله	۵۰
۶	بهاره کله	۶۰
۷	بهاره کله	۷۰
۸	بهاره کله	۸۰
۹	بهاره کله	۹۰
۱۰	بهاره کله	۱۰۰

۱۳۶۳
را در ولادت پسران از منبر بشوید و هم در ولادت

۱	سرکظم	۱۰
۲	طمانه نو	۲۰
۳	نوره کله	۳۰
۴	بهاره کله	۴۰
۵	بهاره کله	۵۰
۶	بهاره کله	۶۰
۷	بهاره کله	۷۰
۸	بهاره کله	۸۰
۹	بهاره کله	۹۰
۱۰	بهاره کله	۱۰۰

فصل در بیان کوه‌ها و دریاها و احوال و معجزات

روزگار	مردم	مردم	مردم	مردم	مردم
۳۳	۳۳	۳۳	۳۳	۳۳	۳۳
۳۳	۳۳	۳۳	۳۳	۳۳	۳۳
۳۳	۳۳	۳۳	۳۳	۳۳	۳۳
۳۳	۳۳	۳۳	۳۳	۳۳	۳۳
۳۳	۳۳	۳۳	۳۳	۳۳	۳۳

تحت نظر ملاحظه فرمایند که این کتاب در روز ۲۷ رمضان ۱۲۶۱

برگ ۲۱۹

۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰

در حدیث آمده است که روزی که در ماه رمضان ۱۲۰۵

فصل در بیان کوه‌ها و دریاها و احوال و معجزات
این کتاب در حدیث آمده است که روزی که در ماه رمضان ۱۲۰۵
تحت نظر ملاحظه فرمایند که این کتاب در روز ۲۷ رمضان ۱۲۶۱

این کتاب در حدیث آمده است که روزی که در ماه رمضان ۱۲۰۵
تحت نظر ملاحظه فرمایند که این کتاب در روز ۲۷ رمضان ۱۲۶۱

۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰

فصل در بیان کوه‌ها و دریاها و احوال و معجزات

۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰

تحت نظر ملاحظه فرمایند که این کتاب در روز ۲۷ رمضان ۱۲۶۱

برگ ۲۱۹

۱۰
۱۰
۱۰
۱۰
۱۰

فصل در بیان کوه‌ها و دریاها و احوال و معجزات
این کتاب در حدیث آمده است که روزی که در ماه رمضان ۱۲۰۵
تحت نظر ملاحظه فرمایند که این کتاب در روز ۲۷ رمضان ۱۲۶۱

۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰

این کتاب در حدیث آمده است که روزی که در ماه رمضان ۱۲۰۵
تحت نظر ملاحظه فرمایند که این کتاب در روز ۲۷ رمضان ۱۲۶۱

این چهار دستفرد است که در این فصل
درست است و در این فصل که در این فصل
درست است و در این فصل که در این فصل

لعل عنوان از ملکوت
نقد نو از منزه است
شش مایه چهارم و دوازده
نزد است و نوزده

مقاله اول در وقت و ملکوت

از نظر نو قرار می شود بر طالع در وقت
و طالع در وقت و طالع در وقت

طالع اولی نبی نور هم که طالع ۱۹۰۰
معلوم بود که قرآن از این است یا از این
اگر کالاس می است این قرآن از این می شود
اگر نورانی است این

طالع که بر این سال در وقت
باید در وقت و طالع که بر این
از نظر نو و طالع که بر این

رسود ۱۰۰ طالع بر این مایه مایه
نقد نو از منزه است
شش مایه چهارم و دوازده
نزد است و نوزده

در وقت و طالع که بر این
باید در وقت و طالع که بر این
از نظر نو و طالع که بر این

این چهار دستفرد است که در این فصل
درست است و در این فصل که در این فصل
درست است و در این فصل که در این فصل

طالع اولی نبی نور هم که طالع ۱۹۰۰
معلوم بود که قرآن از این است یا از این
اگر کالاس می است این قرآن از این می شود
اگر نورانی است این

طالع که بر این سال در وقت
باید در وقت و طالع که بر این
از نظر نو و طالع که بر این

این علم در دست کسی است که این کتاب را
درست کند و در این علم بود و در این علم بود
در این علم بود و در این علم بود
در این علم بود و در این علم بود

نصف نوزدهم از نوزدهم است
نصف نوزدهم از نوزدهم است
نصف نوزدهم از نوزدهم است

۱۴۰

نصف نوزدهم از نوزدهم است

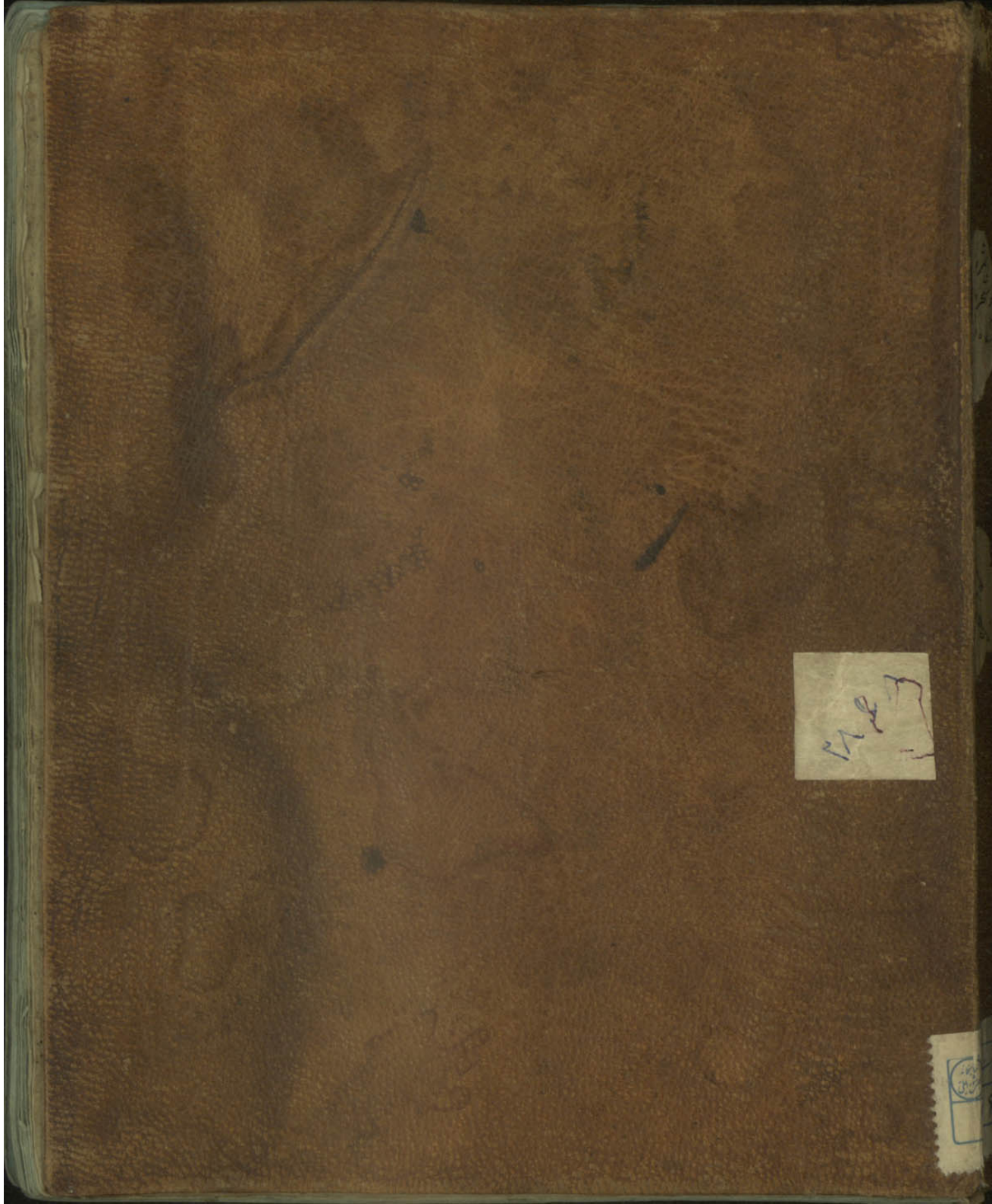

نصف نوزدهم از نوزدهم است
نصف نوزدهم از نوزدهم است
نصف نوزدهم از نوزدهم است

نصف نوزدهم از نوزدهم است
نصف نوزدهم از نوزدهم است
نصف نوزدهم از نوزدهم است

نصف نوزدهم از نوزدهم است
نصف نوزدهم از نوزدهم است
نصف نوزدهم از نوزدهم است

نصف نوزدهم از نوزدهم است
نصف نوزدهم از نوزدهم است
نصف نوزدهم از نوزدهم است

M. 27

Small blue stamp or label with illegible markings.

